ትንቅንቅ

ሲድኒ ሼልደን

ትርጉም - ፀጋዬ ሸንብር

ማውጫ

	ገፅ
ምዕራፍ አንድ:-	5
ምዕራፍ ሁለት:-	13
ምዕራፍ ሦስት:-	20
ምዕራፍ አራት:- .	26
ምዕራፍ አምስት:-	37
ምዕራፍ ስድስት:-	46
ምዕራፍ ሰባት:-	58
ምዕራፍ ስምንት:-	63
ምዕራፍ ዘጠኝ:-	76
ምዕራፍ አስር:-	87
ምዕራፍ አስራ አንድ:-	91
ምዕራፍ አስራ ሁለት-	108
ምዕራፍ አስራ ሦስት	114
ምዕራፍ አስራ አራት:-	117
ምዕራፍ አስራ አምስት:-	122
ምዕራፍ አስራ ስድስት:-	132
ምዕራፍ አስራ ሰባት:-	139
ምዕራፍ አስራ ስምንት:-	146
ምዕራፍ አስራ ዘጠኝ:-	150
ምዕራፍ ሃያ:-	156
ምዕራፍ ሃያ አንድ:-	162
ምዕራፍ ሃያ ሁለት-	170
ምዕራፍ ሃያ ሦስት	174

ትንቅንቅ

ምዕራፍ ሃያ አራት:- 177
ምዕራፍ ሃያ አምስት:- 182
ምዕራፍ ሃያ ስድስት:- 185
ምዕራፍ ሃያ ሰባት:- 195
ምዕራፍ ሃያ ስምንት:- 200
ምዕራፍ ሃያ ዘጠኝ:- 204
ምዕራፍ ሰላሳ- 210
ምዕራፍ ሰላሳ አንድ:- 221
ምዕራፍ ሰላሳ ሁለት- 226
ምዕራፍ ሰላሳ ሦስት 228
ምዕራፍ ሰላሳ አራት:- 233
ምዕራፍ ሰላሳ አምስት:- 247
ምዕራፍ ሰላሳ ስድስት:- 255
ምዕራፍ ሰላሳ ሰባት:- 270
ምዕራፍ ሰላሳ ስምንት:- 272
ምዕራፍ ሰላሳ ዘጠኝ:- 279
ምዕራፍ አርባ:- 282
ምዕራፍ አርባ አንድ :- 384
ምዕራፍ አርባ ሁለት- 291
ምዕራፍ አርባ ሦስት 299
ምዕራፍ አርባ አራት:- 300

ምዕራፍ አንድ
ፓምፕሎና. ስፔን 1976

እቅዱ ከተሳሳተ ሁላችንም እንሞታለን፡፡ ነገሩን ለመጨረሻ ጊዜ በአእምሮው መልሶ አሰላሰለው፡፡ ጠብ ያለለት ምንም ነገር የለም እቅዱ የተዋጣለት ነው። ነገር ግን ጥንቃቄ ይፈልጋል፡፡ ከተሳካ ደግሞ ድንቅ እና ከኤል ሲድ የበለጠ ዋጋ ይኖረዋል፡፡ ካልተሳካ ደግሞ ...

ደህና የሚያስጨንቀው ጊዜ አልፏል፡፡ ጂሚ ሚሮ አሰበ፡፡ አሁን ጊዜው የተግባር ነው፡፡

ጂሚ ሚሮ ከባስክ ህዝብ ጀግናና አፈ ታሪክ ነው፡፡ ለስፔን መንግሥት ደግሞ ራስ ምታት፡፡ ሰውነቱ ግዙፍ ሲሆን በጡንቻ የፈጠረመ ነው፡፡ ቁመቱ ስድስት ጫማ ይረዝማል፡፡ የአይን አማኞች ሲገልፁት ካለው ቁመት ያረዝሙታል፡፡ መልኩ ጠይምና አስፈሪ መሆኑንም ይናገራሉ፡፡ ግራ የሚያጋባና በእሱ ላይ የሚነዙትን ወሬዎች በሚገባ የሚረዳ ሲሆን ለሚያምንበት ነገር ለመሞት ዝግጁ ነው፡፡

ፓምፕሎና አብዳለች፡፡ የጉሽ ሩጫ የሚደረግበት የመጨረሻው ጠዋት ላይ ትገኛለች፡፡ ፊስታ ዲሳን ፈርሚን የተባለው አመታዊ ፌስቲቫል ከጁላይ 7 እስከ 14 ይከናወናል፡፡ ከመላው አለም ሰላሳ ሺ የሚጠጉ ታዳሚዎች ወደ ከተማው ገብተዋል፡፡ አንዳንዶቹ አደገኛውን ውድድር ለመታደም የመጡ ሲሆን ሌሎቹ ደግሞ በአስፈሪዎቹ አውሬዎች ፊት በመሮጥ ወንድነታቸውን ለመፈተሽ የተዘጋጁ ናቸው፡፡ የሆቴል አልጋዎች ቀደም ብለው ሲያዙ ከናቫራ የመጡት የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች መንገድ ላይ በባንኮች ደጃፍና መኪና ውስጥ አርፈዋል፡፡

ቱሪስቶች ካፌዎችንና ሆቴሎችን አጨናንቀዋል፡፡ በከተማ ውስጥ የማርሽ ባንድ ይደመጣል፡፡ የሰልፉ ተካፋዮች የሚያብለጨልጩ አልባሳትን ተጎናፅፈዋል። በመንገዱ ላይ ሲፈሱ ቀስተ ደመና ያረፈበት ወንዝ ይመስላል፡፡ የእሣት አደጋ መከላከያ መኪናዎችተጨማሪ ጩኸት ፈጥረዋል፡፡

የተጨነቁት ተመልካቾች ጉጉት ምሽት ላይ የሚከናወነውን የጉሽ ፍልሚያ መመልከት ነው፡፡ ብዙ ህዝብ የሚከታተለው ውድድር ኢንሴሪዬ ሲሆን ረፋድ ላይ የሚሮጡት ጉሾች አመሻሹ ላይ ለፍልሚያ ይቀርባሉ፡፡

እኩለ ሌሊት ከመሆኑ አስር ደቂቃ ቀደም ብሎ በከተማዋ የታችኛው ክፍል ጉሾቹ በኩራሌስ ዲጋዝ እየተነዱ የካሌሳንቶ ዶሚኒጎ ወንዝ ድልድይ በመሻገር ምሽቱን ወደሚያሳልፉበት ቦታ ዘልቀዋል። ሲነጋ በከተማዋ ክፍል ይለቀቃሉ።

ከእኩለ ሌሊት እስከ ንጋቱ 12 ሰዓት ድረስ ጉብኚዎች ነቅተው እየጠጡ እየደነሱና እየተዝናኑ ይጠብቃሉ። በጉሽ ሩጫው ላይ የሚሣተፉ ታዳሚዎች የሳን ፌርሚንን ቀይ የአንገት ልብስ ጉሮሮአቸው ዙሪያ ሸብ ያደርጋሉ።

ለአስራ ሁለት ሰዓት ሩብ ጉዳይ (11:45) ባንዶች ጉዳናዎችን በሙዚቃ ያደምቃሉ። የጉሾቹ በሮች ሊከፈቱ መሆኑን የሚያስጠነቅቀ ሮኬት ጠዋት 1 ሰዓት ላይ ይተኮሳል። ተመልካቹም ትእይንቱን በጉጉት ይጠብቃል። ጉሾቹ ሩጫ መጀመራቸውን የሚያሳስበው ሁለተኛው ሮኬት ትንሽ ዘግየት ብሎ ይተኩሳል።

ቀጥሎ የተከሰተው ትዕይንት መቼም የማይረሳ ነው። በመጀመሪያ ድምፁ መጣ። ጉላ ያለና ንፋስ የሚያስነሳ ነበር። ጩኸቱ እየጨመረ በመምጣት የፍንዳታ ያህል አስገመገመ። በድንገት ስድስት ጉሾች ብቅሉ አሉ። እያንዳንዳቸው 1 ሺህ 500 ፓውንድ ሲመዝኑ ፍሬን እንደተበጠሰበት ባቡር የሳንቶ ዶሚኒጎን አካባቢ አተረማመሰው። ጉሾቹን የሚያሳልፈው ጠባብ ጉዳና በመቶ በሚቆጠሩ በተቆጡና በተረበሹ ወጣቶች ተጣበበ። ጉብዝናቸውን ለማሳየት የጓጉት ወጣቶች በአበዱት እንስሶች ተሸበሩ።

ጉሾቹ ከላይ ወደታች ይንደረደራሉ። ካሌ እስታፌታንና ካሌ ዲ ጃቪየርን በማለፍ ወደ ከተማው ተመሙ። እንስሶቹ እየቀረቡ ሲመጡ ከሾለ ቀንዳቸው ለማምለጥ የሚራወጠው ህዝብ በርቀት በድንገት እየቀረበ የመጣውን ሞት ለማምለጥ አንዳንድ ተሳታፊዎች የሞት ሞታቸውን ፈረጠጡ። ጩካኞቹ እንስሶች (ኮባርዶን) እየተከተሏቸው ነው። ጥቂቶቹ ከጉሾቹ መንገድ ገለል በማለት ለማምለጥ ችለዋል።

አንድ ታዳጊና አያቱ ከመንገዱ ጥግ ቆመው በመደነቅ ትንፋሻቸውን ውጠው ትዕይንቱን ይከታተላሉ።

‹‹ተመልከት!›› አሉ አዛውንቱ ቀጥለው ‹‹ያስደንቃሉ›› አሉ። ትንሹ ልጅ ትከሻውን እየነቀነቀ ‹‹ፈርቻለሁ›› አለ።

አዛውንቱ እጃቸውን ልጁ ላይ ጣል በማድረግ ‹‹ማኑኤል አዎ። ያስፈራል።

ደግሞም ያስደንቃል። እኔም አንድ ጊዜ ጉሾቹን ተከትዬ ሮጫለሁ። ይህን የመሰለ አስደሳች ነገር የለም። እራስህን በሞት ትፈትናለህ። ትልቅ ሰው የሆንክ ያህል ይሰማሀል።››

እንደ ደንቡ ጉሾቹ የካሌ ሳንቶ ደሚኒጎን አካባቢ የሚሸፍነውን 900 ያርድ ለማቋረጥ ሁለት ደቂቃ ያስፈልጋቸው ነበር። ጉሾቹ በደህና የጋጣቸውን በር ማለፍ ይችላሉ። ያን ጊዜ ሶስተኛው ሮኪት ወደ አየር ይተኮሳል። በዚህ እለት ሦስተኛው ሮኬት አልተተኮሰም። በድንገት በፓምፕለን የ400 አመት የጉሽ ሩጫ ታሪክ ያልታየ ክስተት ተፈጠረ።

እንስሶቹ በጠባቡ ጉዳና ሲጋልቡ አብረቅራቂ ልብስ ከለበሱት በደርዘን የሚቆጠሩ ሰዎች መካከል ብዙዎቹ ጠባቡ መንገድ ላይ ከጉሾቹ ጋር ተገናኙ። ደስታ የሞላበት በአል በድንገት ወደ ቅዠት ተቀየረ። እንስሶቹ ጥግ ላይ ቆመው ወደሚመለከቱት ሰዎች ተንደረደሩ። ታዳጊው ህፃንና አያቱ ቀድመው ከሞቱት መካከል ይገኙበታል። ሞት በየትኛውም የከተማው አቅጣጫ ተከሰተ። እንስሶቹ ጥግ ይዘው የሚመለከቱት እንግዶች ላይ ዘመቱ። ሴቶችን፣ ህፃናትን፣ አዛውንቶችን በአጠቃላይ እድሜና ጾታ ሳይለዩ ቀንዶቻቸውን በመሳካት ከዚች አለም አሰናበቷቸው። መንገዳቸው ላይ ያገኙትን ህይወት ያለው ነገር በጠቅላላ ህይወት አልባ አደረጉት።

በድንገት ደማቅ ቀይ ቀለም ያለው የጭነት መኪና ጉሾቹ ያለፉበትን መንገድ ተከትሎ ብቅ አለ። የካሌዲ እስቴሬላን ክፍል በመሻገር ወደ ፓምፕሎና እስር ቤት የሚያደርሰውን የካርሶል ጉዳና ላይ ተመመ።

ካርሶል መስታወቱ የተዘጋ አስፈሪ ገፅታ የተላበስ ባለሁለት ፎቅ የሞት ፍርዳቸውን የሚጠብቁ እስረኞችን ይዟል።

የእስር ቤቱ ቅጥር ግቢ ጠንካራ ጥበቃ የሚደረግለት ሲሆን አንዱ ፖሊስ ሁለተኛው ፎቅ ወደሚገኘው ኮሪደር ቁሱን እየመራ ወሰዳቸው። ፖሊሱ ጠመንጃ አንግቷል።

በቁሱ አይን ላይ የሚነበብ ምንም አይነት ጥያቄ አዘል ነገር አይታይም። ፖሊሱ ስለያዘው መሣሪያ የተጨነቀ አይመስልም። ጥበቃው ‹‹ማንም ሰው እዚህ ሲገባ መጠንቀቅ አለበት አባቴ። እዚህ ፎቅ ላይ የምንጠብቃቸው በአለም ላይ አስቸጋሪ የሆኑትን ሰዎች ነው።››

ጥበቃው ፖሊሱን ወደ ኤሌክትሮኒክስ መመርመሪያ መሣሪያ አስጠጋቸው።

ብዙ ጊዜ መመርመሪያው በአየር መንገዶች የተለመደ ነው::

‹‹አባቴ አዝናለሁ መመሪያ በመሆኑ ነው...››

‹‹ልክ ነህ ልጄ››

ቄሱ መሣሪያውን አልፈው ሲገቡ ጩኸት አሰማ:: ጥበቃው ጠመንጃውን አጥብቆ ያዘ::

ቄሱ ዞር በማለት ጠባቂውን እያዩ ፈገግ አሉ::

‹‹የእኔ ስህተት ነው›› በማለት መስቀላቸውን ከአንገታቸው ላይ አውልቀው ሰጡት:: በድጋሚ ሲያልፉ መሣሪያው ድምፅ አላሰማም:: ጥበቃው መስቀላቸውን መልሶ ሲያቀብላቸው አንገታቸው ላይ እያጠለቁ ወደ እስር ቤቱ ውስጥ ክፍል ጉዞአቸውን ቀጠሉ::

ማለፊያው ከባድ ጥበቃ ይደረግበታል::

ጠበቃው እየተፈላሰፈ ‹‹ያውቃሉ ጊዜዎትን በከንቱ እያባከኑ ነው:: አባቴ እነዚህ ጨካኞች ለምህረት የሚበቃ ነፍስ የላቸውም::››

‹‹አሁንም መሞከር አለብን ልጄ››

ጥበቃው አንገቱን በመነቅነቅ ‹‹የገሀነም ጠባቂ ሁለቱንም ለመቀበል እየተዘጋጀ መሆኑን ልነግርዎት እወዳለሁ::››

ቄሱ ጥበቃውን በመገረም ተመልከቱት:: ‹‹ሁለቱም አልኸኝ?›› እኔ የተነገረኝ መናዘዝ የሚፈልጉት ሦስት መሆናቸው ነበር::››

ጥበቃው በግዴለሽነት ትከሻውን ነቀነቀ:: ‹‹የእርሶን ጊዜ ቆጥበልንዎታል። ዛምራ ዛሬ ጠዋት በልብ ድካም በድንገት ሞቷል::››

ሁለቱ ሰዎች ራቅ ብሎ የሚገኘው ክፍል አጠገብ ደረሱ::

‹‹ደርሰናል አባቴ››

ጥበቃው የእስር ቤቱን በር በመክፈት ቄሱ ወደ ውስጥ ሲዘልቁ ራቅ ብሎ ቆመ:: ጥበቃው በድንብርብሩን ቆለፈውና ኮሪደሩ ጥግ ቆመ:: ሁሉንም ነገር በንቃት እየጠበቀ ነው::

ቄሱ አስቀያሚው እስር ቤት ውስጥ ወደ ተጋደመው እስረኛ ተጠጉ::

‹‹ስምህ የእኔ ልጅ?››

‹‹ሪካርዶ ሜላዶ››

ቄሱ ትኩር ብለው ተመለከቱት:: ሰውየው ምን እንደሚመስል ለመናገር ይከብዳል:: ፊቱ ሞጋጋ ነው:: አይኑ ተከድኗል ማለት ይቻላል:: የደረቀ ከንፈሩን እየነቀነቀ ‹‹አባቴ እዚህ በመምጣትዎት ደስ ብሎኛል::››

‹‹ቄሱ የአንተን ኑዛዜ መቀበል የቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት ነው ልጄ›› አሉት በምላሻቸው::

‹‹ዛሬ ጠዋት በስቅላት ሊቀጡኝ ነው?››

ቄሱ በዝግታ ትከሻውን መታ አደረጉት:: ‹‹የሞት ፍረዱ የሚፈፀምብህ በመቀላት ነው::››

ሪካርዶ ሜላዶ ትኩር ብሎ እየተመለከታቸው ‹‹አይደለም›› አለ ‹‹አዝናለሁ:: ትዕዛዙ የተሰጠው በጠቅላይ ሚኒስትሩ በራሱ ነው::›› ቄሱ እጃቸውን እስረኛው ግንባር ላይ በመጫን ‹‹እግዚአብሔር ይማርህ::›› አሉት::

ሪካርዶ ሜላዶ ‹‹በቃሌ፣ በሐሣቤና፣ በፍላጐቴ ታላቅ ሐጢያት ሰርቻለሁ:: ሐጢያቴን በጠቅላላ ልቤ ውስጥ ይዤዋለሁ›› አላቸው::

ጥበቃው በር ስር ተለጥፎ ንግግራቸውን እያዳመጠ "ምን አይነት ጊዜ ማጥፋት ነው" በማለት ያጉረመርማል:: እግዚአብሔር ራሱ ፍርዱን ይሰጣል።

ቄሱ ሥራቸውን ጨረሱ:: ‹‹ልጄ ደህና ሁን:: እግዚአብሔር ነፍስህን በሰላም ይቀበሉት::

ቄሱ በሩን ሲያንኳኩ ጥበቃው ከፈተላቸውና ወደሚቀጥለው ክፍል ከፍቶ አስገባቸው::

‹‹እሱም የእርሶ ነው አባቴ›› አላቸው::

ቄሱ ወደ ሁለተኛው የእስር ክፍል ዘለቁ:: በውስጡ ያለው ሰው በተመሳሳይ ክፉኛ ተደብድቧል:: ቄሱ ረዘም ላለ ጊዜ በፅሞና ተመለከቱት:: ‹‹ማነው ስምህ ልጄ?››

‹‹ፊሊክስ ካርፒዬ›› አላቸው ጺማሙ ሰው ፊቱ ላይ አዲስ ጠባሳ ይታያል:: ‹‹ሞትን አልፈራም አባቴ››

‹‹ጥሩ ነው ልጄ፡፡ በመጨረሻው ዘመን ማናችንም ከዚህ አናመልጥም፡፡››

‹‹ቄሱ የጥርፑዬን ኑዛዜ እየሰሙ ባለበት ወቅት አስገምጋሚ ድምፅ ከሩቅ መስማት ጀመረ፡፡ የእስር ቤቱን አጥር አናውጠው፡፡ መብራት የቀላቀለ ድምፅና የሰዎች ጩኸት በቅፅ በት እየጐላ መጣ፡፡

‹‹አባቴ መፍጠን አለብዎት፡፡ የሆነ ችግር ውጭ ላይ ሰይፈጠር አይቀርም።

‹‹ጨርሻለሁ››

ጥበቃው በችኮላ በሩን ከፈተው፡፡ ቄሱም ሲወጡ ጥበቃው ክፍሉን እየተጣደፈ ቆለፈው፡፡ እስር ቤቱ በር አካባቢ ግርግር መደመጥ ጀመረ፡፡ ጥበቃ በጠባቡ መስኮት ወደውጭ አሾልቆ ተመለከተ፡፡

‹‹ይህ አስፈሪ ድምፅ ምንድን ነው?››

ቄሱም ‹‹ድምፁ የሆነ ሰው ከእኛ ጋር የመቀላቀል ፍላጐት እንዳለው የሚናገር ይመስላል፡፡ ያንን ነገር ልታውሰኝ ትችላለህ?››

‹‹ምኑን ነው የሚውስዎት?››

‹‹ጠመንጃህ››

ይህን ሲናገሩ ቄሱ ወደ ጥበቃው እየተጠጉ ነበር፡፡ አንገቱ ላይ ያጠለቀውን መስቀል ቀስ አድርጐ በሚወልቅ ከውስጡ የተሰራ ጩቤ አወጣ፡፡ በአንድ ሰንዝራ የጠባቂውን ደረት በረቀሰው፡፡

‹‹አየህ ልጄ›› አለ ጀሚ ሚሮ ከጥበቃው እጅ ጠመንጃውን እየነጠቀ። ‹‹እኔ እና እግዚአብሔር ከአሁን በኋላ ይህ መሣሪያ እንደማያስፈልግህ ወስነናል።››

ጥበቃው መሬት ላይ ተዘረ፡፡ ጀሚ ሚሮ ቁልፉን ከጥበቃው በመውሰድ ሁለቱን የእስር ክፍሎች ከፈታቸው፡፡ ከውጭ የሚሰማው ድምፅ እየጐላ በመምጣት ላይ ነው፡፡

‹‹እንሒድ›› አለ ጀሚ በትዕዛዝ፡፡

ሪካርዶ ሜላዶ ጠመንጃውን ተረከበ ‹‹ድንቅ ቄስ ይወጣህል›› ልታሳምነኝ ትንሽ ነው የቀረህ›› አለ በተደበደበ ፊቱ ለመሳቅ እየሞከረ፡፡

‹‹ሁለታችሁንም ሊጨርሷችሁ ነበር፡፡ አልነበረም? አትጨነቅ፡፡ ለእዚህ ስራቸው ዋጋቸውን ይከፍላሉ፡፡››

ጀሚ ሜሮ ክንዱን ሁለቱ ወዳጆቹ ላይ ጭኖ ኮሪደሩን እንዲወርዱ እየረዳቸው ነው፡፡

‹‹ዛምራ ላይ ምንድን ነው የደረሰው?››

‹‹ጠባቂዎቹ እስኪሞት ድረስ ደበደቡት፡፡ ጩኸቱ ይሰማን ነበር፡፡ አውጥተው ከገደሉት በኋላ በልብ ድካም ነው የሞተው በማለት ነገሩን››

ከፊት ለፊታቸ በብረት የተከረቸመ በር አለ፡፡

‹‹እዚህ ጠብቁኝ›› አለ ጀሚ ሚሮ፡፡

ወደ በሩ ቀረብ በማለት ለጥበቃው ‹‹ጨርሻለሁ›› አለው፡፡

ጥበቃ በሩን ከፈተለት፡፡ ‹‹መፍጠን አለብዎት አባቴ፡፡ የሆነ ብጥብጥ የተከሰተ ይመስላል ...›› የጀመረውን ቃል ሳይጭርስ፡፡ የጀሚ ጩቤ ጉሮሮ ላይ ተሰካበት፡፡ የጥበቃው አፍ በደም ተሞላ፡፡

ጀሚ ሁለቱን ሰዎች ‹‹ኑ›› በማለት ምልክት አሳያቸው፡፡ ፌሊክስ ካርፒዮ የጠባቂውን ጠመንጃ ታጠቀና ቁልቁል መውረድ ጀመረ፡፡ ውጭ የሚታየው ትዕይንት የሚረብሽ ነው፡፡ ፖሊስ ምን እንደተፈጠረ ለማወቅ እየተዋከበ ነው፡፡ አስፈሪ ጩኸት እየበረከተ ሲሆን ሰዎች ከአበዱት ጉሾች ለመሸሽ እየተራወጡ ነው፡፡ አንዳንዶቹ መሬት ላይ ተደፍተው ያነባሉ፡፡ ቀዩ የጭነት መኪና ሞተሩን ሳያጠፋ በሩ ላይ ቆመዋል፡፡ ግርግሩን ተከትሎ ሦስቱ ሰዎች ማንም ሳያስተውላቸው ወጡ፡፡ ያያቸውም ቢሆኑ ራሣቸውን ለማዳን ወከባ ላይ ነበሩ፡፡

ቃል ሳይተነፍሱ ጀሚና ሰዎቹ ከጭነት መኪናው የኋላ ክፍል በመግባት የተሸበሩትን እግረኞች እያዩ ጉዞአቸውን ቀጠሉ፡፡ የከተማዋ ፖሊሶች ምስቅልቅሉን ለማብረድ እየጣሩ ነበር፡፡ ነገር ግን ሁሉም ነገር ከአቅማቸው በላይ በመሆኑ ተስፋ ቆርጠዋል፡፡ ሰዎች ባገኙት ቀዳዳ ለማምለጥ ጥረት ላይ ናቸው፡፡ ከጉሾቹ በላይ ሰዎቹ እርስ በርሣቸው ተጨፈላልቀው ተጐድተዋል፡፡

ጀሚ አስፈሪውን ትዕይንት ባለማመን እየተመለከተ ነው፡፡ ‹‹እቅዳችን ነገሩን የዚህን ያህል እስከፊ ያደርገዋል ብለን አላሰብንም!›› አለ በመገረም። ምስቅልቅሉን ረዳት አልባ ሆኖ ተመለከተው፡፡ ነገር ግን ምንም አድርጐ

ሊያስቆመው አይችልም። ከትዕይንቱ ለመሸሽ አይኑን ጨፈነ።

የጭነት መኪናው ካፓምፕሎን መውጫ በር ሲደርስ ወደ ደቡብ በመዞር ከጨኸቱና ከምስቅልቅሉ ራቀ።

‹‹የት ነው የምንሄደው ጀሚ?›› በማለት ሪካርዶ ሜላዶ ጠየቀ። ‹‹ከቶሬ ወጣ ብሎ ደህንነቱ የተጠበቀ ቤት አለ። እስኪጨልም እዚያ ቆይተን ሲነጋ መንገዳችንን እንቀጥላለን።››

ፌሊክስ ካርፒዩ ህመሙን እያዳመጠ ነው። እየጠዘጠዘው ነው።

ጀሚ ሜሮ በመጨነቅ ተመለከተ።

‹‹ጓደኛዬ በቶሎ በታው እንደርሳለን›› አለው በትምክህትና በፓምፕሎና የተመለከተውን አስከፊ ትዕይንት ከአእምሮው ሊያወጣው አልቻለም።

ከስላሣ ደቂቃ በኋላ ቶሬ ወደምትገኝ አነስተኛ መንደር ዘለቁ። ከመንደሩ ጀርባ ባለው ተራራ ወደተከበበ የተገለለ ቤት ተጠግተው ቆሙ። ጀሚ ሜሮ ሁለቱን ሰዎች ደግፎ ከጭነት መኪናው ጀርባ አወረዳቸው።

‹‹እኩለ ሌሊት ላይ መጥቼእወስዳችኋለሁ››አላቸው ሹፌሩ። ‹‹ዶክተር እምጣላቸው›› በማለት ጀሚ መለሰለት። ‹‹መኪናውን አስወግደው።››

ሦስቱ ሰዎች ቤቱ ዘለቁ። ቀላልና ምቾት የተላበሰ የገጠር ቤት ነው። እሣት ማንደጃ አለው። ጠረጴዛው ላይ ማስታወሻ ተቀምጧል። ጀሚ ሜሮ አንብቦ ፈገግ አለ። ‹‹እንኳን ደህና መጣችሁ›› የሚል መልእክት ያዘለ ነው። ጀሚ ለሦስቱም ወይን ቀዳ።

ሪካርዶ ሜላዶ ‹‹አንተን የማመሰግንበት ቃል የለኝም ጓደኛዬ። ለጤናችን›› አለው።

ጀሚ ብርጭቆውን አንስቶ ‹‹ለነፃነታችን›› አለ።

ድንገተኛ መንገጫገጭ ሲሰማ ጀሚ ሚሮ ወደ መስኮት ተጠግቶ ተመለከተ። በወጥመድ የተያዘች ወፍ ነበረች። በመቀጠል ወጥመዱን ከፍቶ በጥንቃቄ ወፏን አውጥቶ መስኮቱን ከፍቶ ለቀቃት።

‹‹ብረሪ›› አላት በእርጋታ። ‹‹ህይወት ያለው ነገር በጠቅላላ ነፃነት አለው›› አለ።

ምዕራፍ ሁለት
ማድሪድ

ጠቅላይ ሚኒስትር ሊኦፓልዩ ማርቲኔዝ በቁጣ ነደዋል። አጭሩ መሪ ሲናገሩ ሰውነታቸው ይንቀጠቀጣል። ‹‹ጀሚ ሚሮን ልናቆመው ይገባል›› በማለት ጮኸው ተናገሩ። ድምፃቸው ይርገበገባል። ‹‹የምለው ገብቷችኋል?›› በማለት በክፍሉ የተሰበሰቡትን ግማሽ ደርዘን ሰዎች አማተሩ። ‹‹አንድ አሸባሪ እየተከታተልን ነው። ነገር ግን አጠቃላይ ጦሩና የፖሊስ ሠራዊት ሊይዘው አልቻለም።››

ውይይቱ የተከናወነው የጠቅላይ ሚኒስትሩ ቢሮና መኖሪያ ቤት በሚገኝበት ሞንክላ ቤተመንግሥት ነው። ቤተመንግሥቱ ከማድሪድ እምብርት አምስት ኪሎ ሜትር ራቅ ብሎ ምንም ምልክት በማይታይበት የካርቴራ ዲ ጋልሺያ ቀለበት መንገድ አቅራቢያ ይገኛል። አጥሩ በአረንጓዴ ሽክላ የተሰራ ሲሆን የብረት ፍርግርግ አለው። ጠባቂዎች ከፍ ያለ ማማ ላይ ቆመው ዙሪያውን ያማትራሉ።

ቀኑ ሞቃታማ ነው።

‹‹ትላንትና ሚሮ ፓምፕሎንን የጦር አውድማ አድርጓታል›› ማርቲኔዝ ተናገሩ። ‹‹ሁለቱን የእስር ቤት ጠባቂዎችን በመግደል ሁለት አሸባሪ ጓደኞችን አስመልጧል። ጉሾችን በመልቀቅ ብዙ ንፁሀን ሰዎችን ለሞት ዳርጓል።

ለቅፅበት ያህል ትንፍሽ ያለ ሰው የለም።

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ስልጣን እንደጨበጡ የተናገሩት ‹‹የመጀመሪያ ስራዬ የመገንጠል እንቅስቃሴ የሚያደርጉትን ቡድኖች ማስቆም ነው›› በማለት ነበር። ማድሪድ ታላቋ የአብሮነት ከተማ ነች። እንዳሉሺያንን፣ ባስክን፣ ካታላንስንና ጋልሺያናውያንን ወደ እስፔናዊነት እንለውጣቸዋለን›› ሲሉ ተደምጠዋል።

ሙሉ በሙሉ በተስፋ የተሞሉት ማርቲኔዝ ነፃነት እንፈልጋለን ስለሚሉት ባስኮች የተለየ ሐሣብ አላቸው። ተደጋጋሚ የቦምብ ጥቃት፣ የባንክ ዘረፋ እና በአሸባሪ እና በአሸባሪዎች የሚደረጉ የተቃውሞ ሰልፎች ተጠናክረው ቀጥለዋል። ኢታ ተብሎ የሚጠራው አሸባሪ ቡድን ሽብሩን አላቋረጠም።

በዝግታ «እኔ አገኘዋለሁ›› አለ፡፡

ከሚርቴኔዝ በቀኝ በኩል የቆመው ሰው በዝግታ «እኔ አገኘዋለሁ›› አለ፡፡ የስፔን የፀጥታ ኃይል የበላይ

ተናጋሪው ኮሎኔል ራሞን አኮካ ሲሆን የስፔን የፀጥታ ኃይል የበላይ ተናጋሪው ኮሎኔል ራሞን አኮካ ሲሆን የባስክ ተገንጣዮችን በማቆም ላይ ያለመ አዛዥ ነው፡፡ በተለይ የቡድኑ ተልእኮ የባስክ ተገንጣዮችን በማቆም ላይ ያለመ ነው፡፡ አኮካ ግዙፍና በስልሳዎቹ አጋማሽ ላይ የሚገኝ ፊቱ ላይ ጠባሳ የሰፈረበት ነው፡፡ በፍራንሲስኮ ፍራንኮ ዘመን የእርስ በእርስ ጦርነት ወጣት ኦፊሰር ሆኖ በማገልገሉ አሁንም ለፍራንኮ ፍልስፍና ሟች ነው፡፡ «የእኛ ኃላፊነት ለእግዚአብሔርና ለታሪክ ብቻ ነው›› አለ፡፡

አኮካ ብልህ ኦፊሰር ሲሆን ፍራንኮ በእጅጉ ከሚያምናቸው ዋነኛ አጋሮቹ አንዱ ነው፡፡ ህግ የሚተላለፉ ሰዎችን ያለ ርህራሄ ይቀጣል፡፡ በእርስ በርስ ውጊያው ወቅት ብሔረተኞችን ደግፎ ተዋግቷል፡፡ ቀውሱ ያለምህረት ማንንም ሳይለይ ለሞት እና አካል ጉዳት ዳርጓል፡፡ ነገር ግን አሁንም ባስኮች ይዋጋሉ ይባላሉ፡፡

ኮሎኔል አኮካ የሬ ሽብር ቡድኑን በብቃትና ያለርህራሄ እየመራ ነው፡፡ የእርሱ ሰዎች በድብቅ የሚሰሩ ሲሆን ማንነታቸው የተደበቀ ነው፡፡

ጀሚ ሚሮን የሚያቆም ሰው ካለ ያ ሰው ኮሎኔል አኮካ ነው በማለት ጠቅላይ ሚኒስትሩ አሰቡ፡፡ ሌላም ጉዳይ አለ፡፡ ኮለኔል አኮካንስ የሚያስቆመው ማነው?

ኮሎኔሉን ለቦታው መመደብ የጠቅላይ ሚኒስትሩ ሐሣብ አልነበረም፡፡ እኩለ ሌሊት ላይ በግል ስልካቸው የተደወለላቸው፡፡ ድምፁን ወዲያውኑ ለዩት፡፡

«በጄሚ ሚሮና በአሸባሪ አባሎቹ ተግባር በጣም ተጨናንቋል፡፡›› ኮሎኔል አኮካን የተልእኮው መሪ እንድታደርገው እንመክርሀለን፡፡ ግልፅ ነው?››

«አዎ ጌታዬ፡፡ በፍጥነት እናስተካክለዋለን፡፡››

መስመሩ ተቋረጠ፡፡

ድምፁ የኦፓስ ሙንዶ አባል መሆኑ ያስታውቃል፡፡ ማህበሩ በድብቅ የባንክ ባለቤቶችን፣ ጠበቆችን የግዙፍ ኩባንያዎችን ፕሬዚዳንቶች፣ የመንግሥት ሚኒስትሮችን የያዘ ነው፡፡ የጄሚ ሚሮን ሞት ለማፋጠን ብዙ ገንዘብ መመደቡን ውስጥ አዋቂዎች በሹክሹክታ ይናገራሉ፡፡ ነገር ግን ገንዘቡ ከየት እንደሚመጣ እና እንዴት አገልግሎት ላይ እንደሚውል ምስጢር ነው፡፡ ስለጉዳዩ ብዙ ጥያቄ መጠየቅ ጤናማ ተደርጎ አይወሰድም፡፡

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ኮሎኔል አኮካን ለቦታው በመመደብ ቃሉን ቢያከብሩም አሸባሪው ሊቆጣጠሩት የማይችል ነውጠኛ ሆኗል፡፡ ኮለኔሉ የሚመራው ቡድን የሽብር ግዛት መስርቷል፡፡ ጠቅላይ ሚኒስትሩ አሸባሪዎቹ ፓምፐሎና አቅራቢያ በኮለኔሉ እጅ ወድቀው ቅጣታቸውን እንደሚቀበሉ ተስፋ አድርገዋል፡፡ ቅጣታቸውም በጥንቱ ዘመን አንገት መቅያ እንዲፈፀም ኮለኔሉ ምኞቱ ነው፡፡

ጄሚ ሚሮ ለኮሎኔል ኢኮካ ጣዕረሞት ሆኖበታል፡፡ «አንገቱን ቀንጥሳችሁ እንድታመጡልኝ እፈልጋለሁ›› አለ ኮለኔል አኮካ «አንገቱን ከቆረጣችሁት የባስክ እንቅስቃሴ ይሞታል፡፡››

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ነገሩን አጋኖ መናገሩ ገብቷቸዋል፡፡ ነገር ግን በውስጡ እውነት እንዳለው አሳጡትም፡፡ ጄሚ ሚሮ ተወዳጅ መሪ ሲሆን ዕንፈኛ ጀብደኛና አደገኛም ነው፡፡

በራሱ መንገድ ቢሆንም ኮለኔል አኮካ አደገኛ ነው ሲሉ ጠቅላይ ሚኒስትሩ አሰቡ፡፡

የክብር ዘቡ አዛዥ የሆነው ፕሪም ካሳዶ «ክቡርነትዎ በፓምፓሎን የተፈጸመውን ነገር የሚያቃልል ሰው የለም›› ጄሚ ሚሮ፡፡

«ምን እንዲሆን አውቃለሁ›› አሉት ጠቅላይ ሚኒስትሩ የጀመረውን ሐሣብ ሳያስጨርሱት፡፡ «የት እንዳለ ነው ማወቅ የምፈልገው›› በማለት ወደኮለኔል አኮካ ዞሩ፡፡

«ድካውን እየተከተልኩ ነው፡፡ ለፍርድም አቀርበዋለሁ፡፡›› አሉ ኮሎኔሉ፡፡ ድምፅ ክፍሉን ሞላው፡፡ «ከአንድ ሰው ጋር ብቻ እየተዋጋን አለመሆኑን በድጋሚ እንዲያውቁት እፈልጋለሁ፡፡ ክቡርነትዎ ከባክስ ህዝብ ጋር ነው እየተጋዋን ያለ ነው፡፡ ለጄሚ ሚሮና ለጓደኞቹ ምግብ፣ መጠለያ እና የጦር መሣሪያ ያቀርባሉ፡፡ ሰውየው ጀግና ነው፡፡ ነገር ግን ስጋት አይግባዎት፡፡ በቅርቡ በስቅላት እንቀጣዋለን፡፡ ነፃ የሆነ የፍርድ ሒደት (ጉዳይ በፍርድ ቤት) ከሰጠሁት በኋላ ፍርዱ ይፈጸማል፡፡

እኔ እኛ አላለም፡፡ ጠቅላይ ሚኒስትሩ ሌሎቹ አባባሉን ተረድተው እንዲሆን በማለት በመገረም አያቸው፡፡ አዎ! አሉ በብስጭት እያሰቡ፡፡ ኮሎኔሉን በተመለከተ በቅርቡ አንድ ነገር ማድረግ አለበት፡፡

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ከመቀመጫቸው ተነሱ፡፡ «ለዛሬው ይኸው ነው ክቡራን›› አሏቸው፡፡

ጋር አልተነቃነቀም። ባለበት
ሰዎቹም ለመውጣት ተነሱ። ኮለኔል አኮካ
ቆየ።

ሊኮፓልድ ማርቲኔዝ ተነቃነቁ። ‹‹የማይረቡ ባሽኮች። ስፔናዊ በመሆናቸው
ያልተደሰቱት ለምንድን ነው?

‹‹የስልጣን ጥማት አለባቸው›› አለ አኮካ። ‹‹ነፃነት የራሣቸውን ቋንቋና
ባንዲራ ይፈልጋሉ።››

‹‹አይሆንም። እኔ እዚህ ቢሮ እስካለሁ ድረስ ይህን ነገር በፍፁም
አይደረግም። ስፔንን እንዲያስለቅሱ አልፈቅድላቸውም። ያላቸውንና የሌላቸውን
የሚነግራቸው መንግሥት ነው። እነሱ ከሽምቅ ተዋጊነት ውጭ ምንም
አይደሉም።››

ረዳታቸው በድንገት ወደ ክፍሉ ገባ። ‹‹ይቅርታ ክቡርነትዎ›› አለ
በትህትና። ‹‹ቢሾፕ (ጳጳስ) ኢባኔዝ ደርሰዋል።››

‹‹አስገባቸው››

የኮሎኔሉ አይን ጠባብ ‹‹ከዚህ ሁሉ ነገር ጀርባ ቤተ ክርስቲያኗ እንዳለችበት
እርግጠኛ ነህ። ጊዜው እነሱን ተገቢውን ትምህርት የምናስተምርበት ነው።››

ቤተ ክርስቲያናችን የታሪካችን ዋነኛ ጠላት ነች በማለት ኮለኔል አኮካ
በምሬት አሰበ።

የእርስ በርስ ጦርነቱ በተጀመረበት አካባቢ የካቶሊክ ቤተክርስቲያን
የእርስ በርስ ጦርነቱ በተጀመረበት አካባቢ የካቶሊክ ቤተክርስቲያን ጄኔራል ፍራንኮን ይደግፉ ነበር። እግዚአብሔር
ከብሔረተኞች ጐን ነበረች። ፓፑ ጄኔራል ፍራንኮን ይደግፉ ነበር። የባስኮ ቤተክርስቲያኖች፣ ገዳማትና
አብሮት እንደሚዋጋ ሁሉ አሳውቀው ነበር። የባስኮ ቤተክርስቲያኖች፣ ገዳማትና
ቀሣውስት ጥቃት ሲደርስባቸው ድጋፋቸውን አቋረጡ።

‹‹ሊባስኮች እና ካታላን ተጨማሪ ነፃነት ሊሰጣቸው ይገባል›› በማለት
ቤተክርስቲያኗ ጠየቀች። ‹‹የባስክ ቄሶችን መቅጣታችሁን ማቆም አለባችሁ።››

ጄኔራል ፍራንኮ በቁጣ ነደደ። ‹‹እንዴት ብትደፍረን ነው ቤተክርስቲያን
መንግሥትን ለማዘዝ የደፈረችው?››

የጥላቻ ውጊያ ተጀመረ። የፍራንኮ ጦር ብዙ ቤተክርስቲያኖችንና ገዳማት
አጠቃ። ቄሶችና ሴት መነኮሳት ተገደሉ። ጳጳሱም በቁጥጥር እስር ቤት ዋሉ።
በስፔን የሚገኙ ቄሶች በጠቅላላ ቅጣት ተጣለባቸው። ቤተክርስቲያን ከፍራንኮ

ጋር ያላትን ግንኙነት በድጋሚ ስታድስ ጥቃቱም አብሮ ቆመ።

የማትረባው ቤተክርስቲያን! ኢኮካ አሰበ። ፍራንኮ ቢሞትም አሁንም
ተፅእኖዋ ቀጥሏል።

ፊቱን ወደ ጠቅላይ ሚኒስትሩ አዞረ። ‹‹ስፔንን ማን እንደሚመራበት
ለጳጳሱ መንገር ያለበት ጊዜ አሁን ነው።››

አዲስ ካልቮ ኢግኔዝ ቀጭን እና ነጭ ፀጉር የሞላቸው ኮሳሳ ናቸው።
በሁለት ሰዎች ታጅበው ገቡ።

‹‹እንዴት ዋላችሁ››

ኮሎኔሉን ጉሮሮው በምሬት ሲሞላ ታወቀው። እንደዚህ ታሞ
አያውቅም። ጳጳሱ ተቀመጡ ተብለው እስኪጋበዙ ባለበት ቆሙ።
ሁሉም ችላ አላቸው። ሆን ብለው ኮለኔሉን ከማስተዋወቅም ችላ አሉ።
ጠቅላይ ሚኒስትሩ ኮለኔል ኢኮካን በመመልከት ምልክት ጠበቁ።

ኢካኮ ተኮሳትሮ ‹‹የሚረብሽ ዜና ወደእኛ መጥቷል። ትኩረታችንንም
ሰርቆታል። የባስክ አዋጊዎች በካቶሊክ ገዳም ውስጥ ውይይት መያዛቸውን ሪፖርት
ደርሶናል። ከዚህ በፊት ቤተክርስቲያኗ የሽምቅ ተዋጊዎች መሣሪያዎቻቸውን
በገዳማቱና በአድባራቱ እንዲያስቀምጡ መፍቀዷን ሰምተናል።›› በማለት ሲናገር
ድምፁ ውስጥ ቁጣ ይደመጣል። ‹‹የስፔንን ጠላት ከረዳችሁ እናንተም የስፔን
ጠላት ናችሁ።››

ጳጳሱ ኢባኔዝ ለቅፅበት በትኩረት ከተመለከቱት በኋላ ወደ ሊኦፓልድ
ማርቲኔዝ ፊታቸውን አዞሩ። ‹‹ክብርነትዎ በታላቅ ኩራት ሁላችንም የስፔን
ልጆች ነን። ባስኮች የእርስዎ ጠላት አይደሉም። እነሱ የሚጠይቁት ብቸኛው
ጥያቄ … ነፃነት››

‹‹አልጠየቁም›› አለ ኢኮካ እያንቋረረ። ‹‹ጠይቀዋል! በአገሪቱ እየዞሩ ባንክ
ይዘርፋሉ፣ የፖሊስ አባላትን ይገድላሉ። አንተ ደግሞ የአገሪቱ ጠላት አይደሉም
ትላለህ። እንዴት በትደፍር ነው ይህን የምትናገረው?››

‹‹ከመጠን ያለፈ እርምጃ መኖሩን እቀበላለሁ። ነገር ግን አንዳንዴ ሰው
ላመነበት ይዋጋል …››

‹‹እነሱ ከራሣቸው ውጪ በምንም ነገር አያምኑም። ስለስፔን ምንም ግድ

ምዕራፍ ሶስት
አቪላ

ለስላሳና ስሜት የሚገዛ ነው፡፡ ሴቶች ብቻ

ዝምታው እንደበረደ ጥጥ ለስላሳና ስሜት የሚገዛ ነው፡፡ ሴቶች ብቻ ዝምታው እንደበረደ ጥጥ ከድንጋያማ ከተማዋ አቪላ ወጣ የሚኖሩበት (አድባር) የሲስቴሪዚያን ገዳም ከድንጋያማ ከተማዋ አቪላ ወጣ ብሎ ከትሟል፡፡ ከማድሪድ ሰሜን ምዕራብ 112 ኪ.ሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኘው አቪላ ከስፔን ከተሞች ከፍታ ቦታ ላይ በመከተም ቀዳሚ ነች፡፡ ገዳሙ ለፅሞና ታስቦ የተሰራ ሲሆን አጅግ ጥበቅ የሆነ ዝምታ የነገሰበት ነው፡፡ በ1601 የወጣው ደንብ ለዘመናት ሳይለወጥ ፀንቶ ቆሟል፡፡ ከፀሎት በስተቀር ዘወትር በዝምታ የተዋጠ ነው፡፡

በቤተክርስቲያኑ ስር የታነፀው ገዳም አራት በአራት ሲሆን በጠንካራ ድንጋይ የተከበበ ነው፡፡ መሐሉ ላይ ያለው ቀዳዳ ብርሃን ያስገባል፡፡ አርባ ሴት መነኮሳት (እማሆዮች) በገዳሙ ውስጥ ይኖራሉ፡፡ በአቪላ ያለው ገዳም በስፔን ከቀሩት ሰባት ገደማቶች አንዱ ነው፡፡ በእርስ በርስ ጦርነቱ በመቶ የሚቆጠሩ ገዳማት የወደሙ ሲሆን ፀረ ቤተክርስቲያን አቋም ለዘመናት ያንፀባረቀ ነበር፡፡

የሚደረግበትና ህይወታቸውን

የሲስተር ቴሬዚያን ገዳም ጥብቅ ክትትል የሚደረግበትና ህይወታቸውን ለፀሎት የሚሰጡ የሚኖሩበት ነው፡፡ ጊዜና ወቅት የማይገድበው ቦታ አንዴ ከገቡ ለዘለአለም የማይወጡበት ነው፡፡ የገዳሙ ነዋሪዎች ህይወት በአምነት የተሞላና፣ ፀፀት የወረረው ነው፡፡ የእምነት ቢሮው በየቀኑ ቁጥጥር የሚደረግበት ሲሆን አጥሩ የተሟላና ቋሚ ነው፡፡

የእማሆዮቹ አለባበስ አንድ አይነት ሲሆን ልብሱ የሚሰፋው ገዳሙ ውስጥ ነው፡፡ ለአመታት ይዘቱን ሳይለቅ ቆይቷል፡፡ አኗኗራቸው ቀላልና ማራኪ ነው፡፡ አለባበሳቸውም ገዳማዊነትን የሚያንፀባርቅና ለመቶ አመታት ያልተቀየረ ነው፡፡ የሴት መነኮሳቱ አለባበስ ጥቁር ቆብ መሳይ ነገር በመድፋት ከጉልበታቸው ዝቅ ያለ ጥቁር ቀሚስ ይለብሣሉ፡፡

በገዳሙ ውስጥ ያለው መተላለፊያ ከመመገቢያ ክፍሉ፣ በማኅበራዊ መሰብሰቢያ፣ ከመቅደሱና ማደሪያ ክፍሉ ጋር ያገናኛል፡፡ ሁሉም ቦታ ቀዝቃዛና በንፅህና የተሞላ ነው፡፡ በመጋረጃ በተሸፈነው ክፍል አሻግረው ሲመለከቱ መናፈሻውን ያያሉ፡፡ እያንዳንዱ መስኮት በብረት ፍርግርግ ታጥሯል፡፡ በዚህም የውጪ አለም እይታ አይረብሻቸውም፡፡ በጥንታዊው ሻማ ማብሪያ ላይ

የተተከሉት ሻማዎች የከፍሉን ብርሃን አድምቀውታል፡፡

ላለፉት አራት መቶ አመታት ከሰዎቹ መቀያየር በስተቀር ከገዳሙ ይዞታ የተለወጠች ቅንጣት ነገር የለችም፡፡ እማሆዮቹ የእኔ የሚሉት ንብረት የላቸውም፡፡ ለክርስቶስ ራሳቸውን አሳልፈው በመስጠት በድህነት በመኖራቸው ይደሰታሉ፡፡ ቤተክርስቲያኗ ራሷ ከከበሩ ጌጣጌጦች የራቀች ሲሆን ከብዙ ዘመን በፊት አንድ ግለሰብ የለገሳት ጠንካራ የወርቅ መስቀል ብቻ ነው እስኛ የምትለው ሐብቷ፡፡ ይህ ከትዕዛዝ ውጭ ተቀምጦ የተገኘው ወርቅ መኖሩ የታወቀው ከተሸሸገ ቦታ በመገኘቱ ነው፡፡ ቤተክርስቲያኗ ቅጥር ላይ የተሰቀለው የእንጨት መስቀል ነው፡፡

ሕይወታቸውን ለአምላካቸው የሰጡት ሴቶች በህብረት ይኖራሉ፡፡ በጋራ ይሰራሉ፣ በጋራ ይፀልያሉ፣ በጋራ ይመገባሉ፡፡ ተነካክተውና ተነጋግረው አያውቁም፡፡ መናገር የሚፈቀድላቸው በጋራ ሲያመሰግኑ ወይም ማዘር ፕሪ አሬስ ቤቲና ቢሮአቸው ጠርተው ሲያነጋግሯቸው ብቻ ነው፡፡ አሁንም በገዳሙ ጥንታዊው የምልክት ቋንቋ አገልግሎት ይሰጣል፡፡

የገዳሙ አበአምኔት (ማዘር ፕራ ኣሬስ) በሰባዎቹ ውስጥ የሚገኙና ለብሩህ ፈገግታ የተሞሉ ናቸው፡፡ በገዳሙ ሰላማዊ ህይወት ፍፁም ደስተኛና ህይወታቸውን ለአምላካቸው የሰጡ ናቸው፡፡ በስራቸው ያሉትን መነኮሳት በፅናት የሚጠብቁ ሲሆን ደንብ ለማስከበር እርምጃ ሲወስዱ ውስጣቸው በህመም ይዋጣል፡፡ ህመሙ ከተቀጪዎቹ በላይ ይሰማቸዋል፡፡

መነኮሳቱ በኮሪደሩ በኩል ሲያልፉ አንገታቸውን ደፍተው በዝምታ ተውጠው ነው፡፡ እጃቸውን አነባብረው እርስ በርስ ይተላለፋሉ፡፡ በገዳሙ የሚሰማው ብቸኛ ድምፅ ደወሉ ብቻ ነው፡፡

መነኮሳቱ የመጡት ከተለያዩ አገራትና የአኗኗር ዘይቤ ነው፡፡ ቤተሰቦቻቸው ወግ አጥባቂ፣ ገበሬ፣ ወታደር ወዘተ ናቸው፡፡ ሐብታቸውን ጥለው ወይም ከነድህነታቸው ወደ ገዳሙ ገብተዋል፡፡ የተማሩና መሐይሞች የዋህና በምስጢር የተሞሉ ቢሆኑም አሁን በእግዚአብሔር አይን ሁሉም እኩል ናቸው፡፡ ከአምላክ ጋር ዘለአለም ጋብቻ መስረተዋል፡፡

በገዳሙ ያለው የኑሮ ሁኔታ የተለያየ ነው፡፡ በክረምት ብርዱ አጥንት ይሰብራል፡፡ ሲተኙም ልብሣቸውን ሳያወልቁ ነው፡፡ በብርድ ልብሳቸው ተጠቅልለው በጠባቧ ክፍላቸው ሌሊቱን ያሳልፋሉ፡፡ በክፍሉ ጥግ ለመታጠቢያ የሚሆን እቃ ተቀምጦላቸዋል፡፡ የትኛዋም መነኩሴ ሌላዋ ክፍል እንድትገባ

አይፈቀድላትም። ፈቃድ ያላቸው ማዘር ቤቲና ብቻ ናቸው። በግቢው ከስራና ፀሎት በስተቀር ምንም አይነት መዝናኛ ቦታ የለም። ለስራ በተከለለው ቦታ መፅሐፍ መጠረዝ፣ ሽመና ዳቦ ጋገራ ይከናወናል። በየቀኑ ስምንት የፀሎት ሰአት ሲኖር ማቲንስ፣ ላውድስ፣ ፕሪም፣ ቴርሴ፣ ሴክት፣ ኖን፣ ቬስፐርስ እና ኮምፕላይን ይባላሉ። ከዚህ ጐን ለጐን ሌሎች የአምልኮ ተግባራት አሉ።

ራስን መቅጣት በሌሎች ገዳማት የቀረ ቢሆንም እዚህ ግን በቀን አንዴ ወይም በሳምንት አንድ ጊዜ መነኮሳቱ አካላቸውን ስለጥሩ ሥነ ምግባር በማለት ይቀጣሉ። አካልን በሚያሳምመውና ጀርባን በሚልጠው በቀጭን ሽቦ በተያያዘ ወፍራም እንጨት ራሣቸውን ይገርፋሉ። ክርስቶስን ለመምሰል እሱ ላይ የደረሰውን ቅጣት በራሣቸው ላይ ይፈጽማሉ።

እዚህ ያለው ህይወት የትኛውም እስር ቤት ካለው ህይወት የተለየና ጥብቅ ነው። በውስጡ የሚኖሩት ሰዎች ከውጪ አለም ጋር ምንም አይነት ትውውቅ የሌላቸው ናቸው። ከአካላዊ ፍቅር ንብረት ከማፍራትና የፈለጉትን ከመምረጥ የተገለሉ ቢሆንም እነዚህን ነገሮች በመተዋቸው ከስስትና ውድድር ላይ ወጥተዋል። ከጥላቻና በቀል ፀድተዋል። የውጪ አለም ከሚጭንባቸው ጫናም ተገላግለዋል።

በገዳሙ የሞላው ሰላምና ፍቅር ብቻ ነው። ገዳሙ እስር ቤት ቢሆን ኖሮ በአምላክ ገነት ውስጥ የሚገኝ እስር ቤት ሊባል የሚችል ሲሆን ለዘለአለማዊ ደስታ የሚገኝበትና በፍፁም ፍቃደኛነት ለመኖር መርጠው የገቡበት ነው።

ሲስተር ሉቺያ ከእንቅልፋቸው የነቁት ደወሉ ሲጮህ ሰምተው ነው። ከተኙበት ጠባብ ክፍል በፍጥነት ነቅተው ተነሱ። ደወሉ ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰአት መሆኑን አሳወቃቸው። የቪግሊስ ቢሮ ሥራውን ሲጀምር አለም በበኩሏ ገና ከጨለማ አልተላቀቀችም።

ደደብ። ይህ ድግግሞሽ ሊገድለኝ ነው አለች ሲስተር ሉቺያ በሐሳቧ።

ምቾት በሌለው አልጋዋ ላይ ተጋድማ ሲጋራ ጠማት። እያመነታች ከአልጋዋ ውስጥ ወጣች። በምቾት የምታሳልፈው ሌሊት እንደአሸዋ ተጠራርጐ ሔዷል። ቢሮም በሚገኘው መኖሪያ ቤቱ ያላትን ድንቅና በዲዛይነሮች የተሰጠፉ የሌሊት ልብሶቿ ትዝ አሏት።

ከማደሪያ ክፍሏ ውጭ ዝቅ ያለው የመነኮሳቱ እርምጃ ተሰማት። አልጋዋን በግድየለሽነት አለባብሳ ከመነኮሳቱ ጋር ኮሪደሩ ላይ አብራ ተሰለፈች። ሁሉም

አንገታቸውን ደፍተው አይናቸውን ሰብዋል። በዝግታ ወደማምለኪያ ቦታው ጉዞ ጀመሩ።

ሰልፋቸው ያልተዛነፉ መሆኑን ሉቺያ ተገነዘበች። እነዚህ ሴቶች ህይወታቸውን በዚህ መንገድ ለማሳለፍ የወደዱበት መንገድ ግራ አጋብቷታል። ያማሩ ልብሶች፣ ጣፋጭ ምግቦችና የፍቅር ጨዋታን ንቀው እዚህ ተገኝተዋል። እነዚህን ነገሮች ትተው የመኖር ትርጉሙ ምንድን ነው? የማይረቡስ መመሪያዎች!

ሲስተር ሉቺያ ወደፀሎት ቤቱ ስትገባ የመነኮሳቱ አለቃ ‹‹አንገትሽን ደፍተሽ መጓዝ አለብሽ። እጆሽን ደረትሽ ላይ ማነባበሩን አትርሺ። በዝግታ ተራመጂ። ማንንም ቀና ብለሽ እንዳታይ። ማውራት አትችይም። ጆሮሽ መስማት ያለበት የአምላክን ቃል ብቻ ነው›› አሏት።

‹‹እሺ እናቴ›› አለች።

ለሚቀጥለው ወር የሚያገለግውን መመሪያ ሉቺያ ተቀበለች።

‹‹እዚህ የሚመጡት ሰዎች ሌሎችን ለመቀላቀል ሳይሆን የሚመጡት ከአምላክ ጋር ለመቀላቀል ነው። በብቸኝነት የተሞላ መንፈሣዊ ህይወት ከአምላክ ጋር ህብረት ለመፍጠር አስፈላጊ ነው። የዝምታ ደንቡ ደግሞ መተማመኛችን ነው።››

‹‹እሺ እናቴ››

‹‹እዚህ ስትመጪ መማር ያለብሽ ቀዳሚው ነገር ያለፈውን ነገር መርሣት ነው። ልምድሽን የቃላት ውክቢያውን እንዲሁም በውስጥሽ የተቀበሩትን ምስሎች አውጥተሽ ጣይው። ህሊናችን በማንፃት ከራስ ወዳድነትና ምኞት መላቀቅ ይጠበቅብሻል። ባለፉት ጊዜያት ለሰራነው ጥፋት ማዘናችን ወይም መፀፀታችን ብቻውን በቂ አይደለም። የአምላክን ዘለአለማዊነትና ውበት እንዴ ከተረዳነው ለራሣችን ብቻ ሳይሆን ሌሎችም ለሰሩት ኃጢት መፀለይ አለብን።››

‹‹እሺ እናቴ››

‹‹ከውስጥ ጉጉትሽ ጋር መታገል አለብሽ››

‹‹እሺ እናቴ››

‹‹እያንዳንዱ መነኩሴ በዝምታ ለብቻዋ ተገልላ ትኖራለች። በዚህም መንግሥተ ሰማያትን ትወርሳለች።››

አይፈቀድላትም፡፡ ፈቃድ ያላቸው ማዘር ቤቲና ብቻ ናቸው፡፡ በግቢው ከስራና ፀሎት በስተቀር ምንም አይነት መዝናኛ ቦታ የለም፡፡ ለስራ በተከለለው ቦታ መፅሐፍ መጠረዝ፣ ሽመና ዳቦ ጋገራ ይከናወናል፡፡ በየቀኑ ስምንት የፀሎት ሰአት ሲኖር ማቲንስ፣ ላውድስ፣ ፕሪም፣ ቴርሴ፣ ሴክት፣ ኖን፣ ቬስፐርስ እና ኮምፕላይን ይባላሉ፡፡ ከዚህ ጎን ለጎን ሌሎች የአምልኮ ተግባራት አሉ፡፡

ራስን መቅጣት በሌሎች ገዳማት የቀረ ቢሆንም እዚህ ግን በቀን አንዴ ወይም በሳምንት አንድ ጊዜ መነኮሳቱ አካላቸውን ስለጥሩ ሥነ ምግባር በማለት ይቀጣሉ፡፡ አካልን በሚያሳምመውና ጀርባን በሚልጠው በቀጭን ሽቦ በተያያዘ ወፍራም እንጨት ራሣቸውን ይገርፋሉ፡፡ ክርስቶስን ለመምሰል እሱ ላይ የደረሰውን ቅጣት በራሣቸው ላይ ይፈጽማሉ፡፡

እዚህ ያለው ህይወት የትኛውም እስር ቤት ካለው ህይወት የተለየና ጥብቅ ነው፡፡ በውስጡ የሚኖሩት ሰዎች ከውጪ አለም ጋር ምንም አይነት ትውውቅ የሌላቸው ናቸው፡፡ ከአካላዊ ፍቅር ንብረት ከማፍራትና የፈለጉትን ከመምረጥ የተገለሉ ቢሆንም እነዚህን ነገሮች በመተዋቸው ከስስትና ውድድር ላይ ወጥተዋል፡፡ ከጥላቻና በቀል ፀድተዋል፡፡ የውጪ አለም ከሚጭንባቸው ጫናም ተገላግለዋል፡፡

በገዳሙ የሞላው ሰላምና ፍቅር ብቻ ነው፡፡ ገዳሙ እስር ቤት ቢሆን ኖሮ በአምላክ ገነት ውስጥ የሚገኝ እስር ቤት ሊባል የሚችል ሲሆን ለዘለአለማዊ ደስታ የሚገኝበትና በፍፁም ፍቃደኛነት ለመኖር መርጠው የገቡበት ነው፡፡

ሲስተር ሉቺያ ከእንቅልፋቸው የነቁት ደወሉ ሲጮህ ሰምተው ነው፡፡ ከተኙበት ጠባብ ክፍል በፍጥነት ነቅተው ተነሱ፡፡ ደወሉ ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰአት መሆኑን አሳወቃቸው፡፡ የቪግሊስ ቢሮ ሥራውን ሲጀምር አለም በበኩሏ ገና ከጨለማ አልተላቀቀችም፡፡

ደደብ፡፡ ይህ ድግግሞሽ ሊገድለኝ ነው አለች ሲስተር ሉቺያ በሐሳቧ፡፡

ምቾት በሌለው አልጋዋ ላይ ተጋድማ ሲጋራ ጠማት፡፡ እያመነታች ከአልጋዋ ውስጥ ወጣች፡፡ በምቾት የምታሳልፈው ሌሊት እንደአሸዋ ተጠራርጐ ሔዷል፡፡ ቢሮም በሚገኘው መኖሪያ ቤቱ ያላትን ድንቅና በዲዛይነሮች የተሰጠፉ የሌሊት ልብሶቿ ትዝ አሏት፡፡

ከማደሪያ ክፍሏ ውጭ ዝቅ ያለው የመነኮሳቱ እርምጃ ተሰማት፡፡ አልጋዋን በግድየለሽነት አለባብሳ ከመነኮሳቱ ጋር ኮሪደሩ ላይ አብራ ተሰለፈች፡፡ ሁሉም

አንገታቸውን ደፍተው አይናቸውን ሰብረዋል፡፡ በዝግታ ወደማምለኪያ ቦታው ጉዞ ጀመሩ፡፡

ሰልፋቸው ያልተዛነፉ መሆኑን ሉቺያ ተገነዘበች፡፡ እነዚህ ሴቶች ህይወታቸውን በዚህ መንገድ ለማሳለፍ የወደዱበት መንገድ ግራ አጋብቷታል፡፡ ያማሩ ልብሶች፣ ጣፋጭ ምግቦችና የፍቅር ጨዋታን ንቀው እዚህ ተገኝተዋል፡፡ እነዚህን ነገሮች ትተው የመኖር ትርጉሙ ምንድን ነው? የማይረቡስ መመሪያዎች!

ሲስተር ሉቺያ ወደፀሎት ቤቱ ስትገባ የመነኮሳቱ አለቃ ‹‹አንገትሽን ደፍተሽ መጓዝ አለብሽ፡፡ እጅሽን ደረትሽ ላይ ማነባበሩን አትርሺ፡፡ በዝግታ ተራመጂ፡፡ ማንንም ቀና ብለሽ እንዳታይ፡፡ ማውራት አትችይም፡፡ ጆሮሽ መስማት ያለበት የአምላክን ቃል ብቻ ነው›› አሏት፡፡

‹‹እሺ እናቴ›› አለች፡፡

ለሚቀጥለው ወር የሚያገለግውን መመሪያ ሉቺያ ተቀበለች፡፡

‹‹እዚህ የሚመጡት ሰዎች ሌሎችን ለመቀላቀል ሳይሆን የሚመጡት ከአምላክ ጋር ለመቀላቀል ነው፡፡ በብቸኝነት የተሞላ መንፈሣዊ ህይወት ከአምላክ ጋር ህብረት ለመፍጠር አስፈላጊ ነው፡፡ የዝምታ ደንቡ ደግሞ መተማመኛችን ነው፡፡››

‹‹እሺ እናቴ››

‹‹እዚህ ስትመጪ መማር ያለብሽ ቀዳሚው ነገር ያለፈውን ነገር መርሣት ነው፡፡ ልምድሽን የቃላት ውክቢያውን እንዲሁም በውስጥሽ የተቀበሩትን ምስሎች አውጥተሽ ጣይው፡፡ ሀሊናችን በማንፃት ከራስ ወዳድነትና ምኞት መላቀቅ ይጠበቅብሻል፡፡ ባለፉት ጊዜያት ለሰራነው ጥፋት ማዘናችን ወይም መፀፀታችን ብቻውን በቂ አይደለም፡፡ የአምላክን ዘለአለማዊነትና ውበት አንዴ ከተረዳነው ለራሣችን ብቻ ሳይሆን ሌሎችም ለሰሩት ኃጢት መፀለይ አለብን፡፡››

‹‹እሺ እናቴ››

‹‹ከውስጥ ጉጉትሽ ጋር መታገል አለብሽ››

‹‹እሺ እናቴ››

‹‹እያንዳንዱ መነኩሴ በዝምታ ለብቻዋ ተገልላ ትኖራለች፡፡ በዚህም መንግሥተ ሰማያትን ትወርሳለች፡፡››

የመጀመሪያው ወር ሲጠናቀቅ ሉቺያ ፍፁም ተሰላቸች፡፡ አቀባበል ሲደረግላት ፀጉሯ ተቆረጠ፡፡ ሐላፊ መነኩሴዋ ራሣቸው ናቸው ተግባሩን የፈጸሙት፡፡ ቢሯቸው ጠርተው እንድትቀመጥ ከነገሯት በኋላ ፀጉሯን መቁረጥ ሲጀምሩ ከፉኛ ተቃውማቸው ነበር፡፡ ነገር ግን ያለችበት ቦታ ትዝ ሲላት ተመልሶ ያድጋል ስትል አሰበች፡፡

ሉቺያ ሁሉ ነገር ቀፏታል፡፡ ጋዜጣ ለማንበብ ብትጓጓም የሚቻል አልሆነም፡፡ ሬዲዮና ቴሌቪዥንን የማይታሰብ ነው፡፡ ከውጭ ዓለም ጋር ፍፁም ተቃቅረዋል፡፡

ሉቺያን እያስፈራት ያለው ዋነኛ ነገር ተፈጥሮአዊ የማይመስለው ዝምታ ነው፡፡ የመነጋገሪያ ዘዴያቸው የምልክት ቋንቋ ብቻ ነው፡፡ ይህ ነገር ሊያሳብዳት ደርሷል፡፡

ፀሎት ቤቱ የደረሱት በዝምታ ነው፡፡ በዚህ ሰዓት ሲስተር ሉቺያ ከአምላክ በበለጠ እያሰቡ ያሉት አስፈላጊ ነገር አለ፡፡

ከወር ወይም ከሁለት ወር በኋላ ፖሊስ ክትትሉን ሲያቆም ከዚህ የእብዶች ቤት እወጣለሁ፡፡

ከጠዋት ፀሎት በኋላ ሲስተር ሉቺያ ከሌሎች መነኮሳት ጋር አብረው ወደ መመገቢያ ክፍሉ ገቡ፡፡ ዘወትር መልካቸውን ለመለየት በመሞከር ደንብ ትጥሳለች፡፡ የምትዝናናው እነሱን በመመልከት ነው፡፡ የሚገርመው ነገር አንዷ መነኩሴ ሌላዋ ምን እንደምትመስል አለማወቋ ነው፡፡

በመነኮሳቱ ገፅታ ተገረመች፡፡ አሮጊት፣ ወጣት፣ አስቀያሚና ውብ ናቸው፡፡ በደስታ የተሞሉት ለምን እንደሆነ አይገባትም፡፡ ሉቺያን የሳቧት ሦስት ገፅታዎች ናቸው፡፡ አንዷ ሲስተር ቴሬዛ ሲሆኑ ወደ ስል ሰዎቹ ተጠግተዋል፡፡ ውበታቸው ቢደበዝዝም ምድራዊ ያልሆኑ ቁንጅና ይነበብባቸዋል፡፡ በልባቸው የሆነ ምስጢር እንደደበቁ ያስታውቃሉ፡፡

ሌላዋ ደግሞ ሲስተር ግራሼላ ናቸው፡፡ በሰላሳዎቹ መጀመሪያ ላይ የምትገኝ ውብ ሴት ነች፡፡ የፊልም ተዋናይ መሆን ትችል ነበር ስትል ሉቺያ አሰበች፡፡ ታሪኳ ምን ይሆን? ይህን የመሰለ ቦታ ራሷን ለምን ቀበረች?

ሦስተኛዋ ሲስተር ሜጋን ናቸው፡፡ ሰማያዊ አይንና ወርቃማ ፀጉር ያላት በሀያዎቹ መጨረሻ የምትገኝ ኮረዳ ነች፡፡ ስለእሷም ተመሳሳይ ስሜት አደረባት፡፡

እሷ ከእነሱ የተለየች ናት፡፡ እነሱ እስከመጨረሻው እዚህ ተጣብቀው የሚኖሩ ናቸው፡፡ እሷ በቅርቡ ከዚህ ትወጣለች፡፡ ለመደበቅ ድንቅ ቦታ ነው፡፡

ከጥቂት ወራት በኋላ ፖሊስ እንደሞትኩ ይገምታል፡፡ ከዚህ ስወጣ ገንዘቤን ከስዊዘርላንድ አውጥቼ ምንአልባት ስለዚህ ያበደ ቦታ መፅሐፍ አዘጋጅ ይሆናል፡፡

ከጥቂት ቀናት በፊት ከኃላፊ መነኩሴዋ በደረሳት ትዕዛዝ መሠረት ሉቺያ ወደቢሮ ሄዳ ወረቀት እንድታገላብጥ ታዘዘች፡፡ በዚህ አጋጣሚ ፋይሎችን ለመመልከት ቻለች፡፡ በድንገት ኃላፊዋ ደረሱባት፡፡

‹‹የሥነስርዓት ደንብ በመጣስሽ ትቀጫለሽ›› አሏት እናት ቤቲና፡፡

ሲስተር ሉቺያ አንገቷን አቀርቅራ ‹‹ልክ ነዎት እናቴ›› በማለት ተናገረች፡፡

ሉቺያ ወደ ክፍሏ ከተመለሰች ከደቂቃ በኋላ መነኮሳቱ በኮሪደሩ ሲራመዱ አዳመጠች፡፡ አስደማሚ ድምፅ ደጋግሞ ይሰማል፡፡ ድምፁ የሲስተር ሉቺያ ሳግ የተሞላበት ለቅሶ መሆኑን አላወቁም፡፡

አርባ መነኮሳት በሁለት ጠረጴዛ ዙሪያ በረድፍ ተቀምጠዋል፡፡ የሚመገቡት አትክልት ብቻ ነው፡፡ ስጋ የተከለከለ ነው፡፡ ከንጋቱ ቀደም ብሎ ደረቅ ዳቦ በትንሽ ቡና ወይም ሻይ ይመገባሉ፡፡ ዋናው ምግብ አምስት ሰዓት ላይ የሚቀርብ ሲሆን ሾርባ፣ ጥቂት አትክልትና ፍራፍሬ ይቀርብላቸዋል፡፡

እዚህ የመጣነው ስውነታችንን ለማስደሰት ሳይሆን አምላክን ለማስደሰት ነው፡፡

ይህን ቁርስ ለድመቴ እንኳን አልሰጣትም ስትል ሲስተር ሉቺያ አሰበች፡፡ በሁለት ወር ውስጥ አስር ፓውንድ (አምስት ኪሎ) ክብደት ቀንሻለሁ፡፡ ይህ የአምላክ የጤና እርሻ ቃል ነው፡፡

ቁርስ ከተበላ በኋላ ሁለት መነኮሳት እቃ ያጥባሉ፡፡ ያጠቡትን እቃ መልሰው ለባለቤቶቹ ይሰጣሉ፡፡

አጠቃላይ ኑሯቸው በዚህ መንገድ የተቃኘ ነው በማለት ሲስተር ሉቺያ በምሬት አሰላሰለች፡፡ ደህና ቅሬታ ማቅረብ የለብኝም ሌላው ቢቀር ከእስር ቤት ህይወት ፍፁም የተሻለ ነው፡፡

ስጋዋ ሲጋራ ተጠምቷል፡፡

ከመንገዱ አምስት መቶ ያርድ ርቆ ኮሎኔል ራሞን ኢኮካ እና ከክፍሉ ለጥንቃቄ የመረጣቸው ሁለት ደርዘን ሰዎች ገዳሙን ለማጥቃት በዝግጅት ላይ ናቸው፡፡

ምዕራፍ አራት

ኮሎኔል ራሞን ኢኮካ የአዳኝ ደመነፍስ አለው፡፡ ግብ ግቡን ይወደዋል፡፡ ጥልቅ እርካታ የሚሰጠው ግን መግደል ነው፡፡ አንድ ጊዜ ለወዳጁ ‹‹ግድያ ሲፈጸም እረካለሁ፡፡ ሰው፣ አጋዘን፣ ጥንቸል ቢሆንም ልዩነት የለውም፡፡ ልብ እንደ አምላክ ህይወት ስቀጥፍ እረካለሁ›› ብሎታል፡፡

ኢኮካ የጦር ሠራዊት የስለላ ባልደረባ የነበረ ሲሆን በአጭር ጊዜ ዝናን ተቀዳጅቷል፡፡ ጨካኝ፣ ደፋርና ብሩህ አዕምሮ የተላበሰ ነው፡፡ ይህ ብቃቱ ከጄኔራል ፍራንኮ ረዳቶች የአንዱን ቀልብ ለመሳብ አግዞታል፡፡

ኢኮካ የፍራንኮን ቢሮ በሴፍተናንት ማዕረግ በመቀላቀል ከሦስት አመት ባነሰ ጊዜ ኮለኔል ለመሆን በቅቷል፡፡ ፍራንኮን የሚቃወሙ ሰዎችን ለማሸበር በማለት ልዩ ሐይሉን እንዲቀላቀል ተደርጓል፡፡

በጦርነቱ ወቅት ነበር በኦፐስ ሙንዶ አባላት ተመልምሎ የተላከው፡፡ የደረሰው መልእክት፡

‹‹አንተን የምናነጋግርህ በጄኔራል ፍራንኮ መልካም ፈቃድ መሆኑን እንድታወቅ እንፈልጋለን››

‹‹እሺ ጌታዬ››

‹‹እየተከታተልንህ ነው ኮለኔል፡፡ ባየነው ነገር ተደስተናል››

‹‹አመሰግናህለሁ ጌታዬ››

‹‹ብዙ ጠላቶች አሉን፡፡ የምንሰራው ሥራ ጠቀሜታ የማይገባቸው ሰዎች አሉ፡፡››

‹‹አናው ጌታዬ››

‹‹አንዳንድ ጊዜ ጣልቃ ይገባሉ፡፡ እኛ ደግሞ ያ እንዲሆን አንፈልግም፡፡››

‹‹አይሆንም ጌታዬ››

‹‹አንተን በመሰሉ ሰዎች ላይ እምነት አለን ኮሎኔል፡፡ እንድታግባባን እስባለሁ››

‹‹አዎ ጌታዬ፡፡ እናንተን በማገልገሌ ክብር ይሰማኛል፡፡››

‹‹በጦር ውስጥ እንድትቆይ እንፈልጋለን፡፡ መቆየትህ ለእኛ ከፍተኛ ዋጋ አለው፡፡ ነገር ግን ከጊዜ ወደ ጊዜ አንተን እነዚህን በመሰሉ ልዩ ፕሮጀክቶች ውስጥ እንድትካፈል እንፈልጋለን፡፡››

‹‹አመሰግናለሁ ጌታዬ››

‹‹ስለዚህ ነገር ለማንም እንዳታወራ››

‹‹አላደርገውም ጌታዬ››

ከጠረጴዛው ጀርባ ያለው ሰውዬ ኢኮካን አሸበረው፡፡ እንድትፈራው የሚያደርግ ያልተገደበ ኃይል እንዳለው ያስታውቃል፡፡

በጊዜ ሒደት ኮለኔል ኢኮካ ከኦፐስ ሙንዶ የተለያዩ ተልእኮዎችን ተቀብሎ እውን አድርጓል፡፡ የሚሰጠው ተልእኮ በሙሉ አደጋ የተሞላበት ነው፡፡ እንዲሁም ፍፁም ምስጢራዊ፡፡

በአንዱ ተልእኮው ከደህና ቤተሰብ የተገኘች ቆንጆ ሴት ለመተዋወቅ በቅቷል፡፡እስከዚህ ድረስ የሴት ወዳጆቹ በጠቅላላ ሴተኛ አዳሪዎች ነበሩ፡፡ በካምፕ የተዋወቃቸውን ሴቶች ጨምሮ ሁሉም የሚያስተናግዳቸው በጭካኔ ነው፡፡

ነገር ግን ሱዛን ሴዲላ ወደተለየ አለም ከተተችው፡፡ አባቷ በማድሪድ ዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር ሲሆን እናቷ ደግሞ ጠበቃ ናቸው፡፡ ሱዛን የአስራ ሰባት አመት ልጃገረድ ስትሆን ውበቷ የአምላክ እናትን ይመስላል፡፡ ራሞን ኢኮካ በህይወቱ ይችን የመሰለች ሴት ተዋውቆ አያውቅም፡፡ ልቡ እስኪጠፋ በፍቅር በነነ፡፡ ኢኮካና ቤተሰቦቿ በማያውቁት ሁኔታ እሷም ከልቧ ወደደችው፡፡

ከጫጉላ ሽርሽራቸው እንስቶ ኢኮካ ሌላ ሴት ጋር አልሔደም፡፡ ፍቅርን ልብ የሚያጠፋ ስሜት ተዋህደው በህይወቱ ያላገኘውን ደስታ ሰጡት፡፡

ከተጋቡ ከሦስት ወራት በኋላ ሱዛን ማርገዟን ነገረችው፡፡ የኢኮካ ደስታ ገደቡን አለፈ፡፡ ደስታቸውን ከፍ ለማድረግ በባስክ ግዛት ወደምትገኘው ትንሿ መንደር ካስቲላ ባንካ ተዛወረ፡፡ በብሔረተኞቹና በሪፐብሊካኖች መካከል አስከፊው ጦርነት የፈነዳው በ1936 ነበር፡፡

በአንድ ድንቅ የእሁድ ጠዋት ኢኮካና ቆንጆዋ ሙሽራ በመንደራቸው

አቅራቢያ በሚገኝ መዝናኛ ቡና እየጠጡ ሳለ ጉዳናው በድንገት በባስክ ስልፈኞች ተጥለቀለቀ።

‹‹ወደቤት እንድትሔጂ አፈልጋለሁ›› አሳት ኢኮካ። ‹‹ችግር መፈጠሩ አይቀርም።››

‹‹ግን አንተ...?››

‹‹እባክሽ። እኔ ምንም አልሆንም።››

ስልፉን መቆጣጠር አልተቻለም። ሁሉም ነገር ከቁጥጥር ውጭ ሆነ። ባለቤቱ ከስልፉ ርቃ ወደ ገዳሙ በሰላም ስትጓዝ ተመልክቶ እፎይታ ተሰማው። ገዳሙ አጠገብ ስትደርስ በሩ በድንገት ተከፍቶ ውስጥ ተደብቀው የነበሩ የባስክ ታጣቂዎች ብቅ አሉ። የሚሰቱ ገላ በጥይት ሲበሳሳ ረዳት አልባ ሆኖ ቆሞ ተመለከተ። ከዛን ቀን አንስቶ ነው ባስኮችን ለመበቀል የማለው። ቤተክርስቲያንም ተጠያቂ ነች።

አሁን አቪላ ላይ ሌላ ገዳም በር ላይ ቆሟል። አሁን ሁሉም ይሞታሉ።

በገዳሙ ውስጥ ከመንጋቱ በፊት ሲስተር ቴሬዛ የስነ ስርዓት ማስከበሪያውን አለንጋ በቀኝ እጇ ይዛ ገላዋን ትገርፋለች። ውስጧን ሲሰማት ምህረት እንደወርደላት ትቆጥራለች። ጩኸቷን በውስጧ ውጣ ለራሷ ትጮሀለች። አምላክ ሆይ ሀጢያቴን ይቅር በለኝ።

ህመሙ ራሷን ሊያስታት ተቃርቦ ነበር። በድጋሚ ራሷን ሦስት ጊዜ ከገረፈች በኋላ ኮቷን ደርባ ወጣች። አልደማችም። ሁሉንም ነገር ጨርሳ ወደማደሪያዋ ተመለሰች።

ሲስተር ቴሬዛ ኮሪደሩን አቋርጣ ስታልፍ አንድ አስገራሚ ነገር ተመለከተች። ለመጀመሪያ ጊዜ አይኗን ከፍ አድርጋ የሴስተር ግራሺላን መልክ ተመለከተች። ሐጢያት መስራቷ ታወቃትና በደንቡ መሠረት እራሷን ለሥነ ስርዓቱ ተገዢ አድርጋ መንገዷን ቀጠለች።

በዛው ምሽት ኮቷን ስታወልቅ የተመለከተቻትን ቆንጆ ወጣት ገፅታ መርሣት አልቻለችም። ሲስተር ቴሬዛ እዛ እስከኖረች ድረስ በድጋሚ ልታያት እና ልታነጋግራት እንደማትችል ታውቃለች። በመነኮሳቱ መካከል ጥቂት ቅርርብ ከታየ ከፍተኛ ቅጣት ይጣልባቸዋል። ጥብቅ የሆነው የሞራልና የአካል ቅርርብ ክልከላ ማንኛውም ግንኙነት እንዲያደርግ አይፈቅድም። ሁለት ሴቶች አጠገብ

ለአጠገብ ሆነው ስራ ሲሰሩ በዝምታ ከተግባቡ በፍጥነት እንዲለያዩ ይደረጋል። በአንድ ጠረጴዛ ላይ ሁለት ጊዜ አብረው መቀመጥ አይችሉም። መነኮሳት በጓደኝነት ቢቀራረቡ እንኳን ቤተክርስቲያን አስከፊ ቅጣት ትጥልባቸዋለች። ሲስተር ቴሬዛም ህጉን በመጣሷ ቅጣቷን ተቀብላለች።

ደወሉ ሲያንቃጭል ሲስተር ቴሬዛ ራት ብላይ እየተሰማት ነው። የአምላክ ድምፅ ሲሆን ድህንነትን ያረጋግጣታል።

በሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ሲስተር ግራሺላ የሰማችው ደወል ከህልሟ አባነናት። በህልሟ መርከበኛ ራቁቱን ሆኖ ወደእሷ ሲመጣ ተመለከተች። አፈፍ አድርጐ ሲያነሳት አይኗን ከፈተችና በክፊል ነቃች። ልቧ እንደከበሮ ይደልቃል፡ በፍርሀት ዙሪያዋን ተመለከተች። ነገር ግን ክፍሏ ውስጥ ብቻዋን ነች። የሚሰማት ብቸኛው ድምፅ የደወሉ ጩኸት ነው።

ሲስተር ግራሼላ ተንበረከከች። ስላለፈው ነገርና አሁን ስላለችበት ሁኔታ አመሰገነች። በእርጋታ ከተንበረከከችበት ተነሣችና አልጋዋን በጥንቃቄ አነጠፈች። በመቀጠል ከሌሎች መነኮሳት ጋር ተቀላቅላ ወደ መቅደሱ መጓዝ ቀጠለች። የተለመደው የሻማ ሽታና የእጣን መአዛ አወዳት።

ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ገዳሙ ስትገባ መነኩሴ ሴት ማለት ሁሉንም ነገር በመርሳት ሌላ አዲስ ነገር ለማግኘት የተዘጋጀች ነች በማለት ኃላፊዋ መነኩሴ የነገሯት ትዝ አላት። ያን ጊዜ የ14 ዓመት ልጅ ነበረች። አሁን በ17 ዓመቷ ሁሉም ነገር ገባት። ያላትን ነገር በጠቅላላ ከተወች አእምሮዋ ከነፍሷ ጋር ይገናኛል።

ያለፈውን አስከፊ ነገር እንድረሳ ስለረዳኸኝ አመሰግንሀለሁ። ስለቆምክ አመሰግንሀለሁ። ካለአንተ እርዳታ ያለፈውን አስከፊ ነገር መጋፈጥ አልችልም ነበር ... አመሰግንሀለሁ ... አመሰግንሀለሁ አባቴ...።

ፀሎቱ እንዳበቃ መነኮሳቱ ወደ ክፍላቸው ተመለሱ። እስከ ጠዋት ፀሎት መተኛት ይችላሉ።

ከውጭ በኩል ኮለኔል ኢኮካና ሠራዊቱ በጨለማ ተደብቀው በዝግታ እየተጓዙ ነው። ገዳሙ አጠገብ እንደደረሱ ኮለኔል ኢኮካ ‹‹ጂሚ ሚሮና ሰዎቹ መሣሪያ ታጥቀው ይሆናል። ምንም አይነት እድል እንዳትሰጧቸው።››

የገዳሙን መግቢያ እየተመለከተ በድንገት የባስክ ተዋጊዎች ከሌላኛው ገዳም ብቅ ሲሉና የሱዛን ገላ በጥይት ተበሳስቶ ሲወድቅ ታወሰው።

እንዳትጨነቁ፡፡››

‹‹ድሚንን ሚርን በህይወት ለመያዝ እንዳትጨነቁ፡፡››

ሲስተር ሚጋን ዝምታው ቀሰቀሳት፡፡ ዝምታው ያልተለመደና የሚንቀሣቀስ ነው፡፡ አየሩ በጥድፊያ የተሞላ ሲሆን አካላዊ ሹክሹክታ ይሰማል፡፡ በገዳሙ የ15 ዓመት ቆይታዋ ያልሰማችውን ድምፅ አዳመጠች፡፡ የሆነ ችግር እንደተፈጠረ ወዲያውኑ ገባት፡፡

‹‹በጨለማው ድንገት ተነስታ የክፍሏን በር ያለኮሽታ ከፈተችው፡፡ በማይታመን ሁኔታ ረጅሙ ኮሪደር በወንዶች ተመልቷል፡፡ ግዙፉና ፊቱ ላይ ጠባሳ ያለበት ሰው ኃላፊ መነኩሴዋን ከክፍላቸው እየጐተታቸው ወጣ፡፡ ሚጋን ትእይንቱን በድንጋጤ እየተመለከተች ነው፡፡ ቅዠት ይሆን እንዴ ስትል አሰበች። እነዚህ ወንዶች እዚህ ሊሆኑ አይችሉም፡፡

‹‹የት ነው የደበቅሽው?›› በማለት ኮሰኔል አኮካ ጠየቀ፡፡ ኃላፊ መነኩሴ እናት ቤቲና ገጽታቸው በፍርሀት ገርጥቷል፡፡ ‹‹ሽሽ፡፡ ይህ የአምላክ ግዛት ነው። ይህን ማክበር አለብህ›› አሉት፡፡ ድምፃቸው ክብር የሞላው ነው፡፡ ‹‹አሁኑኑ መውጣት አለብህ››

ኮሎኔሉ እጃቸውን አጥብቆ በመያዝ ወዘወዛቸው፡፡ ‹‹ሲስተር ሚሮንን ነው የምፈልገው››

ቅዥቱ እውን ነው፡፡

ሌሎች ክፍሎች እየተከፈቱ መነኮሳቱ ብቅ ብቅ ማለት ጀመሩ፡፡ በፊታቸው ላይ መረበሽ ይነበባል፡፡ የዚህ አይነት ያልተለመደ ችግር ቢገጥማቸው ምን ማድረግ እንዳለባቸው አያውቁም፡፡ አልተማሩምም፡፡

ኮሎኔል አኮካ ሲስተር ቤቲናን በመግፋት ከረዳቶቹ አንዱ ወደሆነው ፓትሪሺያ አሬታ ኮረና ‹‹ገዳሙን ከላይ እስከታች በርብር›› አለው፡፡

የአኮካ ሰዎች በፍጥነት ተበታተኑ፡፡ የተኙትን መነኮሳት በመቀስቀስ የገዳሙን ሁለመና አሰሱት፡፡ መነኮሳቱ ድምፅ ሳያሰሙ ትዕዛዙን ተቀበሉ፡፡ ለሚጋን ትእይንቱ ድምፅ የሌለው ፊልም ሆኖ ታያት፡፡

የአኮካ ሰዎች በበቀል ተመልተው ይዋከባሉ፡፡ ጠቅላላ ፊላንጂስት ሲሆኑ በእርስ በርስ ጦርነቱ ወቅት ቤተክርስቲያን እንዴት ፊቷን እንዳዞረችባቸው የሚያውቁ ናቸው፡፡ ከሚወዱት መሪያቸው ጄኔራል ፍራንኮ ፊታቸውን በመመለስ ያደረጉትን አይረሱትም፡፡

የየራሣቸው የሆነውን ነገር የሚመልሱበት ጊዜ አሁን ነው፡፡ የመነኮሳቱ ጥንካሬና ዝምታ ሰዎቹን ከቀደመው የበለጠ አስፈሪ አደረጋቸው፡፡

አኮካ አንዱን ክፍል አቋርጦ ሲያለፍ ከውስጥ ጩኸት ሲያስተጋባ ሰማ፡፡ ከሰዎቹ አንዱ መነኩሴዋን እየተገናኘ ነበር፡፡ ዝም ብሎ ጉዞውን ቀጠለ፡፡

ሲስተር ሉቺያ የወንዶቹን ጩኸት ሰምታ ነቃች፡፡ በድንጋጤ ደርቃ ቀረች፡፡ በመጀመሪያ የመጣበት ሐሣብ ፖሊሶች አገኙኝ የሚል ነው፡፡ ከዚህ መውጣት አለብኝ፡፡ ከገዳሙ መውጣት የሚቻለው በዋናው በር ብቻ ነው፡፡

በፍጥነት ተነስታ በኮሪደሩ አጮልቃ ከተመለከተች፡፡ አይኗን ማመን አቃታት፡፡ ኮሪደሩ የተሞላው የፖሊስ ልብስ ባጠለቁ ሰዎች ሳይሆን መደዴ ልብስ በለበሱ ሰዎች ነው፡፡ መሣሪያ ታጥቀዋል፡፡ በደረሱበት ቦታ መደናገር ይነበብባቸዋል፡፡

እናት ቤቲና ምስቅልቅሉ መሐል ተገትረዋል፡፡ በዝምታ እየፀለዩ ነው፡፡ ሲስተር ሜጋን በዝምታ አጠገባቸው ስትቆም ሉቺያም ተቀላቀለቻቸው፡፡

‹‹ምን ተፈጠረ?› እነማ ናቸው?›› በማለት ሉቺያ ጠየቀች፡፡ ገዳሙ ውስጥ ከገባች አንስቶ ድምጿን አሰምታ የተናገረችው ነገር ይህ ነው፡፡

ሲስተር ቤቲና በምልክት ቋንቋ እንድትደበቅ ነገሯት፡፡ ሉቺያ ባለማመን ተመለከተቻት፡፡ ‹‹አሁን ማውራት ትችያለሽ፡፡ ስለእግዚአብሔር ብለን ከዚህ ቦታ እንውጣ፡፡ ስለእግዚአብሔር ነው ያልኩት፡፡››

ፓትሪ ሺዬ ኢሬታ የኮሰኔሉ ቁልፍ ረዳት ሲሆን ወደ አኮካ እየተጣደፈ መጣ፡፡ ‹‹ሁሉንም ቦታ በርብረናል ኮሰኔል፡፡ ጂሚ ሜሮም ሆነ ሰዎቹ እዚህ የሉም፡፡ መኖራቸውንም የሚያሳዩ ምልክት የለም፡፡

‹‹ብድጋሚ ፈልጉ›› አለ አኮካ ግራ ተጋብቶ፡፡

በዚህ ወቅት ነበር ኃላፊ መነኩሴዋ የገዳሟ ሐብት የሆነው ድንቅ ንብረት ትዝ ያላቸው፡፡ በፍጥነት ወደ ሲስተር ቴሬዛ ተጠግተው አንሾካሾኩ፡፡ ‹‹አንድ የግዴታ ተልእኮ እሰጥሻለሁ፡፡ የወርቅ መስቀሉን ከመቅደሱ አውጥተሽ ሜንዳቪያ ወደሚገኘው ገዳም ውሰጂ፡፡ ከዚህ ልታወጪው ይገባል፡፡ ፍጠኚ!››

ሲስተር ቴሬዛ በጣም እየተንቀጠቀጠች በመሆኑ ግራ ገባት፡፡ ሲስተር ቤቲን ስትመለከታት ባለችበት ደርቃለች፡፡ ሲስተር ቴሬዛ ያለፉትን ሰላሣ አመታት ያሳለፈችው በገዳሙ ውስጥ ነው፡፡ ገዳሙን ለቆ መውጣት ከሚያስቡት በላይ

ነው:: እጇን አንስታ በምልክት አልችልም አለች::

ሲስተር ቤቲና ግራ ተጋቡ:: ‹‹መስቀሉ በእነዚህ የሰይጣን መልእክተኞች
እጅ መውደቅ የለበትም:: ለእምላክ ስትይ አሁኑኑ የታዘዝሽውን ፈፅሚ::

በሲስተር ቴሬዛ አይን ላይ ብርሃን ፈነጠቀ:: ለእምላክ ስትይ የሚለው ቃል
አባነናት:: ፊቷን አዙራ ወደ መቅደሱ እየተጣደፈች ሄደች::

ሲስተር ግራሼላ ከመነኮሳቱ ጋር ተቀላቅላ ነገሩን በመደነቅ ትመለከታለች::

የሰዎቹ ጭካኔ እየጨመረ መጣ:: ፊታቸው ያገኙትን ነገር በጠቅላላ
ያጠፉሉ:: ኮሎኔል አኮካ እየተዘዋወረ የሚደረገውን በሙሉ ይከታተላል::

ሉቺያ ወደ ሜጋንና ግራቤላ ተጠግታ ‹‹ሁለታችሁ ምን እንደምታስቡ
አላውቅም:: እኔ ግን ከዚህ ቦታ መውጣት አለብኝ ትመጣላችሁ?›› ስትል
ጠየቀቻቸው::

አፋቸው ተሳስሮ ምላሽ ሳይሰጧት አፍጠው ቀሩ::

ሲስተር ቴሬዛ ወዳሉበት እየተጣደፈች መጣች:: የሆነ የተጠቀለለ ነገር
ደረቷ ስር አስጠግታ ይዛለች:: የተወሰኑት ሰዎች መነኮሳቱን ወደ መመገቢያ
ክፍሉ ሲነዱ ይታያሉ::

‹‹ኑ›› አለች ሉቺያ::

ሲስተር ቴሬዛ፣ ሚጋንና ግራሼላ ለትዕበት ቢያመነቱም ሉቺያን ተከትለው
ወደ ዋናው በር አቀኑ:: ረጅሙን ኮሪደር አጠናቀው ሲዞሩ ግዙፉ በር ተሰባብሮ
አገኙት::

አንድ ሰው በድንገት ፊታቸው ተደቀነ:: ‹‹የሆነ ቦታ ልትሄዱ ነው
ወይዛዝርት? ተመለሱ:: ጓደኞቼ ለእናንተ ያዘጋጁት እቅድ አለ::

ሉቺያ ‹‹ለአንተ የሚሆን ስጦታ አለን›› አለችና ግዙፍ የሻማ ማብሪያ
አንስታ ፈገግ አለች::

ሰውየው በመገረም ተመለከታት:: ‹‹በእሱ ምን ልታደርጊበት ነው?››

‹‹በዚህ›› አለችና ሉቺያ ሻማ ማብሪያውን ጭንቅላቱ ላይ አሳረፈችው::
በዛው ቅጽበት ራሱን ስቶ ተዘረረ::

ሦስቱ መነኮሳት በፍርሀት ደርቀው ቀሩ::

‹‹ተንቀሣቀሱ›› አለች ሉቺያ::

ከትንሽ ጊዜ በኋላ ሉቺያ፣ ሜጋን፣ ግራሼላ እና ቴሬዛ መውጫው በር ላይ
ቆመው በጨለማው እየተጣደፉ ወደ ውጭ ተመሙ::

ሉቺያ ቆመችና ‹‹ልለያችሁ ነው:: እናንተን መፈለጋቸው አይቀርም::
ከዚህ ፊጥናችሁ መሰወር አለባችሁ::

ፊቷን አዙራ በቅርብ ወዳለው ተራራ ጉዞዋን ቀጠለች:: ፍለጋቸው
እስኪቀዘቅዝ ድረስ ተራራው አካባቢ እደበቃለሁ:: ከዛም ወደ ስዊዘርላንድ
አቀናለሁ:: ያኔ ሁሉም ነገር ያበቃል:: እነዚህ ዲቃሎች ጥሩ ሽፋን ሆነውልኛል::

ሉቺያ ወደ ተራራው የምታደርገውን ጉዞ ገታ አድርጋ ወደኋላ ስትመለከት
ሦስቱ መነኮሳት ገዳሙ በር አጠገብ ቆመው ቀርተዋል:: ለእምላክ ብላችሁ
ተንቀሣቀሱ ስትል አሰበች::

አልተንቀሣቀሱም:: ለረጅም ጊዜ በእነሱ ላይ ምን እንደተፈጠረ እያሰቡ
ደንዝዘዋል:: መነኮሳቱ ወደ ታች እየተመለከቱ ነው:: ማሰብ አቅቷቸዋል::
ከአለም ተገልለው በእምላክ ቤት ለብዙ ዘመን ኖረዋል:: አሁን ደግሞ ከሰላማዊ
ቦታቸው ወጥተው አለም ፊት ቆመዋል:: በግራ መጋባትና ድንጋጤ ተውጠዋል::
የት መሄድ ወይም ምን ማድረግ እንዳለባቸው አያውቁም:: በጥብቅ ደንብ
ሲተዳደሩ በመቆየታቸው በግላቸው ምን ማድረግ እንደሚጠበቅባቸው ማወቅ
ተስኗቸዋል:: አምላክ ከእነሱ ምንድን ነው የሚፈልገው? እቅዱ ምንድን ነው?
ለመነጋገር እና እርስ በርስ ለመተያየት ፈርተው ተጠጋግተው ቆመዋል::

ሲስተር ቴሬዛ እየመነታች ኢቪላ ላይ ወዳየችው የብርሃን ፍንጣቂ
በመጠቆም ወደ እዛ በማለት አመለከተች:: በድንገት ሁሉም ወደ ቦታው
ተንቀሣቀሱ::

ከተራራው አናት ላይ ቆማ የምትመለከታቸው ሉቺያ አይሆንም:: እናንተ
ደደቦች! በመጀመሪያ የሚያስሱት ቦታ እሱን ነው:: ደህና ያ የእናንተ ችግር
ነው:: እኔም የራሴ ችግር አለብኝ:: ባለችበት ቦታ ለጥቂት ጊዜ ቆማ ወደ
መጠጊያቸው እና ወደ ቀያቸው ሲሄዱ ተመለከተቻቸው:: በውስጧ አዘነች::

ሉቺያም መንገዷን ቀጠለች:: ውስጧ ዝግ እንድትል ነገራት:: ‹‹ቆይ››
አለችና ‹‹ቁመ›› ስትል ጮኸች::

መኮሳቱ ቆሙና ወደእሷ ዞሩ::

ሉቺያ ትንፋሿ እየተቆራረጠ ፈጥና ደረሰችባቸው:: «ወደተሣሣተ አቅጣጫ ነው እየሄዳችሁ ያላችሁት:: በመጀመሪያ የሚፈልጓችሁ ከተማ ውስጥ ነው:: የሆነ ቦታ መደበቅ አለባችሁ::»

ሦስቱ ሲስተሮች በዝምታ እያዩዋት ነው::

ሉቺያ ትዕግስቷ ተሟጦ «ወደተራራው:: ወደእዛ ውጡ ተከተሉ::» አለቻቸው::

ፊቷን አዙራ ተራራውን ተመለከተችው:: ሌሎቹም ለቅፅበት ተመለከቷትና ተከተሏት::

ሉቺያ እየተከተሏት መሆኑን ለማረጋገጥ እየቆየች ዞራ ትመለከታቸዋለች:: ለምን ስለራሴ ችግር ብቻ አልተጨነኩም? ስትል አሰበች:: እነሱን መጠበቅ የእኔ ኃላፊነት አይደለም:: አብረን መሆናችን አደጋውን ከፍ ያደርገዋል:: ከአይኗ አለመራቃቸውን እያረጋገጠች ወደተራራው አናት መውጣቱን ተያያዘችው::

ሌሎቹ አስቸጋሪ ሆኖባቸዋል:: በጣም ዝግ ብለው ነው:: የሚጓዙት ሉቺያ ቆማ ትጠብቃቸዋለች:: ነገ ጥያቸው እሄዳለሁ አለች::

«መፍጠን አለብን» ስትል ሉቺያ ተናገረች::

በገዳሙ ውስጥ ያለው ወረራ ወደ ማብቃቱ ተቃረበ:: መኮሳቱ አንድ ላይ ሆነው ምንም መለያ በሌለው ዝግ የጭነት መኪና ታጎሩ::

«ማድሪድ ወደሚገኘው ዋና ማዘዣ ውሰዷቸው» በማለት ኮሎኔል አኮካ አዘዙ:: «ለብቻቸው አስቀምጧቸው»

«ምን ብለን እንክሰሳቸው...?»

«ሽብርን በመደገፍ»

«አዎ ኮለኔል» አለ ፓትሪሺዬ ኢሬት» እያመነታ «አራት መነኮሳት ጠፍተዋል አለ»

የኮሎኔል አካኮ አይን በድንገት ቀዘዘ:: «ፈልጓቸው» አለ::

ኮሎኔል አኮካ ለጠቅላይ ሚኒስትሩ ሪፖርት ለማድረግ ወደ ማድሪድ በረረ:

: «እኛ ከመድረሳችን በፊት ጆሚ ሚሮ ከገዳሙ አመለጠ::»

ጠቅላይ ሚኒስትር ማርቲኔዝ አንገታቸውን ነቀነቁ:: «አዎ ሰምቻለሁ» ጆሚ ሜሮ በገዳሙ ውስጥ ነበረ ወይ? በማለት ተገረሙ:: ለዚህ ምንም የሚያጠራጥር ነገር የለም:: ኮለኔል አኮካ አደገኛ በሆነ መንገድ ከቁጥጥር ውጭ ሆኗል:: በገዳሙ ላይ የተፈጸመው ጭካኔ የተሞላበት ጥቃት ቁጣ ቀስቅሷል:: ጠቅላይ ሚኒስትሩ ቃላቶቹን በጥንቃቄ እየመረጡ:: ጋዜጦች ምን እንደተፈጠረ እንድነግራቸው ወጥረው ይዘውኛል::»

«ጋዜጦች ይህን አሻባሪ ጀግና አድርገው ይቆጥሩታል» አለ አኮካ በደረቀ ገፅታው:: «በእኛ ላይ ግፊት እንዲፈጥሩ መፍቀድ የለብንም::»

«በመንግሥት ላይ ትልቅ ሐፍረት አስከትሏል እኮ ኮለኔል:: እነዛ አራት መነኮሳት ከተናገሩ ደግሞ ...»

«አትጨነቅ:: ርቀው አይሄዱም:: እነሱን እይዛቸዋለሁ:: ሚሮንንም አገኘዋለሁ::»

ከዚህ በኋላ ተጨማሪ እድል እንደማይሰጡት ጠቅላይ ሚኒስትሩ ወስነዋል:: «ኮሎኔል ሰላሣ ስድስቱን መነኮሳት በአግባቡ እንደያዝካቸው ማረጋገጫ እፈልጋለሁ:: ጦር ሠራዊቱ በሚሮ ፍለጋ ላይ እንዲሳተፍ አዝዣለሁ:: ከኮሎኔል ሶስቴሎ ጋር አብረህ ትሰራለህ::»

አደገኛ የሆነ ረዥም ዝምታ ሰፈነ:: «ከሁለታችን ማንኛችን ነን ተልእኮውን የምንመራው?» አለ ኮለኔል አካካ አይኑ እንደበረዶ ቀዝቅዞ::

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ምራቃቸውን እየዋጡ:: «ያለጥርጥር አንተ ነህ»

ሉቺያና ሦስቱ መነኮሳት ንጋት ላይ የስፔን ምስራቅ የተራራውን ክፍል ይዘው እየተጓዙ ነው:: ከኢቪላና ከገዳሙ ርቀዋል:: መነኮሳቱ በዝምታ ነው የሚጓዙት::

በጉዳርማ ተራራ ላይ ሲደርሱ የድንጋይ ግድግዳ ባጠረው ጉዳና በጉችንና ፍየሎችን አልፈው ሄዱ:: ሲነጋ ብዙ ኪሎ ሜትር ተጉዘው ከቪላ ሳስቲን ወጣ ብላ ወደምትገኘው በእንጨት የተከበበች አነስተኛ መንደር ደረሱ::

"እዚህ ትጠብቁኝ እሄዳለሁ" ስትል ሉቺያ ወሰነች:: አምላካቸው ይጠብቃቸው:: እኔንም በእጅጉ ጠብቆኛል:: ስዊዘርላንድ ከመቼውም ጊዜ

በላይ ራቀባት። ገንዘብና ፓስፖርት የለኝም። አለባበሴ መደዴ ነው። ሰዎቹ ማምለጣችንን አሁን ላይ ያውቃሉ። እስኪያገኙን ድረስ ፍለጋቸውን አያቆሙም። ለብቻዬ ተነጥዬ መሄድ ጥሩው አማራጭ ነው።

በዛው ቅፅበት ሐሣቧን የሚያስረውን ነገር ተከሰተ።

ሲስተር ቴሬዛ ወደ አንድ ዛፍ ስትጠጋ በጥንቃቄ ደብቃ የያዘችው እቃ አምልጧት ወደቀ። የተጠቀለለበት ነገር ሲፈታ የሉቺያ አይን ግዛፍ መስቀል ላይ አረፈ። በፀሐይ ብርሃን ታግዞ ያብረቀርቃል።

እውነተኛ ወርቅ ነው ስትል ሉቺያ አሰበች። የሆነ የሚጠብቀኝ ነገር አለ። እውነተኛ እድል። ወደ ስዊዘርላንድ የሚያደርሰኝ ትኬት መስቀሉ እድል ነው። እውነተኛ እድል ነው።

ሲስተር ቴሬዛ መስቀሉን ስታነሣ ሉቺያ ተመለከተቻት። መልሳ በጥንቃቄ ጠቀለለችው። ሉቺያ ለራሷ ሳቀች። በቀላሉ መውሰድ ይቻላል። መነኮሳቱ እሷ የምትነግራቸውን ነገር ያለማንገራገር ይፈጽማሉ። የአቪላ ከተማ በጨኸት ተሞልታለች። በገዳሙ ጥቃት በፍጥነት ተሰራጭቷል። ቂስ ቤሬኖ ኮሉኔል አኮካን እንዲጋፈጥ ተመርጧል። ቂሱ በሰባዎቹ ውስጥ ሲገኙ በውስጣቸው ባሰው ጥንካሬ ይታማመናሉ። ተከታዮቹን በአግባቡ የሚጠብቅ እረኛ ነው። ለጊዜው ግን በቀዝቃዛ ፍርሀት ተውጧል።

ኮለኔል አኮካ ለአንድ ሰአት ያህል አስጠብቆታል። ከዛም እንዲገባ ፈቀደለት።

ቂስ ቤሬኖ ሰላምታ ሳይበዛ ‹‹አንተና ሰዎችህ ያለምንም ምክንያት ገዳማችንን አጥቅታችኋታል። ይህ አብደት የተሞላው ተግባር ነው።

‹‹ሥራችንን ነው ያከናወንነው›› አለ ኮሎኔሉ በግድ የለሽነት ‹‹ገዳሙ ጂሚ ሚሮንና ተባባሪዎቹን አስጠልላለች። እናም ሲስተሮቹ ነገሩን ፈቅደው በራቸው ላይ አምጥተዋል። ለጥያቄ ብቻ ነው ያቆየናቸው።

‹‹ጂሚ ሚሮን በገደሙ ውስጥ አግኝተኸዋል?›› በማለት ቂሱ በቁጣ ጠየቁት።

ኮሎኔል አኮካ ተረጋግቶ ‹‹አላገኘሁትም። እኛ እዛ ከመድረሳችን በፊት እሱና ጓደኞቹ አምልጠዋል። ነገር ግን እናገኛቸዋለን። ፍትህም ትፈፀማለች።››

የእኔ ፍርድ ሲል ኮሎኔል አኮካ በጭካኔ አሰበ።

ምዕራፍ አምስት

መነኩሳቱ በዝግታ እየተጓዙ ነው። ያደረጉት ጫማ ለተራራ መንገድ አይሆንም። ልማ ዳቸውም ስንቆ ይዟቸዋል። ሲስተር ቴሬዛ የቃል ፀሎቷን እንኳን ማድረግ አልቻለችም።

ሲኒጋ ነፃነታቸው ከቀደመው በበለጠ እስጊ ሆነባቸው። አምላክ ሲስተሮቹን ከገነት አውጥቶ ወደ አለመዱትና አስፈሪ አለም የከተታቸው ሲሆን ለዘመናት የተደገፉበት ጥበቃው ተለይቷቸው ሔዷል። ኮምፓስና ካርታ የላቸውም። አደጋ ሁሉም ቦታ ያለ ሲሆን ምንም አይነት መጠለያ የላቸውም። የወፎችና ነፍሳት ድምፅ ይሰማቸዋል። የጠራው ሰማይ ስሜታቸውን ገዝቶታል። ከዚህ የበለጠ የሚረብሻቸው ነገር አለ።

ከገዳሙ ለመጀመሪያ ጊዜ በወጡበት ቅፅበት ቴሬዛ፣ ግራሺላ እና ሜጋን እርስ በርሳቸው ለመተያየት ፈርተው ነበር። ደመነፍሳቸው ደንብ እያከበረ ነበር። አሁን ግን እርስ በርሳቸው እየ ተጠናኑ ነው። ከአመታት ዝምታ በኋላም መነጋገር አስቸጋሪ ሆኖባቸዋል። መናገር ሲጀምሩም ቃላት ይጠፉባቸዋል። አዲስና ያልተለመደ ችሎታ ማዳበር ይጠበቅባቸዋል። ድምፃቸውም ለጆሮአቸው እንግዳ ሆኗል። ሉቺያ ብቻ በራሷ እርግጠኛነት ሲታይባት መደናገሩ አልነካትም። እነሱም በፍጥነት በእሷ አመራር ስር ወደቁ።

"እርስ በእርሳችን መተዋወቅ አለብን" አለች ሉቺያ። "እኔ ሲስተር ሉቺያ እባላለሁ።"

ያልተለመደ ዝምታ ሰፈነ እናም ግራሺላ በእፍረት "እኔ ሲስተር ግራሺላ" ነኝ አለች።

ጥቁር ፀጉር ያላትና ቆንጆ ነች።

"እኔ ሲስተር ሜጋን" ነኝ።

ወርቃማ ፀጉር እና የሚዋጉ አይኖች ያሏት ወጣት ነች።

"እነ ሲስተር ቴሬዛ ነኝ"

ከቡድኑ ውስጥ ታላቅ እሳቸው ናቸው ሀምሳ? ስልሳ?

ከመንደሩ ወጣ ብለው በተጋደመበት ቅዕበት ሉቺያ ከእጉጃአቸው የወጡ አዲስ የተወለዱ የእርግብ ጫጩት ይመስላሉ"ስትል አሰበች። ለብቻቸው አምስት ደቂቃ መቆየት አይችሉም። ደህና ለእነሱ መጥፎ ቢሆንም እኔ መስቀሌን ይገቡ ስቱዘርላንድ እገባለሁ።

ሉቺያ ካሉበት ጫፍ አቆልቁላ ወደ መንደሩ ተመለከተች ጥቂት ሰዎች በጐዳናው ላይ ይሏሏራሉ። ነገር ግን ገዳሙን የወረሩት ሰዎች ምልክት አይታይም። አሁን ነው ስትል ሉቺያ አሰበች። እድሌ ይህ ነው።

ወደ ሌሎቹ ዞረች። "ጥቂት ምግብ ፍለጋ ወደ መንደሩ እሔዳለሁ። እናንተ እዚህ ጠብቁኝ። በማለት ሲስተር ቴሬዛን እያየች አንገቷን ነቀነቀች። "እንቺ ከእኔ ጋር ትመጫለሽ።"

ሲስተር ቴሬዛ ግራ ተጋባች። ለሰላሳ አመታት ትዕዛዝ የተቀበለችው ከሲስተር ቤቲና ብቻ ነበር። አሁን በድንገት ይቺ ሲስተር ቦታውን ይዛለች። የእግዚአብሔር መልካም ፈቃድ ካልሆነ ምን ይፈጠር ይሆናል" ስትል አሰበች። እኛን እንድትረዳ መርጧታል፤ እናም በማለት ድምጿን አውጥታ "ይህንን መስቀል ሜንዱሺያ ወደሚገኘው ገዳም በፍጥነት ማድረስ አለብኝ።"

"ትክክል። እታች ስንደርስ አቅጣጫውን እንጠይቃለን" ሁለቱ መነኮሳት ቁልቁል ወደ መንደሯ ጉዞ ጀመሩ። ሉቺያ ችግር እንዳይገጥማቸው በጥሞና ትከታተላለች። ምንም ምልክት የለም።

"አሁን ቀላል ነው" ስትል ሉቺያ አሰበች።

ትንሿ መንደር መግቢያ አካባቢ ደረሱ። ምልክቱ "ቪላ ላስቲን" ይላል። ከነሱ ፊት ለፊት ዋናው መንገድ ይታያል። በግራ በኩል ደግሞ ትንሽና ጠባብ መንገድ አለች።

"ጥሩ ስትል" ሉቺያ አሰበች። ምን እንደተፈጠረ የሚመሰክር ማንም ሰው የለም።

ሉቺያ ከጐን ወዳለው መንገድ ዞረች። "በእዚህ በኩል እንሒድ። የመታየት እድላችን አነስተኛ ነው"

ሲስተር ቴሬዛ በእሺታ አነገታቸውን ነቅንቀው በፍፁም ታዛዥነት ተከተሏት። አሁን ጥያቄው መስቀሉን እንዴት መውሰድ ይቻላል? የሚለው ነው።

ቀምቺያት ልሩጥ ስትል ሉቺያ አሰበች። ምን አልባት ልትሮሁ ትችላለች እናም ትከሪት ትስባለች። ዝም ማለቷን ማረጋገጥ አለብኝ።

ከፊት ለፊቱ የዛፍ ቅርንጫፍ ወድቋል። ሉቺያም በዝምታ ዝቅ ብላ ለማንሣት ቆመች። ግዙፍ ነው። ድንቅ። ሲስተር ቴሬዛ አጠገቧ እስክትደርስ ዝም ብላ ጠበቀች።

"ሲስተር ቴሬዛ . . ."

መነኩሴዋ ዞረው ሲመለከቷት ሉቺያ በበኩሏ ፍላጎቷን ለማሳካት ስትንቀሳቀስ ያልተጠበቀ የወንድ ድምፅ" እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን።" አላቸው።

ሉቺያ ዙሪያዋን ተመልክታ ልትሮጥ ተዘጋጀች። ሰውየው አጠገባቸው ቆሟል። ረጅም ቡናማ የነገስታት ልብስ አጥልቋል። ረጅምና ቀጭን ነው። ፊቱ ማሪኪና ቅዱስ ሲመስል፤ ሉቺያ አይታው የማታውቀው ማራኪነት አነበበችበት። አይኑ ጥልቅ ብርሃን ይፈነጥቃል። ድምፁም ለስላሳና ትህትና የተሞላ ነው።

"ፍራየር ሚጉዌል ካሪሎ እባላለሁ።"

(ፍራየር ማለት እራሱን ለእምነቱ በማስገዛት በድህነት የሚኖር ሰው ነው)

የሉቺያ አእምሮ ውድድር ውስጥ ነበር። የመጀመሪያ እቅዷ ተስተጓጉሏል። ከድንገት የተሻለ ነገር ገጠማት። "አንተን በማግኘታችን እግዚአብሔርን እናመሰግነዋለን" አለች ሉቺያ።

ይህ ሰው የማምለጫ ቁልፏ ነው። አሁን እሱ ከስፔን የምትወጣበት ቀላሉ መንገድ ነው።

"አቪላ አቅራቢያ ከሚገኘው የሴቶች ገዳም ነው የመጣነው" በማለት ሉቺያ አብራራችለት። "ትላንት ማታ የሆኑ ሰዎች ገዳሙን ወረሩት። መነኮሳቱ በጠቅላላ ተወስደዋል። አራታችን ግን ለማምለጥ ችለናል።"

ፍራየር ምላሹን ሲሰጥ ድምፁ በቁጣ ተሞልቶ ነበር። "ከቅዱስ ጄኔሮ ገዳም ነው የመጣሁት። ላለፉት ሀያ አመታት መኖሪያዬ እዛው ነው። ከትላንት ወዲያ ሌሊት እኛም ላይ ጥቃት ደርሶብናል። "በማለት በረጅሙ ተነፈሰ። "እግዚአብሔር ለልጆቹ የተለየ እቅድ እንዳለው አውቃለው፤ ነገር ግን በዚህ

ስአት ምን ሊከሰት እንደሚችል አለመረዳቴን መናዘዝ እፈልጋለሁ::"

"ሰዎቹ እኛን መፈለጋቸው አይቀሩርም" አለች ሉቺያ:: "በተቻለው ፍጥነት ከስፔን መውጣ ታችን አስፈላጊ ነው:: ያንን እንዴት ማድረግ እንደምንችል ታውቃለህ?"

ፍራየት ካርሎ በትህትና ፈገግ አለ":: "ልረዳችሁ እንደምችል ይሰማኛል ሲስተር:: እግዚአብሔር አንድ ላይ አድርጉናል:: ሌሎቹ ወዳሉበት ቦታ ወሰዱኝ::"

ሉቺያ ፍራየሩን ወደ ቡድኑ አመጣችው::

"ይህ ፍራየር ካሪሎ ነው" አለች:: "ላለፉት ሀያ አመታት ኑሮው በገዳም ውስጥ ነበር:: ሊረዳን ነው የመጣው::"

ለፍራየሩ ያሳዩት ስሜት የተደበላለቀ ነበር:: ግራቤላ ፊቱን ለመመልከት ድፍረት አጥታለች:: ሜጋን በበኩሏ በፍጥነት ፊቱን አጠናችው:: ሲስተር ቴሬዛ ከእግዚአብሔር የተላከ አዳኝ አድርጋ ቆጠረችው:: ወደ ሜንዳቪ ገዳም ለሚያደርጉት ጉዞ መሪያቸው መሆኑ ተሰማት::

ፍራየር ካሪሎ "ገዳማችሁን ያጠቁት ሰዎች ያለጥርጥር እናንተን ያስሳሉ:: ነገር ግን የሚፈ ልጉት አራት መነኩሳትን ነው:: በመጀመሪያ ማድረግ ያለብን ነገር ልብሳችሁን መቀየር ነው::

ሜጋን "የምንቀይረው ልብስ የለንም" በማለት አስታወሰችው ፍራየር ካሪሎ ደማቅ ፈገግታ ለገሳት:: "አምላካችን ሰፊ ሐብት አለው:: አትጨነቂ የእኔ ልጅ:: እሱ ያቀርብልናል:: ወደ ከተማ እንሒድ" ከቀኑ ስምንት ስአት ሲሆን ፍራየር ካርሎ እና አራቱ መነኩሳት ዋናውን ጉዳና ይዘው ወደ መንደሯ ዘለቁ:: የአጥማጆቻቸው ዱካ አይታይም:: ሱቆች ተዘግተዋል:: ነገር ግን ምግብ ቤቶችና ቡና ቤቶች ክፍት ናቸው:: ያልተለመዱ ሙዚቃዎች ይስሟቸዋል:: ድምፁ ረበሻቸው::

ፍራየር ካራሎ የሲስተር ቴሬዛን ገፅታ ተመለከተ:: "ሮክ ኤንድ ሮል" ነው አላቸው:: በዚህ ዘመን ባሉ ወጣቶች ዘንድ ተወዳጅ ነው::

አንዱ ቡና ቤት በር ላይ የቆሙ ጥንድ ልጃገረዶች አራቱን መነኩሴዎች በአጠገባቸው ሲያልፉ ተመለከቷቸው:: እነሱም መልሰው አዩዋቸው:: አለባበሳቸው ያለመዱት አይነት ነው:: አንዷ ጭኗ ላይ ለሁለት የተሰነጠቀ

ረጅም ቀሚስ ለብሳለች::

ሲስተር ቴሬዛ ራቁታቸውን ቢሆኑ ይሻላቸው ነበር ስትል በፍራቻ አሰበች:: ያልተለመደ አለባበስ ለብሶ በር ላይ የቆመን ወጣት አልፈው ሔዱ ያልተለመደ የውስኪና የአደንዛዥ እፅ ሽታ አወዳቸው::

ሜጋ ከመንገዱ ባሻገር የሆነ ነገር ተመለከተች:: ቆመች:: ፍራየር "ምንድ ነው?" በማለት ለመመልከት ዞረ::

ሜጋን ልጅ ያዘለች ሴት እያየች ነው:: ህፃን ልጅ ካየች ስንት አመት አልፏታል? ከአስራ አራት አመት በፊት ማደጉ ከነበረችበት ጊዜ አንስቶ አልተመለከተችም:: ሜጋን በድንገት ህይወቷ ከውጭው አለም ጋር ያለው ቁርኝት እንዴት እንደተቋረጠ ገባት::

ሲስተር ቴሬዛም ህፃኑን እየተመለከቱት ነው:: እሷ የምታስበው የተለየ ነገር ነው:: የሞኒካ ልጅ ይሆን:: ከመንገዱ ባሻገር ያለው ህፃን እያለቀሰ ነው: : እኔ ጥዬው ስለሔድኩ ነው የሚ ያለቅሰው:: ግን አይሆንም የማይሆን ነገር ነው:: ያ የተከሰተው ከሰላሳ አመት በፊት ነው:: የልጁ ለቅሶ ጆሮዋ ላይ እያቃጨለ ፊቷን አዞረች:: ጉዞአቸውን ቀጠሉ::

ሲኒማ ቤቱን አለፉ:: የተሰቀለው ፓስተር ሶስቱ ፍቅረኞች ይላል:: ፎቶው ደግሞ ርቃና ቸውን የቆሙ ሰዎችን ያሳያል::

"በከፊል ርቃናቸውን ናቸው" አሉ ሲስተር ቴሬዛ በመደነቅ ፍራየር ካሪሎ" አዎ:: በዚህ ዘመን የሚታዩት ፊልሞች አሳፋሪዎች ናቸው::

ፊልሙ በጠቅላላ ልቅ ነው:: ግላዊ የሆኑ ነገሮች በጠቅላላ ተካተውበታል:: የእግዚአ ብሔርን ልጆች ወደ እንስሳነት እየቀየሯቸው ነው::

ፀጉር ቤት፣ የአበባ ሱቅ፣ የጣፋጭ ምግቦች መሸጫ አልፈው ሔዱ፤ ሁሉም ለፀሎት ዝግ ናቸው:: መነኮሳቱ በተዘጋው መስኮት አጮልቀው እቃዎቹን ይመለከታሉ:: እቃዎቹን ሲመለከቱ ያለፈ ቤተሰባዊ ስሜት ይንጣቸዋል::

የሴቶች ልብስ መሸጫ ሱቅ ደጃፍ ላይ ሲደርሱ ፍራየር ካራሎ "ቁሙ" አላቸው::

በሩ ላይ ዝግ ነው የሚል ምልክት ተሰቅሏል::

"ለእኔ ብላችሁ እዚህ ጠብቁኝ እባካችሁ"

አራቱ ሴቶች ጥጉን ይዞ ከአይናቸው ሲሰወር ተመለቱት:: እርስ በርሳቸው ተያዩ:: የት ነው የሔደው ካልተመለሰስ ምን እናደርጋለን?

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ የሱቁ በር ሲከፈት ተሰማቸው:: ፍራየር ካሪሎ መግቢያው ላይ ቆሞ አዩት:: ወደ ውስጥ እያስገባቸው "ፍጠኑ" አለ::

ወደ ውስጥእንዲገቡ ፍራየር በሩን ዘጋው:: ሉቺያ "እንዴት አደረከው ---" ስትል ጠየቀ ችው::

"አምላክ እንደዋናው በር የኋላ በር አዘጋጅቶልናል" አላት በጥድፊያ:: በድምፁ ውስጥ ሜጋ ንን ፈገግ ያሰኘ ቅላፄ ነበረው::

ሴቶቹ ሱቁን በመገረም ያዩታል:: ሱቁ የተለያዩ ልብሶችን፣ ጌጦችን፣ ስቶኪንጐችንና ጫማዎችን ይዟል:: ለአመታት ያለይዋቸው እቃዎች ታጭቀውበታል:: ፋሽኑም ለእነሱ እንግዳ ነው:: ቦርሳና የአንገት ልብስም ተሰቅሏል:: ሴቶቹ በመገረም ደንዝዘዋል::

"መፍጠን አለብን" በማለት ፍራየር ካሪሎ አሳሰባቸው:: የፀሎት ሰአቱ ከማብቃቱ በፊት መሔድ አለብን:: የምትፈልጉትን በፍጥነት ምረጡ:: ሉቺያ አሰበች:: "አምላኬ አሁን ልክ እንደ ሴቶች እንድለብስ ስላደረከኝ አመሰግንሀለው:: የምትፈልገውን መርጣ ለበሰች:: ሌሎችም የሚስማማቸውን በዝግታ መረጡ::

ምርጫው አስቸጋሪ የሆነው ለሲስተር ቴሬዛ ነው:: ላለፉት ሰላሳ አመታት በመነኩሳት ረጅም አልባሳት ተሸፍና ኖራለች:: በመጨሻ ረዘም ያለ ቀሚስ መርጣ ለበሰች::

ፍራየር ካራሎ "ፍጠኑ" ሲል ጮኸ::

ነገር ግን ልብሳቸውን ለመቀየር ተፋፈሩ::

ፈገግ አለ:: "ቢሮ ውስጥ እጠብቃችኋለው" ብሎ ወጣ ፊት ለፊት ልብስ መቀየር ፈተና ቢሆንባቸው ተወጡት:: ነገር ግን ህሊናቸውን በጣም አቁስሎታል::

ፍራየር ካሪሎ ቢሮ ውስጥ የሚገኝ ወንበር ላይ ቆሞ ሁሉንም ነገር እየተመለከተ ነው:: የትኛዋን ነው በቅድሚያ የምተኛት? ሲል አሰበ::

ሚጉዌል ካራሎ ሌብነት የጀመረው የአስር አመት ልጅ እያለ ነው:: ሲወስድ መልአክ ቢመስልም የመረጠው ሙያ ግን የማይታመን ነው:: ሌብነት

የጀመረው ቦርሳ በመቀማት ሲሆን እያደገ ሲመጣ ስርቆቱን በማስፋፋት ሰካራሞችን በመዝረፍና ባለፀጋ ሴቶችን በማደን ንብረት በመቀበል ላይ አተኩሯል:: ጠንቃቃ በመሆኑ ተሳክቶለታል::

በቅርቡ ካለ ገዳም ፍራየር ተብሎ ከተሰየመ በኋላ ከቤተክርስቲያን ወደ ቤተክርስቲያን በመዞር ሌሊቱን ያሳልፋል:: ዘወትር እንዲያድር ይፈቅዱለታል እናም ጠዋት ላይ ሲነሱ አለን የሚሉት ድንቅ ሐብቶቻቸው ከመልካሙ ፍራየር ጋር አብረው ይሰወራሉ:: እንደ አለመታደል ሆኖ ከሁለት ሌሊት በፊት አቪላ አትራቢያ የምትገኘው ቤንጃር ውስጥ እድል ፊቷን ስላዞረችበት ቅርስ ሲዘርፍ ሲል አንድ ቄስ በድንገት ደረሱበት:: ቄሱ ግዙፍ ስለ ነበሩ በጉልበት መሬት ላይ ዘርረው ለፖሊስ እንደሚሰጡት በማስፈራራት የዘረፈውን እቃ እንዲመልስ ሲያስፈራሩት በድንገት ግዙፍ የብር መጠጫ መሬት ላይ ሲወድቅ አፈፍ አድርጐ ቆኑን በኃይል መታቸው:: በወደቁበት ህይወታቸው አለፈ:: ሚጉዌል ካሪሎም ራሱን ለመደበቅ ራቅ ብሎ ለመጓዝ ወሰነ:: በአቪላ በኩል ሲያልፍ የጥቃቱን ዜና አዳመጠ:: ያመለጡትን አራት መነኰሳት ማግኘቱን እንደ ጥሩ እድል ቆጥሮታል::

አሁን በመቋመጥ እርቃን ገላቸውን እየተመለከተ ነው:: ኮሎኔል አኮካ እና ሰዎቹ መነኩ ሴዎቹን እየፈለጉ በመሆናቸው አሳልፎ ቢሰጣቸው እጅ መንሻ ጉርሻ እንደሚሰጠው አሰበ:: ጥሩ አጋጣሚ መሆኑ ተሰማው:: "መጀመሪያ እገኛቸዋለሁ፤ በመቀጠል አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ" በማለት አለመ::

ከሉቺያ በስተቀር ሶስቱ ሴቶች ልብስ ለመቀየር ርቃናቸውን ቆመዋል:: በፍጥነት ለብሰው እየተጣደፉ ሲወጡ ጊዜው አሁን ነው በማለት በደስታ ተሞላ::

ከወንበሩ ላይ ወርዶ ወደ ሱቁ በመዝለቅ በጥንቃቄ አጠናቸው:: በመቀጠል "ድንቅ ነው በአለም ላይ መነኩሴ ናቸው" ብሎ የሚያስብ ሰው አይኖርም:: የአንገት ልብስ እንድታጠልቁ አመክራችኋለው::" ለሁሉም ከመረጠላቸው በኋላ ሲያጠልቁ ቆሞ አያቸው::

ሚጉዌል ካራሎ ውሳኔ ላይ ደርሷል:: ግራቬላ ቀዳሚ ትሆናለች:: ያለጥርጥር እስከ ዛሬ ካያቸው ሴቶች ቆንጆዋ እሷ ነች:: እና ያገላዋ! ይህን የመሰለ ገላ እንዴት ለአምላክ በማለት ታባክናለች? በገላዋ ምን ማድረግ እንደምትችል አሳያታለሁ::

ሉቺያ፣ ቴሬዛና ሜጋንን "ሁላችሁም ተርባችኋል:: አልፈነው የመጣነው

ካፌ ሄዳችሁ እንድትጠብቁን እፈልጋለሁ። ወደ ቤተክርስቲያን ሔጀ ከቄሱ የተወሰነ ገንዘብ ተበድሬ እንመገባለን።" ካለ በኋላ ወደ ግራቬላ ዞረ። "አንቺ ከእኔ ጋር እንድትመጪ እፈልጋለሁ ሲስተር። በገዳሙ ላይ ምን እንደተፈፀመ ለቄሱ ታስረጅዋለሽ።"

"እኔ በጣም ጥሩ"

ካሪሎ ለተቀሩት "ትንሽ ልንቆይ እንችላለን። የኋላ በሩን እንድትጠቀሙ እመክራችኋ ለው።"

ሉቺያ ቴሬዛ እና ሜጋን ሲወጡ ተመለከታቸው። በሩ ከኋላቸው ሲዘጋ እንደሰማ ወደ ግራቬላ ዞረ። እስደናቂ ናት ሲል አሰበ። ምን አልባት ከእኔ ጋር እንድትቆይ በማድረግ እጠቀምበታለሁ። ድንቅ ረዳት ትሆነኛለች።

ግራቬላ እሱን ተመለከተችው። "ዝግጁ ነኝ"

"አሁን አይደለም" አላት ካራሎ በማስመሰል ሁሉ ነገሯን እያጠና።

"አይሆንም ትክክል አልመሰለኝም። የለበሽው ቀሚስ አላማረብሽም አውልቂው።"

"ግን -- ለምን?"

"ካንቺ ጋር አልሔደም" አላት ካሪሎ። "ትኩረት መሳብ የለብሽም። ሰዎች በቀላሉ ያውቁሻል።"

እያመነታች ከአንዱ መደርደሪያ ጀርባ ተከለለች።

"ፈጠን በይ። ጊዜ የለንም።"

ግራቬላ ቀሚሷን በላይ በኩል አወለቀች። በውስጥ ሱሪ እንደቆመች ካራሎ በድንገት ከች አለ።

"ሁሉንም አውልቂ" ሲላት ድምፁ ይንቀጠቀጥ ነበር።

"አይሆንም" በማለት ጮኸች። "ማድረግ የለብህም! አቁም! ካራሎ ተቅበዘበዘ። "ካራታ ገና መጀመራችን ነው። በጣም ትወጅዋለሽ።"

በጠንካራ እጁ ጠፍሮ ያዛት። በጉልበት መሬት ላይ አጋድሟት ቀበቶውን መፍታት ጀመረ።

የግራቬላን አእምሮ የዘጋው መጋረጃ በድንገት ተከፈተ። ወደ ውስጧ በመግባት እየሞከረ ያለው ሰው ትዝ አላት ውስጧ እያለቀሰ ቢሆንም እናቷ ከመጮኸ በስተቀር ልታስጥላት አል ቻለችም።

እናም ግራቬላ ትዝ ብሏት በፍርሀት በድጋሚ አይሆንም። እባክህ በድጋሚ አይሆንም . . .

አሁን በፍፁም ቁጣ እየታገላችው ነው። ካሪሎን ከላይ ላይ ለመጣል ጥረት ላይ ነች።

"የማትረቢ" ሲል አምባረቀባት።

በጥፊ አቃጠላት ያን ጊዜ ግራቬላ ወደ ኋላ ወደቀች። ደንዝዛለች።

ወደኋላ ርቃ ተመለሰች።

ፍፁም ወደ ኋላ . . . . ወደ ኋላ . . .

ምዕራፍ ስድስት
ላስናቫስ ዴል ማርኩዌዝ
ስፔን 1950

የአምስት አመት ልጅ ነበረች። የልጅነት ትዝታዋ የተሞላው ወደ እናቷ አልጋ በሚገቡና በሚወጡ ርቃናቸውን የተሞሉ እንግዳ ሰዎች ነው።

እናቷ የምታስረዳት "አጐቶችሽ በመሆናቸው አክብሮት ልትሰጪያቸው ይገባል" በማለት ነው።

ሰዎቹ ጨካኝና ጨፍጋጋ ናቸው። አንድ ምሽት፣ ሳምንት ወይም ወር ቆይተው ይሰወ ራሉ። ዶሎሬስ ፒኔሮ አንዱ እንደ ወጣ በቅፅበት ሌላ ወንድ ትተካለች።

እህቷ ቆንጆ ስትሆን ግራቤላም የእሷን ውበት ወርሳለች። አመታት ሲያልፉ የዶሎሬስፒኔሮ ሰውነት እና ውበት ጠወለገ። የአልጋ አጣማጅም አጣች፤ ፍቅር መስራትን በሚገባ ስለምታው ቅበት በዚሁ በመታገዝ አብሯት የሚዘልቅ አጋር ብትመኝም አልተሳካላትም።

የግራቤላ እናት ዘወትር የሚጐበኛት አንድ ሰው ብቻ ልጇን እንዲቀርብ ፈቅዳለታለች። ያ ሰው የልጇ አባት ነው። አባቷ ወጣት መልከ መልካም መካኒክ ሲሆን ዶሎሮስ እንዲያገባት ብትጠ ይቀውም ፈቃደኛ አልሆነም። ማርገዟን ስትነግረው ላይመለስ ወጥቶ ቀረ።

ዶሎሬስ በቀልን ልጇ ላይ ማሳረፍ ጀመረች። ዘወትር ትገርፋታለች ትጮህባታለች። "እንደ አባትሽ ደደብ ነሽ።" እያለች ሞራሏን ታደቀዋለች። ከመጮህ በስተቀር ከእናቱ የምታመ ልክበት ምንም መንገድ አልነበራትም። ግራቤላ ዘወትር ከአልጋዋ ስትነሣ" አምላኬ እባክህ ዛሬ እናቴ እንዳትመታኝ አድርግ" በማለት ትፀልያለች።

"እባክህ አምላኬ እናቴን ዛሬ ደስተኛ አድርጋት"

"እባክህ አምላኬ እናቴ ዛሬ እወድሻለሁ እንድትለኝ አድርግ"

እናቷ ካልመታቻት ቀኑን ሙሉ ዘግታት ትውላለች። ግራቤላ የራሷን

ምግብ ታዘጋጀለች፤ ልብሶቿንም ታጥባለች። ምሳዋን ይዛ ትምህርት ቤት ስትሔድ ለአስተማሪዎቿ "እናቴ ዛሬ ይህን ምግብ ሰርታልኛለች" ትላቸዋለች። ልብሴን ሰፋችልኝ፣ ነገ ስእል ለማየት እንሔዳለን ስትላቸው የአስተማሪዎቹ ልብ በሐዘን ይደማል።

ላስ ናቫስ ዴል ማርኩዌዝ ከአቪላ አንድ ሰአት ያህልየምትርቅ ትንሽ ከተማ ነች። እያንዳንዱ ሰው በደንብ ይተዋወቃል። የደሌሬስ ፒኔር አኗኗር አሳፋሪ ነበር። ነውብራቁም ግራቤላ ላይ አርፏል። ጐረቤቶቿ ልጆቻቸው ከግራቤላ ጋር እንዲጫወቱ አይፈልጉም። ግራቤላ በትምህርት ቤት ውስጥ ምንም ጓደኛ አልነበራትም። ብሩህ አእምሮ ያላት ተማሪ ብትሆንም ዘወትር ውጤቷ ዝቅተኛ ነበር። ስለሚደክማት ትምህርቱ ላይ ማተኮር አልቻለችም።

አስተማሪዎቿ በጊዜ እንድትኛ ይመክሯታል። ድካሟ አርፍዳ በመተኛቷ ብቻ የመጣ አይደለም። እሷና እናቷ ሁለት ክፍል ባላት ጠባብ ቤት አብረው ይኖራሉ። እሷ የምትተኛበት ክፍል በስስ መጋረጃ የተከፈለ በመሆኑ ሁሉንም ነገር ትመለከታለች። ሌሊት ስለሚያቃትት ድምፅ ለአስተማሪዎቿ ነግራቸዋለች።

ግራቬላ የትምህርት ውጤቱን የያዘውን ሪፖርት ካርድ ለእናቷ ስታሳያት ታምባርቅባታለች። ይህን ውጤት ያገኘሽው ደደብ ስለሆንሽ ነው ትላታለች። እሷም ነገሩን በመረዳት ላለማልቀስ በእጅጉ ትጥራለች።

ግራቬላ ከትምህርት ቤት ስትመለስ በምታየው ነገር ሁሉ ትመሰጣለች። ግራቬላ አጫዋች ጓደኞቿን በአእምሮዋ ስላቸዋለች። ቆንጆ ሴቶችና መልከ መልካም ወጣቶች ሲሆኑ ወደ ተለያዩ ዝግጅቶች ሲጋብዟት ታልማለች። ትሁትና ተወዳጅም ናቸው። አንዳንዴም በሐሳቧ ታናግራቸዋለች።

እሁድ ጠዋት ቀደም ብላ በመነሣት ንፁህ ልብስ ለብሣ እናቷን ላለመቀስቀስ በመጠንቀቅ ወደ ሳን ጁአን ባቲስታ ቤተክርስቲያን ትሔዳለች። አባት ፔሬዝም ከሞት በኋላ ስላለው ህይወት ይሰብካሉ።

ቄስ ፔሬዝ ማራኪ እና በአርባዎቹ ውስጥ የሚገኙ አባት ናቸው። ሁሉንም ሰው በእኩል አይን ይመለከታሉ። በመንደሯም ምስጢር የሚባል ነገር የለም። ቄስ ፔሬዝ ግራቬላ ዘወትር ወደ ቤተክርስቲያን በመሔዷ ለይተው ያውቋታል። የእናቷንም ታሪክ ጠንቅቀው ያውቃሉ። ቤቱ ለታዳጊ ህፃን እንደማይሆን ቢያውቁም ማንም ምንም ሊያደርግ አይችልም። ግራቬላ ቀና እና የተረጋጋች ስትሆን በቤት ውስጥ ስለምታሳልፈው ህይወት አማራ ወይም ለማንም ተናግራ አታውቅም።

ግራቬላ ዘወትር የፀዳ ልብስ ለብሳ ቤተክርስቲያን ትገኛለች፡፡ ልብሷን ራሷ እንደምታ ጥብም ቂስ ፔሬዝ እርግጠኛ ናቸው፡፡ የአካባቢው ልጆች ስለማያገኟት ልባቸው ያዝንላታል፡፡ ዘወትር እሁድ ከቅዳሴና የስብከት ፕሮግራም በኋላ ከእሷ ጋር ያሳልፋሉ፡፡ ቁርስም ይጋብዟታል፡፡

በተለየ ወቅት የግራቬላ ህይወት ይለወጣል፡፡ ላስናቫስ ዴል ማርኩዌዝ በክሩዝ ቬርዴ ተራራ የከበበች መንደር ናት፡፡ በዚህ የተነሣ የፀደይ ወቅት ለስድስት ወር ይቆያል፡፡ የበጋው ወቅት ብሩህ በመሆኑ አካባቢው በቱሪስቶች ይጥለቀለቃል፡፡ ከተማዋ ላይ ነፍስ ይዘሩበታል፡፡ ግራቬላም ቱሪስቶቹን በመደነቅ ትመለከታቸዋለች፡፡ ይበላሉ ይጠጣሉ፡፡ የአካባቢውን ባህላዊ ጨፈራ ይመለከታሉ ይገበያሉ፡፡

ምሽት ላይ ወጣቶች እጅ ለእጅ ተያይዘው ይንሸራሸራሉ፡፡ ቤተሰቦች ልጆቻቸውን በአይነ ቁራኛ ይጠብቃሉ፡፡ ይህ ነገር ግራቬላን ያስደንቃታል፡፡ ይህ ባህላዊ የግንኙነት ማጥበቂያ ቢሆንም ግራቬላ በእናቷ እምቢተኛነት ነገሩን አከናውና አታውቅም፡፡

"ይህን ማድረግ ትፈልጊያለሽ? በማለት እናቷ ትጮህባታለች፡፡ "ከወንዶች ራቂ፡፡ እነሱ ካንቺ የሚፈልጉት አንድ ነገር ብቻ ነው፡፡ ከህይወት ልምዴ አውቀዋለሁ" ትላታለች በምሬት፡፡

ቀኑ አስደሳች ቢሆንም ምሽቱ በጭንቀት የተሞላ ነው፡፡ ግራቬላ በመጋረጃዋ አሙልቃ የእናቷን ስራ ትመለከታለች፡፡ ድምጿንም በምሬት ታዳምጣለች፡፡

አስር ዓመት ሳይሞላት በስፔን የማነገሩ አፀያፊ ቃላቶች በጠቅላላ አውቃቸዋለች፡፡

ግራቬላ አስራ አራት አመት ሲሞላት መርከበኛው መጣ፡፡ እስከ ዛሬ ከተመለከተቻቸው ሰዎች ግዙፉ ነው፡፡ ደረቱ ሰፊና ጡንቻው የተወጠረ ነው፡፡ መረከበኛው ግራቬላ ከተኛች በኋላ እኩለ ሌሊት አካባቢ ይመጣል፡፡ ሲነጋ ራቁቱን ሆኖ የተኛችበትን ክፍል መጋረጃ ከፍቶ አጠገቧ ይቆማል፡፡ ግራቬላ ሳታስበው ድምፅ ትሰማለች፡፡ ሁለነገሩ ግዙፍ ነው፡፡ ነገርየው እናቴን ይገላታል ስትል ታስባለች፡፡

መርከበኛው አተኩሮ እየተመለከታት "ደህና ደህና እዚህ ያለችው ማን ናት?

ዶሎሬስ ፒኔሮ በፍጥነት ከአልጋዋ ወጥታ አጠገቡ ቆመች፡፡ "ልጄ ናት" አለችው፡፡

ግራቬላ እናቷ እርቃኗን ሰውየው አጠገብ ቆማ ስትመለከታት ሐፍረት ወረራት፡፡

መርከበኛው ፈገግታ መገባት፡፡

"ማን ነው ስምሽ የእኔ ቆንጆ?"

ግራቬላ እርቃኑን ፊቷ በመገተሩ ለመናገር አፈረች፡፡

"ስሟ ግራቬላ ነው" አለች እናቷ፡፡

"ቆንጆ ናት አንቺም ወጣት ሳለሽ እንደ እሷ ቆንጆ እንደነበርሽ እገምታለሁ"

"አሁንም ወጣት ነኝ" አለች ዶሎሬስ በንዴት፡፡ ወደ ልጇ ዞራ" ልብስሽን ልበሺ፡፡ ትምህርት ቤት ረፍዷል" አለቻት

"አዎ! እማማ"

መርከበኛው ያለበት ቆሞ እየተመለከታት ነው፡፡

እናቷ እጁን እየጐተተች "ወደ አልጋ እንሒድ ገና ይቀራናል" አለችው፡፡

"በኋላ" አላት መርከበኛው፡፡ አሁንም ግራቬላን እየተመለከተ ነው፡፡

መርከበኛው ቆየ፡፡ ግራቬላ ዘወትር ከትምህርት ቤት ስትመለስ እቤት እንዳታገኘው ትፀልያለች፡፡ ነገሩ ባይገባት በጣም ትፈራዋለች፡፡ ለእሷ ትሁት ሲሆን መስመሩን አልፎ አያውቅም፡፡

እናቷን የሚይዝበት መንገድ ፈፅሞ የተለየ ነው፡፡ ቀኑን ሙሉ እቤት ቁጭ ብሎ ይጠጣል፡፡ የዶሌሮስን ገንዘብ በጠቅላላ ይወስድባታል፡፡ እኩለ ሌሊት ላይ ፍቅር እየሰሩ ድንገት እናቷን ይደበድባታል፡፡ ጠዋት የእናቷ አይን ጠቁሮና አብጦ ትመለከታለች፡፡

"እማማ ለምን አይቀርብሽም?" በማለት ግራቬላ ጠየቀቻት

"አንቺ አይገባሽም" አለቻት በመሰላቸት፡፡ "እሱ እውነተኛ ወንድ ነው፡፡"

"ከዚህ ጉን ለጉን ከእኔ ቅልጥ ያለ ፍቅር ይሆታል፡፡ አብዷል፡፡" ግራቬላ

አላመነቻትም። እናቷን እየተጠቀመባት እንደሆነ አውቃለች።" ነገር ግን መቃወም አትችልም። የእናቷ ቁጣ ያስፈራታል። አንድ ጊዜ ቢላዋ ይዛ አባራታለች።

አንድ እሁድ ግራቬላ ወደ ቤተክርስቲያን ለመሔድ እየተዘጋጀች ነው። እናቷ ጉዳይ ገጥሟት በጠዋት ወጥታ ሔዳለች። ልብሷን እየቀየረች ሳለ መርከበኛው እርቃኑን ብቅ አለባት።

"እናትሽ የት ናት? ሲል ጠየቃት

"በጠዋት ነው የሔደችው"

መርከበኛው የግራቬላን እርቃን የሚታይ ገላ እያጠና ነው።

"በእውነት ውብ ነሽ" አላት በዝግታ።

ግራቬላ ፊቷ ቀላ። ምን ማድረግ እንዳለባት ታውቃለች። ልብሷን በፍጥነት ለብሳ ውልቅ ማለት። ነገር ግን ደንዝዛ ቀረች። አይኗ እያየ ብልቱ እየተገተረ መጣ። እናቷ የምታሰማው ድምፅ ጆሮዋ ላይ አቃጨለ።

መርከበኛው ተረጋግቶ "ገና ልጅ ነሽ ልብስሽን ልበሺና ውጪ" አላት።

ግራቬላ ተንቀሳቀሰች። ወደ እሱ ተጠጋች። እጇን ወገቡ ላይ ጠምጥማ ወንድነቱን ከሰውነቷ ጋር አጣበቀችው። አቃሰተች። ምስጢሩ ምን እንደሆነ አወቀች። በደንብ አስደሰታት። ሰዎች በዚህ ነገር ለምን እንደሚደሰቱና የህይወታቸው ጣዕም አድርገው እንደሚወስዱት ገባት።

"ምን እያደረጋችሁ ነው?"

ድምፁ የዶሴሬስ ጩኸት ነበር። ለጊዜው ሁሉም ነገር ጥሪው ብሎ ደረቀ። ደሎሮስ ፒዌሮ አልጋው አጠገብ ደንዝዛ ቆማለች። አይኗን ማመን አቅቷታል።

ግራቬላ እናቷን እያየች መናገር አቃታት። የእናቷ አይን በቁጣ እየነደደ ነው።

"አንቺ ሸርሙጣ" ስትል አንባረቀችባት።

"እማማ . . . እባክሽ"

ዶሴሬስ ግዙፍ የብር መተርኮሻ አንስታ ልጇ አናት ላይ አሳረፈችው።

ግራቬላ የምታስታውሰው የመጨረሻ ነገር ይህ ብቻ ነው።

በሰዎች የተሞላ ሆስፒታል ውስጥ ራሷን አገኘችው። ነርሶች ከወዲያ ወዲህ ታማሚዎችን ለመርዳት ይዋከባሉ።

የግራቬላ ጭንቅላት በህመም ይወቅራታል። በተንቀሳቀሰች ቁጥር ውስጧ ይነዳል። ተኝታ የሌሎችን ጩኸት ታዳምጣለች።

"ደህና" አላት"። "በመጨረሻ ነቃሽ"

"የት ነው ያለሁት?" ስትናገር እየተሰቃየች ነው።

"አቪላ በሚገኝ የበጐ አድራጐት ሆስፒታል ውስጥ ነሽ። ትላንት ነው የመጣሽው። በአስጊ ሁኔታ ውስጥ ነበርሽ። ግንባርሽን መስፋት ነበረብን" ዶክተሩ ቆንጆ በመሆንሽ ጠባሳ እንዲኖርብሽ ስላልፈለገ እራሱ ነው የሰፋሽ።

ተሳስቷል ስትል ግራቬላ አሰበች። ህይወቴን ሙሉ አብሮኝ የሚኖር ጠባሳ ይገኛለሁ።

በሁለተኛው ቀን ቄስ ፔሬዝ ሊመለከቷት መጡ። ውቧ ወጣት ተጋድማ ሲመለከቷት ቁሱ ልባቸው ቀለጠ። በእሷ ላይ የደረሰው ገጠመኝ የላስ ናቫስ ዴል ማርኩዌዝ ቅሬት ነው ሲሉ አሰቡ። ነገር ግን ማንም ምንም ሊያደርግ አይችልም። እናቷ ልጇ የተጐዳችው ወድቃ መሆኑን ለፖሊሶች ተናግራለች።

"ደህና ነሽ?" ሲሉ ቄስ ፔሬዝ ጠየቋት። ግራቬላ አንገቷን በመነቅነቅ ምላሽ ስትሰጣቸው ውስጧ በህመም ነደደ።

"ፖሊሶች ሊጠይቁሽ ይችላሉ። ለእነሱ እንድነግራቸው የምትፈልጊው ነገር አለ?"

ዝምታዋ ረዘም ያለ ነበር። በመጨረሻም "አደጋ ደርሶብኝ ነው" አለች።

አይኗ ላይ የሚነበበው መከራ ነው። "ገባኝ" አሏት ሊነግሯት የፈለገው ነገር ከህመም የባሰ ነው። "ግራቬላ ከእናትሽ ጋር ተነጋግሬ ነበር"።

ግራቬላ አውቃው ነበር። "በድጋሚ ወደ ቤት መሔድ አልችልም . . . እችላለሁ እንዴ?

"አትችይም። ስለጉዳዩ ተነጋግረናል" አሏት ቄስ ፔሬዝ የግራቬላን እጅ ይዘው። "ነገ መጥቼ አይሻለሁ።"

"አመሰግናለሁ አባቴ"

ቄስ ፔሬዝ እንደወጡ ግራቤላ በተጋደመችበት ፀሎት አደረሰች "አምላኪ እንድሞት እርዳኝ:: መኖር አልፈልግም"::

አሁን የምትሔድበት ቦታ የላትም:: ቤቷን በፍፁም ደግማ አታየውም:: ትምህርት ቤቷንና አስተማሪዎቿንም በድጋሚ አታያቸውም:: በአለም ላይ የቀራት ምንም ነገር የለም::

ነርሷ አጠገቧ ቆማ "የምትፈልጊው ነገር አለ?" አለቻት ግራቤላ ቀና ብላ አይታት ምን እንደምትናገር ጠፋት::

በሚቀጥለው ቀን ዶክተሩ በድጋሚ መጣ::

"ጥሩ ዜና ይዤልሽ መጥቻለሁ" አላት በደስታ:: "አሁን ጤነኛ በመሆንሽ መውጣት ትችያለሽ::" ነገሩ ውሸት ነው:: የቀረው ንግግሩ ደግሞ እውነት ነው:: "አልጋውን እንፈልገዋለን::"

ለመሔድ ነፃ ነች ግን የት ትሔዳለች?

ከአንድ ሰአት በኋላ ቄስ ፔሬዝ ሲመጡ ሌላ ቄስ አብረዋቸው ነበሩ::

"እኚህ ቄስ ቤሬንዶ ናቸው:: የረጅም ጊዜ ወዳጄ ናቸው::" ግራቤላ ቀና ብላ አይታቸው "አባቴ" አለች::

ትክክል ነው ሲሉ ቄስ ቤሬንዶ አሰቡ:: ቆንጆ ናት::

ቄስ ፔሬዝ በግራቤላ ላይ የደረሰውን በጠቅላላ ነግረዋቸዋል:: "በልጅቷ ገፅታ ላይ የተመሰቃቀለ ህይወቷን የሚያንፀባርቅ ነገር እመለከታለሁ" ብለው ገምተው ነበር:: ነገር ግን በወጣቷ ፊት ላይ የሚነበብ ምንም ነገር የለም::

"መጥፎ ጊዜ በማሳለፍሽ አዝናለሁ" አሏት ቄስ ቤሬንዶ:: ቃላቱ ጥልቅ ትርጉም ነበረው::

ቄስ ፔሬዝ "ግራቤላ ወደ ላስ ናቫስ ዴል ማርኩዌዚ መመለስ አለብኝ:: አንችን ለቄስ ቤሬንዶ አደራ ሰጥቼሻለሁ::"

ግራቤላ በድንገተኛ ጭንቀት ተዋጠች:: ከቤቱ ጋር የምትገናኝበት የመጨረሻው መስመር መበጠሱ ታወቃት:: "አትሒድ" ስትል ተማፀነችው::

ቄስ ፔሬዝ እጇን አጥብቀው ያዟት::" ብቸኝነት እንደሚሰማሽ አውቃለሁ::"

አላት ቀዝቀዝ ብሎ:: "ነገር ግን በቻሽን አይደለሽም:: እመኚኝ ልጄ::"

አንድ ነርስ የተጠቀለለ ነገር ይዛ ግራቤላን ተጠግታ ሰጠቻት:: እነዚህ ያንቺ ልብሶች ናቸው:: አሁኑኑ መልቀቅ እንዳለብሽ የምነግርሽ በማዘን ነው::

ጥልቅ የሆነ ግራ መጋባት ዋጣት:: "አሁን?" ሁለቱ ቄሶች እርስ በእርሳቸው ተያዩ::

"ለምን ልብስሽን ለብሰሽ ከእኔ ጋር አትወጣም?" አሏት ቄስ ቤሬንዶ:: "እንነጋገራለን::"

ከአስራ አምስት ደቂቃ በኋላ ቄስ ቤሬንዶ እየረዷት ግራቤላ ደማቅ ብርሃን የሞላውን ከተማ ተቀላቀለች::

ቄስ ቤሬንዶ ቢሮአቸው ውስጥ ከግራቤላ ጋር በተቀመጡበት ወቅት "ቄስ ፔሬዝ መሔጃ እንደሌለሽ ነግረውኛል" አላት::

ግራቤላ በአዎንታ ራሷን ነቀነቀች::

"ዘመድ የለሽም?"

"እናቴ በቻ ነች" አለች ለመናገር እየከበዳት::

"አንቺ ዘወትር ቤተክርስቲያን እንደምትሔጂ ቄስ ፔሬዝ ነግረውኛል::"

"አዎ" አለች መንደሯን ደግማ እንደማታይ እያሰበች:: ግራቤላ የእሁድ ፀሎቱ ትዝ አላት::

"ግራቤላ ገዳም መግባትን አስበሽው ታውቂያለሽ?"

"በፍፁም" አለች በሐሳቡ በመገረም::

"እዚህ አቪላ አንድ ገዳም አለ:: የሴቶች ገዳም:: እዛ አንቺን ይንከባከቡሻል።"

"አላውቅም" አለች ሐሳቡ እያስፈራት::

"ለሁሉም ሰው የተፈቀደ አይደለም" አሏት ቄስ ቤሬንዶ:: የማስጠንቅቅሽ ነገር ቢኖር ጥብቅ መሆኑን ነው:: አንዴ በሩን አልፈሽ ከገባሽ ተመልሰሽ እንደማትወጪ ለእየሱስ ቃል ትገቢያለሽ::

ግራቬላ በተመሰቃቀለ ሐሳብ ተውጣ በመስኮት አሻግራ ውጪውን ትመለከታለች። ራሷን ከአለም አግልላ መቀመጡ አስፈሪ ሆነባት። እስር ቤት መግባት መስሎ ታያት። በሌላ በኩል አለም ምን ትሰጣታለች? ስቃይና መገለል። ዘወትር ራሷን ለማጥፋት ታስባለች። እድሉ ከምስጢሯ ያወጣት ይሆናል። ቄስ ፔሬዝ "ጉዳዩን ለእንቺ እተወዋለሁ የእኔ ልጅ። ከወደድሽው ከእናት ፕሪየርስ ጋር አገናኝሻለሁ።"

ግራቬላ አንገቷን በመነቅነቅ። "ደህና" አለች።

ኃላፊዋ መነኩሴዋ የወጣቷን ፊት በጥንቃቄ ተመለከቱት። ትላንት ምሽት ከብዙ አመታት በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ድምፁን ሰማችው። ወጣት ልጃገረድ ወደ እንቺ ትመጣለች ጠብቂያት።

"የእኔ ውድ ስንት አመትሽ ነው?"

"አስራ አራት"

አድጋለች። በአራተኛው ክፍለ ዘመን ጳጳሱ አስራ ሁለት አመት የሞላት ሴት ገዳም እንድትገባ ደንግገዋል።

"ፈርቻለሁ" አለቻቸው ግራቬላ ለእናት ፕራየርስ። "ፈርቻለሁ። ቃሉ በቴቲና አእምሮ ውስጥ ደወለ። ፈርቻለሁ።

ነገሩ የሆነው ከብዙ አመት በፊት ነው። ለነፍስ አባቷ ስትናገር። "ለዚህ ነገር የተጠራሁ አይመስለኝም አባቴ። ፈርቻለሁ።

"ቤቲና ለመጀመሪያ ጉዜ ከአምላክ ጋር መገናኘት ይረብሻል። እናም ህይወትሽን ለእሱ አሳልፎ መስጠት አስቸጋሪ ነው።"

"ጥሪውን እንዴት ማወቅ እችላለሁ?" አለች ቤቲና በመገረም። ለሐይማኖት ገድ አለነበራትም። እንደ ወጣት ሴቶች ቤተክርስቲያንና የሰንበት ትምህርት አትከታተልም። ጭፈራ፣ ወንዶችና ቆንጆ ልብስ መልበስ ያስደስታት ነበር። ማድሪድ ካሉ አማኞች መነኩሴ ለመሆን ምርጫ ቢደረግ እንኳ ቤቲና መጨረሻ ከመሆን አታመልጥም ነበር። አስራ ዘጠኝ አመት ሲሞላት ነገሮች መልካቸውን ቀየሩ።

ድምፁ ወደ እሷ ሲመጣ ተኝታ ነበር "ቤቲና ተነሽና ወደ ውጭ ውጪ።"

መብራት እየፈራች ተነስታ ተቀመጠች። አልጋዋ አጠገብ ያለውን

አበራችው። ብቻዋን ነበረች። ያልተለመደ ህልም ነው፡

ነገር ግን ድምፁ እውነተኛ ነበር። ልትተኛ ብትሞክርም ነገሩን መርሣት አልቻለችም።

ብዙ ካመነታች በኋላ ተነስታ ወደታች ወረደች። ሰው ሁሉ ተኝቷል። ሰውነቷን ፍርሀት እንደዋጠው የወጥ ቤቱን በር ከፍታ ገባች። በጨለማው ውስጥ የምትታየው ጨረቃ ብርሃን አሮጌው ፍሪጅ ላይ አርፏል።

ቤቲና በድንገት እዚህ የመጣችው ለምን እንደሆነ ታወሳት። እየመነታች ወደ ፍሪጁ ተጠግታ ከፈተችው። ፍሪጁ ውስጥ የሶስት አመት ወንድሙ ራሱን ስቶ አገኘችው።

ይህ የመጀመሪያው አጋጣሚ ነበር። እየቆየ ሲሄድ ነገሮቹ ለቤቲና የተለመዱ እየሆኑ መጡ። ከወር በኋላ ሌላ ነገር ተከሰተ። በእንቅልፍ ልቧ አንድ ድምፅ "ከእሳቱ ውጪ" አላት።

ልቧ እየደለቀ ነቅታ ተቀመጠች። ሁሉም ነገር ሰላም ነው። የወላጆቿ እና የወንድሟ መኝታ ቤት ሰላም ነው።

ቤቲና ደደብ ነኝ ስትል አሰበች። ነገርየው ህልም ነው፤ ልክ አልጋዋ ላይ እንደወጣች ቤቱ በፍንዳታ ጋየ። እሷና ቤተሰቦቿ ከአደጋው አመለጡ። ምድር ቤት ያለው ማሞቂያ እንደፈነዳ የእሳት አደጋ መከላከያ ሰራተኛው ነገራቸው።

ከሶስት ሳምንት በኋላ ሌላው አጋጣሚ ተከሰተ። አሁን ነገሩ ህልም አይደለም።

ቤቲና መናፈሻ ውስጥ ተቀምጣ መፅሐፍ ስታነብ እንግዳ የሆነ ገፅታ ያለው ሰው አተኩሮ እያያት አለፈ። ገፅታውን ልትረሳው አልቻለችም።

ከሶስት ቀን በኋላ አንድ መስሪያ ቤት ህንፃ ውስጥ ገብታ ሊፍት ስትጠብቅ የተመለከተችው የሊፍቱ ሰራተኛ መናፈሻው ውስጥ ያየችው ነበር። ቤቲና በፍርሀት ወደ ኋላ ተመለሰች። በዛው ቅፅበት የሊፍቱ በር ተዘግቶ ወደላይ ጉዞ ጀመረ። ወዲያውኑ ሊፍቱ ተከስክሶ ውስጡ የነበሩት ሰዎች በጠቅላላ አለቁ፡

በሚቀጥለው እሁድ ቤቲና ወደ ቤተክርስቲያን ሔደች።

"ውድ አምላክ በእኔ ላይ ምን እየተፈጠረ እንደሆነ አላወኩም። እናም ፈርቻለሁ። እባክህ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ነግረህ ምራኝ"። ብላ ፀለየች።

በዛው ምሽት ተኝታ ሳለ መልሱ ወደ እሷ መጣ። ድምፁ የወጣው አንድ ቃል ነበር፡ "ራስን አሳልፎ መስጠት"

ሌሊቱን በሙሉ ስለ ጉዳዩ ስታስብ አድራ ሲነጋ ቄስ ለማነጋገር ሔደች።

የምትናገረውን በጥሞና አዳመጣት።

"አንቺ ከእድለኞቹ አንዷ ነሽ። ተመርጠሻል።"

"ለምንድን ነው የተመረጥኩት"

"ራስሽን ለአምላክሽ አሳልፈሽ ለመስጠት ፈቃደኛ ነሽ ልጄ?"

"አላውቅም። ፈርቻለሁ"

በመጨረሻ ገዳሙን ተቀላቀለች።

ትክክለኛውን መንገድ ነው የመረጥኩት። በማለት ኃላፊዋ መነኩሴዋ እናት ቤቲና። ምክንያቱም ይህን የመሰለ ደስታ ገጥሞኝ አያውቅም።

አሁን ደግሞ ይቺ የተረበሸች ልጅ "ፈርቻለሁ" አለች።

እማሆይዋ የግራቬላን እጅ ያዙት። "በጊዜሽ ተጠቀሚ ግራቬላ። እግዚአብሔር አይ ተውሽም። በደንብ አስቢበት እና ተመለሺ ያን ጊዜ እንወያይበታለን።

ግን ምን የመታስበው ነገር አለ? በዚህ አለም ላይ የምሔድበት ቦታ የለኝም ስትል ግራቬላ አሰበች። ዝምታው ለበጐ ነበር። "በዙ አስፈሪ ድምጾችን ሰምቻለሁ።" ወደ እማሆይ ዞራ "ዝምታውን ወድጄዋለሁ" አለች።

ይህ የሆነው ከአስራ ሰባት አመት በፊት ነው። በዛ ወቅት በህይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ ሰላም አገኘች። ራሷን ለአምላክ አሳልፋ ሰጠች። ያለፈው ጊዜ ከእሷ ጋር ትስስር የለውም። አብ ሯት ያደገውን አስፈሪ ነገር ረስታዋለች። አሁን የእየሱስ ሙሽራ ነች። ህይወቱ ሲያበቃ ከአምላኳ ጋር ትቀላቀላለች።

አንዳንድ ጊዜ ከሚከሰት ቅዥት በስተቀር ዘመናት በጥልቅ ዝምታ አለፉ። በውስጧ የነ በረው አስደንጋጭ ድምፅ እያደር ተጠራርጐ ጠፋ።

ሲስተር ግራቬላ በመናፈሻው ውስጥ ስራ ተሰጣት። የገዳሙ ግንብ ከእሷ ከፍ ብሎ ይታ ያል። ግራቬላ አስገብተው እንደቆለፉባት መስሎ ተሰምቷት

አያውቅም። የዘጉባት አስፈሪውን አለም ሲሆን እሷም ደግማ ልታየው አትፈልግም።

የገዳሙ ህይወት ሰላማዊ ነው። ነገር ግን አሁን በድንገት አስፈሪው ቅዠት ተመልሶ መጣባት። የእሷ አለም በጩኸቶች ተወሯል። ለዘለአለም ከተጠጋችው ቤቷ በጉልበት አስወጥ ተዋታል። ኃጢያቷ ተመልሶ ታወሳት። ፍርሀትም ወረራት። መረከበኛው ተመልሷል። ትኩስ ትንፋሹ ፊቷን ሲነካት ተሰምቷታል። እየታገለች አይኗን ከፈተች። ከላይ ላይ ጉብ ብሎ ውስጧ ለመግባት እየታገላት ነው። "መታገሉን አቁሚ ሲስተር። በነገሩ ትደሰቺበታለሽ።"

"እማማ" አለች ግራቬላ እየጮኸች። "እማማ እርጂኝ"

ምዕራፍ ሰባት

ሉቺያ ካርማይን ከሜጋንና ቴሬዛ ጋር ሆና በጉዳናው ላይ ስትጓዝ የተሰማት ስሜት ድንቅ ነበር። በድጋሚ የሴት አልባሳት መጐናፀፏ ስሜቷን አሙቆታል። የሰዎችንም ትኩረት አግኝታለች። የለበሰችን አዲስ ልብስ ስላልተላመዱት ሲራመዱ የተራበሹ ይመስላሉ። በራስ መተማመናቸው ገና አልዳበረም። ከሌላ አለም የመጡ መስሉ ተሰምቷቸዋል። ይህ ቦታ ለእኛ አይሆንም ስትል ሉቺያ አሰበች። አለባበሳቸው "ያዙን" የሚል ይመስላል።

ከሴቶቹ መካከል ምቾት ያለተሰማቸው ሲስተር ቴሬዛ ናቸው። በገዳሙ ያሳለፉት ሰላሳ አመት የማያዩትን አለም እውነት እንዳይመስላቸው አድርጓቸዋል። ለእሳቸው ምቹው ቦታ ገዳሙ ብቻ ነው።

በመንገዱ መካከል ሰዎች አተኩረው እንደሚመለከቱት ልብ ያለችው ሜጋን ናት። ይህን አለም ለረጅም ጊዜ ስለዘነጋችው ወንዶችን መመልከት ምን ስሜት እንደሚሰጥ ጠፍቶባታል። አንዱ አይቷት ፈገግታ ሲመግባት ሀፍረት ዋጣት፤ ውስጧ የተቀበረውን ስሜት አጫሩባት። ከአመታት በኋላ ሴትነቷ ትዝ አላት።

ቀደም ብለው ባለፉት የቡና ቤት በራፍ ደግመው ሲያልፉ ሙዚቃው መንገዱን ሞልቶት አደመጡ። ፍራየር ካሪሎ ምን ብሎ ነበር የጠራው? ሮክኤንድ ሮል። በወጣቶች ዘንድ ተወዳጅ ነው። የሆነ ነገር ረበሻት። በድንገት ምን እንደሆነ ተገለፀላት። በሲኒማ ቤቱ በኩል ሲያልፍ ፍራየር "በዚህ ዘመን የሚታዩት ፊልሞች አሳፋሪዎች ናቸው" ነበር ያለው።

የሜጋን ልብ በፍጥነት መደለቅ ጀመረ። ፍራየር ካሪሎ ለሀያ አመት ኑሮው በገዳም ውስጥ ከነበረ እንዴት ስለሮክ ሙዚቃና ሲኒማ ሊያውቅ ቻለ? የሆነ የተሳሳተ ነገር አለ።

በፍጥነት ወደ ሉቺያና ቶሬዛ ዛራ "በፍጥነት ወደ ሱቁ መመለስ አለብን" አለቻቸው።

ሜጋን ፊቷን አዙራ ስትሮጥ ተመልክተው እነሱም ተከተሏት።

ግራሺላ ወለሉ ላይ ተጋድማ ራሷን ነፃ ለማውጣት እየታገለች ነበር። ከካሪሎ ጋር ግብግብ ገጥማለች።

"የማትረቢ አሁን ትታገያለሽ" አላት በብስጭት። ድምፅ ሰምቶ ቀና አለ። በሱቁ ውስጥ ከተደረደሩት የሴት ታኮ ጫማዎች አንዱ ወደ ጭንቅላቱ ሲጠጋ ተመለከተ። የሚያስታውሰው የመጨረሻው ነገር ይህ ነው።

ሜጋን የምትርበተበተውን ግራሼላን ደግፋ አነሳቻት። "ሽሽ! ሁሉም ነገር ደህና ነው። ከአሁን በኋላ አያስቸግርሽም"

ግራሺላ ለመናገር ረጅም ደቂቃ ወሰደባት። "አሁን የተደረገው በእኔ ጥፋት አይደለም" አለች በጥፋተኛ ስሜት።

ሉቺያና ቴሬዛ ወደ ሱቁ ገቡ። ሉቺያ ዙሪያውን ተመልክታ ነገሩ ገባት።

"ዲቃላ"

መሬት ላይ ራሱን ስቶ ግማሽ እርቃኑን የተጋደመውን ሰው ተመለከተችው። ሌሎቹ እየተ መለከቷት ቀበቶ አንስታ እጁን ከብረት ጋር አሰረችው። "እግሩን እሰሪው" አለቻት ሜጋንን።

ሜጋን ስራዋን ጀመረች።

በመጨረሻ ሉቺያ በእርካታ ቆመች። "ይኸው ነው። ረፋድ ላይ ሱቃቸውን ሲከፍቱ እዚህ ምን ይሰራ እንደነበር ማስረዳት ይችላሉ።" አለቻት ግራሼላን አተኩራ እያየቻት። "ደህና ነሽ?" በማለት ጠየቀቻት።

"እኔ . . . አዎ . . ." አለች ፈገግ ለማለት እየሞከረች።

"አሁን ብንወጣ ጥሩ ነው።" አለች ሜጋን። "በፍጥነት ልበሺ" ለመውጣት ሲዘጋጁ ሉቺያ" ትንሽ ጠብቁኝ አለቻቸው ወደ ገንዘብ መቀበያ ሔዳ ቁልፉን ከፈተችው። ጥቂት የመቶ ብር ኖቶች አሉ። ቦርሣ አንስታ ገንዘቡን ከተተችው። በቴሬዛ ፊት ላይ "አይሆንም የሚል ነገር አነበበች።

ሉቺያ "በዚህ መንገድ እይው ሲስተር። እግዚአብሔር ይህንን ገንዘብ እንድንወስድ ባይፈልግ ኖሮ እዚህ አያስቀምጠውም ነበር።"

አንድ ቡና ቤት ውስጥ ተቀምጠው መወያየት ጀመሩ። ሲስተር ቴሬዛ ነበረች ተናጋሪዋ። "በቻልነው ፍጥነት መስቀሉን ሜንዳቪያ ወደሚገኘው ገዳም ማድረስ አለብን"። የሁላችንም ደህንነት የሚጠበቀው እዛ ብቻ ነው።"

ለእኔ ግን አይሆንም ስትል ሉቺያ አሰበች። የእኔ ደህንነት ያለው ስዊስ

ባንክ ነው። ነገር ግን የሚቀድመው ይቀድማል። መስቀሉን እጂ ማስገባት አለብኝ።

"የሚንዳቪ.ያ ገዳም የሚገኘው ከዚህ በሰሜን በኩል ነው አይደለም?"

"አዎ"

"ሰዎቹ በሁሉም ከተማ እኛን መፈለጋቸውን አያቆሙም። ሌሊቱን ተራራው ላይ ማሳለፍ አለብን"

ብትጮህ እንኳን የሚሰማት አልነበረም።

አስተናጋጁ የምግብ ዝርዝር አመጣላቸው። ሲስተሮቹ ግን ግራ በመጋባት እርስ በእርሳቸው ተያዩ። ሉቺያ ነገሩ በድንገት ገባት። ምግብ ከመረጡ አመታት አስቆጥረዋል። የገዳም አመጋገባቸው የተገደበ ነው።

ሲስተር ቱሬዛ ቀደም ብለው "ቡናና ዳቦ እፈልጋለሁ" አሉ ሜጋን "ረጅም መንገድ ስለምንጓዝ እንደ እንቁላል ያለ ጠንካራ ምግብ ያስፈልገናል።" አለች።

ሉቺያ በመገረም ተመለከተቻት። ልትጠነቀቃት ተመለከተቻት። ልትጠነቀቃት የምትገባው እሷን መሆኑ ገባት። ጮክ ብላ" ሲስተር ሜጋን ልክ ነች። እኔ ልዘዝላችሁ" አለች ሉቺያ።

የተቆረጠ ብርቱካን፣ ድንች፣ የተጠቀለለ ስጋና በስኳር በደንብ የበሰለ አትክልት እና ቡና አዘዘችላቸው።

"ቸኩለናል" አለችው አስተናጋጁን።

የቀኑ ፀሎት አስር ተኩል ላይ ስለሚያበቃ ከተማዋ በድንገት ነፍስ ትዘራለች። ያ ነገር ከመፈጠሩ በፊት ከተማዋን ለቀው መውጣት አለባቸው።

ምግቡ ሲቀርብ ሲስተሮቹ እርስ በእርሳቸው ተያዩ።

"እራሳችሁን እርዱ" አለቻቸው ሉቺያ።

መጀመሪያ በማመንታት ቀጥሎ በችኮላ ተመገቡ። የጥፋተኝነት ስሜት ቢይዛቸውም መብላቱን አላቆሙም።

ችግር የገጠማቸው ሲስተር ቴሬዛ ብቻ ናቸው። አንድ ጊዜ ከጐረሱ በኋላ "አልችልም። ይህ እጅ መስጠት ነው" አሉ።

ሜጋን" ሲስተር ወደገዳሙ መመለስ ይፈልጋሉ አይደል? ስለዚህ እንዲጠነክሩ መመገብ አለብዎት።

"እበላለሁ ነገር ግን እንደሚያስደስተኝ ቃል እገባልሻለሁ" አሏት። ሉቺያ አተኩራ እያየቻቸው ጥሩ ነው ብሉ" አለች።

ከጨረሱ በኋላ ሉቺያ ሒሳባቸውን ከፈለችና ወጡ። መንገዱ ህይወት እየዘራ ነው። ሱቆቹም እየተከፈቱ ነው። "አሁን ሚጉዌል ካሪሉን አግኝተውት ይሆናል" ስትል ሉቺያ አሰበች።

ሉቹያ እና ቴሬዛ ከከተማ እስኪወጡ ድረስ ትዕግስት አጥተዋል። ግራቬላና ሜጋን ደግሞ ዝግ ብለው ነው የሚራመዱት። የሚያዩት ነገር በጠቅላላ አስደንቋቸዋል።

ከከተማው ጫፍ ወደ ሚገኘው ሸለቆ ሲደርሱ ሉቺያ እፎይ አለች። የሰሜን አቅጣጫውን ይዘው ጋራውን ተያያዙት። ሲስተር ቴሬዛን ላግዝሽ ልትላት አሰበች እና ተወችው። ይህን ማለቷ በአሮጊቷ ላይ ጥርጣሬ ሊያሳድር ይችላል።

ተራራው አናት ላይ የሚገኝ በዛፍ የተከበበ ገላጣ ቦታ ሲደርሱ ሉቺያ "ምሽቱን እዚህ ማሳለፍ እንችላለን ሲነጋ ሜንዲቪ.ያ ወደ ማገኘው ገዳም እንሔዳለን።

ሌሎቹ አመኔታ ጥለውባት በአዎንታ አንገታቸውን ነቀነቁ። ፀሐይዋ ቀስ በቀስ ጠለቀችና በመጨረሻ ምሽቱ መጣ።

ሴቶቹ አንድ በአንድ ሳሩ ላይ ተጋደሙ።

ሉቺያ በገዘምታ ተጋድማ በቀስታ እየተነፈሰች ታዳምጣለች። እንቅልፍ እስኪወስዳቸው እየጠበቀች ነው። እነሱ ሲተኙ እሷ ጉዞዋን ትጀምራለች።

ሲስተር ቴሬዛ ለመተኛት ተቸግረዋል። በሲስተሮች ተከበውኮከብ እየቆጠሩ መተኛት እንግዳ ሆኖባቸዋል። ስማቸውን ገፅታቸውን ተዋውቀዋል። ይህን የተከለከለ እውቀት በመገበየታቸው "አምላክ ይቀጣኛል" ብለው አሰቡ።

ሲስተር ሜጋንም በተመሳሳይ ለመተኛት ተቸግራለች። የቀኑ ትዕይንት እስካሁን ያስደንቃታል። ፍራየር አጭበርባሪ መሆኑን እንዴት ላውቅ ቻልኩ? በማለት ተገረመች። ሲስተር ግራቬላ ላማዳን ጀግንነቱን ከየት ነው ያገኙሁት? ስትል በፈገግታ አሰበች። ሐጢያት ቢሆንም ነገሩ ገርሟታል።

ግራሺላ የገጠማት ነገር ስላስበረገጋት እንቅልፍ ወስዷታል፡፡ አስፈሪ ህልም ያወራጫታል፡፡

ሉቺያ በበኩሏ ተረጋግታ እየጠበቀች ነው፡፡ ለሁለት ሰዓት ያህል ከጠበቀች በኋላ በዝግታ ወደ ሲስተር ቴሬዛ ተጠጋች፡፡ እቃውን ጠልፋ ለመሰወር አሰባለች፡፡

ጨለማውን ተገን አድርጋ ሲስተር ቴሬዛ አጠገብ ስትደርስ ተንበርክከው ሲፀልዩ አየቻቸው፡፡ በብስጭት ወደ ኋላ ተመለሰች፡፡

ሉቺያ በድጋሚ ተጋድማ ራሷን በትዕግስት እንዲጠብቅ ነገረችው፡፡ ሴሲቱን በሙሉ ስለማይፀልዩ በሆነ ሰዓት ላይ ይተኛሉ፡፡

ሉቺያ እቅድ አወጣች፡፡ ከሱቁ የወሰደችው ገንዘብ ማድሪድ ለመድረስ በቂዋ ነው፡፡ እዛ ከደረሰች በኋላ ደላላ ማግኘት አያቅታትም፡፡ የወርቅ መስቀሉን በቀላሉ መሸጥ ትችላለች፡፡ ደላላው መስረቁን ቢጠረጥር ችግር አይኖረውም፡፡ መግዛት የሚፈልጉ ብዙ ደንበኞች ይኖሩታል፡፡

በሐሳቧ የምትሸጥበትን ገንዘብ አወጣች አወረደች፡፡ ከመሸጧ በፊት ግን ፓስፖርት ለማግኘት የወርቅ መስቀሉን መደራደሪያ ልታደርገው አሰበች፡፡ ድርድሩ ተጠናቀቀ፡፡ አባቷ "በህይወትሽ ካጠፋሽው ገንዘብ አስር እጥፍ የሚበልጥ ገንዘብ እዛ አለ" ያላትን አስታወሰች፡፡ አይኗ መከደን ጀመረ አድካሚ ቀን ነበር፡፡ እያንቀላፋች በአቅራቢያዋ ካለ ቤተ ክርስቲያን የደወል ድምጽ ሰማች፡፡ ውስጧን ትዝታ ሞላው ሌላ ቦታ ሌላ ጊዜ . . . .

ምዕራፍ ስምንት
ታርሚና ሲሲሊ 1968

ታርማናን ከከበበው የፔሎታኒ ተራራ አናት የሚገኘው የሳን ድሜኒኮ ቤተ ክርስቲያን ደወል ዘወትር ከእንቅልፏ ይቀሰቅሳታል፡፡ ቀስ እያለች በደስታ ትነሣለች፡፡ አይኗን እየከደነች ድንቅ የነበረውን ነገር አስታወሰች፡፡ አእምሮዋ በደስታ ተሞላ፡፡ እሷ ሉቺያ ማሪያ ከርማን ናት፡፡ የአንጄሎ ካርሚን ልጅ እናም በአለም ላይ ደስተኛ ለመሆን ያ በቂዋ ነው፡፡

የምትኖረው ድንቅ በሆነ ቪላ ውስጥ ሲሆን በአስራ አምስት አመቷ የነበሩትን ሰራተኞች ቆጥራ አትጨርሳቸውም ነበር፡፡ የግል ጠባቂዎች አጅበዋት ትምህርት ቤት አድርሰው ይመልሷታል፡፡ ያማሩ ልብሶችን ትለብሳለች፤ ቢሲሲሊ ያሉ ውድ አሻንጉሊቶች ይገዙላታል፡፡ ይህ ደግሞ የትምህርት ቤት ጓደኞቿ ይቀኑባት ነበር፡፡

የሉቺያ ህይወት የተመሰረተው በአባቷ ዙሪያ ነው፡፡ በእሷ አይን በአለም ላይ ውቡ ሰው እሱ ነው፡፡ አባቷ ሁለት ወንድ ልጆች ሲኖሩት አርናልዶ እና ቪክቶር ይባላሉ፡፡ የሚደሰተው በሴት ልጁ ነው፡፡ በዚህ የተነሣ ሉቺያ ታመልከዋለች፡፡ በቤተክርስቲያን ውስጥ ቄሱ ስለ አምላክ ሲናገሩ እሷ ስለ አባቷ ታስባለች፡፡

ዘወትር ጠዋት መኝታ ቤቷ በመግባት "ትምህርት ሰዓት ደርሷል" ይላታል፡፡ የሚያቆላምጣት መልአክ የመሰልሽው ልጄ እያለ ነው፡፡

ሉቺያ ቆንጆ እንዳልሆነች ታውቀዋለች፡፡ ነገር ግን ማራኪ ነች፡፡ ሰውነቷ እጅግ የተዋጣለት ነው፡፡ በአስራ አምስት አመቷ ሙሉ የሴት ቁመና ያዘች፡፡

"በቅርቡ እንድርሻለን" እያለ አባቷ ይቀልድባታል፡፡

"አንተን የመሰለ ሰው ነው ማግባት የምፈልገው አባቴ፡፡ ነገር ግን አንተን የሚመስል ማንም የለም፡፡"

ፈገግ አለ፡፡ "አትጨነቂ፡፡ "ልዑል እናመጣልሻለን፡፡ የተወለድሽው በእድለኛዋ ካከብ ስር ነው፡፡ አንድ ቀን የሚወድሽ ሰው ክንድሽን ይዞ ሲጓዝ ምን እንደሚሰማሽ ትደርሺበታለሽ፡፡"

"እሺ አባባ" አለች በደስታ።

እውነት ነው። እስካሁን ከእሷ ጋር ፍቅር የሰራ ሰው የለም። ቤኒቶ ፓታስ ከጠባቂዎቿ አንዱ ሲሆን አባቷ ወደ ከተማ ሲወጣ እግሩን ጠብቆ መኝታ ቤቷ ይገባል። በገዛ አልጋዋ ላይ ፍቅር ይሰራሉ። አባቷ ቢያገኛቸው እንደሚገላቸው ስለምታውቅ በፍርሀት ነበር የሚያደርጉት።

ቤኒቶ እድሜው በሰላሳዎቹ መጀመሪያ ላይ ነው። የታላቁ አንጄሎ ካርማይን ልጅ እሱን በመምረጧ በእጅጉ ተደስቷል።

ለመጀመሪያ ጊዜ አብሯት ከተኛ በኋላ "የምትጠብቂው ይህን ነበር?" ሲል ጠየቃት""

"አዎ" አለች ሉቺያ እያለከለከች። "ጥሩ ነበር"

በውስጧ የምታስበው "ከማሪዮ፣ ቶኒ ወይም ኤንሪኮ አይሻልም" እያለች ነበር። አብራቸው የተኛቻቸውን ወንዶች ስም ማስታወስ አቃታት።

በአስራ ሶስት አመቷ ድንግል ሆኖ መቀመጥ ሰለቻት። ፓሎ ኮስቴሎ ለተባለ እድለኛ ወጣት ክብረንፅህናዋን ሰጠችው፣ ልጁ የአባቷ ዶክተር ልጅ ነው። እንዳየችው በፍቅሩ ወድቃ ነበር። እሱ ልጅ አድርጎ ይቆጥራት ነበር። በአንድ ሞቃታማ የነሐሴ ቀን ከዚህ በላይ አልጠብቅም በማለት ደወለችለት።

አባቷ እንደሚፈልገው ነገረችው። ልጁ የሚፈራው የማሪያ አለቃ ከነመኖሩ እንደማያውቀው ቢገምትም ነገሩ አስገረመው።

"ደስ ይለኛል ስንት ሰአት ልምጣ" አላት

"ዘጠኝ ሰአት" አለችው

የፀሎት ሰአት በመሆኑ አለም በጠቅላላ ትተኛለች። ቤቱ ባዶ ይሆናል። አባቷም ከከተማ ውጭ ሔዷል። ማንም አይዛቸውም።

ፓሎ በሰአቱ ደረሰ። መዋኛው አጠገብ ያለው ክፍል ሲደርስ በሩን አንኳኳ። ቆም ብሎ ቢጣራም መልስ አጣ። በሩን ከፍቶ "ሲኖርካርማይን?" በማለት በድጋሚ ተጣራ።

አንድ ነገር ወደ እሱ እየተንቀሳቀሰ "ፓሎ . . ." የሉቺያን ድምፅ አስታወሰው። "ሉቺያ አባትሽን ፈልጌ ነበር። እቤት አለ?

አሁን በጣም ተጠጋችው። እንደአያት ስትቀርበው እርቃኗን መሆኗን ተመለከተ።

"አምላኬ" አለ ፓሎ። "ምንድን . . . ?"

"ከእኔ ጋር ፍቅር እንድትሰራ እፈልጋለሁ።"

"ገና ልጅነሽ። ከዚህ መውጣት አለብኝ" አላት በር በሩን እየተመለከተ።

"ሒድ። ለአባቴ አስገድደህ እንደደፈርከኝ እነግረዋለሁ"

"አታደርጊውም"

"ሒድና ታገኘዋለህ"

ባለበት ቆሞ ሉቺያ የተናገረችውን ከፈፀመችው እድሉ ምን እንደሆነ ያውቀዋል።

ሊያሳምናት ተጠጋት "ሉቺያ . . .የእኔ ውድ"

"ውዴ ስትለኝ ደስ ይለኛል"

"አይደለም . . . ስሚኝ ሉቺያ። ነገሩ አሳሳቢ ነው። ለአባትሽ ደፈረኝ ብለሽ ከነገርሽው ይገለኛል"

"አውቃለሁ።"

ቢያደርገውም ቢተወውም ለውጥ የለም። ትቶ ቢወጣ መሞቱ አይቀርም። እጁን ጐትታ ጭኗ ስር ከተተችው።

ፓሎ ሳይወድ ተገናኛት። "ድንቅ ናት" ሲል አሰበ።

ሉቺያ ገነት የገባች ያህል ተሰማት። ለእዚህ ነገር እንደተወለደች ገመተች። እሱንም እራሷንም እንዴት ማስደሰት እንደምትችል ደመነፍሷ ነግሯታል። ሰውነቷ በጠቅላላ ነደደ። የስሜቷ ጣራ ላይ ስትደርስ በደስታ ጮኸች። በረጅሙ እየተነፈሱ ተጋደሙ።

ሉቺያ በመጨረሻ "ነገ በዚህ ሰዓት" በማለት ተናገረች።

ሉቺያ አስራ ስድስት አመት ሲሞላት አባቷ ከአክስቷ ጋር አለምን ማየት አለባት በማለት ወሰነ። የእረፍት ጊዜዋን ካፕሪ፣ ኢቺያ፣ ቬነስ እና ሮማ

ሌሎችን ብዙ ቦታዎች ጎበኘች።

አሳለፈች። ሌሎችን ብዙ ቦታዎች በጠቅላላ ነገራት። አክስቷ ዘወትር

ለትጎብኛቸው የምትችላቸውን ቦታዎች በጠቅላላ ነገራት። አክስቷ ዘወትር ወደ ቤተክርስቲያን ስትወስዳት ምሽት ላይ ተደብቃ በመውጣት ዳንስ ቤት ታደርሳትና በመጠጥና በወንዶች አለሟን ትቀጫለች። በሔደችበት ሁሉ ድብቅ ቡና ቤቶችን ፈልጋ መጠጥ ትጋታለች።

"አባዬ ልክ ነህ ጉዞ ብዙ ነገር ያስተምራል" አለች ለራሷ። ከተኛቻቸው ወንዶች ብዙ ቋንቋዎችን ተማረች። ትምህርት ቤት ከሚሰጠኝ የቋንቋ ክፍለ ጊዜ የበለጠ ያስደስታል።

ሉቺያ ወደ ቤቱ ስትመለስ ለክፍል ጓደኛዋ "ኔፕልስ ላይ ራቁቴን ነበርኩ። አለቻት።

ሲሲሊ በራሷ ሊመለከቷት የሚገባ ድንቅ ከተማ ናት። የተለያዩ ታሪካዊ ቅርሶች፣ ሙዚየሞች፣ ክፍት ቲያትር ቤቶች እና ቤተመቅደሶች አሏት። ሉቺያ በፓሌርም ውበት ተመስጣለች። ነገር ግን የትውልድ ቦታዋን እጅጉን ትወደዋለች።

ለአስራ አምስት አመት የልደት በአሏ የተበረከተላትን መኪና ስታሽከረክር በመፅሐፍ ላይ የሰፈሩትን የትራፊክ ደንቦች በጠቅላላ ጥሳለች። አንድም ፓሊስ ይሏት አያውቅም። ምክንያቱም የአንጀሎ ካርማይን ሴት ልጅ ነች።

ደፍረው ሊቀጧት የሚመጡ ራሳቸው ይቀጣሉ። የካርማይን ቤተሰብ የያዘው የታርሚና ቪላ በሐይቅ አጠገብ ይገኛል። ሮም ከተማ ላይ ትልቅ ሀንፃ አላቸው። አባቷ በተለያዩ የንግድ ዘርፎች ተሰማርቷል። የሌተኛ አዳሪ ቤት፣ የቁማር መጫወቻ፣ ኮሎምቢያ ከሚገኘው የአደንዛዥ እፅ እርሻው ሐሺሽ የሚያመላልሱ ስድስት መርከቦች ባለቤት ነው። አንጀሎ ካርማይን የሲሲሊ ማፊያ አለቃ ነው። ለዚህ ነው ተፈርቶ የሚኖረው። የሲሲሊ ገበሬዎች በእሱ እርዳታ ባለፀጋ ሆነዋል። ከልባቸው ይወዱታል፤ ይታዘዙታል።

አንጀሎ ስራውን የጀመረው በአስራ ሁለት አመቱ የማፍያዎች ተላላኪ ሆኖ ነው። በአስራ አምስት አመቱ እንደሰብሳቢ አለቃ ሆኖ ተመደበ። በአስራ ስድስት አመቱ የመጀመሪያውን ሰው በመግደል ማንነቱን አሳየ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሉቺያን እናት እናን አገባ። ከአመት በኋላ በስልጣን መሰላል ወደ ላይ ሲወጣ የሚያስቆመው አልተገኘም። ጠላቶቹን መቃብር እያወረደ ደረጃውን አሳደገ። ሚስቱ የገበሬ ልጅ ስትሆን ሶስት ልጆች ወለደችለት። ከዛ በኋላ

በአንጀሎ ህይወት ውስጥ ያላት አስተዋፅኦ አበቃ። የቤት እመቤት ሆና ቀረች።

ሁለቱ ወንድ ልጆች የአባታቸውን ስራ ተቀላቀሉ። በጊዜው ሉቺያ ትንሽ ልጅ ነበረች። አባቷና ወንድሞቿ የሚነጋገሩትን በጠቅላላ ልቅም አድርጋ ታዳምጥ ነበር። አባቷ ለእሷ አብሪ ኮከብ ነው። ስራቸው ስህተት መስሎ ተሰምቷት አያውቅም። በአንፃሩ ሰዎችን እንደሚረዱ አድርጋ ትቆጥራቸዋለች።

አባቷ በሳምንት አንድ ጊዜ በቤቱ የራት ግብዣ እያዘጋጀ ጓደኞቹን የመጋበዝ ልምድ አለው። ከንቲባው፣ ዳኞች የፓሊስ አለቆች በግብዣው ይታደማሉ። አገሬ ገዥው ሳይቀር ይመጣ ነበር።

ሉቺያ በቅንጦት ያደገች ሲሆን ያማሩ ልብሶች፣ ጌጦች እና መኪኖች ነበሯት። አገልጋዮቹ ብዙ ናቸው። የሀያ ሶስተኛ አመት ልደቷን ስታከብር ሁሉም ነገር አበቃላት።

ነገሩ የተጀመረው ድንገት ነው። ሁለት ሰዎች አባቷን ፍለጋ ማኖሪያ ቤታቸው መጡ። አንዱ የአባቷ ጓደኛ የሆነው የፖሊስ አዛዥ ነው። ሌላው ደግሞ ረዳቱ።

"ይቅርታ ይደረግልኝ" በማለት አዛዡ ይቅርታ ጠየቀ። "ነገርየው ኮሚሽነሩ እንዲፈፀም ያዘዙት ለነገሩ የሚደረግ ነው። ሺ ጊዜ ይቅርታ እጠይቃለሁ። ነገር ግን ወደ ፖሊስ ጣቢያ አብረውኝ መምጣት አለብዎት። በጊዜ ተመልሰው በልጅዎ የልደት በአል እንደሚገኙ ቃል እገባልዎታለሁ።"

"ችግር የለም" አለ አንጀሎ ካርሚያ ተረጋግቶ። "ሰውየው ስራውን እየሰራ ነው" አለ። "በፕሬዝዳንቱ የተሾመው ይህ አዲስ ኮሚሽነር . . . በአሜሪካኖች አባባል "ከቀበሮ በላይ የተራበ" ነው።

"ይህን በማድረግ እያፈርኩ ነው" አለ የፖሊስ አዛዡ በኃይል እየተነፈሰ፡ ፡ "ነገር ግን አይጨነቁ። እኔ እና አንተ በቅርቡ ይህን ምስቅልቅል ቦታ እናስይዘዋለን። ይቅርታ?

እየሳቁ ተያይዘው ወጡ።

በእለቱ አንጀሎ ካርማይን የልደት ግብዣው ላይ አልተገኘም። በሚቀጥለውም ቀን አልተመለሰም። በእርግጥም በድጋሚ ቤቱን መመልከት አልቻለም። መንግስት አንድ መቶ ክስ አቀረበበት። ግድያ፣ እፅ ማዘዋወር ሽርሙጥና ማካሔድ፣ የጦር መሣሪያ ማዘዋወር እና ሌሎች ክሶች ቀረቡበት።

ዋስትና ተከለከለ። ፖሊስ የግርማይን ኃይል የግንኙነት መረብ በጣጠሰው። በሲሲሊ ያለውን ጠንካራ ግንኙነት ተጠቅሞ ለመውጣትሲመክር በጨለማ በድብቅ ወደ ሮም ተወሰደ። ጥብቅ ወደ ሆነው እስር ቤት ተወረወረ።

አንጄሎ ካርማይን በመጀመሪያ ጠበቃው ቶማስ ኮንቶራና "ያወጣኛል" የሚል ተስፋ ነበረው።

ጠበቃው ሲገናኘው ሲመጣ "የንግድ ስራዬን በጠቅላላ ዘግተውታል። ስራዬንም በጠቅላላ አውቀውታል። የሆነ ሰው ተናግሯል። የተናገረውን ሰው ፈልግና ምላሱን ቆርጠህ አምጣልኝ።"

"አትጨነቅ አለቃ እናገኘዋለን" አለው።

ምኞቱ እንደማይሳካ ያውቀዋል። ፖሊስ ፍርዱ መስማት እስኪጀምር ምስክሮቹን ይፋ አያደርግም።

ፍርዱ መታየት ከመጀመሩ ሁለት ቀን በፊት አንጄሎና ሌሎች የማፍያ አለቆች ካሉበት እስር ቤት ተዘዋወሩ። አንድ መቶ ስልሳ የማፊያ አለቆች ለፍርድ ሲቀርቡ ተዘጋጅተዋል። ሁሉንም በጥብቅ ጥበቃ በዋሻ ውስጥ መተላለፊያ ለማጓጓዝ ዝግጅቱ ተጠናቋል።

አንጄሎ ካርማይን ወደ ፍርድ አዳራሹ ሲገባ ውስጡ በደስታ ተሞላ። ወንበሩ ላይ የተቀመጠው ዳኛ ጆቫኒ ቡሴታ መሆኑ ደስታውን ከፍ አድርጎታል። ዳኛው ላለፉት አስራ አምስት አመታት በካርማይን የክፍያ መዝገብ ውስጥ ካሉት ሰዎች አንዱ ነው። በካርማይን መኖሪያ ቤትም የዘወትር እንግዳ ነው። በመጨረሻ ፍርድ ውሳኔዋን ሲሰጥ መሆኑ ለአንጄሎ ተገለፀለት።

ፍርዱ መስማት ሲጀምር አንጄሎ የሲሲሊያውያኖችን መለያ በሆነው ዝምታ ፀና። ምስክር ሆኖ የቀረበበት የግል ጠባቂው ቤኒቶ ፓታስ ነው። ቤኒቶ ከቤተሰቡ ጋር ለረጅም ጊዜ አብሮ በመቆየቱ ብዙ ምስጢር ለማወቅ ችሏል። የተጣለበት አመኔታ ምስጢር ለማወቅ አስችሎታል።

ቤኒቶ ፓታስ የቅምጡን የወንድ ጓደኛ በአስከፊ ሁኔታ መግደሉን ተከትሎ ፖሊስ በቁጥጥር ስር አዋለው። ከአድማ ልክ እስራት ለመዳን ከፖሊስ ጋር መተባበር እንዳለበት ሲነገረው በእሽታ ተቀበለ። ለክስ የሚያበቃ መረጃም አቀበላቸው።

አሁን አንጄሎ ካርማይን ባለማመን ፊዞ ቀረ። ቤኒቶ የቤቱን ምስጢር

ሲዘከዝክ ቁጭ ብሎ አዳመጠ።

ሉቺያም በየቀኑ እየተገኘች የፍርድ ሒደቱን ትከታተል ነበር። በአንድ ወቅት ፍቅረኛዋ የነበረው ሰው የአባቷን ህይወት ሲያመሰቃቅለው እየተመለከተች ነው።

የቤኒቶ ምስክርነት በሩን እንደጎርፍ በረገደው። በአንጄሎ ተጠቅተናል የማሉ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች ጎረፉ። ከንግድ ስራቸው እሱና ተከታዮቹ እንዴት እንዳስወጧቸው ተናገሩ። የዘረዘሩት አስፈሪ ነገሮች ማለቂያ አልነበራቸውም።

ከሁሉም ከፍተኛ ውድመት ያደረሰው ምስክርነት የማፊያ አባል የነበረው ፔንቲቲ የሰጠው ነበር።

ሉቺያ እስር ቤት የተወረወረውን አባቷን እንድትጎበኝ ተፈቀደላት፤ በደስታ ተቀበላት። በሹክሹክታ "የእኔ መልአክ አትጨነቂ። ዳኛ ጆቫኒ ወዳጄ ነው። የህግ ክፍተቶችን በጠቅላላ ያውቃቸዋል። መውጫ ቀዳዳዬ ነው" አላት።

አንጄሎ ከርማይን ምስኪን መሲህ ነበር።

ህዝቡ በማፍያዎች ቅጥ ያጣ እርምጃ በመማረሩ ዳኛው በአንጄሎ እና በሁለት ልጆቹ ላይ በጣሊያን ህግ ከፍተኛ የተባለውን የ28 ዓመት የቅጣት ጣራ አከናነባቸው።

ለአንጄሎ ካርማይን የምትፈርድ ሆኖ ተሰማው።

ጣሊያን በደስታ ዘለለች። በመጨረሻ ህግ አሸነፈች። ለሉቺያ ግን ቅዠት ሆነባት። በአለም ላይ የምትወዳቸው ሶስት ሰዎች ወደ ገሀነም ተወረወሩባት።

በድጋሚ አባቷን እንድትጎበኝ ተፈቀደላት ምሽቱ ለአባቷ ልብን የሚሰብር ነበር። በቀናት ውስጥ ያረጀ መሰለው። ፊቱ ተጨማደደ ጤናውም ተቃወሰ።

"ክደውኛል አላት" እያንቋረረ። "ዳኛ ጆቫኒ በእጄ በልቷል ሉቺያ! ባለፀጋ ያደረኩት እኔ ነኝ። ፓታስ ልክ እንደ አባቱ ነበርኩ። ክብር የሚሉት ነገር የት ገባ። ሁሉም እንደ እኔ ሲሲሊያዊ ናቸው።"

ሉቺያ የአባቷን እጅ ይዛ በዝቅተኛ ድምፅ "እኔም ሲሲሊያዊ ነኝ አባቴ። ትበቀላቸዋለህ። በህይወቴ እምልልሀለው።"

"የእኔ ህይወት አብቅቶለታል" አላት አባቷ::" የአንቺ ግን ገና ወደፊ ይጠብቅሻል:: ዙሪክ የባንክ ደብተር አለኝ:: በህይወት ዘመንሽ የማትጨርሺ ብዙ ገንዘብ አለልሽ" ሲል ቁጥሩን በጆሮዋ ነገራት::

"ስግብግቧን ጣሊያን ለቀሽ ውጪ:: ገንዘቡን ወስጂና ተደሰችበት::"

ሉቺያ ወደራሷ አስጠግታ ይዛው "አባባ . . . "

"ደገኛ ካስፈለገሽ ዶሚኒካ ዱሬልን ልታምኚው ትችያለሽ:: ልክ እን ወንድሜ የምቆጥረው ነው:: ስፔን ድንበር አጠገብ የምትገኘው የፈረንሣ ቢዜር ውስጥ ይኖራል"

"አስታውሳለሁ"

"ጣሊያንን እንደምትለቂ ቃል ግቢልኝ"

"አዎ አባባ:: ነገር ግን መጀመሪያ የምሰራው ነገር አለኝ"

በበቀል መቃጠል አንድ ነገር ነው:: ከዚህ መውጣት ደግሞ ሌላ ነገር ነው:: ብቻዋን በመሆኑ ነገሩ ቀላል አይሆንም:: ሉቺያ የጣሊያኖችን ስሜት ወይም አገላለፅ አስታወሰች:: ሙያቸውን ሰርቀኻል:: እነሱ በሚያስቡት መንገድ ማሰብ አለብኝ::

ቤተሰቦቿ የእስር ቤት ኑሮአቸውን ከተያያዙ ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ሉቺያ ዳኛ ጆቫኒ ቤት ከች አለች:: በሩን የከፈቱላት ዳኛው ራሳቸው ናቸው::

ሉቺያን በመገረም ተመለከቷት:: ቤታቸው ሲመላለስ ያውቃታል:: ተነጋግረው ግን አያውቁም::

"ሉቺያ ካርማይን? እዚህ ምን ታደርጊያለሽ? መምጣት ..."

"ላመሰግንዎት ነው የመጣሁት:: ክቡርነትዎ"

"በጥርጣሬ ተመለከቷት:: "ለምንድን ነው የምታመሰግኚኝ?"

ሉቺያ በጥልቀት አይኑን ተመለከተች:: "ቤተሰቦቼ ለስራቸው የሚገባቸውን ስለሰጠኻቸው:: በአስፈሪ ቤት ውስጥ መኖሬን አላውቅም ነበር:: ምን ያህል ጭራቅ እንደነበሩ አልተረዳሁም . . ."ንግግሯን አቋርጣ ተነፋረቀች::

ዳኛው በጥርጣሬ ያሉበት ቆመው ቀርተዋል:: በመቀጠል ትከሻዋን ያዟት::"

ነይ ሻይ እንጠጣ"

መመገቢያ ክፍሉ እንደተቀመጡ ዳኛው "አባትሽን በተመለከተ በዚህ መንገድ ይሰማሻል ብዬ ገምቼ አላውቅም:: በጣም ትቀራረቡ እንደነበር አውቃለሁ::

ምክንያቱም ምን እንደሚያደርጉ አላውቅም ነበር:: ነገሩን እንደተረዳሁ ምን እንደተሰማኝ አታውቅም" አለች ሉቺያ:: "ለማምለጥ ፈልጌ ነበር:: ነገር ግን ምንም መውጫ አልነበረኝም::

"አልገባኝም" አሏት:: "በስህተት ኮንፔሽ ነበር የእኔ ውሉ" "በጣም ፈርቼው ነበር" አለች ድምጿን በስሜት ሞልታ::

ዳኛ ጆቫኒ ቁንጅናዋ ተገለጠላቸው:: ሰውነቷን የሚያሳይ ስስ ቀሚስ ለብሳለች:: ከአንጀሎ ካርማይን ልጅ ጋር መተኛት አስደሳች ነገር ነው ሲሉ አሰቡ:: አሮጌው ዲቃላ ገዝቶኝ ነበር:: ነገር ግን በብልጠት በለጥኩት:: ሉቺያ ምናልባት ድንግል ልትሆን ትችላለች:: ጥቂት የአልጋ ውስጥ ጨዋታ አስተምራታለሁ::

ሠራተኛዋ ሻይ አቀረበችላቸው:: "ልቅዳልችሽ?" አሏት::

"እኔ እቀዳለሁ" አለች ሉቺያ ድምጿ ለስላሳና ቃል ኪዳን የተሞላ ነው::

ዳኛው ፈገግታ መገቧት::

"ሉቺያ እኔ እና አንቺ ጥሩ ጓደኛ መሆን እንደምንችል ይሰማኛል" አሏት ሉቺያ ስሜት የሚቀሰቅስ ፈገግታ አሳየቻቸው:: "በጣም ደስ ይለኛል ክቡርነትዎ" አለች::

"እባክሽ ጆቫኒ በይኝ"

"ጆቫኒ" አለች ሻዩን እያቀበለቻቸው:: የሻይ ብርጭቆዋን ከፍ አድርጋ "ሞት ለአጭበርባሪዎች" አለች::

ዳኛውም እየሳቁ ብርጭቋቸውን አንስተው "ለአጭበርባሪዎች" አሉ:: ከዛም ሻያቸውን ሲጐነጩ መረራቸው::

"በጣም . . .?"

"አይደለም ጥሩ ነው ውዴ?"

ሉቺያ በድጋሚ "ለጓደኝነታችን" አለች ብርጭቆዋን ከፍ አድርጋ:: ዳኛው ንግግራቸውን አልጨረሱም:: በድንገት ትንፋሽ አጠራቸው:: ልባቸውን ቀሰፍ ያዛቸው:: "እባክሽ ዶክተር ጥሪ ... አምላኬ"

በጉልበታቸው በርከክ ብለው ወለሉ ላይ ተነጠፉ:: ለዘለአለሙ ባሉበት አንቀላፉ::

"ይሄ አንደኛው ነው አባባ" አለች ሉቺያ::

ቤኒቶ ፓታኮ ክፍሉ ውስጥ ሆኖ የግል ካርታ እየተጫወተ ሳለ የእስር ቤት ጠባቂው ጉብኚ እንደሚፈልገው ነገረው::

ቤኒቶ ተጠራጠረ:: መረጃ በማቀበሉ ከተሰጡት እድሎች መካከል በፈለገው ሰአት የሴት ወዳጆቹ እንዲጎበኙት መደረጉ አንዱ ነው:: ብዙ የሴት ጓደኞቹ እየተመለሳለሱ ስለሚጠይቁት ዛሬ የመጣችው "ማን ናት?" ሲል ራሱን ጠየቀ::

ጠባቂው እየመራ ወደ ሌላ ክፍል ወሰደው:: እንግዳ የሚቀበሉበት የግል ክፍል አስገባው:: ክፍሉ ውስጥ ሲገባ ያልጠበቀው ነገር ስለገጠመው ወደ ኋላው አፈገፈገ::

"ሉቺያ" አምላኬ እዚህ ምን ታደርጊያለሽ? እንዴት መግባት ቻልሽ?" ሉቺያ በለስላሳ ድምጿ "ልንተጫጭ መሆኑን ነገርኳቸው ቤኒቶ" አለችው::

ገላዋን የሚያሳይ ቀይ ስስ ቀሚስ አጥልቃለች::

ቢኒቶ ፓታስ ወደ ኋላ አፈገፈገ:: "ከዚህ ውጪ"

"ከፈለክ:: ነገር ግን በቅድሚያ መስማት ያለብህ ነገር አለ:: ምስክርነት ስትሰጥ ስመለከትህ ጠልቼህ ነበር:: ልገልህ ፈልጌ ነበር" አለችው ወደ እሱ እየተጠጋች:: "ግን ቆየት ብዬ ሳስበው የሰራኸው ነገር የጀግና ተግባር ነው:: እውነቱን አውጥተሀል:: ቤተሰቦቼ ሰይጣን ባይሆኑም የሰይጣን ተግባር ሲያከናውኑ ነበር:: ከእነሱ ፊት የቆምከው ደፋሩ ሰው አንተ ብቻ ነህ::"

"እመኚኝ ሉቺያ ፖሊሶች አስገድደውኝ ነው. . ."

"ማብራራት አይጠበቅብህም" አለችው ተረጋግታ::

"ለመጀመሪያ ጊዜ ፍቅር የሰራንበትን ቀን አስታውስ? ከዛ ቀን አንስቶ ነው ፍቅር የያዘኝ አሁንም እንደዛው ነኝ::"

"ሉቺያ ያደርኩትን ነገር የማድረግ . . ."

"የተፈጠረውን ነገር መርሳት ይገባናል:: የሆነው ሆኗል:: አሁንም አስፈላጊዎቹ እኔ እና አንተ ነን::

ስትጠጋው ሽቶዋ አወደው:: ግራ በመጋባት ስሜት ተዋጠ:: ምንድን ነው ያልሽው?

"በህይወቴ ከዚህ በላይ የተናገርኩት ነገር የለም:: ዛሬ እዚህ የመጣሁት ለዚህ ነው:: የአንተ መሆኔን ላረጋግጥልህ ነው የመጣሁት:: ከዚህ በኋላ ምንም ቃል እንዳትተነፍስ::"

ቀሚሷን ከገላዋ ላይ አውልቃ ጣለችው:: እርቃኗን ፊቱ ቆመች:: "አሁንስ አመንከኝ?"

አምላኬ በጣም ቆንጆ ነች:: "አዎ አምኜሻለሁ" አሳት ድምፁ እንደተቆራረጠ::

ሉቺያ በገላዋ እያሸች ተጠጋችው:: "ልብስህን አውልቅ" በማለት አንሾካሾከችለት:: "ፍጠን"

ፓታስ ልብሱን ሲያወልቅ ተመለከተችው:: በፍጥነት ክፍሉ ጥግ ወዳለችው አልጋ ወስዷት ማሟሟቂ ሳያስፈልገው እላይዋ ላይ ተከመረባት::

"ልክ እንደ በፊቱ አትረሽኝም አይደለም" ሲል ጠየቃት::

"አዎ አልረሳህም" አለች በዝግታ:: "ግን ለምን እንደማልረሳ ታውቃለህ?"

"አላውቅም የእኔ ፍቅር:: ንገሪኝ::"

"ምክንያቱም ልክ እንደ አባቴ ሲሲሊያዊ ስለሆንክ"

በዛው ፍጥነት ፀጉሯ ውስጥ የሰካችውን ሹል ፀጉር ማስያዣ አወጣችው::

ቤኒቶ ፓታስ ጉሉ በሆነ ነገር ሲወጋ ተሰማው ሊጮህ ሲሞክር ሉቺያ አፉን ግጥም አድርጋ ሳመችው:: እሱ ሲያጣጥር እሷ የእርካታ ጣራ ላይ ደረሰች:: አልጋው ላይ ቀስ ብላ ብርድልብስ አልብሳ አጋደመችው::

ሉቺያ በሩን አንኳኩታ እየወጣች ለጠባቂው "ተኝቷል" አለችው::

ጠባቂው ቆንጆዋን ልጅ እያየ "ዘረርሽው" አላት::

"ይመስለኛል" ስትል መለሰችለት።

የሁለቱ ሰዎች መገደል ጣሊያንን እንደጉርፍ ናጣት። ቆንጆዋ የማፊያ ልጅ የአባቷንና የወንድሞቿን በቀል ተወጣች . . .ጣሊያን በአግራሞት ተሞላች። ፖሊስ ያልተለመደ አካሔድ ተከተለ። ሉቺያ ካርማይን የተከበሩትን ዳኛና ምስክሩን እስር ቤት ድረስ ገብታ መግደሏ አነጋጋሪ ሆነ። ጋዜጦች ገበያ ደራላቸው። አስገራሚው ነገር ፖሊሶችን አታላ ማምለጧ ሆነ።

"እንገቷን እፈልገዋለሁ" አለ የፖሊስ ኮሚሽኑ እያንቋረረ።

"ዛሬውኑ ነው የምፈልገው"

ፍለጋው ቢጧጧፍም የአባቷ ወዳጅ የሆነው ቫልቫቶሬ ጁስፔ ቤት ተደበቀች። በመጀመሪያ በቀሏን ተወጥታ ፍርዷን ለመቀበል ነበር የወሰነችው። ነገር ግን ከእስር ቤቱ በቀላሉ ማምለጧን ተከትሎ ውስጧ ከበቀል ጥማት ወደ መኖር ፍላጐት ተሸጋገረ። ህይወት በድንገት ውብ ሆነችላት። በፍፁም እንዲይዙኝ አልፈቅድላቸውም አለች ለራሷ።

ሳልቫቶሬ ጁስፔና ሚስቱ የሚጠበቅባቸውን ነገር በጠቅላላ ለሉቺያ አደረጉላት። ማንነቷን በሚገባ ቀየሩት። በፍፁም ጥንቃቄ ከጣሊያን እንድትወጣ አደረጓት። ፍለጋው እስኪያከትም የሆነ ቦታ መደበቅ አለባት።

"ጓደኛ ካስፈለገሽ ደሚኒክ ዱሬል አለልሽ የሚለው የአባቷ ቃል ትዝ አላት። ልታምኚው ትችያለሽ የወንድም ያህል ነን። ብሏታል። ቤቱ ስፔን ድንበር አቅራቢያ የምትገኘው ትንሿ የፈረንሣይ ግዛት ቢዜር ነው" ያላት ታወሳት።

"የት መሔድ እንዳለብኝ አውቃለሁ" አለች ሉቺያ። "ፓስፖርት እፈልጋለሁ።"

"ሁሉንም አዘጋጅልሻለሁ"

ከሀያ አራት ሰአት በኋላ ሉቺያ ሮማ በሚል ስም ፓስፖርት ተዘጋጀላት።

"የት ነው የምትሔጂው?"

"አባቴ ፈረንሣይ ጓደኛ አለው። እሱ ይረዳኛል።"

ሳልቫቶሬ "ድንበር ድረስ እንድሸኝሽከ ፈለግሽ . . .?

ነገሩ አደገኛ መሆኑን ሁለቱም ያውቁታል።

"አያስፈልግም ሳልቫቶሬ" አለች ሉቺያ። "ከሚገባው በላይ አድርገህልኛል። የቀረውን ብቻዬን እወጣዋለሁ"

በሚቀጥለው ቀን መኪና ተከራይቶ ሰጣት።

"ተጠንቀቂ" አላት ሳልቫቶሬ።

"አትጨነቅ በገዳም ኮከብ ስር ነው የተወለድኩት"

አባቷ ይሆን የነገራት?

ጣሊያን እና ፈረንሣይን የሚያዋስነው ድንበር አቅራቢያ ስትደርስ ተረበሸች። መረጃዎቿን ማጣራት ያዙ። ከያዟት እድሜ ልክ እስራት ይፈርዱባታል። ከዛ በፊት ራሴን እገላለሁ ስትል አሰበች። ድንበር ጠባቂው ፓስፖርቷን ከእሷ ጋር ካመሳከረ በኋላ በድጋሚ በጥንቃቄ አስተዋላት። ሰውነቷ በሙቀት ተሞላ።

"ሉቺያ ካርማይን ነሽ" አላት።

ምዕራፍ ዘጠኝ

"ሉቺያ ካርማይን"

"አይደለሁም" ስትል ሉቺያ መለሰች፡፡ ፊቷ ላይ ያለው ደም ደረቀ፡፡ ማምለጫ መንገድ ማማተር ጀመረች፡፡ ምንም የለም፡፡ በድንገት ለማምለጥ በሚከብድ ሁኔታ ጠባቂው ፊትግታ መግባት፡፡ ወደ እሷ ጉንበስ ብሎ በሹክሹክታ "ቢተስበኛ የአባትሽ ውለታ አለባኝው፡፡ ማለፍ ትችያለሽ መልካም እድል"

ሉቺያ በአፎይታ ደነዘዘች፡፡ "አመሰግናለሁ"

ወደ ፈረንሣይ ድንበር ተሻገረች፡፡ የፈረንሣይ መግቢያ ተቆጣጣሪ ቆንጆ ሴቶች ይመስጡታል፡፡ ይችኛዋ ግን ሁለ ነገሯ አስተያሚ ነው ሲል አሰበ፡፡

የጣሊያን ሴቶች ለምን ከፈረንሣይ ሴቶች የበለጠ ቆንጆ አልሆኑም? ሲል አሰበ፡፡ የመግቢያ ቪዛውን መታላት፡፡

ከሰአታት በኋላ ቢዝር ደረሰች፡፡

ስልኩ የተነሣው አንዴ እንደጮኸ ነው፡፡ ለስላሳ የወንድ ድምፅ "ሀሎ" አለ፡፡

"ዶሚኒክ ዱራልን ፈልጌ ነበር እባክዎ"

"ዶሚኒክ ነኝ፡፡ ማን ልበል?"

"ሉቺያ ካርማይን፡፡ አባቴ እንደነገረኝ . . ."

"ሉቺያ!" ድምፁ እንኳን ደህና መጣሽ የሚል ይመስላል፡፡

"ትደውያለሽ ብዬ እየጠበኩሽ ነበር"

"እርዳታ እፈልጋለሁ"

"በእኔ መተማመን ትችያለሽ፡፡"

የሉቺያ ልብ በደስታ ተሞላ፡፡ ከረጅም ጊዜ በኋላ የሰማችው መልካም ዜና ነው፡፡ ምን ያህል እንደደከማት አሁን ነው የገባት

"ከፖሊስ የምደበቅበት ቦታ እፈልጋለሁ፡፡

ችግር የለውም፡፡ አንቺ እስክልፈልግሽ ድረስ እኔ እና ባለቤቴ ለአንቺ መደበቂያ ምቹ ነን፡፡"

እውነት ከሆነ ጥሩ ነገር ነው፡፡

"አመሰግናለሁ"

"ሉቺያ የት ነው ያለሽው?"

"እኔ ..."

በዛው ቅጽበት የፖሊስ የአጭር ርቀት ሬዲዮ መገናኛ ሲንኳኳ በስልኩ ውስጥ አዳመጠች፡፡ በፍጥ ነት ተዘጋ፡፡

"ሉቺያ ..."

ጭንቅላቷ ላይ ደወል ደወለ፡፡

"ሉቺያ ... የት ነው ያለሽው? መጥቼ እወስድሻለሁ"

ቤቱ ውስጥ የፖሊስ ሬዲዮ ምን ያደርግለታል? ስልኩንም ያነሣው አንድ ጊዜ እንደጠራ ነው፡፡ የእሷን ስልክ እየጠበቀ ነበር ማለት ነው፡፡

"ሉቺያ ... ትሰሚኛለሽ?"

በእርግጠኛነት ነገሩ ገባት፡፡ በወዲያኛው መስመር ላይ የሚገኘው ሰው ፖሊስ ነው፡፡ ስልኩ ተጠልፏል፡፡

"ሉቺያ ..."

ስልኩን አስቀምጣ ከቦታው በፍጥነት ለቃ ሄደች፡፡

ከፈረንሣይ በፍጥነት መውጣት አለብኝ ስትል አሰበች፡፡

ወደ መኪናው ተመልሳ አቅጣጫ የሚያሳየውን ካርታ አወጣች፡፡ የስፔን ድንበር ካለችበት ጥቂት ነው የሚርቀው፡፡ ካርታዋን ቦታው መልሳ ወደ ሳንሰባስትያን የሚወስደውን ጉዳና ተያያዘችው፡፡

ስፔን ድንበር ስትደርስ ነበር ነገሮችን የተሣሣተ፡፡ አቅጣጫ መያዝ የጀመሩት፡፡

"እባክዎት ፓስፖርት"

ሉቺያ ለስፔን የኢሚግሬሽን ኦፊሰር ፓስፖርቷን ሰጠችው፡፡ አይቶ ሊመልስላት ካለ በኋላ እመነታና ወደኋላ ተመለሰ፡፡ በጥሞና ከተመለከታት በኋላ ሁኔታው ተለዋወጠ፡፡

"እባክዎ ጥቂት ይጠብቁ፡፡ ቢሮ ገብቼ ማህተም አድርጌ ልምጣ"

አውቆኛል ስትል ሉቺያ ተስፋ በመቁረጥ አሰበች፡፡ ወደ ክፍሏ ገብቶ ፓስፖርቱን ለሌላ ኦፊሰር ሲያሳየው አሻግራ ተመለከተችው፡፡ ማምለጥ አለባት፡ ፡ በሩን ከፍታ ከመኪና ወረደች፡፡ በቡድን የመጡ የጀርመን ቱሪስቶች እየጮኹ በአጠገቧ አለፉ፡፡ መኪናቸው ላይ "ማድሪድ" ተብሎ ተለጥፎበታል፡፡

ፓስፖርቱን የተቀበላት ኦፊሰር በስልክ እየጮኸ ሲያወራ ተመለከተችው፡፡

ሉቺያ ደግሞ ማሰብ ሳያስፈልጋት አስጐብኚው ሳይመለከታት ከቱሪስቶች ጋር ተደባለቀች፡፡ መኪናው ውስጥ ገብታ የኋላ ወንበር ላይ አንገቷን አቀርቅራ ተቀመጠች፡፡ ተንቀሳቀስ! ስትል ፀለየች፡፡ አሁኑኑ፡፡

ፀሎቷ የተሰማ ያህል መኪናው ተንቀሣቀሰ፡፡ ሳንሰባስቲያንን ለቆ ወደ ማድሪድ ጉዞውን ጀመረ፡፡ ጠ ባቂዎቹ መኪናውን ትታ መሰወሯን ሲያውቁ ምን ያደርጋሉ? ፈልገው ሲያጧት ለአለቆቻቸው ያሳውቃሉ፡፡ በአካባቢው ብዙ መኪና ስለሚተላለፍ ወዴት እንደተጓዘች ሐሣቡ አይኖራቸውም፡፡

ጐብኚዎች ዘወትር በደስታ የተሞሉ ናቸው፡፡ ለምን አይደሰቱ? አለች ሉቺያ በሐሣቧ ፖሊስ እያሳደዳቸው፡፡ የዳኛ ጆቫኒና ቤኒቶ ምስል አይኗ ላይ ድቅን አለ፡፡ የተናገሩትን ነገር እያስታወሳት ፈገግ አለች፡፡ የክህደታቸውን ዋጋ ሰጥታቸዋለች፡፡ እነሱ ሞተዋል፡፡ ቤተሰቦቿ ግን እስከ ህይወታቸው ፍፃሜ በእስር ቤት ይማቅቃሉ፡፡

ሉቺያ ለጊዜው ከጐብኚዎቹ ጋር በመሆኗ ደህንነቷ የተጠበቀ መሆኑ ተሰማት፡፡ "ማድሪድ ስደርስ የሚቀጥለውን እርምጃዬን እወስናለሁ" ስትል አሰበች፡፡

ማድሪድን አታውቃትም፡፡

ቡድኑ በያዘው ፕሮግራም መሠረት በድንጋይ የተሠራችው አቪላ ከተማ ሲደርስ ትንሽ እረፍት ይወስዳል፡፡

ጐብኚዎቹ እንዲወርዱ ተነገራቸው፡፡

ሉቺያ ከወንበሯ አልተነቃነቀችም፡፡ ሁሉም ሲወርዱ ተመለከተቻቸው፡፡ "እዚህ መቀመጥ ለደህንነቴ ጥሩ ነው" ስትል አሰበች፡፡ ነገር ግን አስጐብኚው ለይቶ ሊያውቃት ይችላል፡፡

"ውረጂ" አስራ አምስት ደቂቃ ብቻ ነው ያለን"

ሉቺያ እያመነታች ተነስታ ወደ በሩ ሔደች፡፡

አስጐብኚውን አልፋ ልትሔድ ስትል "አንቺ የዚህ ቡድን አባል አይደለሽም?" አላት፡፡

ሉቺያ ሞቅ ያለ ፈገግታ ለገሰችው፡፡ "አይደለሁም" አለችው፡፡ "መኪናዬ ሳንሳባስቲያን ላይ ተበላሸብኝ፡፡ ማድሪድ የምደርስበት አስፈላጊ ጉዳይ አለብኝ፡፡ እናም እኔ ..."

"አይሆንም" አላት እየጮኸ፡፡

"አውቃለሁ" አለችው ሉቺያ፡፡ "ነገር ግን ገባህ እኔ ..."

"አይቻልም ዋናው ቢሮ ማወቅ አለበት"

"አልችልም፡፡ በጣም ቸኩያለሁ እና ..."

"አይሆንም፡፡ ችግር ውስጥ ትከቺኛለሽ፡፡ ከዚህ ውጪ አለበለዚያ ለፖሊስ እደውላለሁ፡፡"

"ግን"

ምንም ብትለው አይቀበላትም፡፡ ከሀያ ደቂቃ በኋላ ጐብኚዎቹ ጥለዋት ወደ ማድሪድ ጉዞአቸውን ጀመሩ፡፡ ፓስፖርት እና ገንዘብ የላትም፡፡ አሁን በብዙ አገራት የሚገኙ በደርዘን የሚቆጠሩ ፖሊሶች በግድያ እየፈለጓት ይሆናል፡፡

ዙሪያዋን ተመልክታ ሌላ አውቶብስ ላገኝ እችላለሁ ስትል አሰበች፡፡ ወደ አውቶብስ ማቆሚያ ጣቢያው ሄደች፡፡ የተለያዩ የጉዞ መስመሮች ምልክት ተለጥፈውበታል፡፡ ምግብ የሚሸጡ ነጋዴዎች ስትመለከት ሆዷ ተላወሰባት፡፡ የአውቶብስ ትኬቱ ስንት እንደሚያወጣ ስታጣራ ምግብ አትገዛም፡፡

ማድሪድ ተብሎ ወደተፃፈው መሣፈሪያ ስትጠጋ ሁለት ፖሊሶች በፍጥነት

ወደጣቢያው ሲገቡ ተመለከተች፡፡ አንዱ ፎቶግራፍ ይዟል፡፡ ከአንዱ መስኮት ወደ አንዱ እየተሽጋገሩ ለተሳፋሪዎች ፎቶውን ያሳያሉ፡፡

እኔን እየፈለጉ ነው፡፡ አስጐብኚው ሳይደውልላቸው አልቀረም፡፡ ሉቺያ በሰዎች ተከልላ ወደ ውጭ ወጣች፡፡

በኮብል ስቶን ያጌጠውን የኢቫላ መንገድ ይዛ በፍጥነት ለመሰወር ስትንደረደር ትኩረት እንዳትስብ ሰጋች፡፡ ጥቂት ከተጓዘች በኂላ አንድ መናፈሻ ውስጥ ተቀምጣ ስለሚቀጥለው ጉዞዋ ማሰላሰል ያዘች፡፡ አሁንም ፖሊስ ያለችበት አካባቢ ደረሰ፡፡ አንዷን ሴት መጠየቅ ሲጀምር የሉቺያ ልብ መደለቅ ጀመረ፡፡

ልቧ እየመታ ተነስታ ቆመች፡፡ ጀርባዋን ለፖሊሱ ሰጥታ ጉዞዋን ቀጠለች፡፡ የሚቀጥለው ጐዳና በማይታመን መልኩ "የህይወትና የሞት ጐዳና" ተብሎ ተፅፎበታል፡፡

ፊት ለፊቷ ግዙፍ ካቴድራል ይታያል፡፡ በሩ ላይ ወጣት ሴት እና ትልቅ አፅም (የራስ ቅል) ተሰቅሏል፡፡ አየሩ በሞት የተሞላ ነው፡፡

ሉቺያ የቤተክርስቲያን ደወል ስትሰማ በከተማዋ መግቢያ በር አሻግራ ተመለከተች፡፡ ራቅ ብሎ ተራራው አናት ላይ የአንድ ገዳይ አጥር አየች፡፡ ያለችበት ቆማ ተመለከተችው፡፡

"የእኔ ልጅ ወደእኛ የመጣችው ለምንድን ነው?" በማለት ሐላፊዋ መነኩሴዋ እማሆይ ቤቲና ለስለስ ብለው ጠየቋት፡፡

"መጠለያ ፈልጌ ነው"

"የአምላክን መጠለያ ፈልገሽ ነው የመጣችው?"

ትክክል፡፡ "አዎ" አለች ሉቺያ በማረጋገጥ፡፡ "የሁልጊዜ ምኞቴ እንደዚህ አይነት ቦታ መኖር ነው፡፡ ... ህይወቴን ለመንፈሣዊ ነገር ማስገዛት፡፡

"ሁላችንም ለነፍሣችን የምንመኘው ይህንኑ ነው፡፡ አይደለም እንዴ ልጄ? እየሱስ ከልቧ እንደምትገዛለት፡፡ ሉቺያ በደስታ አሰበች፡፡

መነኩሴው ተጠግተዋት " የሴቶች ገዳም ህግ ጥብቅ መሆኑን ልትረጂ ይገባውል፡፡ ከውጭው አለም የተገለገልን ነን፡፡ ህጋችንም ከየትኛውም በላይ ጥብቅ ነው፡፡

አነጋገሯ ሉቺያ ጆሮ እንደ ሙዚቃ ነበር፡፡

"ወደዚህ ገዳም የሚገቡ ተመልሰው መውጣት አይችሉም፡፡"

"በፍፁም ከዚህ መውጣት አልፈልግም" በማለት ሉቺያ ለራሷ አረጋገጠች፡፡ ለማንኛውም ለሚቀጥሉት ጥቂት ወራት አላስበውም፡፡

መነኩሴው ተነሱ፡፡ "ጥሩ ውሣኔ ነው፡፡ ከመወሰንሽ በፊት ዳግመኛ አስቢበት፡፡"

የምትሄድበት ቦታ የላትም፡፡ ብቸኛ ተስፋዋ ያለው ከዚህ አጥር ጀርባ ነው፡፡

"በደንብ አስቤበታለሁ" አለች ሉቺያ በፍጥነት፡፡ "እመኑኝ እናቴ ከዚህ ውጭ የማስበው ነገር የለኝም፡፡ አለምን መተው እፈልጋለሁ" አለቻቸው እማሆይን እየተመለከተች፡፡ "በአለም ላይ እዚህ ከመሆን ውጭ የምፈልገው ነገር የለም፡፡"

መነኩሴዋ ግራ ተጋቡ፡፡ እቺ ሴት ትረብሻለች፡፡ ያልተረጋጋ ነገር ይታይባታል ሲሉ አሰቡ፡፡ እዚህ የሚመጡ ሰዎች ጊዜያቸውን በተመስጦ እና በፀሎት ለማሳለፍ የቆረጡ ናቸው፡፡

"ካቶሊክ ነሽ?"

"አዎ"

"ስምሽን ንገሪኝ ልጄ?" አሉ ለመፃፍ እየተዘጋጁ፡

"ሉቺያ ካር ...ሮሜ"

"ቤተሰቦችሽ በህይወት አሉ?"

"አባቴ አለ"

"ምን ይሠራሉ?"

"ነጋዴ ነበር፡፡ አሁን ጡረታ ወጥቷል" አባቷ ትዝ አላት፡፡

"ወንድም ወይም እህት አለሽ?"

"ሁለት ወንድሞች"

"እነሱስ ምን ይሠራሉ?"

ሉቺያ እርዳታ የምታገኝበትን መንገድ አሰበች።

"ቄስ ናቸው"

"ድንቅ ነው"

ጥያቄው ሶስት ሰአት ፈጀ። በመጨረሻ እናት ቤቲና "ዛሬ የምታድርበት አልጋ አገኝልሻለሁ። ሲነጋ መመሪያዎች ይነግሩሻል። ነገሩ ሲያበቃ ስሜትሽ ተመሣሣይ ከሆነ ትዕዛዙን ትቀላቀያለሽ። የመረጥሽው መንገድ አስቸጋሪ መሆኑን ላስጠነቅቅሽ እወዳለሁ።"

"እመኚኝ" አለች ሉቺያ በእርግጠኝነት። "ሌላ አማራጭ የለኝም።"

ምሽቱ ቀዝቃዛ ቢሆንም ሉቺያ ተመችቷት ተኛች። ህልም እየለመደች ነው። "አንድ ሰው ወደክፍሏ ገብቶ እነዚህ እነማን ናቸው? ሲል ጠየቀ። በድንገት መብራት ሲበራባት ከእንቅልፏ ነቃች።

ግማሽ ደርዘን ሰዎች ከበዋቸዋል። መነኩሴዎቹ ደንግጠዋል። ሉቺያ በጨረቃዋ ብርሃን ቅርፃቸውን ብቻ ለመለየት ቻለች።

"እነማን ናችሁ?" በማለት ሰውየው በድጋሚ ጠየቃቸው። ድምፁ መራራና አስፈሪ ነው።

ሉቺያ በደንብ ነቃች። አእምሮዋ ዝግጁ ነበር። ተከባለች። እነዚህ ሰዎች ፖሊስ ቢሆን ኖሮ መነኩሴዎቹን ያውቋቸው ነበር። በዚህ ጨለማ እዚህ ጫካ ውስጥ ምን ያደርጋሉ?"

ሉቺያ እድሏን ተጠቀመችበት። "እኛ አቪላ ከሚገኘው ገዳም የመጣን መነኮሳት ነን።" አለች። "የሆኑ የመንግሥት ሰዎች መጥተው .."

"ስለእሱ ሰምተናል" በማለት ሰውየው አቋረጣት።

ሌሎቹ ሴቶች ነቅተው በፍርሃት ቁጭ ብለዋል።

"ማን .. ማን ናቸው?" ስትል ሜጋን ጠየቀች።

"የእኔ ስም ጂሚ ሚሮ ነው።"

ሰዎቹ ስድስት ሲሆኑ አለባበሳቸው እንደ ነገሩ ነው። የባስክን ባህላዊ ኮፍያ አጥልቀዋል። በከፍተኛ ሁኔታ መሣሪያ ታጥቀዋል። ሁለቱ ሰዎች ክፉኛ ተደብድበዋል።

ጂሚ ሚር ብሎ የተዋወቃቸው ሰው ረጅምና ጉበጥ ያለ ባለ ጥቁር አይን ነው። "እየተከተሉን ይሆናል"

ከአባላቱ ወደ አንዱ ዞሮ "ዙሪያውን ቃኝተህ ና"

"እሺ"

ሉቺያ ትእዛዝ የተቀበለችው ሴት መሆኗን ተገነዘበች። ዛፉን ተከልላ በጥንቃቄ ስትጓዝ አየቻት።

"ከእነሱ ጋር ምን እናደርጋለን?" ሲል ሪካርዶ ሜላዩ ጠየቀ።

"ትተናቸው እንሄዳለን" በማለት ጂሚ ሚሮ መለሰላት። ሌላው ሰው በተቃርኖ "ጂሚ ... እነዚህ የኢየሱስ አገልጋዮች ናቸው"

"እና ኢየሱስ ይጠብቃቸው" አለው ጂሚ ስሜት አልባ ሆኖ።

"የራሣችን ስራ አለብን"

መነኮሳቱ ባሉበት ቆመው ይጠብቃሉ። ሰዎቹ ጂሚን ከበውት እየተከራከሩ ነው።

"እንዲያዙ ትተናቸው አንሄድም። አኮካና ሰዎቹ እየፈለጋቸው ነው።"

"እኛንም እየፈለጉን ነው ወዳጄ"

"ሲስተሮቹ ከእኛ እርዳታ ውጭ ምንም ነገር ማሳካት አይችሉም"

ጂሚ ሚሮ በቁጣ "አይሆንም" ለእነሱ ብለን ህይወታችን አደጋ ላይ መጣል የለብንም። የራሣችን ችግር አለብን።"

ከአዛገሮቹ አንዱ የሆነው ፌለክስ ካርፒዬ "መንገድ ላይ ጥለናቸው እንሄዳለን ጂሚ ከዚህ እስኪወጡ ድረስ እንርዳቸው" አለና ወደ መነኮሳቱ ዞረ። "ወዴት ነው የምትሄዱት?"

የአምላክ ብርሃን አይኗ ላይ እየታየ ቴሬዛ ተናገረች። "መንፈሣዊ ተልእኮ

ተቀብያለሁ:: ሜንዳቪያ አንድ ገዳም አለ ወደእዛ ነው የምንሄደው::"

ተቀብያለሁ:: ሜንዳቪያ አንድ ገዳም አለ ወደእዛ ነው የምንሄደው::" ፌሊክስ ካርፒዬ ለጂሚ "እዛ ትተናቸው እንሄዳለን:: ሜንዳቪያን ወደ ሳንሲባስቲያን በምናደርገው ጉዞ ላይ እናገኘዋለን::"

ጂሚ ሜሮ በቀጣ ዞሮ እየተመለከተው:: "አንተ ደደብ ሞኝ!" የት እንደምንሄድ ለማንም ለሁሉም ሰው ሄደህ አትናገርም?"

"ማለት የፈለኩት ..."

"የማትረባ" አለው ድምፁ በንዴት ተሞልቶ:: "አሁን ምንም አማራጭ የለንም:: ከእኛ ጋር እንወስዳቸዋለን:: አኮካ ካገኛቸው እንዲናገሩ ያደርጋቸዋል:: ጉዞአችንን ቀርፋፋ በማድረግ አኮካ እና ኢራጆቹ እንዲይዙን እድል ይሰጧቸዋል::"

ሉቺያ በከፊል ነው የምታዳምጠው:: መስቀሉ አጠገብ ደርሳ ነበር:: ሰዎቹ እድሏን አበላሹባት::

"ጥሩ" አለ ጂሚ ሚሮ:: "የተባለውን ነገር እናደርጋለን:: ገዳሙ አጠገብ እናደርሳቸዋለን:: ነገር ግን ሁላችንም አብረን አንሄድም::" አለና ወደ መነኩሴዎቹ ዞረ:: ቁጣው አልበረደለትም:: "ከእናንተ መካከል ሜንዳቪያ የት እንደሆነ የሚያውቅ አለ?"

ሲስተሮቹ እርስ በእርሳቸው ተያዩ::

ግራሺላ "በትክክል አናውቀውም" አለች::

"ጌና እንዴት እዛ ለመድረስ አሰባችሁ?"

"እምላክ ይመራናል" አሉ ሲስተር ቴሬዛ በእርግጠኛነት::

ሩቢዮ አርዛም (የተባለው ታጣቂ "እድለኞች ናችሁ" አላቸው ወደ ጂሚ እየተመለከቱ:: "በሰዎች ተመስሎ እየመራችሁ ነው ሲስተር::"

ጂ ሚ መልስ አልሰጠም:: "በቡድን እንከፋፈላለን:: በሦስት አቅጣጫ እንጓዛለን::"

ካርታ አወጣና ከሰዎቹ ጋር መመልከት ያዘ::

"የሚንዳቪያ ገዳም የሚገኝበትን ቦታ አሳያቸው:: ከሎግራም ደቡብ ምስራቅ አቅጣጫ ይገኛል:: እኔ በሰሜን በኩል በባላዲልድ አቅጣጫ እጓዛለሁ:: ሩቢዮ

አንተ ደግሞ በኦልሜዶ በኩል ትሄዳለህ:: ሪካርዶ ሜላዶ አንተ ደግሞ በሴጐቪያ በኩል ትንቀሣቀሳለህ:: ሁላችንም ሎግራም ላይ እንገናኛለን:: ሎግራም ከዚህ 210 ኪሎ ሜትር ይርቃል:: ከሰባት ቀን በኋላ እዛው እንገናኛለን:: ከዋናው መንገድ ርቃችሁ ተጓዙ::

የሚገናኙበት ቦታ ተነጋግረው ሲለያዩ ሲሉ መነኮሳቱን ተከፋፈሏቸው::

በዚህ ጊዜ "ሉቺያ ወታደሮች የሚፈልጓችሁ ከሆነ ብቻችንን ብንጓዝ አደጋ አያገኘንም" አለች::

አሁን ብቻችሁን ልንተዋችሁ አንችልም:: ወይዘሪት አላት ጂሚ:: "ምክንያቱም ስለእቅዳችን ከሚገባው በላይ አውቃችኋለሁ::"

ሩቢዮ በበኩሉ "አገሩን አታውቁትም:: እኛ የባስክ ተወላጅ ነን:: ሰዎች ይረዱናል:: ይደብቁናል አላቸው::

እኔ ሜንዳቪያ መሄድ አልፈልግም:: አንተ ደደብ አለች ሉቺያ ለራሷ::

ሲስተር ሜጋን ትዕዛዝ የሚሰጠውን ሰው በጥሞና እየተመለከተችው ነው:: ደደብና መደዴ ነው ስትል አሰበች:: ነገር ግን ኃያል መሆኑ ያስታውቃል::

ወደ ቶማስ ሳንጅሮ እና ሩቢዮ አርዛኖ እየተመለከተ ሲስተር ቴሬዛ በእናንተ ኃላፊነት ስር ይሆናሉ" አለችው::

ሲስተር ቴሬዛ "የእኔ ኃላፊ አምላክ ነው" አሉት::

"ትክክል" አላቸው ጂሚ:: "በመጀመሪያ እዚህ የደረሳችሁት በእርሱ እርዳታ ነው::"

ሩቢዮ ወደ ሲስተር ቴሬዛ ተጠጋ:: "ሩቢዮ አርዛኖ የእርሶ አገልጋይ ነኝ:: እርስዎን ማን ልበል ሲስተር?"

"እኔ ሲስተር ቴሬዛ እባላለሁ"

ሉቺያ ፈጠ ን ብላ "እኔ ከሲስተር ቴሬዛ ጋር እሄዳለሁ" አለች:: እሷን በማንኛውም መንገድ ከወርቅ መስቀሉ ሊለያት አይችሉም::

ጂሚ ሚሮ በእሽታ አንገቱን ነቀነቀ:: "ጥሩ" አለ ወደ ግራሺላ እያመላከተ:: "ሪካርዶ እሷ ካንተ ጋር ትሄዳለች"

ሪካርዶ ሜላዶ አንገቱን እየነቀነቀ "እሺ" አለው።

ጂሚ አካባቢዋን እንድትቃኝ የላካት ሴት ተመለሰች። "ሁሉም ሰላማዊ ነው" አለች።

"በጣም ጥሩ" አለ ጂ ሚ ሚሮ ሜጋንን እየተመለከተ። "አንቺ ከእኛ ጋር ትመጫለሽ ሲስተር"

ሜጋን በእሽታ አንገቷን ከፍ ዝቅ አደረገች። ጂሚ ተመስጦባታል። ስለእሷ የሆነ የረበሸው ነገር አለ። ጥቁርና አስፈሪ ገፅታ አላት። ወሲብ የሚቀሰቅስ አመለካከት ይታይባታል።

ሴቷ ወደ ሜጋን ተጠጋች። "አምፓሮ ጂሮን እባላለሁ። ሲስተር አፍሽን ከዘጋሽ ችግር አይገጥምሽም።"

ጂሚ ሚሮ የመጨረሻውን ትዕዛዝ ከሰጠ በኋላ ሁሉም ተበታትነው ጉዞቸውን ጀመሩ።

ምዕራፍ አስር

ሚጉዌል ካሪሎ ተበሳጭቷል። በእርግጥም ቢበሳጭ አይፈረድበትም። ለእሱ ጥሩ ቀን አልነበረም። አራቱን መነኩሴዎች ሲያገኝ ቀኑ ጥሩ ሆኖለት ነበር። እሱም መነኩሴ መሆኑን ተናግሮ አሳምኗቸው ነበር። መጨረሻው ደግሞ ራሱን ስቶ ሱቁ ውስጥ እጁ ታስሮ አገኘ።

መጀመሪያ ያገኘችው የሱቁ ባለቤት ሚስት ነች። "ማን ነህ ስትል ጠየቀችው? እዚህ ምን ትሰራለህ? ስትል ጠየቀችው።

ካሪሎ በፈገግታ ተሞልቶ ዞሮ ተመለከታት። "እግዜር ይመስገን። እርሶ ደርሰውልኛል። "እለ በፍፁም እርግጠኛነት።። ከዚህ ለመውጣት እየተፍጨረጨርኩ ነበር። ፓሊስ ለመጥራት በስልክዎት መጠቀም እችላለሁ?"

"ጥያቄዬን አልመለስክልኝም እኮ።"

ተረጋግቶ ለመታገል ሞከረ። "ማብራሪያው ቀላላ ነው ወይዘሮ እባት ጉንዛሌዝ እባላለሁ። ማድሪድ አጠገብ ካለ ገዳም ነው የመጣሁት። በዚህ ሱቅ በኩል ሳልፍ ሁለት ወጣቶች ሰብረው ሲገቡ ተመለከትኩ። የእግዚአብሔር ሰው በመሆኔ እነሱን ማስቆም ግዴታዬ መሆኑ ተሰማኝ። ስህተት እየሰሩ መሆናቸውን ልነግራቸው ተከትያቸው ገባሁ። ነገር ግን ደብድበው አሰሩኝ። አሁን ቢፈቱኝ ጥሩ ነው . . ."

"የማትረባ!"

ትኩር ብሎ አያቸው። "ይቅርታዎትን እለምናለሁ?"

"ማነህ?"

"ነገርኩዎት እኮ እኔ . . ."

"እስከ ዛሬ ከማውቃቸው ሁሉ የበለጥክ ውሸታም ነህ" መነኩሴዎቹ የፈቱትን ገመድ ጠጋ ብላ ተመለከተችው።

"እነዚህ ምንድን ናቸው?"

"እ። እነዚህ አዎ። ሁለቱ ጉረምሶች ለማታለል የለበሷቸው ናቸው። አየሽ እና . . ."

እዚህ ያሉት አራት ናቸው። አንተ ያልከው ግን ሁለት ሰዎች ናቸው።"

"ልክ ነሽ። ሁለቱ ቆይተው ነው የተቀላቀሏቸው እና . . ." ወደ ስል
አመራች።

"ምን እያደረግሽ ነው?"

"ለፖሊስ እየደወልኩ።"

"ያ አስፈላጊ አይደለም። ቃሌን እሰጥሻለሁ። ልክ እንደፈታሽኝ ፖሊ
ጣቢያ በመሔድ አጠቃላይ ሁኔታውን ሪፖርት አደርጋለሁ"

ሴትየዋ ቁልቁል ወደ ሱሪው ተመለከተች።

"ቀበቶህ ተፈቷል አባታችን. . ."

ፖሊሶች ከሴትየዋ በባሰ ሐዘኔታ አልነበራቸውም። ካሪሎ በአራት የፖሊ
ዘቦች ጥያቄ ቀረበላት። መለያቸው ብቻውን በስፔን በፍርሀት ያርበደብዳል።

"በሰሜን አካባቢ ቄሱን በትክክል የገደላቸው ማን እንደሆነ ታውቀዋለህ?

ካሪሎ በረጅሙ ተነፈሰ። "አይገርመኝም። መንታ ወንድም አለኝ
እግዚአብሔር ይቅጣው። በእሱ ምክንያት ነው ገዳም የገባሁት ምስኪን እናታች
. . ."

"አታስልቸን።"

ፊቱ ላይ ጠባሳ ያለበት ግዙፍ ሰው ቀረበው።

"እንደምን አረፈድክ ኮሎኔል አኮካ።"

"ሰውየው ይሄ ነው?"

"አዎ። ኮሎኔል። መነኩሴዎቹ ስለሰሩት ልናመሰግናቸው ይገባል። ራስህ
ብትጠይቀው ጥሩ ነው"

ኮሎኔል ለምን አኮካ ወደ ተስፋ ቢሱ ክፍል ተጠጋ።

"አዎ በጣም ይመስጠኛል።"

ካሪሎ እያየው ፈገግ አለ። "ኮለኔል በመምጣትህ ደስ ብሎኛል። ወ

ባርሴሎና በፍጥነት የማደርሰው የቤተክርስቲያን ተልዕኮ አለብኝ። ደግ ለመሆን
በማሰቤ ነው እዚህ ጣጣ ውስጥ የገባሁት። ለእነሱ ነግሬያቸዋለሁ።"

ኮለኔል አኮካ በደስታ አንገቱን ነቀነቀ። "ከቸኮልክ ጊዜህን ላባክንብህ
አልፈልግም።"

ካራሎ በተስፋ ተሞላ። "አመሰግናለሁ ኮለኔል።"

"ጥቂት ቀላል ጥያቄዎችን አቀርብልሀለው። እውነቱን ከነገርከኝ ሁሉም
ነገር ጥሩ ይሆናል። ከዋሸኸኝ ስቃይ ይሆንብሀል" አለው በእጁ የሆነ ነገር
እያሳየው።

ከሪሎ በእርግጠኛነት "የእግዚአብሔር ሰዎች አይዋሹም" አለው። "ይህንን
በመስማቴ ደስተኛ ነኝ። ስለ አራቱ መነኩሴዎች ንገረኝ።"

"ስለ አራቱ መነኮሳት የሚያውቀው ነገር የለም ኮለ . . ." ቃሉን ሳይጨርስ
ፊቱን የሆነ ነገር ገረፈው። ከአፉ የፈሰሰው ደም የክፍሉን ወለል አጠበው።

"አምላኬ! ምን እያደረክ ነው?" አለ ካሪሎ እያጓራ። ኮለኔል አኮካ" ስለ
አራቱ መነኮሳትን ንገረኝ። በማለት ጥያቄውን ደገመለት።"

"አላውቅም . . ."

ሁለተኛው ዱላ ሲያርፍበት ጥርሱ ረገፈ።

ካሪሎ በደም ተጥለቅልቆ" ተው። እኔ . . ."

"ስለ አራቱ መነኮሳት፣ ንገረኝ" የአኮካ አነጋገር ለስላሳና ምክንያታዊ ነበር።

"እኔ . . ." ዱላው ሲርገበገብ ተመለከተ። "አዎ እነ . . .እኔ . . ." ቃላቶቹ
እየተቆራረጡ ከአፉ ወጡ። "ቪላ ካስቲን ውስጥ ነበሩ። ከገዳማቸው አምልጠው
ነው ያገኟቸው። እባክህ በድጋሚ አትምታኝ።

"ቀጥል"

"እንደምረዳቸው ነገርኳቸው። ልብስ መለወጥ ነበረባቸው"።

"እናም ሱቁን ሰብረህ ገባህና . . ."

"አይደለም። እኔ . . .አዎ . . . እኔ . . . እነሱ የሆነ ልብስ ሰረቁና እዚህ

ቆልፈውብኝ ጥለውኝ ሔዱ።

"የት እንደሚሔዱ ነግረውሀል ወይም ሲናገሩ ሰምተሀል?" በድንገት በካሪሎ ውስጥ ክብር የሚለው ሐሳብ ብልጭ አለ። ካሪሎ። "አልሰማሁም" አለ። "ሜንዳቪያ" የሚለውን ቃል ከአፉ አያወጣውም። ለመነኩሴዎቹ ደህንነት ሳይሆን ኮለኔሉ ፊቱን ስላበላሸበት ነው የማይነግረው። ከእስር ቤት ሲወጣ ኑሮ እንደሚከብደው ካሁኑ ገብቶታል።

ኮሎኔል አኮካ ወደ ጠባቂዎቹ ዞረ።

"በትንሹ ወዳጃዊ የማሳመን ስራው ምን እንዳስጋኝ እናየዋለን? ወደ ማድሪድ ላኩትና በግድያ ወንጀል ክሰሱት።"

ሉቺያ፣ ሲስተር ቴሬዛ፣ ሩቢዮ አርዛኖ እና ቶማስ ሳንጃሮ በሰሜን ምስራቅ በኩል እየተጓዙ ነው። የሚሔዱት ውሰጥ ለውስጥ ነው። ቀን ቁጥቋጦ ስር እየተደበቁ ሲጨልም ይጓዛሉ። ብዙ የገጠር መንደሮችን አቋርጠዋል።

ሩቢዮ አርዛኖ "ኦልሜዳ ቅርብ ነች። እስኪመሽ እዚህ እንቆያለን ሁላታችሁ ትንሽ መተኛት አለባችሁ።"

ሲስተር ቴሬዛ አካላቸው ደክሟል። የሆነ ነገር ውስጣቸውን እየረበሻቸው ነው። ከእውነቱ ጋር ከተራራቁ ቆይተዋል። ነገሩ የተጀመረው እጅግ የምትወደው መቁጠሪያ የፀሎት መፅሐፍ ከጠፋበት እለት አንስቶ ነው። ጥላው ነው ወይስ የሆነ ሰው ሰርቋት ነው? እርግጠኛ አይደለችም። ከምታስበው በላይ የአመታት መጠለያዋ ነው። ምን ያህል ጊዜ ፀሎት አድረሳበታለች። በሺዎች የህይወቷ እና የደ ህንነቷ ክፋይ ቢሆንም አሁን ጠፍቷል።

ገዳሙ ሲጠቃ ነው የጣለችው? ጥቃትስ ነበር? አሁን እውነት አልመስል ብሏታል። የትኛው እውነት እንደሆነ እርግጠኛ መሆን አልቻለችም። ህልሙስ የቱ ነው? በአካል ያየቻት ህፃን ነች። የሞኒካ ልጅ ነበረች? ወይስ አምላክ እየቀለደባት ነው? ነገሩ በጠቅላላ ግራ የሚያጋባ ነው። በወጣትነቱ ሁሉም ነገር ቀላል ነበር። ወጣት ስትሆን ግን . . .

ምዕራፍ አስራ አንድ
ኢዝ፣ ፈረንሣይ 1924

የስምንት ዓመት ልጅ በነበረችበት ወቅት የቴሬዛ ዲፏሴስ ደስታ የሚመነጨው ከቤተክርስቲያን ነበር። የዴስ ፔንቴንት ብላንክ ቤተ መቅደስን ጐብኝታለች። በሞናኮ በሚገኝ ካቴድራል ፀሎት አድርሳለች። ነገር ግን ዘወትር የምታገለግለው ኢዝ በሚገኝ ቤተክርስቲያን ነው።

ቴሬዛ የምትኖረው በሜዲትራንያንን ዳርቻ በምትገኘው ኢዝ ከተማ ነው። ከተማዋ ለሞንቴ ካርሎ ትቀርባለች። ከተማዋ ተራራ ላይ የከተመች በመሆኑ ቴሬዛ ከላይ ቆማ ቁልቁል ስትመለከት አለምን የመመልከት ያህል ስሜት ያድርባታል። በአቅራቢያዋ ገዳም ሲኖር የተራራውን ጥግ ይዘው መኖሪያ ቤቶች ተደርድረዋል።

የቴሬዛ የአንድ አመት ታናሽ እህቷ ሞኒካ ከቤቱ ውስጥ ቆንጆዋ እሷ ነች። በልጅነቷ የተመለከታት አንድ ሰው ስታድግ ውብ እንደምትሆን መስክሮላታል።

በአንፃሩ ቴሬዛ አስቀያሚ የምትባል አይነት ናት። ቤተሰቦቿ በጣም ያፍሩባት ነበር። ወደ ፕላስቲክ ቀዶ ህክምና በመላክ አፍንጫዋን ለማስቀነስ ሁሉ አስበው ነበር። ነገር ግን ሁለ ነገሯ የተበላሸ በመሆኑ ለማስተካከል አዳጋች ነው። ሰው ፊት ለመሳቅ አትደፍርም ነበር።

እግዚአብሔር መልከ ጥፉ አድርጐ ቢፈጥራትም በሌላ ስጦታ ክሷታል። ቴሬዛ የመላእክት ድምፅ አላት። ይህን ያወቀችው በቤተክርስቲያን ለመጀመሪያ ጊዜ ስትዘምር ነው። አድናቆት ጐረፈላት። እያደገች ስትመጣ ድምጿ የበለጠ እያማረ መጣ። የቤተክርስቲያን ዝማሬ በጠቅላላ ለእሷ ተሰጠ። የእሷ ቦታ ቤተክርስቲያን ብቻ ነበር። ከቤተክርስቲያን ውጭ ከሚገባው በላይ አይን አፋርና በራሷ የምታፍር ነች።

በትምህርት ቤት ሁሉም የሚቀርቡት ሞኒካን ነው። ወንዶችና ሴቶች በጠቅላላ ከእሷ ጋር መሆን ያስደስታቸዋል። ሞኒካን ፓርቲ ሲጋብዟት ቴሬዛንም አብረው ይጠሯታል። ነገር ግን ሁኔታውን መጋፈጥ አዳጋች ነው።

አሁን ግብዣ ስታደርጉ እህትማማቾቹን መለየት መጥፎ ፀባይ ነው።" ሞኒካ እህቷ አስቀያሚ በመሆኗ እጅጉን ታፍራለች።

የቴሬዛ ወላጆች እሷን በተመለከተ አያያዛቸው በጥንቃቄ የተሞላ ነው። ግጼታቸውን በአግባቡ ቢወጡም ውስጣቸው ለሞኒካ ያደላል። ቴሬዛ ካጣቻቸው ነገሮች አንዱ ፍቅር ነው።

እሷ የተገለለች፣ ምስጋና ለማግኘት የምትጓጓ፣ ሙዚቃ የምትወድ ጎበዝ ተማሪ ነች። አስተማሪዎቿና የአካባቢዋ ሰዎች ያገኑላታል።

ቴሬዛ ፍቅሯ ከቤተክርስቲያን ጋር ሲሆን ቄሱ እና እየሱስ ይወዷታል። ፀሎቷን ሳታቋርጥ ታደርሳለች። ስትዘምር በተስፋና ደስታ ትሞላለች። ድንቅ ነገር እንደሚገጥማትም ታምናለች። ህይወትን እንድትወድ የሚያደርጋት ብቸኛው ነገር ይህ ብቻ ነው።

ደስታ ማጣቷን ለቤተሰቦቿም ሆነ ለእህቷ አሳይታ አታውቅም። እንዲያዝኑ አትፈልግም። በልቧ አምላኳን ከመጠን በላይ ትወደዋለች። እሱም ይወዳታል።

ቴሬዛ ለእህቷ ፍቅር አላት። ሲጫወቱ ሆን ብላ ሞኑካ እንድታሸንፍ ታደርጋታለች። እያደጉ ሲመጡ እንደተገመተው የሞኑካ ውበት ሲጨምር ቴሬዛ ክፍሏ ተደብቃ ልብስ ትሰፋለች።

አንድ ቀን ከክፍሏ ወጥታ ወደ ጓዳ ስታልፍ አባትና እናቷ "ቴሬዛ አሮጊት የቤት እመቤት መሰለች። እኛ የራሳችንን ስራ መስራት አለብን" እያሉ ሲነጋገሩ አዳመጠች።

"ቴሬዛ አጣማሪዋን ታገኛለች። ለዚህ ብቁ ነች"

"የዛሬ ልጆች እሷን የሚከተሉ አይደሉም። እነሱ የሚፈልጉት ላይ የሚያስደስታቸውን ነው"

ቴሬዛ ወጥታ በረረች።

ቴሬዛ ዘወትር እሁድ ቤተክርስቲያን ሔዳ መዘመሯን አላቋረጠችም። በድንገት የፈጠረው ነገር የህይወቷን አቅጣጫ እስከመጨረሻው ቀየረው። በፀሎት ፕሮግራሙ ላይ ኑስ ያለው የሬዲዮ ጣቢያ ዳይሬክተር አክስት ተገኝታ ነበር።

ቴሬዛ አጠገብ ቆማ አነጋገረቻት።

"የእኔ ውድ እዚህ ሆነሽ ህይወትሽን እያባካንሽው ነው። ድምፅሽ እጅግ

ድንቅ ነው። እንደሰማሁሽ ነው ብቃትሽን የተረዳሁት። ለአክስቴ ልጅ እንድትሰሪ እፈልጋለሁ። በሬዲዮ እንድትዘፍኚ ያደርግሻል። ግን ፍላጎቱ አለሽ?"

"እኔ አላውቅም" ነገሩ ተሬዛን አስፈራት።

"ከቤተሰቦችሽ ጋር ተነጋገሪበት።"

"ሐሳቡ ድንቅ መሆኑን አስባለሁ" አለተ የቶሬዛ እናት "ለአንቺ ጥሩ ነገር ነው" አላት አባቷ።

ነገሩን የከላከለችው ሞኒካ ብቻናት። "አንቺ ብቁ ባለሙያ አይደለሽም። እራስሽን አታታይ "አለቻት ሞኒካ። እህቷን ተስፋ ለማስቆረጥ እየሞከረች ነው። ሞኒካ የምትፈራው የቴሬዛን ስኬት ነው። ዘወትር ማብረቅረቅ የምትፈልገው እሷ ብቻ ናት። አምላክ ይህን የመሰለ ድምዕ ለእሷ መስጠቱ ተገቢ አይደለም ስትል አሰበች። እሷ ዝነኛ ብትሆን እኔ ምን እሆናለሁ? እረሳለሁ።

በዚህ ምክንያት ሞኒካ እህቱን እንዳትመክረው ትገፋፋት ጀመር። በሚቀጥለው እሁድ ቀን ማዳም ኔፍ አስቆሟትና እንዲህ አሏት "የአጎቴን ልጅ አነጋግሬዋለሁ። ድምፃችን መስማት ፈልጓል። እሮብ ዘጠኝ ሰአት ላይ ይጠብቅሻል።

እሮብ እለት ግራ የተጋባችው ቴሬዛ ኒስ የማገኘው ስቱዲዩ በመምጣት ከዳይሬክተሩ ጋር ተገናኘች።

"ሉዊስ ቦኔት እባላለሁ" አላት በእርጋታ። "አምስት ደቂቃ ስጥቼሻለሁ።

የቴሬዛ አካላዋ አቋም ፍርሀት አጫረበት። አክስቱ ከዚህ በፊት ብቃት ያላቸው ሰዎች ልካለታለች።

ማዕድ ቤት እንድትቀመጥ እነግራታለሁ። ግን እንደማያደርገው ያውቀዋል። ችግሩ አክስቱ ሲበዛ ባለፀጋ ናት። ብቸኛ ወራሿም እሱ ብቻ መሆኑ ነው።

ቴሬዛ ወደ ጠባቧ የቀረፃ ክፍል ተከትላው ወረደች።

"ከዚህ በፊት በተለየ ሁኔታ ዘፍነሽ ታውቂያለሽ?"

"አላውቅም ጌታዬ" ግራ መጋባቷ አስጨንቋታል። ለመውጣት ቃጣት።

"ፒያኖ የሚጫወቱት ሰዎች ስላልመጡ በድምፅ ብቻ ትዘፍኛለሽ።

"እሺ"

"እኔ መቆጣጠሪያው ክፍል እገባለሁ። አንድ ዘፈን የምትጫወቺበት ጊዜ እሰጥሻለሁ"

"ጌታዬ እኔ ምን ማድረግ . . . ?"

ጥሏት ሔዷል። ምን እንደምትዘፍን አታውቅም።

ከዚህ መውጣት አለብኝ።

የሉዊስ ድምፅ ከሆነ ቦታ ተሰማት። "ሙሉ ቀን መዋል የለብኝም"

"አዝናለሁ እኔ . . .አልቻልኩም።"

ዳይሬክተሩ ጊዜውን ስላባከነችበት ሊቀጣት ፈለገ።

"ትንሽ ቃላት" በማለት አነሳሳት። ፍላጐቱ ለአክስቱ ሪፖርት የሚያደርገው ነገር ማግኘት ብቻ ነው። ከዚህ በኋላ ወደ እሱ መላኳን ታቆማለች።

ወንበሩ ላይ ደገፍ ብሎ ሲጋራ ለኮሰ። አራት ሰአት አለፈ። ሚስቱ እየጠበቀችው ነው። ለውሽማውም የሚደውልበት ጊዜ አያጣም።

ድምጿን ባለማመን ደጋግሞ ሰማው። ነፍስ የሚሰርቅ ድምፅ ነው ያላት። ብቸኝነትን፣ ቅስሙ የተሰበረ ሰው ስሜትን የቀን ህልምን የሚገልፅ ነው። አይኑ በእንባ ተሞላ። ውስጡ የሞተው ርህራሔ ነፍስ ዘርቶ ተነሣ። የተናገረው ነገር ቢኖር "እየሱስ ክርስቶስ! እስከ አሁን የት ነበረች?" የሚል ነው።

በቤቱ ውስጥ ያሉት ሰዎች በጠቅላላ የድምፁን አቅጣጫ ተከትለው ወደ ስቱዲዮው መጡ። ልብ የሚሰርቀውን እና ለፍቅር የሚያነባውን ድምፅ እነሱም እያነቡ አዳመጡት።

ዘፈኑ እንዳለቀ ከዝምታ በኋላ ከሰዎቹ መሐል የነበረች አንዲት ሴት "ማንም ትሁን ማን እንዳትለቋት" አለች።

ሉዊስ ቦኔት ከስቱዲዮው እየተጣደፈ ወጣ።

ቴሬዛ ለመሔድ እየተዘጋጀች ነበር።

ረጅም ጊዜ ስለወሰድኩብህ አዝናለሁ። እየህ እኔ በፍፁም . . ."

"ቆጭ በይ ማሪያ"

"ቴሬዛ ነኝ"

"ይቅርታ" አለና በረጅሙ ተነፈሰ። "ዘወትር ቅዳሜ ምሽት የሙዚቃ ፕሮግራም እናስተላልፋለን"

"አውቃለሁ። አዳምጣለሁ"

"የዚህ አካል ብትሆኚ ምን ይሰማሻል?" የሰማችውን ነገር ባለማመን አተኩራ አየችው።

"ልትቀጥረኝ ትፈልጋለህ ማለት ነው?"

"በዚህ ሳምንት ጀምሪ። ከትንሹ እንድትጀምሪ እናደርግሻለን። ለአንቺ ትልቅ መተዋወቂያ ነው"

እውነት ከሆነ ጥሩ ነው። ለዘፈኔ ሊከፍሉኝ ነው።

"ሊከፍሉሽ ነው? ምን ያህል? ስትል ሞኒካ ጠየቀቻት።

"ላውቅም። ግድ የለኝም።" አስፈላጊው ነገር የሆነ ሰው ፈልጐኛል" ለማለት ፀፀትና መናገሩን ተወችው።

"ድንቅ ዜና ነው። እናም በሬዲዮ ልትቀርቢ ነው።" አላት አባቷ።

እናቷ ቀድማ እቅድ አዘጋጅታለች።

"ጓደኞቻችን በጠቀላላ እንዲሰሙ እንነግራቸዋለን። እንዴት ድንቅ እንደሆንሽ እንዲፅፋልሽም እና ደርጋለን።"

ቴሬዛ ሞኒካ የሆነ ነገር እስክትናገር ጠበቀቻት። አትችይም ልትላት ትችላለች። ቴሬዛ ግን ድንቅ ናት።

ነገር ግን ሞኑካ ቃል አልተነፈሰችም። ነገሩ ሁሉ በፍጥነት መፈፀሙን አሰበች።

ተሳስታለች።

ቴሬዛ ቅዳሜ ምሽት በሬዲዩ ጣቢያው ተገኝታለች። ግን ፍርሃት ወሯታል።

"እመኚኝ" አላት ሉዊስ እያረጋገጠላት:: "ድንቅ የተፈጥሮ ድምፅ አለሽ:: ሁሉም አርቲስት በዚህ ውስጥ ነው ያለው::" ቴሬዛ ቀን ላይ ልምምድ ካደረገች በኋላ ለመዝፈን ስትዘጋጅ የወጣቷን ዝና የሰሙት የተቋሙ ሰራተኞች ስቱዲዮውን አጨናነቁት::

ድንቅ አርቲስት መገኘቷን የሙከራ ዘፈኗን አዳምጠው አረጋገጡ:: ቆንጆ ባትሆንም በሬዲዮ የሚለያት የለም:: በማለት የስቴጅ ማኔጀሩ ተናገረ::

በዛ ምሽት ያሳየችው ብቃት እፁብ ድንቅ ነበር:: እሷ ግን ጥሩ እንዳልዘፈነች ታውቋታል:: ወዴት እንደምትሔድ ማን ያውቃል? ዝነኛ ትሆንና ወንዶች እግሯ ስር ይነጠፉላት ይሆናል::

የቴሬዛ ምላሽ ትዝ እያላት "በመጨረሻ ሰው ሆንኩኝ" አለች::

ሰኞ ጠዋት ቴሬዛ ከረጅም ርቀት የስልክ ጥሪ ደረሳት::

"የሆነ ሰው እየቀለደብሽ ይሆናል" አላት አባቷ እያስጠነቀቃት::

"ጃኩዌስ ራይሙ ነኝ ይላል፣" በፈረንሣይ ታዋቂ የመድረክ ማናጀር ነው"

ቴሬዛ እየተረበሸች ስልኩን አንስታ" ሀሎ?"

"ወይዘሪት ዲፎስ?"

"አዎ"

"ቴሬዛ ዲፎስ"

"አዎ"

"ጃኩዌስ ራይሙ እባላለሁ:: ቅዳሜ ምሽት በሬዲዮ ስትዘፍኚ ሰምቼሽአለሁ:: አንቺ እኔ የምፈልገው አይነት ሰው ነሽ::"

"አልገባኝም"

"የፈረንሣይ ኮሜዲ ፕሮግራም ላይ የዘፈን ፕሮግራም አለኝ:: በሚቀጥለው ሳምንት ልምምድ እንጀምራለን:: የአንቺ አይነት ድምፅ ያለው ሰው ስፈልግ ነበር:: እውነቱን ለመናገር ያነቺ አይነት ድምፅ ያለው ማንም ሰው የለም:: ወኪልሽ ማነው?

"ወኪል? እኔ ወኪል የለኝም"

"እንግዲያውስ እኔ እመጣና ስምምነት እናደርጋለን"

"ምን ሲየር ራይሙ . . . እኔ ቆንጆ አይደለሁም" ቃሉን መናገር ውስጥን የሚያስምም ነው:: ነገሩ አስፈላጊ መሆኑን አላጣችውም::

ላቀ:: "ከእኔ ጋር ስትገናኚ ትሆኛለሽ:: ቲያትር ያሳምናል:: የመድረክ መቆነጃጃ ሁሉንም ነገር ያሳምረዋል::

"ግን"

"ነገ መጥቼ አይሻለሁ"

ህልም እውነት ሲሆን አይታመንም:: ለራይሙ እየተጫወቱ መጀመር "ከእሱ ጋር ኮንትራት ልፈራረም ነው" አለችው ቴሬዛ አባቷን:: "ከቴያትር ሰዎች ጋር ስትዋዋይ መጠንቀቅ አለብሽ::

"አዲስ ቀሚስ እንገዛልሻለን" አለቻት እናቷ "እራት እጋብዘዋለሁ::" ሞኒካ ምንም አልተናገረችም:: የሆነው ነገር አልተዋጠላትም:: እህቷ ኮከብ መሆኗ የማይታመን ነው:: ምናልባት የሆነ መንገድ ይኖራል . . ."

ጃኩዌስ ራይሙ ቤታቸው ሲመጣ ቀድማ ያገኘችው ሞኒካ ናት:: ቆንጆዋ ልጅ አቀባበል ስታደርግለት ልቡ ዘለለ:: አለባበሷ የተዋጣለት ነው::

አምላኬ ሲል አሰበ:: ይሃ ውበትና የድምፅ ድንቅ ነች:: አብሪ ኮከብ ትሆናለች::

"ካንቺ ጋር በመገናኘቴ ደስተኛ መሆኔን ለመናገር ይከብደኛል" አለ ራይሙ. ሞኒካ ሞቅ ያለ ፈገግታ መገበችው:: "እኔም አንተን በመገናኘቴ ደስተኛ ነኝ:: አድናቂህ ነኝ::"

"ጥሩ አብረን እንሰራለን:: ታሪኩን ይዤልሽ መጥቻለሁ:: ድንቅ የፍቅር ታሪክ ነው እንደማስበው . . ."

ቴሬዛ ከክፍሏ ወጥታ መጣች:: አዲስ ቀሚስ ለብሳለች ቢሆንም:: አላማረባትም:: ጃኩዌስ ራይሙን ስታየው ቆየች::

"አ! ሄሎ:: መምጣትሽን አላወኩም ነበር:: ማለቴ ፈጠንሽ ..."

ሞኒካን በጥርጣሬ ተመለከታት።

"እሷ እህቴ ነች" አለች ሞኒካ" ቴሬዛ ትባላለች"

ፊቱ ሲለዋወጥ ተመለቱት። ከመገረም ወደ አለማመን ተቀየረ።

"ዘፋኟ አንቺ ነሽ?"

"አዎ"

ወደ ሞኑካ ዞሬ "አንቺስ . . ."

ሞኒካ ፈገግ ብላ "እህቷ ነኝ" አለችው

ቴሬዛን በድጋሚ እየተመለከታት አጠናት። ጭንቅላቱን በአግራሞት ነቀነቀ "አዝናለሁ" አላት ቴሬዛን። "አንቺ በጣም ..." ቃሉን ማውጣት አቃተው። "አንቺ በጣም ወጣት ነሽ። ይቅርታ ካደረግሽልኝ ወደ ፓሪስ መመለስ አለብኝ።" እያዩት ወጥቶ ሔደ። የሞኒካ ተንኮል ሰራላት።

ቴሬዛ ለመጨረሻ ጊዜ የዘፈነችው ያን ጊዜ ነው። ሉዊስ ቦኔት ሊያግባባት ቢሞክርም ልቧ ተሰብሮ ነበር።

እህቴን ካዩ በኋላ እኔን እንዴት ይፈልጉኛል? በጣም አስቀያሚ ነኝ ስትል አሰበች።

በህይወት እስካለች ድረስ የጃኩዊስ አስተያየት አትረሳውም። በዚህ ደረጃ ማለም አልነበረብኝም ስትል አሰበች። እግዚአብሔር ነው የቀጣኝ በማለት ተፅናናች። ከዚህ በኋላ ከቤተክርስቲያን ውጭ ዘፍና አታውቅም።

በሚቀጥሉት አስር አመታት ቆንጆዋ ሞኒካ በደርዘን የሚቆጠሩ የጋብቻ ጥያቄዎች ቢቀርቡላትም ለመቀበል ፈቃደኛ አልሆነችም። አባቷ ምን እንደምትፈልግ ሲጠይቃት እዚህ እንዳስጠላትና ፓሪስ መሔድ እንደምትፈልግ ነገረቻቸው። "የእኔ ህልም ያለው ፓሪስ ነው" አለች።

ቴሬዛ እና ሞኑካ አብረው ወደ ፓሪስ ተጉዘው በትንሽ ሆቴል አብረው መኖር ያዙ። ሁለቱ ፓሪስን የተመለከቱት በራሳቸው መንገድ ነው። ሞኒካ የምሽት መዝናኛ ቦታዎችን ስታዳርስ ቴሬዛ በበኩሏ ቤተክርስቲያን የመፅሐፍና አበባ መሸጫ ቦታዎችን ተመለከተች። ቴሬዛ ፓሪስን ወደደቻት። ነገር ግን ሞኑካ እንድታውቅባት አልፈለገችም። እሷ ካወቀች ሁሉም ነገር ያበቃለታል።

ወደ ቤት እንደተመለሱ "የሚሆነኝን ሰው አላገኘሁም" በማለት ተናገረች።

"አንቺን የሚፈልግ ሰው አላገኘሽም?" ሲል አባቷ ጠየቃት።

"አላገኘሁም" አለችው"

ከአመት በኋላ ሞኒካ ወደ ፓሪስ ለመመለስ ወሰነች።

"እቃዬን ላዘጋጅ" አለች ቴሬዛ

ሞኒካ አንገቷን ነቀነቀች።" አይሆንም! አሁን ብቻዬን ነው መሔድ ያለብኝ።"

እናም ሞኒካ ወደ ፓሪስ በረረች። ቴሬዛም ቤቷ ተቀምጣ ቤተክርስቲያን መመላለሷን ቀጠለች። ለእህቷ አብገዝታ ትፀልያለች። አንድ ቀን አስደናቂ ነገር ተከሰተ። ምክንያቱም ነገሩ የተከሰተው ቴሬዛ ላይ ነውና ከሙ ፊውል ጊዶት ይባላል።

ዘወትር እሁድ ቤተክርስቲያን በመገኘት ቴሬዛ ስትዘምር ያዳምጣል። ይህን የመሰለ ነገር ሰምቶ አያውቅም። "ልተዋወቃት ይገባል" አለ ለራሱ።

በሚቀጥለው ሰኞ ጠዋት ወደ ገበያ ስትወጣ ራውልን አገኘችው። ቴሬዛን ሲመለከት ፊቱ በራ። "ዘፋኟ"

ትኩር ብላ እያየችው "ምን አልክ?"

"ትላንት ቤተክርስቲያን ውስጥ ስትዘምሪ ሰምቼሻለሁ። ድንቅ ነሽ" መልከ መልካምና ረጅም ነው። ልብስ በመስፋት ያተዳደራል። የሚወደድ ገፅታ አለው። በሰላሣዎቹ መጀመሪያ ሲገኝ ከቴሬዛ ሁለት አመት ቢበልጥ ነው።

ቴሬዛ በሁኔታው ተገረመች። ትኩር ብላ ስታየው ልቧ እንደከበሮ ደለቀባት።

"አመሰግናለሁ" አለች ቴሬዛ። "ሶስት ሜትር ጨርቅ ፈልጌ" ነበር ፊውል ሳቀ። "ደስ ይለኛል፡ በዚህ በኩል"

ቴሬዛ ትኩረት ማድረግ አቃታት። በወጣቱ ውበት ተማርካለች።

ቴሬዛ የገዛችውን እቃ እየጠቀለለላት ሳለ በድንገት "አዲስ ነህ አይደል?" አለችው።

እያያት ፈገግ አለላት:: በልቧ ተስፋ ተጫረ::

“አዎ:: ከጥቂት ቀን በፊት ነው የመጣሁት:: ሱቁ የአክስቴ” ነው:: አጋዥ ትፈልጋለች:: ለጥቂት ጊዜ አብሬያት ለመስራት ወስኛለሁ::”

ጥቂት ጊዜ ማለት ምን ያህል ነው? ስትል አሰበች:: በራሷ ሐሳብ ተገረመች:: “በትልቅ ደረጃ መዝፈን ትችያለሽ” አላተ ራውል:: የራይሙራት ትዝ አላት::

“አመሰግናለሁ” አለችው::

በአይን አፋርነቷ ልቡ ተነካ:: ጨዋታቸውን እንዲቀጥሉ ፈልጓል::

“ከዚህ በፊት ኢዝን አላውቃትም:: ትንሽ እና ቆንጆ ከተማ ናት::”

“አዎ” ስትል መለሰችለት::

“እዚህ ነው የተወለድሽው::”

“አዎ?”

“ትወጅዋለሽ?”

“አዎ”

ቴሬዛ እቃዋን አንስታ እየተጣደፈች ወጣች::

በሚቀጥለው ቀን ቴሬዛ ይቅርታ ልትጠይቀው ወደ ሱቁ መጣች:: ምን እንደምትለው ሌሊቱን በጠቅላላ ተዘጋጅተበታለች:: ነገር ግን ራውልን እንዳየችው ሁሉም ነገር ከውስጧ በኖ ጠፋ:: እያየችው መናገር አቃታት::

“ጤና ይስጥልኝ” አላት ራውል በደስታ:: “በድጋሚ ስላገኘሁሽ ደስ ብሎኛል::”

“አመሰግናለሁ” የሰላሣ አመት ሴት ብትሆንም እንደ ህፃን ልጅ እየሆንኩ ነው ስትል አሰበች:: አቁሚ::

ነገር ግን ማቆም አልቻለችም::

“ዛሬ ደግሞ ምን ልስራልሽ?”

“ተጨማሪ ጨርቅ እፈልጋለሁ”

መናገር የቻለው ይህንኑ ብቻ ነው::

“ስንት ሜትር ትፈልጊያለሽ?”

ሁለት ልትለው እያሰበች በድንገት” አግብተሻል?” ስትል ጠየቀችው::

በደማቅ ፈገግታ ታጅቦ እየተመለከታት “አላገባሁም” አላት:: “እስከአሁን እድል አልገጠመኝም”

ያጋጥምሀል ስትል ቴሬዛ አሰበች:: ሞኒካ ከፓሪስ እንደተመለሰች ይሳካልሀል::

ሞኒካ እንደምትወደው አልተጠራጠረችም:: ምርጥ ጥንድ ይወጣቸዋል:: ሞኑኒካ ራውልን ስትገናኘው የሚሰማትን ስሜት በመገመት ተደሰተች::

በሚቀጥለው ቀን በሱቁ በር ስታልፍ ራውል አያትና በፍጥነት ወጣ::

“እንደምን አረፈድሽ:: እረፍት ልወጣ ነበር:: ስራ ካልበዛብሽ አብረን ሻይ ብንጠጣስ?”

“እኔ አዎ አመሰግናለሁ”

ምላሷ ተሳሰረባት:: ራውል አኮረፈ:: እሷን ለማስደሰት ጥረት እያደረገ ነው:: ለማንም ያልነገረችውን ታሪክ ቁጭ ብላ አወጋችው:: ስለ ብቸኝነቷ ዘርዝራ ነገረችው::

“የተጨናነቀ ነገር አንዱን ብቸኛ ያደርገዋል:: አለችው ቴሬዛ:: “ዘወትር በሰዎች የተሞላ ባዶ ወደብ አይነት ስሜት ይሰማኛል::”

“እየሳቀ ይገባኛል” አላት

“አንተ ግን ብዙ ጓደኞች አሉህ”

“በመጨረሻ አንድ ሰው ብዙ ጓደኞች ሊኖሩት ይችላል?”

ሳያውቁት ብዙ ተጫወቱ:: ራሷን በመስታወት የምታይ መሰላት ሊለያዩ ሲሉ “ነገ አብረሽኝ ምሳ ልትበይ ትችያለሽ?” ሲል ጠየቃት?”

ትሁት ነው:: ማንም ሰው በእሷ ተማርኮ እንደማያውቅ ቴሬዛ ታውቃለች::

"ደስ ይለኛል" አለችው::

በሚቀጥለው ቀን ሲገናኙ ከሰአት በኂላ ስራ ማስፈቀዱን ነገራት እንደ ልጅ እየቦረቀ ነው:: ወደ ኒስ ተያይዘው በረሩ:: እያከነፉት ነው::

በሚቀጥለው ቀን ሞኒካ ከፓሪስ ትመለሳለች:: ራውልን ለሞኒካ ያዘጋጀችው ስጦታ ነበር:: ለእሷ እንደማይሆናት አውቃዋለች:: እውነት የሆነውንና የማይቻለውን ነገር ከህይወት ልምድ ለይታ አውቃዋለች:: መኪናውን የሚያከንፈውን ሰው እየተመለከተ የማይመስለውን ህልሟን ልትገድበው እየሞከረች ነው::

ኒስላይ ምሳቸውን ሲበሉ የባጥ የቆጡን እያወሩ ነው:: ለእፍታ ወሬያቸውን ማቆም አልቻሉም:: እሱ ይጠይቃታል:: እሷ ትመልሳለች:: ፍላጐቱን፣ አመለካከቷንና ስሜቷን ለማወቅ ፈልጓል:: ልባቸው የተገናኘ መስሎታል:: ቴሬዛ የሚፀፅታትን አገር ላለማድረግ እየተጠነቀቀች ነው::

"እህቴ ነገ ከፓሪስ ትመለሳለች:: አብረሽኝ እራት ትበያለሽ? ላስተዋውቅሽ እፈልጋለሁ"

"ደስ ይለኛል" አለችው ::

በሚቀጥለው ቀን ሞኑካ ወደ ቤት ስትመጣ ፈጥና ልትቀበላት ወጣች:: ቴሬዛ በችኰላ "ፓርስ ላይ የምትወጂው ሰው አገኘሽ?" ስትል ጠየቀቻት::

"ተመሳሳይ አሰልቺ ሰዎች" አለቻት::

አሁን እግዚአብሔር የመጨረሻውን ውሳኔ ሰጥቷል::

"ነገ እራት ላይ አንድ ሰው አስተዋወቅሻለሁ" አለቻት ቴሬዛ "እንደምትወጂው ተስፋ አደርጋለሁ::" ለእሱ ምን ያህል እንደምጨነቅለት ማንም እንዲያውቅ አልፈልግም ስትል አሰበች::

በዛው ምሽት አንድ ሰአት አካባቢ ቴሬዛ ሞኒካ እና ቤተሰቦቻቸው ራውልን ለራት እየጠበቁት ነው::

"እነዚህ አባት እና እናቴ ናቸው ራውል"

"እንደምን ናችሁ?"

ቴሬዛ በረጅሙ ተነፈሰች:: "እሷ ደግሞ እህቴ ናት:: ሞኒካ ትባላለች::"

"እንደምን ነህ?" የሞኒካ አቀራረብ ትህትና የተሞላ ነው ሌላ ምንም ነገር አይታይበትም::

ቴሬዛ ራውል በሞኒካ ውበት ይማረካል ብላ እየጠበቀች ነው::

"ዝምታው" በዛ::

ቴሬዛ ያለችበት ሆና ትንፋሿን ውጣ በመካከላቸው ሊፈጠር የሚችለውን ነገር እየጠበቀች ነው:: ሞኒካም ራውልም ያውናቸው:: ራውል የሚያየው ቴሬዛን ብቻ ነው::

"ዛሬ አምሮብሻል ቴሬዛ"

በድንጋጤ "አመሰግናለሁ" አለችው::

ቴሬዛ ያሰበችው አልተሳካላትም:: የማይሆን ነገር እየሞከረች ነው:: የሚፈልገው እሷን ነው:: ማመን አቃታት:: በድጋሚ እንዳትጐዳ ፈርታለች:: መገለሷ የፈጠረባትን ስሜት ደብቃው ኖራለች:: አሁንም በደመ ነፍሷ ያንኑ ነገር ለመድገም ብትሞክርም ራውልን መቋቋም አቃታት:: እየተፈታተናት ነው::

"ልጃችሁ ስትዘፍን ሰምቻታለሁ "አለ ራውል" ልዩ ናት" ቴሬዛ ልቧ ደነበረ::

"ሁሉም ሰው የቴሬዛን ድምፅ ይወደዋል::" አለች ሞኒካ ረጋ ብላ:: ከባድ ምሽት ነው:: ዋናው ነገር መምጫው ደርሷል::

እራት በልተው እንዳበቁ ራውል "ቤታችሁ ያምራል" አለና ወደ ቴሬዛ ዞሮ "መናፈሻውን ልታሳይኝ ትችያለሽ?"

ቴሬዛ ሞኒካን አየቻት:: የእህቷን ትክክለኛ ስሜት ለማጥናት እየሞከረች ነው ሞኒካ ያው ነች::

"እውር ደንቆሮና ጋግርታም ሆናለች::" ስትል ቴሬዛ አሰበች:: ሞኒካ እየዞረች አጣማጆቿን ብትፈልግም ማግኘት አልቻለችም:: ይህ ማለት ስህተቱ የወንዶቹ ሳይሆን የእሷ ነው ማለት ነው:: የምትፈልገውን አታውቅም::

ቴሬዛ ወደ ራውል ዞራ "ወድጄዋለሁ" አለችው::

ቴሬዛ ቃሉን ሳትጨርስ ውጭ አላት፡፡

“ሞኒካን እንዴት አገኘሀት?”

“ጥሩ ልጅ ትመስላለች” አላት ራውል::

ቴሬዛን በእጁ ስቦ ሳማት፡፡

ቴሬዛ ከዚህ በፊት እንዲህ አይነት ነገር አድርጋ አታውቅም፡፡ ከንዱ ላይ ደገፍ ብላ አመሰግንሀለው አምላኬ፡፡ አመሰግንሀለው ስትል አሰበች::

“ነገ አብረሽኝ ራት ትበያለሽ?” ሲል ራውል ጠየቃት::

“አዎ” አለች ላይ ላዩን እየተነፈሰች፡፡

ሁለቱ ሴቶች ብቻቸውን ሲሆኑ ሞኒካ” ከልቡ የወደደሽ ይመስላል” አለቻት፡፡

“ይመስለኛል” ስትል በሀፍረት መለሰችላት

“ትውጅዋለሽ?”

“አዎ”

“ደህና ታላቅ እህቴ ተጠንቀቂ” አለቻት ሞኒካ እየሳቀች፡፡ “ራስሽን አሳልፈሽ እንዳትሰጪ.”

ዘግይቷል ስትል ረዳት አልባ ሆና አሰበች፡፡ “ዘግይቷል” አለች ቴሬዛ፡፡

ከዛች ቀን በኋላ ቴሬዛና ራውል ተለያይተው አያውቁም፡፡ ሞኒካም በዙሪያቸው ታንጃብባለች፡፡ አንዳንዴም አብራቸው የእግር ጉዞ ታደርጋለች፡፡ አብረው ይመገባሉ፡፡

እሁድ ቀን ሞኒካና ራውል ቤተክርስቲያን በመገኘት ቴሬዛ ስትዘምር ያዳምጣሉ፡፡ ዝማሬው ሲያበቃ “ድንቅ ነበርሽ፡፡ ህይወቴን በሙሉ አጠገቤ ሆነሽ ስትዘምሪ መስማት እፈልጋለሁ” አላት ራውል፡፡

ከተገናኙ ከአራት ሳምንት በኋላ ራውል የጋብቻ ጥያቄ አቀረበላት፡፡ “ቴሬዛ የምትፈልገውን ሰው ማግኘት እንደምትችል እርግጠኛ ነኝ፡፡ ነገር ግን እኔን ብትመርጭኝ ኩራት ይሰማኛል” አላት፡፡

ለቅፅበት እየቀለደባት መስሎ ተሰማት፡፡ ከመናገሯ በፊት ቀድሟት “የእኔ ውድ ብዙ ሴቶች እንደማውቅ ልነግርሽ እወዳለሁ፡፡ ነገር ግን አንቺ ከሁሉም የበለጥሽ ማራኪ አዋቂ እና ተወዳጅ ነሽ”

እያንዳንዷ ቃላት በቴሬዛ ጆሮ እንደ ሙዚቃ ትንቆረቆራለች፡፡ መሳቅም ማልቀስም ፈለገች፡፡ እንዴት የተባረኩ ነኝ ስትል አሰበች፡፡ ለመወደድና ለመውደድ በቅቻለሁ፡፡

“ታገቢኛለሽ?”

አስተያየቷ ብቻውን መልሱን ነገረው፡፡

ራውል እንደወጣ ዜናውን ለቤተሰቦቿ አበሰረቻቸው፡፡ ፊቷ በደስታ አብርቷል፡፡

ቤተሰቦቿ በዝምታ ሲመለከቷት ሞኒካ መናገር ጀመረች፡፡

“ቴሬዛ የቤተሰቡን ገንዘብ ፈልጎ እንዳልመጣ እርግጠኛ ነሽ?” በጥፊ የመመታት ያህል ተሰማት፡፡

“አንቺን ለማስከፋት ብዬ የተናገርኩት አይደለም” አለቻት ሞኒካ በመቀጠል” ነገሩ የፈፀመው በፍጥነት ነው፡፡”

ቴሬዛ ደስታዋን የሚያላሽባት ነገር አትፈልግም፡፡ “እኔን መጠበቅ እንደምትፈልጊ አውቃለሁ፡፡ ራውል የራሱ ገንዘብ አለው፡፡ አባቱ ውርስ ትተውለታል፡፡ ለኑሮ የሚሆን በቂ ገንዘብ አለው፡፡ “አለቻት ሞኒካን፡፡

“ሞኒካ ለእኔ ስትይ ተደሰች፡፡ የዚህ ዓይነት ስሜት ተሰምቶኝ አያውቅም፡፡ በጣም ተደስቻለሁ ብሞትም አይቆጭም፡፡”

በመቀጠል ስለ ሰርጉ እቅድ ማውጣት ጀመሩ፡፡

ቴሬዛ በጠዋት ቤተክርስቲያን በመሔድ ፀሎት አደረሰች፡፡

ቴሬዛ ወደ አንድ ሱቅ ሔዳ ለሰርግ የሚሆን እቃ ማዘዝ እንደምትፈልግ ተናገረች፡፡

ራውል ሳቀና “ቆንጆ ሙሽራ ትሆኛለሽ” አላት፡፡

ቴሬዛ የተናገረው ገብቷታል፡፡ ነገሩ ድንቅ ነው፡፡

ስርጉ በአካባቢያቸው በሚገኝ ቤተክርስቲያን እንዲፈፀም፡፡ የዝግጅ አስተባባሪና የሙሽራዋ አጃቢ ሞኒካ መሆኗ አያጠራጥርም፡፡

አርብ አስራ አንድ ሰዓት ቴሬዛ ራውስን ለመጨረሻ ጊዜ አናገረችው ቅዳሜ ስድስት ሰአት ተኩል ላይ ቤተክርስቲያን ቆማ ራውልን እየጠበቀችው ነው፡፡ ሰላሳ ደቂቃ ዘግይቷል፡፡ ቄሱ ወደ ቴሬዛ ተጠጉ፡፡ እጇን ይዟት ወደ ውጭ ወጣ፡፡ ልቧ መደለቅ ጀምሯል፡፡

"ምንድን ነው? የተፈጠረ ችግር አለ? ራውል ላይ የደረሰ ነገር አለ?"

"የእኔ ውድ" አሏት ቄሱ፡፡ "የእኔ ምስኪን ቴሬዛ"

"ግራ መጋባት ጀመረች፡፡ "አባቴ ነገሩ ምንድን ነው? ንገሩኝ!"

"ከጥቂት ደቂቃ በፊት ከራውል መልእክት ደርሶናል፡፡ ራውል . . ."

"አደጋ ደረሰበት? ተጎድቷል?"

"ራውል ከግማሽ ሰአት በፊት ከተማውን ለቆ ሔዷል፡፡"

"እሱ ምን? የሆነ አስቸኳይ ነገር ገጥሞት ይሆናል፡፡"

"ከእህትሽ ጋር ነው የሔደው፡፡ ወደ ፓሪስ የሚወስደውን ባቡር ሲሳፈሩ ታይተዋል፡፡"

ክፍሉ ዞረባት፡፡ "አይሆንም" ስትል አሰበች፡፡ አምላኬን ማሳፈር አልፈልግም፡፡

ነገሮች በብዥታ እየታያት ነው፡፡ እናቱ እጃቸውን ከንዷ ላይ አሳርፈው "የእኔ ምስኪን ቴሬዛ እህትሽ በጣም ጨካኝ ናት አዝናለሁ፡፡"

ቴሬዛ በድንገት ተረጋጋች፡፡ ነገሩን እንዴት ማስተካከል እንደምትችል ታውቅበታለች፡፡

"እናቴ አትጨነቂ፡፡ ራውል ከሞኒካ ፍቅር ቢይዘው አልወቅሰውም፡፡ ማንም ሰው ያጋጥመዋል፡፡ እንደ እሱ የወደደኝ ሰው የለም፡፡

"ተሳስተሻል" አሏት አባቷ እየጮኹ፡፡ "አንቺ ከሞኒካ አስር እጥፍ ትበልጫለሽ፡፡

ነገር ግን የእሱ ሐዘኔታ የመጣው ከአመታት በኋላ ነው፡፡

"አሁን ወደ ቤቴ መሔድ እፈልጋለሁ፡፡ አባካችሁ፡፡"

የተሰበሰበውን ህዝብ አቋርጠው ወደ ቤታቸው ሔዱ፡፡ እንግዶቹ መንገድ ለቀቁላቸው፡፡ በዝግታ ተከተሏቸው፡፡

ወደ ቤታቸው እንደተመለሱ ቴሬዛ በድጋሚ "እባካችሁ ለእኔ አትጨነቁ፡፡ ሁሉም ነገር ጥሩ እንደማሆን ቃል እገባላችኋለሁ፡፡

አባቷ ክፍል ገብታ የእሱን ምላጭ አውጥታ ራሷን ተለተለችው፡፡

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ቴሬዝ አይኗን ሳትገልጥ የቤተሰብ ዶክተርና የአካባቢው ቄስ አልጋዋ አ
ገብ ቆመው ነበር።

"አይሆንም" በማለት ጮኸች። "መመለስ አልፈግም። እንድሞት ተው
: ልሙትበት።"

ቄሱ "እራስን ማጥፋት ይቅር የማይባል ሐጢያት ነው። አምላክ ህይወ
ሰጥቶሻል። ቴሬዛ። የማብቂያው ቀን የሚወስነው እሱ ብቻ ነው። አንቺ ወጣ
ነሽ። ከፊትሽ ብዙ ነገር ይጠብቅሻል"

"ምን ለማድረግ?" አለች ቴሬዛ እየተነፋረቀች። "የበለጠ ለመሰቃየት
ህመሜን መጋፈጥ አልችልም። ስቃዩ ከባድ ነው!"

ቄሱ ረጋ ብለው "እየሱስ ስቃዩን ያርቅልሻል። የሞተው ለእኛ ሲል ነው።
በሱ ላይ ፊትሽን አታዙሪ።"

ዶክተሩ ቴሬዛን መርምሮ ጨረሰ። "እረፍት ያስፈልግሻል። እናትሽ ቀለል
ያሉ ምግቦችን ትሰራልሻለች። ትዕዛዙ ምላጭን አይ ጨምርም።" አሏት።

በሚቀጥለው ቀን ቴሬዛ ከአልጋዋ ተነሣች። እናቷ በማስጠንቀቅ "ምን
ልታደርጊ ተነሣሽ?" ዶክተሩ የነገሩሽ ..."

ቴሬዛ በመቆጣት "ወደ ቤተክርስቲያን መሄድ እፈልጋለሁ። ከእግዚአብሔር
ጋር መነጋገር እፈልጋለሁ።"

እናቷ አመነቱ። "አብሬሽ እሄዳለሁ"

"አይሆንም። ብቻዬን ነው የምሄደው።"

"ግን ..."

አባቷ "ትሂድ" አሉ።

ከቤት ስትወጣ በሀዘኔታ አዩዋት።

"ምን ይገጥማት ይሆን?" አሉ። የቴሬዛ እናት ተከፍተው።

"እግዚአብሔር ብቻ ነው የሚያውቀው"

ቤተክርስቲያን ገብታ ተንበረከከች።

እግዚአብሔር የሆነ ነገር ልነግርህ እቤትህ መጥቻለሁ። እወቅስሀለሁ። እስቀያሚ አድርገህ ስለፈጠርከህን እወቅስሀለሁ። እህቴን ቆንጆ አድርገህ ስለፈጠርካት እወቅስለሁ። በህይወት ዘመኔ አንድ ጊዜ የወደድኩትን ሰው ስለቀማችኝ እወቅስሀለሁ። በጣ ም ጠልቼሀለሁ"

የመጨረሻውን ቃል የተናገረችው በጩኸት ነበር። ቤተክርስቲያኑ ውስጥ የነበሩት ሰዎች በጠቅላላ ዞረው ተመለከቷት።

ቴሬዛ የዚህ አይነት ስቃይ ይኖራል ብላ ገምታ አታውቅም። ሲቋቋሙት የማይቻል ነው። ሌላ ነገር ለማሰብ ያስቸግራል። መብላትም ሆነ መተኛት አቃታት። አለም በላይዋ ላይ የተደፋችባት መሰላት። ትዝታ በአእምሮዋ ደጋግሞ ይመላለሳል።

እሷ ራውል እና ሞኒካ ኒስ ባለው ባህር ዳርቻ አብረው እየተንሸራሸሩ ነው።

"ለመዋኘት ጥሩ ቀን ነው" አለ ራውል።

"ደስ ይለኝ ነበር። ግን ቴሬዛ መዋኘት አትችልም።

"ሁለታችሁ ለምን አትዋኙም? እኔ ሆቴሉ ውስጥ እጠብቃችኋለሁ።"

ነገሩን መረዳት የምትችልበት ብዙ መንገዶች ነበሩ። ግን ታወራ ነበር። ራውልና ሞኒካ አብረው ፈረስ ጋልበዋል። ምሳ እና እራት ተመግበዋል። እጅ ለእጅ ይነካኩ ነበር። ይንሾካሾኩ ነበር። ይሣሣቁ ነበር።

እንዴት ደደብ ሆንኩኝ?

ቴሬዛ ስታንቀላፋ ህልም ማየት ጀመረች። ህልሙ ተደጋጋሚ ነው። ራውል እና ሞኒካ ፍቅር ሲሰሩ ይታያታል። ራውል የለኮሰው ሲጋራ ክፍሉን ሲያጋየውና ሁለቱም ሲያጣጥሩ በሰሙት ጩኸት ከእንቅልፍ ነቃች።

ተመሳሳይ እና የተለያዩ ህልሞች ይፈራረቁባት ጀመር።

አባት እና እናቷ ልጃቸው አይናቸው እያየ ስትጠፋ በመመልከታቸው

ተሰቃዩ:: በድንገት ያለማቋረጥ መመገብ ጀመረች:: በጣም ወፈረች::

አባት እና እናቷ ሊያናግሯት ሲፈልጉ "ደህና ነች" በማለት ትመልስላቸዋለች::

ቴሬዛ ምንም ነገር ያልተፈጠረ ያህል በመቁጠር ህይወቷን መግፋት ጀመረች:: ከተማ ወጥታ ትገበያለች:: ከቤተሰቦቿ ጋር ትመገባለች:: ልብስ ትሰፋለች፣ ታነባለች:: ራሷን በራሷ ፍላጎት ከበበችው:: ይህንን ማለፍ የሚችል አንድ ሰው የለም:: ማንም ሰው ደግሞ አያየኝም በፍፁም:: ቴሬዝም ደህና ሆነች:: ነገር ግን በብቸኝነት አለም ሰመጠች::

ራውል ቴሬዛን ጥሎ ከሄደ ከአመት በኋላ አባቷ ወደ ኢቪላ ለመጓጓዝ ጓዛቸውን ሸከፈች:: "እዛ የምሰራው ስራ ስላለኝ ለምን አብረሽኝ አትመጣም?" አሏት:: ኤቪላ ድንቅ ከተማ ነች::

"አይሆንም:: አመሰግናለሁ አባቴ::"

"ጥሩ" አለና በረጅሙ ተነፈሰ::

"ይቅርታ ወይዘሪት ዲፎስ፣ ደብዳቤ መጥቶልሻል::"

ደብዳቤው እንዲህ ይነበባል፤

ቴሬዛ የእኔ ውድ ቴሬዛ፤

እግዚአብሔር በሚያውቀው አንቺን ውዬ ብዬ መጥራት አልችልም:: ያንን አስከፊ ነገር ካደረኩ በኋላ ይህን መናገር አልችልም:: ጥፋቴ አብሮኝ እንደሚኖር እምልልሻለሁ:: ከየት እንደምጀምር አላውቅም::

ሞኒካ የሁለት ዓመት ሴት ልጅ አስታቅፋኝ ጠፍታለች:: እውነቱን ለመናገር ተገላግያለሁ:: አንቺን ትቼ ከሄድኩበት ቀን አንስቶ ገሐነም ውስጥ ነበር የምኖረው:: ነገሩን ለምን እንዳደረኩት እስከአሁን አልገባኝም:: ከእሷ ጋር የፈፀምኩት ጋብቻ እንደማይዘልቅ አውቀው ነበር:: የምወደው አንቺን ነበር::

ቴሬዛ እወድሻለሁ:: ምንጊዜም ከልቤ እወድሻለሁ:: ላሳለፍናቸው ጥሩ ጊዜያት ስትይ ይቅር በይኝ:: ይቅርታሽን እለምንሻለሁ:: እና ... ደብዳቤውን መጨረስ አልቻለችም:: ራውልን እና የሞኒካን ልጅ መመልከት የማይታሰብ ነው::

ደብዳቤውን ወረወረችው::

"ከዚህ መውጣት እፈልጋለሁ::" አለች ቴሬዛ ለአባቷ:: "ዛሬ ምሽት:: አሁን አባክህ ... አባክህ...

እሷን ማረጋጋት አስቸጋሪ ነበር::

"ራውል እዚህ ከመጣ ሌላው ቢቀር እነጋግረው" አሳት አባቷ:: "አላደርገውም" ካየሁት እገለዋለሁ "የአባቷን እጅ ይዛ አነባች:: ከአንተ ጋር ውሰደኝ::" በማለት ለመነችው::

የትም ብትሄድ ግድ የላትም::

በዛው ምሽት ቴሬዛ እና አባቷ ወደ ኢቪላ ተጓዙ::

የቴሬዛ አባት ልጁ ደስታ በማጣቷ እጅግ ተከፍቷል:: ነገር ግን አንገቷን ቀና አድርጋ መጓዝ ስትጀምር በደስታ ተሞላ:: ኢቪላ እንደደረሱ አባቷ "ቄስ ቤሬንዶ የሚባሉ ቄስ እዚህ አሉ:: የጥንት ወዳጄ ናቸው:: ምን አልባት ይረዱሽ ይሆናል:: ታነጋግሪያቸዋለሽ?"

"አላነጋግራቸውም!" ከእግዚአብሔር ጋር ምንም አይነት ስራ የለኝም::" አባቷ ሥራውን ጨርሶ እስኪመለስ ሆቴላቸው ቁጭ ብላ ጠበቀችው፣፡

"ቴሬዛ እባክሽ አናግሪያቸው"

"አይሆንም" ስለቻው ተስፋ ቆረጡ:: ቴሬዛ ከክፍሏ መውጣትም ሆነ ወደ ኢገ// መመለስ አልፈለገችም::

በመጨረሻ ቄሱ ሊያይዋት መጡ::

"ከዚህ በፊት ቤተክርስቲያን ታዘወትር እንደነበር አባቷ እንደነገራቸው አጫወቷት"

የቄሱን አይን እያየች "ከአሁን በኋላ ፍላጎት የለኝም:: ቤተክርስቲያን የሰጠችኝ ነገር የለም::

ቄሱ ሳቁ:: "ቤተክርስቲያን ለሁሉም ሰው የምትሰጠው ነገር አለ:: የእኔ ልጅ ተስፋና ህልም ትሰጠናለች..."

"የእኔ ህልም በኖ ጠፍቷል::"

እጇን ጫን ብለው ያዙት::

"እግዚአብሔር በዚህ አያምንም:: አነጋግሪው :: እሱ ይነግርሻል::

ቴሬዛ ግድግዳውን እያዩት ቆማ ቀረች:: ቄሱ ሲወጡ አላስተዋለችም::

በሚቀጥለው ቀን ያለፈው ስሜቷ ተመለሰላት:: ቤተክርስቲያን ሔዳ አምላኳን ይቅርታ ለመነች:: መንፈሷ ተመልሶ ታደሰ በእሷ ደካማነት ነው አምላኳን የሸነገለችው:: እሱ አልተዋትም::

ቄሱ ቤሬንዶ ውስጥ ነበሩ:: "ምን እንደማደርግ አላውቅም:: እምነቴ ሞቷል አለቻቸው:: ይዘዋት ገብተው ለአንድ ሰዓት ያህል አወሯት:: አባቷም ትተዋት ወደአገራቸው ተመለሱ:: ደህና እንደምሆንም ቃል ገባችላቸው::

ቴሬዛና ቄስ ቤሬንዶ በተደጋጋሚ መገናኘት ጀመሩ:: እጅግ አዘኑላት:: እየቆየች ተስፋዋ ተመለሰ:: ከረጅም ጊዜ በኋላ ውስጧ ነፃ መሆኑን ተረዳች::

ቄስ ቤሬንዶ አንድ ቀን "ከዚህ አለም እምነት ከሌለሽ በሚቀጥለው አለም ማመን አለብሽ" አሏት:: "እየሱስ ሊቀበልሽ ይጠብቅሻል:: መሄጃ እንደሌላት ስትነግራቸ ው ወደ ቤት መመለስ እንደምትችል ነገሯት::

"አልፈልግም"

"እዚህ መቆየት ትችያለሽ"

"እዚህ?" አለች ግራ በመጋባት::

"እዚህ አካባቢ የሴቶች ገዳም" አለ በማለት ዝርዝሩን አስረዷት:: አነጋገራቸው ልቧን አሞቀው:: ገዳም መግባት እንደምትፈልግ ነገረቻቸው::

"መመለስ የማይታሰብ ነው" አለች::

"እሷም መመለስ አልፈልግም" አለች::

በሚቀጥለው ቀን ቄስ ቤሬንዶ ወደ ገዳሙ ወስደው ከእማሆን ቤቲና ጋር አገናኟት:: ትተዋቸው ወጡ::

ቅጥር ግቢውን ስትረግጥ አወቀችው:: በመጨረሻ ስትል በውስጧ አሰበች:: በመጨረሻ::

ለአባቷና እናቷ ስልክ ደወለችላቸው::

"ሐሣብ ገብቶኝ ነበር" አሏት:: እናቷ "ወደቤት መቼ ትመለሻለሽ"

"እቤቴ ነው ያለሁት::

ቴሬዛ የምንኩስና ስነ ሥርዓቱን በማጠናቀቅ ገዳም ተቀላቀለች::

አሁን ከሰላሣ አመት በኋላ ትታው ወደነበረው አለም ተመለሰች:: ጫካ ውስጥ ተጋድማ ከአድማስ ባሻገር የምትወጣውን ፀሐይ እያየች ነው:: ሲስተር ቴሬዛ በሐሣቧ "ገዳም የገባሁት ለተሳሳተ አላማ ነበር:: ከአምላክ መሸሽ የለብኝም:: መራቅ የአለብኝ ከአለም ነው:: አምላክ የልቤን ያውቃል" አለች::

ስልሳ አመቷ ሲሆን ያለፉትን ሰላሣ አመታት በደስታ ኖራለች:: አሁን በድንገት አለም ተቀላቀለች::

እውነት የሆነውንና ያልሆነውን ማወቅ ተሳናት:: ያለፈውና የአሁኑ ነገር ተሳሰሩባት:: ይህ ነገር በእኔ ላይ ለምን ተፈጠረ? አምላክ በእኔ ላይ ያለው እቅድ ምንድን ነው?

ምዕራፍ አስራ ሦስት

ለሲስተር ሜጋን ጉዞው ጀብዱ ሆኖባታል፡፡ አዲስ ነገርና ድምፅ ዙሪያዋን ከቧታል፡፡ እየተገረመች ነው፡፡

የቡድን አባሎቿ አስደንቀዋታል፡፡ አምፓሮ ጂሮን አስፈሪና ኃይለኛ ሴት ናት፡፡ ከሁለቱ ወንዶች እኩል ትራመዳለች፡፡ ደግሞም ሴትነቷ ያስታውቅባታል፡፡

ፌሊክስ ካርፒዮ ማራኪ ነው፡፡

ከቡድኑ አባላት ሜጋንን የሳባት ጀሚ ሚሮ ነው፡፡ ውስጡ ያለው ጥንካሬ ፊቱ ላይ ይነበባል፡፡ በአሳማው ፅኑ እምነት አለው ልክ በገዳም እንዳሉት መነኩሳት፡፡

በጉዞአቸው ወቅት ከሜጋን በስተቀር ሶስቱ የጉዞ እቃቸውን ተከፋፍለው ከመሣሪያቸው ጋር ተሸክመው ተንቀሳቀሱ፡፡

"አንዱን የመኝታ ከረጢት ልያዝ" በማለት ሜጋን ጠየቀች፡፡

ጀሚ ሚሮ በመገረም ካያት በኋላ "ጥሩ ነው ሲስተር" አላት

ከረጢቱን አቀበላት፡፡ ከጠበቀችው በላይ ከባድ ነው፡፡ ነገር ግን ይህንን አልተናገረችም፡፡ ቅሬታም አላቀረበችም፡፡

በጨለማ ቆንጥር እየሰበሩ ተጓዙ ትንኝ ይነክሳቸዋል፡፡ እነዚህ ሰዎች እነማን ናቸው? ስትል ሜጋን ራሷን ጠየቀች፡፡ ተገረመችም፡፡ መነኩሳቱ ተበታትነዋል፡፡ እሷም ከማታውቃቸው ሰዎች ጋር መጓዟ ምቾት አልሰጣትም፡፡

ትንሽ ያወራሉ፡፡ ብዙ ያንሾካሹካሉ፡፡

"ቫላዶሊድ ላይ ሁሉም ነገር ተዘጋጅቷል? በጉሽ ግጥሚያው ወቅት "አዎ ጀሚ፡፡ ሩቢዩ እና ቶማስን ባንኩ አጠገብ በጉሽ ግጥሚያው ወቅት እናገኛቸዋለን"

"ጥሩ" ለላርጐ ኮርቴዝ እንዳቀበለን መልእክት ስደድላት፡፡ ቀኑን ግን እንዳትነግረው፡፡

"እሺ"

ሜጋን ስማቸው የተጠራው ሰዎች እነማን ናቸው? ስትል አሰበች፡፡ በጉሽ ግጥሚያው ወቅት ባንኩ ጋር ምን ያደርጋሉ? መጠየቅ ፈልጋ ተወችው፡፡ ብዙ ጥያቄ እንደማይፈልጉ ገባት፡፡

ሊነጋጋ ሲል ከሸለቆው ስር ጭስ ታያቸው፡፡

"እዚህ ጠብቁኝ" አለ ጀመ በሹክሹክታ፡፡ "ዝም በሉ"

ጫካው ውስጥ ገብቶ ተሰወረ፡፡

ሜጋን "ምንድን ነው?" አለች፡፡

"አፍሽን ዝጊ!" አለቻት አምፓሮ ጂሮን"፡፡

ከአስራ አምስት ደቂቃ በኋላ ጀመ ተመለሰ፡፡

"በወታደሮች፡፡ ተከበናል፡፡"

ወደ ኋላ ግማሽ ማይል ያህል ተመልሰው ተጓዙና መንገዳቸውን ቀይረው ጉዞአቸውን ቀጠሉ፡፡

ሜጋን "ፖሊሶች ለምንድን ነው የሚፈልጓቸው?" ስትል ጠየቀች፡፡

ጀሚ ሚሮ "እንዳልተያየን" መናገር አለብን አለ፡፡

መልሱ አረካት፡፡ ለጊዜው ስትል አሰበች፡፡ ስለዚህ ሰው ብዙ ማወቅ ፈልጋለች፡፡

ከግማሽ ሰአት ጉዞ በኋላ መጠለያ መርጠው አረፉ፡፡ "ፀሐይ እየወጣች ነው፡፡ አስኪመሽ እዚህ እናሳልፋለን፡፡ "አለ ጀሚ ሜጋንን እያየ፡፡ "ዛሬ ምሽት ፈጠን ብለን መጓዝ አለብን፡፡"

አንገቷን በመነቅነቅ "በጣም ጥሩ" አለች

ጀሚ የመኝታ ከረጢቱን አወጥቶ ዘረጋው፡፡ አምፓሮ ጂሮን አጠገቡ ተኛች፡፡

ፊላክስ ካርፒዮ ሜጋንን "የእኔን ወስደሽ ተኚ ሲስተር እኔ መሬት ላይ እተኛለሁ"

"እሱ የአንተ ነው አልፈልግም" አለች ሜጋን፡፡

"ለአምላክ ብለሽ ግቢና ተኚ" አላት" አምፓሮ ሸረሪት ነክሰሽ በጩኸት እንድትቀሰቅሺን አንፈልግም::

ሜጋን ተቀብላ ገብታ ተኛች

ጀሚ እያየት "በደንብ ተኚ ከፊታችን ብዙ መንገድ ይጠብቀናል አላት::

ሜጋን ማቃሰት ሰምታ ነቃች ጠንካራ ድምፅ ነው:: ሜጋን በትኩረት ቁጭ አለች:: ድምፁ የሚወጣው ከጀሚ የመኝታ ከረጢት ውስጥ ነው:: በጣም ታሟል ስትል አሰበች::

ድምፁ እየጨመረ መጣ:: የአምፓሮ ጂሮን መሆኑን ለየችው:: ፍቅር እየሰሩ ነበር:: ጀሚ ሚሮን ተመኘችው:: ከዛም መፀለይ ጀመረች:: የማደጎ ቤቱ ህፃናት ማሳደጊያው ትዝ አላት::

ምዕራፍ አስራ አራት
አቪላ 1957

የሚጠሯት "ሜጋን አሸባሪዋ"

"ሜጎን የማትቻለው"

"ሜጋን ሰይጣኗ" እየተባለች ነው::

የአስር አመት ልጅ ነበረች::

ጨቅላ ልጅ እያለች ነው ወደ ማሳደጊያው የመጣችው:: እሷን የማሳደግ አቅም የሌላቸው ገበሬዎች በር ላይ ተጥላ ተገኘች::

አቪላ ጫፍ ወደሚገኝ የህፃናት ማሳደጊያ ተቋም ገባች:: ተቋሙ የሚገኘው ድሆች በሚኖሩበት የከተማ ክፍል አቅራቢያ ነው:: መርቸዲስ ኤንጅልስ በሚባሉ ሴት ይተዳደራል:: ሴትየዋ አስፈሪ ናቸው::

ሜጋን ከሌሎቹ ልጆች የተለየች ሳትሆን ፍፁም ውብ ነች:: ከመጀመሪያው አንስቶ በሌላ ነገርም የተለየች ነበረች:: ገለልተኛ፣ መሪ እና ብጥብጥ ቆስቋሽ ናት:: በማሳደጊያው ችግር ከተፈጠረ ኃላፊዋ ቀድመው የሚይዙት እሷን ነው::

በአመታት ሒደት ምግብን በተመለከተ አድማ ትመራለች:: ታስተባብራለች ታስልፋለች:: ብዙ ጊዜ የማምለጥ ሙከራ አድርጋለች:: በሌሎቹ ህፃናት ዘንድ ዝነኛ ነች:: ከብዙዎቹ ህፃናት ትንሿ እሷ ብትሆንም በብዙ ነገር መሪያቸው ነበረች:: በተፈጥሮዋ መሪ ነች:: ለልጆቹ ታሪክ ትነግራቸዋለች:: እነሱም በፍቅር ያዳምጧታል:: ህልሟን እውን አድርጋ ታወጋቸዋለች::

የቤተሰቦቿን ታሪክ ፈጥራ ታጫውታቸዋለች:: ጥሩ ታሪክ ቀምማ ትነግራቸዋለች:: ስትተኛ ለራሷ የፈጠራ ታሪክ ትነግራታለች:: አባቷ ጀግና እንደነበር ታስባለች:: እናቷም ደግ የቤት እመቤት እሷን ከልባቸው የሚወዱ ወላጆች:: አባቷ በጦርነት በመሞቱ እናቱ እሷን ማሳደግ ስላቃታት እዚህ አስገባቻት:: ይህ ነው የቀን ህልሟ:: እውነታው ግን ይሄ አይደለም::

ምኞቱ ማለቂያ የለውም::

በህፃናት ማሳደጊያው ሰላሳ ልጆች ሲኖሩ አዲስ ከተወለዱት ህፃናት አንስቶ

አስራ አራት አመት እስከሞላቸው ልጆች ይገኛሉ:: ብዙዎቹ ስፔናውያን ሲሆኑ የሌላ አገር ዜጐችም ይገኙበታል:: በዚህ የተነሣ ሜጋን ብዙ ቋንቋዎችን ለምዳለች:: አቀላጥፋም ትናገራለች:: በልጅነታቸው ስራ አሻንጉሊት ሲያደርጉ ደግሞ ስለተቃራኒ ጾታ ግንኙነት ያወጋሉ:: የንግግራቸው ቀዳሚ ርዕስም ይኸው ይሆናል::

"ያማል"

"ግድ የለኝም:: እስከ ዛው መጠበቅ አልችልም" የሚሉና ሌሎች ንግግሮች በስፋት ይደመጣሉ::

አንድ ምሽት ሁሉም ከተኙ በኋላ ፐሪሞ ኮንዴ የተባለ ወጣት ወንድ ወደ ሴቶቹ ክፍል ሹክክ ብሎ መጣ:: ማንም ሳያየው ሜጎን አልጋ ውስጥ ገባና አብሯት ተኛ::

"በፍርሀት ተውጦ ነበር"

"ሜጋ ወደ ራሷ አስጠግታ አቀፈችው:: ወንድነቱ ሲሟሟቅ ተሰማት::

"ፐሪሞ"

"አዝናለሁ:: አልቻልኩም"

ወንድነቱ በደንብ ገፋት::

"እወድሻለሁ ሜጋን:: በዚች አለም የምጨነቀው ላንቺ ብቻ ነው"

"አለምን ገና መች አየሁት"

"እባክሽ አትሳቂብኝ"

"እኔም እወድሀለው ፐሪሞ"

"ሜጋን ፍቅር እንስራ?"

"አይቻልም"

"አስቸገርኩሽ አይደል:: ወደ አልጋዬ እመለሳለሁ" አላት ድምፁ ላይ ህመም እየተሰማ::

"ቆይ" አለችው ሜጋን "የሚያስደስትህን ነገር አደርግልሀለው" አለችና

ወንድነቱን በእጇ ይዛ የስሜቱ ጫፍ ላይ አደረሰችው::

ሰውነቷ ተጋጋለ:: አሁን ፍቅር እንስራ ይለኛል ብላ ስትጠብቅ እሱ በዝምታ ተጋደመ:: በመቀጠል ወደ ክፍሉ ተመለሰ::

በዛ ሌሊት ሜጋን እንቅልፍ አልወሰዳትም:: በድጋሚ ወደ አልጋዋ እንዲመጣ በፍፁም አትፈቅድለትም:: ስሜቱ ከፍተኛ ነበር::

በየጊዜው ህፃናቱ ለማደጐ አሳዳጊዎች እየሰጡ ቁጥራቸው ተመናመነ:: አጋጣሚው ከማሳደጊያው ለማምለጥ ጥሩ እድል በመሆኑ ሁሉም በጉጉት ይጠብቁታል::

እሷ ግን በአስቸጋሪነቷ ማንም ወስዶ ሊያሳድጋት አልፈቀደም:: አስቸጋሪነቷን ሁሉም አውቀውታል:: ሌሎቹ ልጆች በእጅጉ እንደሚወዷት የሚያውቁ ማንም የለም::

ቄስ ጤርናዶ በሳምንት አንድ ጊዜ ወደ ማሳደጊያው በመምጣት ጉብኝት ያደርጋሉ:: የጉብኝቱ መሪ ደግሞ ሜጋን ነች:: ሜጋን ከፍተኛ አንባቢ መሆኗን ያደርጋሉ በደንብ ያውቃሉ:: ከማንም ጋር ያላወራችውን ነገር ከቄሱ ቄሱ እና ኃላፊዋ በደንብ ያውቃሉ:: ሜጋንን ከገበሬዎቹ ተቀብለው ያመጧት ቄስ ቤርናዶ ጋር ትነጋገርበታለች:: ሜጋንን ከገበሬዎቹ ተቀብለው ያመጧት ቄስ ቤርናዶ ናቸው::

"ለምን አላሳደጉኝም?" ሜጋን ጠየቀች

"አዛውንቱ ቄስ" በጣም ፈልገው ነበር ሜጋን ግን አዛውንት እና ተሰሚ ነበሩ"

"እውነተኛ ወላጆቼ እርሻ ውስጥ ለምን ጣሉኝ?"

"አንቺን ለማሳደግ አቅም ስለሌላቸው መሆኑን እርግጠኛ ሆኜ መናገር እችላለሁ"

ሜጋን እያደገች ስትመጣ በጣም መመሰጥ አበዛች:: ስለካቶሊክ ቤተክርስቲያን በቂ ግንዛቤ ያህች:: ብዙ መንፈሳዊ መፅሐፎችን አነበበች:: ዘወትር የቤተክርስቲያን ታዳሚ ሆነች:: ከሁሉ በላይ በቤተክርስቲያኑ ውስጥ ያለው ሰላምና መረጋጋት ይመስጣታል::

አንድ ቀን "ካቶሊክ መሆን እፈልጋለሁ" በማለት ለቄስ ቤርንዶ ነገረቻቸው:: ወደ አንድ ጥግ ወስደው ፀሎት አደረጉላት::

ሰላም ካንቺ ጋር ይሁን አሏት በመጨረሻ፡፡

አስራ አምስት አመት ሲሞላት የሜጋን ውበት ልብ የሚሰርቅ ሆነ፡፡ አንድ ቀን ማርቸዲስ ኤንጂልስ በድንገት ቢሮአቸው አስጠሯት፡፡ ቄስ ቤርንዶ አብረዋቸው ነበሩ፡፡

"ሰላም አባቴ"

"ሰላም ነሽ የእኔ ውድ ሜጋን"

ማርቸዲስ ኤንጅልስ "ችግር እንደገጠመን ስነግርሽ እየፈራሁ ነው ሜጋን"

"እ?" አለች የሰራችውን ጥፋት እያሰበች፡፡

ኃላፊዎ "እዚህ ለመኖር የእድሜ ገደብ ተቀምጧል፡፡ ገደቡ አስራ አምስት አመት ሲሆን አንቺም አስራ አምስት አመት ሞልቶሻል፡፡

ሜጋን ደንቡን በደንብ ታውቀዋለች፡፡ ማሰብ አትፈልግም እንጂ፡፡ ማንም እንደ ማይፈልጋት ታውቀዋለች፡፡

"መልቀቅ አለብኝ?"

ኃላፊዎ ቢያዝኑም ምንም አማራጭ የላቸውም፡፡ በወጣው ደንብ ነው የምንገዛው፡፡ የቤት ሰራተኛ ሆነሽ የምታገለግይበት ቦታ አግኝተንልሻል፡፡

ሜጎን ቃል አልተነፈሰችም፡፡

ቄስ ቤርንዶ "የት መሔድ ነው የምትፈልጊው?"

የሆነ የምትሔድበት ቦታ መኖሩ ታወሳት፡፡

በአስራ ሁለት አመቷ ለተቋሙ እቃ ለመግዛት ወደ ውጭ ስትመላለስ በአቅራቢያቸው ያለውን የሴቶች ገዳም ታውቀዋለች፡፡ ለእማሆይ ቤቲና እቃ ታደርስ ነበር፡፡ ዘወትር ወደ ግቢው ስትገባ ንፅህና ይሰማታል፡፡ ለሜጋን ደግሞ ፍቅር የተሞላ ቤት ነው፡፡

እማሆይ ብሩህ ከሆነችው ወጣት ጋር ጥሩ ግንኙነት ያላቸው ሲሆን በአመታት ቁርኝታቸው ስለ ብዙ ነገር አውግተዋል፡፡

"ሰዎች ገዳም የሚገቡት ለምንድን ነው? "ስትል ሜጋን ጠየቀቻቸው "በብዙ ምክንያቶች፡፡ ራሳቸውን ለአምላክ ለመስጠት፣ ተስፋ ሲቆርጡ፣ መኖር ሲያስጠላቸው፣ ጠፍተው ይመጣሉ፡፡ አምላክ ደግሞ ለሁሉም ነገር መልስ

ይሰጣቸዋል፡፡

በሜጋን ልብ ተስፋ ብልጭ አለ፡፡ "እኔ የማንም ሆኜ አላውቅም" ስትል ሜጋን አሰበች፡፡ የእኔ እድል ይሄ ነው፡፡"

"ገዳሙን መቀላቀሉ ጥሩ ይመስለኛል፡፡"

ከስድስት ሳምንት በኋላ ሜጋን እቃዋን ጠቅልላ ወጣች፡፡

በመጨረሻ ሜጋን ስትፈልገው የነበረውን ነገር አገኘች፡፡ የእሷ የሆነውንና እሷን የሚመጥናትን፡፡ እነዝህ የእሷ እህቶች ናቸው፡፡ እስካሁን ያላገኘችውን ቤተሰብ አግኝታለች፡፡ ሁሉም በአባታቸው ጥላ ስር አንድ ናቸው፡፡

ሜጋን በገዳሙ የሒሳብ ሰራተኛ ሆና ተቀጠረች፡፡ ሲስተሮቹ የሚጠቀሙበት ጥንታዊ የምልክት ቋንቋ በጣም መሰጣት፡፡ 472 ምልክቶችን ይጠቀማሉ፡፡

ሁሉም ትዕዛዝ በምልክት ይከናወናል፡፡ አንድ መነኩሴ ህይወታቸው ማለፉን ተከትሎ ሜጋን የቀብር ስነስርዓቱን ለመጀመሪያ ጊዜ ታደማች፡፡ ከ1030 እ.ኤ.አ. አንስቶ ባህሉ አልተለወጠም፡፡ ሻማ ይበራል፣ አበባ ይቀመጣል፣ የምንኩስና ልብሳቸውን እንዳጠለቁ አምረው ይገነዛሉ፡፡ የፀሎት ስነ ስርዓቱ እንደተጠናቀቀ ቀብሩ ይፈፀማል፡፡

ሜጋን በሐሳብ የምትዋጥባቸው ጊዜያት ብዙ ናቸው፡፡ ገዳሙ ፍፁም የሆነ ሰላም ሰጥቷል፡፡ ነገር ግን ገና ሰላሟ አልተሟላም፡፡ ውስጧ የጐደለው ነገር አለ፡፡ የረሳቻው ነገር እየተመለሰ ይረብሻታል፡፡ በህፃናት ማሳደጊያው ትታቸው ስለመጣቸው ጓደኞቿ ታስባለች፡፡ የውጩ አለም ሁኔታ ያሳስባታል፡፡ ሙዚቃ፣ ዳንሱ እና ሳቁ ይታወሳታል፡፡

ሜጋን ወደ እማሆይ ቤቲና ሄደች፡፡

"ሁላችንም ላይ የሚከሰት ነገር ነው" አሏት፡፡ "ለእሷ ማረጋገጫ ሲሰጧት" ነገሩን ቤተክርስቲያን "የሰይጣን ስራ" ብላ እንደምትጠራው ነገሯት፡፡ አትጨነቂ ልጄ ሁሉም ያልፋል፡፡

እንዳሉት ሆነ፡፡

ልትረሳው ያልቻለችው ነገር የበተሰቦቿን ማንነት የማወቅ ጉጉቷ አለመሞቱ ብቻ ነው፡፡ "መቼም አላውቃቸውም" ስትል ተስፋ በመቁረጥ አሰበች፡፡ በህይወት እስካለሁ ድረስ አይሳካልኝም፡፡

ምዕራፍ አስራ አምስት
ኒውዮርክ ሲቲ 1976

ኒውዮርክ በሚገኘው ዋልዶርፍ አስቶሪያ ሆቴል ዙሪያ ሪፖርተሮች አሰፍስፈው ታዋቂ የኪነጥበብ ባለሙያዎችን ይመለከታሉ። ያማረ የእራት ልብስ የለበሱት ኮከቦች ከሊሞዚናቸው እየወረዱ ሶስተኛ ፎቅ ወደ ሚገኘው ቦልሩም እየገቡ ነው።

ሪፖርተሮቹ "ምክትል ፕሬዝዳንት አባክዎ ወደዚህ ይመልከቱ?" ሲሏቸው የፎቶ ካሜራዎች ብልጭታ ፊታቸው ላይ አንፀባረቀ።

"አገረ ገዥ አዳምስ ተጨማሪ ፎቶ ልውሰድ እባክዎ?"

የብዙ አገራት ተወካዩችና ሴናተሮች ተዋቂ ሰዎችና ነጋዴዎች ተገኝተዋል። ሁሉም የተሰበሰቡት የኤለን ስኮትን ስላሳኛ የልደት በአል ለማክበር ነው። እነሱ የሚያከብሩት የስኮት ኢንዱስትሪ ብቸኛ ወራሽ የሆነችውን ኤለን ስኮትን እና የምትመራቸውን የተለያዩ ግዙፍ ተቋማት ነው። በዚህ ምሽት የሚሰበሰበው ገንዘብ ለበጎ አድራጎት ድርጅት የሚሰጥ ነው።

የስኮት ኢንዱስትሪ በመላው አለም ተስፋፍቷል። ከሀያ አምስት አመት በፊት የድርጅቱ ፕሬዝዳንት የነበረው ሚሎ ስኮት በድንገተኛ የልብ ድካም ህይወቱ ሲያልፍ ሚስቱ ኤለን ስኮት የማስተዳደር ስልጣኑን ጠቅላላ ያዘችው። በአመታት ሒደት የኩባንያውን ትርፍ በሶስት እጥፍ በማሳደግ ታዋቂነቷን አሳይታለች።

የዋልዶርፍ አስቶሪያ ግራንድ ቦልሩም በደንብ አሸብርቋል። በግብዣው ላይ ስድስት መቶ የሚጠጉ እንግዶች ታድመዋል።

የእራት ግብዣው እንደተጠናቀቀ የኒውዮርክ ከተማ አገረ ገዥ ወደ መድረክ ወጡ።

"ክቡር ምክትል ፕሬዝዳንት ጥሪ የተደረገላችሁ እንግዶች..." በማለት ኤለንን የሚያሞግስ ንግግር አደረጉ።

ፈገግታና ጭብጨባ አጀባቸው።

የኤለንን ለጋስነት አግዝፈው ተናገሩ። ንግግሩ አስር ደቂቃ ወሰደ። ነገር ግን ኤለን ስኮት እየሰማች አልነበረም። "እንዴ ለምንድን ነው የተሳሳተው" ስትል አሰበች።

ስኮት ኢንዱስትሪ የእኔ ኩባንያ አይደለም። እኔ እና ሚሎ በስርቆት ያገኘነው ነው። እኔ ከእሱ የበለጠ ወንጀለኛ ነኝ። ከአሁን በኋላ ችግር አያመጣም። ምክንያቱም በቅርቡ ሟች ነኝና።

ዶክተሩ የነገራትን ቃል በቃል አስታወሰችው ከላብራቶሪ የወጣውን የሞት ደብዳቤውን አንብቦት ነበር።

"እጅግ ከልቤ አዝናለሁ ወይዘሮ ስኮት። ከዚህ የበለጠ በጨዋነት ልነግርዎት የምችልበት መንገድ የለኝም። ካንሰሩ በመላ አካልዎ ተስፋፍቷል። መከላከል የማይቻልበት ደረጃ ላይ ደርሷል።"

ሆዷ ሲገለባበጥ ተሰማት።

"ምን ያህል ጊዜ እቆያለሁ?"

እያመነታ "ምናልባት አንድ አመት"

በቂ ጊዜ አይደለም። ብዙ የምሰራው ስራ አለኝ። "ስለዚህ ነገር ለማንም እንዳታውራ" አለችው አስረግጣ።

"በፍፁም አላደርገውም።"

"አመሰግናለሁ ዶክተር"

ሐኪም ቤቱን የመልቀቅ ፍላጐት አላሳየችም። የምታስበው ብቸኛው ነገር" ከመሞቴ በፊት ላገኛት ይገባል" የሚለው ሐሳብ ነው።

የአገር ገዥው ንግግር አበቃ።

በመቀጠል ኤለን ስኮትን ከእንግዶቹ ጋር አስተዋወቃት።

ኤለን ስኮት ተነስታ ወደ መድረኩ ወጣች።

"እኔን መመልከት ልክ በመሞት ላይ ያለችን ኮከብ እንደመመልከት ነው። ከአሁን በኋላ እዚህ አልገኝም" ስትል አሰበች።

ብዙ ጭብጨባ ተቀበላት። ስራዬን ቢያውቁ ኖሮ ምን ይሉ ነበር? ስትናገር ድምጿ በራስ መተማመን የተሞላ ነው።

ከአመት በኋላ በማለት አሰበች። የት ይሆን ያለችው በህይወት ካለች አገኛታለሁ።

ታዳሚዎቹ መስማት የሚፈልጉትን ነገር ተናገረች።

አእምሮዋ ግን አርባ ሁለት አመት ወደ ኋላ መልሶ ወደ ጋሪ ኢንዲያን. . .

ኤለን ዱዳሽ የአስራ ስምንት አመት ልጅ ሳለች ጋሪ ኢንዲያና በሚገኘው የስኮት ኢንዱስትሪ መኪና ማምረቻ ውስጥ ተቀጠረች። ማራኪ ልጃገረድ ነበረች። ሚሎ ስኮት ኩባንያውን ሊጎበኝ ሲመጣ ኤለን አስጎብኟው ሆና ተመረጠች።

"ሔይ! ኢሊ ምን ይመስልሻል? ምናልባት የአለቃችንን ወንድም ታገቢው ይሆናል። እኛም ለአንቺ እንሰራ ይሆናል።

ኤለን ዱዳሽ ሳቀች። "ትክክል። ያን ጊዜ አሳሞች ክንፍ ያወጣሉ።

ሚሎ ስኮትን እንደጠበቀችው አላገኘችውም። በሰላሳዎቹ መጀመሪያ የሚገኝ ሰውነቱ የተስተካከለ ጉልማሳ ነው። "መልኩ መጥፎ አይደለም" በማለት ኤለን አሰበች። አይን አፋር ይመስላል።

"ጊዜሽን ሰውተሽ እኔን ማስጎብኘትሽ ለጋስነትሽን ያሳያል። ስራሽን እንዳላስተጓጉልኩብሽ ተስፋ አደርጋለሁ" አላት።

"ልክ ነህ" አለችው።

ሲያነጋግሩት አይከብድም።

ከአስፈሪው አለቃ ወንድም ጋር በዚህ መልኩ መነጋገሯ ገብቶታል። ለአባትና እናቷ እስክትናገር ድረስ ቸኩላለች።

ሚሎ ስኮት በሰራተኞቹ እና ችግራቸው ከልቡ ተመስጧል። ኤለን ሁሉንም ቦታ አስጎብኘችው።

"ስራው ሰፊ ነው አይደለም እንዴ ወይዘሪት ዱዳሽ?"

ይህን ሁሉ ሐብት ይዞ የህፃን ተግባር ያሳያል።

በድንገት መገጣጠሚያው ክፍል አደጋ ተፈጠረ። መኪናዎቹን የሚሸከመው ኬብል ተበጥሶ መሸከሚያ ብረቱ ወደታች መምዘግዘግ ጀመረ። ሚሎን ስኮት ካሰሩ ነው የቆመችው። ኤለን በሰኮንዶች ሽርፍራፊ ሁኔታውን ተመልክታ ሳታመነታ ሚሎ ስኮትን ገፍታ ከአደጋው ታደገችው። ከማምለጧ በፊት ሁለቱ ግዙፍ ብረቶች እሷን መቷት። ህሊናዋን ሳተች።

የነቃችው በግል ሆስፒታል በሚገኝ ጥብቅ ክፍል ውስጥ ነው። ክፍሉ በአበቦች ተሞልቷል። ኤለን አይኗን ገልጣ ዙሪያዋን ስትመለከት ያሰበችው ነገር" ሞቼ ወደገነት ሔጄ ነበር" በማለት ነው።

ቀኝ እጇ ታሽጓል። አጥንቷም ተሰብስቦ ታስሯል። ነርሷ ወደ እሷ በመምጣት "አ አሁን ነቃሽ ወይዘሪት ዱዳሽ ለዶክተሩ እነግረዋለሁ።"

"ብሎክ ማዕከል. . .የግል ሆስፒታል ነው?"

ኤለን ሰፊውን ክፍል ቃኘችው። ይህን ሁሉ ገንዘብ መክፈል አልችልም።

"የተደወሉልሽን ስልኮች መዝግበንልሻል።"

"የምን የስልክ ጥሪ?

"ጋዜጦች ቃለ ምልልስ ሊያደርጉልሽ ይፈልጋሉ። ጓደኛሽ ደውሎልሽ ነበር። ሚስተር ስኮት በተደጋጋሚ ደውሎልሽ. . ."

ሚሎ ስኮት!" ደህና ነው?"

"ምን አልሽኝ?"

"በአደጋው ተጎድቷል?"

"አልተጎዳም። ዛሬ ጠዋትም እዚህ ነበር ነገር ግን ተኝተሽ ነበር።"

"ሊያየኝ መጥቶ ነበር?"

"አዎ።" ክፍሉን ቃኘችው። "ከነዚህ አበባዎች አበላጫው የእርሱ ናቸው"

የማይታመን ነው።

"አባትና እናትሽ እንግዳ ክፍል ውስጥ እየጠበቁሽ ነው። እነሱን ለማየት ዝግጁ ነሽ?"

"ብትክበል"

"አመሰግናለሁ። እልላቸዋለሁ።"

"በሆስፒታል የዚህ አይነት እንክብካቤ በሆስፒታል ተደርጉልኝ አያውቅም?" ስትል አሰበች።

ቤተሰቦቿ ከፖላንድ የመጡ ናቸው። አባቷ ስለ እሷ የተፃፉትን ጋዜጦች ይዞላት መጣ። ርዕሱ "የፋብሪካም ሰራተኛዋ ህይወቷን ለአደጋ ዳርጋ አሰቃዮን አዳነችው" ይላል።

ታሪኩን ሁለት ጊዜ አነበበችው።

"እሱን ለማዳን የወሰደችው እርምጃ የጀግና ስራ ነው" ጀግና? የደደብ ስራ ነው። ለማሰብ ጊዜ ቢኖረኝ ኖሮ የራሴን ህይወት አተርፍ ነበር። እስከ ዛሬ ከሰራኋቸው ስራዎች የማይረባው ይህ ነው። ለምን ብሞትስ?"

በዛው ቀን ረፋድ ላይ ሚሉ ስኮት ሊያያት መጣ። ተጨማሪ አበባ ይዞላት መጣ።

"ለአንቺ ነው" አላት በአክብሮት "ዶክተሩ ደህና እንደምትሆኚ ነግሮኛል። በአንቺ ምን ያህል እንደተገረምኩ ልነግርሽ አልችልም።"

"ምንም ማለት አይደለም"

"ካየኋቸው ሁሉ የሚበልጥ የጀግና ስራ ነው የሰራሽው። ህይወቴን አትርፈሽልኛል"

ልትንቀሳቀስ ስትሞክር እጇ ላይ ህመም ተሰማት።

"ደህና ነሽ?"

"እዎ።" ጉኗ እየወጋት ነበር። "ዶክተሮቹ እኔን በተመለከተ ችግር ብለው የተናገሩት ምንድን ነው?"

"እጅሽ እና ሶስት የጉን አጥንቶችሽ ተሰብረዋል።"

አስከፊውን ዜና አልነገራትም። አይኗ በእንባ ተሞላ።

"ችግር አለ?"

እንዴት ብላ ስትነግረው ይስቅባታል፣ ወደ ኒውዮርክ ለመጓዝ በጉጉት ስትጠብቀው የነበረው የሽርሽር ፕሮግራም ነበራት። አብረዋት ከሚሰሩ ጓደኞቿ ጋር ነበር ቀጠሮ የያዘችው። የብዙ ዘመን ህልሟ ነው። አሁን ከወር በላይ ከስራ እርቃለሁ። እነሱ ወደ ማንሀንተን ይጓዛሉ።

ኤለን ከአስራ አምስት አመቷ እንስቶ ነው ስትሰራ የኖረችው። በራሷ የምትተማመን ሴት ነች። አሁን ግን ስትል አሰበች "ለጋስ ከሆነ የተወሰነውን የሆስፒታል ወጪ ይከፍልልኛል። ነገር ግን አልጠይቀውም። የህክምና ወጪውን ብቻ።

"ስለ አበቦቹ አመሰግናለሁ ሚስተር ስኮት። አንተን ማግኘቴ ጥሩ ነገር ነው" አለችው። የሆስፒታሉን እዳ ቆይቼ አስብበታለሁ።

ኤለን ዱዳሽ አንቀላፋች።

በሚቀጥለው ጠዋት መልከ መልካም ረጅም ሰው ወደ ኤለን ክፍል መጣ።

"እንደምን አደርሽ ወይዘሪት ዱዳሽ እንዴት ነሽ?"

"አመሰግናለሁ። ደህና ነኝ"

"ሳም የየርተን እባላለሁ። የስኮት ኢንዱስትሪ የህዝብ ግንኙነት ክፍል ኃላፊ ነኝ።"

ከዚህ በፊት አይታው አታውቅም። "እዚህ ነው የምትኖረው?"

"አይደለም። ከዋሺንግተን ነው የመጣሁት"

"እኔን ለማየት?"

"አንቺን ለመደገፍ"

"በምን ላይ ነው የምትደግፈኝ?"

"መገናኛ ብዙሃን ውጭ እየጠበቁሽ ነው። ጋዜጣዊ መግለጫ መስጠት አለብኝ። ደግሞ ልምዱ ያለሽ አይመስለኝም"

"ምንድን ነው የሚፈለጉት?"

"ለምንና እንዴት ሚስተር ስኮትን እንዳተረፍሽው ማወቅ ይፈልጋሉ።"

"ኑ፡፡ ቀላል ነው፡፡ የማስብበት ጊዜ ቢኖረኝ ኖሮ እሮጬ አመልጥ ነበር፡፡" ኖርተን አተኩሮ እያት፡፡ "ወይዘሪት ዱዳሽ አንቺን ብሆን ኖሮ ያንን አልናገርም፡፡

"ለምን? እውነት ነው እኮ፡፡"

ይህንን አልጠበቀም ነበር፡፡ ልጅቷ ያለችበትን ሁኔታ አላወቀችውም፣ ኤለንን የማያስጨንቃት ነገር አውጥታ መናገር ፈለገች፡፡" ሚስተር ስኮትን ታገኘዋለህ?

"አዎ"

"ውለታ ልትውልልኝ ትችላለህ?"

"ከቻልኩ አደርገዋለሁ"

አደጋው በእሱ ጥፋት የተከሰተ አይደለም፡፡ እኔንም እንዳድነው አልጠየቀኝም፡፡ ግን . . ." የሆነ ነገር ተሰማት፡፡

"በቃ ተወው"

ነገሩ ተጀመረ ሲል ኖርተን አሰበ፡፡ ምን ያህል ሽልማት ፈልጋ ይሆን? ገንዘብ ነው? ጥሩ ስራ? ምንድን ነው?" እባክሽ ቀጥይ ወይዘሪት ዱዳሽ"

አመነታች፡፡ "እውነታው በቂ ገንዘብ የለኝም፡፡ ለህክምና ወጪ ሳነሳለት ደግሞ ሁሉም ያበቃል፡፡ የሆስፒታሉን እዳ መክፈል የምችል አይመስለኝም፡፡ ሚስተር ስኮትን ማስቸገር ባልፈልግም የሆነ ብድር እንዲያመቻችልኝ እፈልጋለሁ፡፡ እዳዬን መልሼ እከፍላለሁ፡፡" የኖርተን ፊት በአድናቆት ተሞላ ይቅርታ አድርግልኝ፡፡ አነጋገሬ ያልተገራ ይሆናል፡፡ ለሽርሽር የቆጠብኩት ገንዘብ ነበር አደጋው ሁሉንም ነገር አበላሸው፡፡

ንፅህናዋ አስደነቀው፡፡ የዚች አይነት ንፁህ ልጅ ካየ ብዙ ዘመን ሆኖታል፡፡

ሙያዊ ግዴታውን ዘንግቶ አጠገቧ ተቀመጠ፡፡ እጇን ይዞ "የመልካም ወዳድነት ስሜት እንደተሰማውና ስለገንዘብ እንዳታስብ ቃሉን ሰጣት፡፡ መግለጫውን እንዴት ማጠናቀቅ እንዳለባቸው ከነገራት በኋላ ይዟት ወጣ፡፡ እውነቱን ሳይሆን መናገር ያለባትን አስረዳት፡፡

ጋዜጣዊ መግለጫውን በሚፈለገው መንገድ ካጠናቀቀች በኋላ ስለደከማት ገብታ ተኛች፡፡

በዛው እለት ረፋድ ላይ ሚሎ ስኮት ሊጎበኛት መጣ፡፡ በጣም ተገረመች፡ ፡ ቤቱ ኒውዮርክ መሆኑን ስምታለች፡፡

"ጋዜጣዊ መግለጫው በጥሩ ሁኔታ መጠናቀቁን ሰምቻለሁ፡፡ ጀግና ነበርሽ፡፡"

"ሚስተር ስኮት የምነግርህ ነገር አለኝ፡፡ እኔ ጀግና አይደለሁም፡፡ አንተን ማትረፍ ማስታወስ አላቆምኩም፡፡ ግን . . . ያደረኩት"

"አውቄዋለሁ ሳም ኖርተን ነግሮኛል"

"ደህና በመቀጠል . . ."

ኤለን የተለያዩ የጀግንነት መገለጫዎች አሉ፡፡ እኔን ስለማትረፍሽ አታስቢ ግን በደመነፍስ አድርገሽዋል፡፡ ራስሽን ከማዳን ይልቅ እኔን ማዳኑን አስቀድመሻል፡፡"

"ያንቺ እዳ አለብኝ"

"ምንም እዳ የለብህም"

"አንድ ነገር እንድታውቅ እፈልጋለሁ"

"ስለሆስፒታል ክፍያው መጨነቅሽንም ሳም ጨምሮ ነግሮኛል፡፡ ነገ ትወጫለሽ፡፡ እራት ልጋብዝሽ?"

አልገባውም ስትል አሰበች፡፡ የእሱን ልግስና አልፈልግም፡፡ ሀዘኔታውንም አልመኘም፡፡ እዳ የለብህም ስልህ እኔም እዳ የለብኝም፡፡ ስለሆስፒታሉ ክፍያ አመሰግናለሁ፡፡

"ጥሩ፡፡ አሁን እራት ልጋብዝሽ እችላለሁ?"

ነገሩ የተጀመረው እንዲህ ነው፡፡ ሚሎ ስኮት ጋሪ ላይ ለሳምንት ቆየ ኤለንንም በየቀኑ ያገኛት ነበር፡፡

የኤለን አባት እና እናት አስጠነቀቋት፡፡ "የቀረበሽ የሆነ ነገር ፈልጎ ነው" አሏት፡፡

ሚሎ ስኮት ሐሳቧን አስቀየራት፡፡ ድንቅ ሰው ነው፡፡ ከእሷ ጋር በመሆኑ እጅግ ተደስቷል፡፡ እሱ አይን አፋር ሲሆን እሷ በበኩሏ ግልፅ ነች፡፡ ሚሎ ቀደም

ብሉ የቀረባቸው ሴቶች በጠቅላላ ሐብቱን ለመቀራመት የቋመጡ ነበሩ። ኤለን ግን ንፁህ ርግብ ናት። ካወቃቸው ሴቶች ሁሉ ግልጿ እሷ ብቻ ናት። ቆንጆ አዋቂ እና ሳቂታ ነች። ከሳምንት በኋላ በፍቅር ወደቁ።

"ላገባሽ እፈልጋለሁ" አላት ሚሎ። "ስለሌላ ነገር ማሰብ አልቻልኩም። ታገቢኛለሽ?"

"አላገባህም"

እውነታው ኤለን በጣም መፍራቷ ነው። የስኮት ቤተሰብ በአሜሪካ ዝና የተላበሱ ናቸው። ሐብታምና ኃያል።

ባሪንዊች ላይ ጋብቻቸውን ከፈፀሙ በኋላ ወደ ማንሐንተን ተመልሳ ከወንድሙ ጋር ተዋወቀች።

ባይሮን ስኮት ወንድሙን የተቀበለው "ምን አይነት የደደብ ስራ ነው የሰራኸው? የፓላንድ ሴተኛ አዳሪ ታገባለህ? አብደሀል እንዴ?

ሱዛን ስኮትም ተበሳጭታለች። "ሚሎን ያገባችው ለገንዘቡ ስትል ነው። ገንዘብ እንደሌለው ስታውቅ እናፋታቸዋለን። ይህ ጋብቻ ረጅም ጊዜ አይዘልቅም።"

ኤለን ዱዳሽን ዝቅ አድርገው ገምተዋታል።

"ወንድምህና ሚስቱ ጠልተውኛል። ግን ያገባሁት እነሱን አይደለም። መሀላችሁ መግባት አልፈልግም። ሚሎ ይህ የሚያስደስትህ ከሆነ የሆነ ነገር ከተናገርክ እኔ እሔዳለሁ።"

የሚስቱን ክንድ ይዞ አንሾካሾከላት።" ከልቤ እወድሻለሁ። ባይሮኒ እና ሱዛን በደንብ ሲያውቁሽ ከልባቸው ይወዱሻል።"

ከልቧ እንደምትወደው አሰበች።

ባይሮን እና ሱዛን ሊቀበሏት አልቻሉም። ሊቀርቧትም አይፈልጉም።

ኤለን ታነባለች፣ ታጠናለች፤ ትማራለች። የሚሎን ጓደኞች ሚስቶች አለባበስ በመኮረጅ መዋብ ጀመረች። ሚሎን የምትመጥን ሚስት ለመሆን ያደረገችው ሙከራ በመጨረሻ ተሳካላት። ነገር ግን የባሏ ወንድም አሁንም እንዳገለሏት ነው። "ባለፀጋና ኃያል ሰዎች በጠቅላላ ድንቅ አይደሉም" ስትል አሰበች። የሚፈልጉት የበለጠ ሐብታምና ኃያል መሆን ብቻ ነው።

ኤለን ሚሎን በሚገባ ትጠብቀዋለች። ነገር ግን እሱን ለመርዳት አልቻለችም። የስኮት ኢንዱስትሪ አለም አቀፍ ስም ያለው ግዙፍ ኩባንያ ነው። ሚሎ በደመወዝ ተቀጥሮ ለወንድሙ የሚሰራ ነው። ተሰጥቶት አያውቅም።

"ሚሎ እዚህ ምን ታደር[illegible]? እሱን አትፈልገውም። ለምን ከዚህ ለቀን አንሄድም። የራስህን ንግድ መ[illegible]ር ትችላለህ።

"የስኮት ኢንዱስትሪን ለቅቄ መሄድ አልችልም። ባይሮንም ይፈልገኛል።

ከዚህ በኋላ ትክክለኛውን ምክንያት አወቀችው። ሚሎ ደካማ ነው። የሚመራው ጠንካራ ሰው ይፈል[illegible]። ኤለን ኩባንያውን ለቆ የመሔድ ፍላጎትና ቁርጠኛነት እንደሌለው አውቃለች።

"ደህና" ስትል በቁጣ አሰበች። አንድ ቀን ኩባንያው የእሱ ይሆናል። ባይሮን ለዘላለም አይኖርም። ብቸኛው ወራሽ ሚሎ ነው።

ሱዛን ስኮት ማርገዟን ይፋ ስታደርግ ለኤለን ወድቀት ሆነባት። የሚወለደው ህፃን የሁሉም ነገር ብቸኛ ወራሽ ይሆናል።

ህፃኑ እንደተወለደ ባይሮን ስኮት "ሴት ነች ግን ኩባንያውን እንዴት መምራት እንዳለባት አስተምራታለሁ።"

"ዲቃላ" ስትል ኤለን ስኮት አሰበች። ልቧ ለሚሎ አዘነላት። ሚሎ የተናገረው ብቸኛ ነገር "ቆንጆ ልጅ አይደለች?" የሚል ነበር።

ምዕራፍ አስራ ስድስት

አውሮፕላኗን የሚያበረው ፓይለት ተረብሿል::

“ደመናው እይታውን እንደሸፈነው” ፓይለቱ ተናገረ::

ከፓይለቱና ረዳቱ ጋር አምስት ሰዎች ተሳፍረዋል:: ባይሮን ስኮት ሱዛን፣ ሚሎ፣ ኤለንና ህፃኗ ፓትሪሺያ:: በኩባንያው አውሮፕላን ከፓሪስ ወደ ማድሪድ ለስብሰባ እየተጓዙ ነው:: ልጅቷን ይዞ የመሔዱ ውሳኔ የተሰጠው በሱዛን ሲሆን ባለቀ ሰአት የተወሰነ ነው::

“ከእሷ ረጅም ጊዜ ተለይቼ መቆየት አልችልም” አለችው”::ለባሏ “እንዳትረሳን ፈራሽ?” አላት እየቀለደ:: “ደህና ይዘናት እንሔዳለን::

የስኮት ኢንዱስትሪ ሁለተኛው የአለም ጦርነት ማብቃቱን ተከትሎ በአውሮፓ በፍጥነት እየተስፋፋ ነው:: ማድሪድ ላይ ኩባንያ ለመክፈት እያጠኑ ነው::

ፓይለቱ ወደባይሮኒ ተጠግቶ” ደመናው አስቸጋሪ መሆኑን ነግሮት መመለስ ይፈልግ እንደሆነ? ጠየቀው::

“ዛሬ ማታ ማድሪድ ላይ ስብሰባ አለበኝ:: በደመናው ውስጥ መጓዝ ትችላለህ?

“እሞክራለሁ:: ካልቻልኩ ዞረን እንመለሳለን::”

ባይሮን ስኮት “ጥሩ” አለ::

“የመቀመጫ ቀበቷችሁን አጥብቁ እባካችሁ?”

ሱዛን ንግግራቸውን በማዳመጧ ወደ ኋላ መመለስ እንደሚሻል ለባይሮን ልንገረው ስትል አሰበች::”

“ባይሮን . . .”

በዚሁ ቅፅበት ከባድ ዘናብ ጣለ:: አውሮፕላኗ ወደ ላይ እና ታች ተናጠች:: ነገሩ አስፈሪ እየሆነ መጣ:: ዝናቡ እየጨመረ መጣ::

“ዋት ነው ያለነው ብሎክ?” በማለት ባይሮን በውስጥ መነጋገሪያው ጠየቀው:: ከማድሪድ ሰሜን ምዕራብ 100 ኪሎ ማትር ርቀን አቪላ የተባለች ከተማ አቅራቢያ ነን::

ባይሮን በመስኮቱ እየተመለከተ “ማድሪድን እርሳው:: ከዚህ ቦታ በፍጥነት አውጣን::”

“ሮጀር”

በጣም ዘግይቷል:: ፓይለቱ አውሮፕላኑን ቀና ሲያደርገው ከአንድ ተራራ ጫፍ ጋር ተፋጠጠ:: አደጋውን ማስቀረት የሚችልበት አጋጣሚ አልነበረውም:: አየር ላይ ፈነዳ:: ተፈረካክሶ ወደቀ:: ለዘለአለም የዘለቀ ዝምታ የሰፈነ መሰለ::

“ኤለን . . .”

ኤለን ስኮት አይኗን ከፈተች:: ዛፉ ስር ተጋድማለች:: ባሏ ሳይዋ ላይ ተደፍቷል:: ቀስ አድርጎ ፊቷን መታ አደረገው:: መትረፏን ሲመለከት አምላኩን አመሰገነ::

ኤለን ስኮት ተነስታ ተቀመጠች:: ጭንቅላቷ እየደለቀ ነው::

“ሌሎቹስ?” ስትል ጠየቀችው

“ሞተዋል”

ባሏን አተኩራ አየችው:: “አምላኬ:: አይሆንም::”

አንገቱን እየነቀነቀ “ባይሮን፣ ሱዛን፣ ህፃኗ እና ፓይለቶቹ”

ኤለን አይኗን ጨፍና ፀሎት አደረሰች:: እኔና ሚሎ ብቻ የረፍነው ለምንድን ነው? ገረማት:: እርዳታ ማግኘት አለብን::

“መቆም ትችያለች?

“ይመስለኛል”

ሚሎ ሚስቱን ደግፎ አነሳት:: ሚሎ አውሮፕላኑን ዞሮ ተመለከተ:: ነበልባሉ እየጨመረ መጥቷል:: “ከዚህ ፈጥነን እንውጣ ሊፈነዳ ነው::”

ትንሽ ቆይቶ የነዳጅ ማጠራቀሚያው ፈነዳ::

"የእኛ መትረፍ ተአምር ነው" አለ ሚሎ::

ተአምር ነው:: ነገር ግን ለሌሎቹ አይደለም::

ኤለን ስኮት የሚነዳውን አውሮፕላን እያየች የሆነ ነገር አሰበች::

"ሚሎ?"

"አቤት? እየሰማት አይደለም::

"እድል ነው"

"ምን"

"ስኮት ኢንዱስትሪ አሁን የአንተ ሆኗል::"

"እኔ አልፈልግም . . ."

"ሚሎ እግዚአብሔር ሰጥቶሀል" አለችው:: "እድሜህን ሙሉ ወን ድምህን አገልግለሀል:: ሀያ አመት ለፍተሀል አሁን ጊዜው ያንተ ነው::"

ኤለን "በድናቸው እዛ ወድቆ እንዴት እንዲህ ያለ ነገር ታስቢያለሽ?

"አውቃለሁ:: ግን እኛ አልገደልናቸውም:: አሁን የእኛ ተራ ነው:: ሚሎ:: ኩባንያውን የሚጠይቅ ማንም የለም::"

ልክ ይህን ስትናገር የህፃን ለቅሶ ሰማች:: እርስ በእርሳቸው ተያዩ::

"ፓትሪሺያ ነች:: በህይወት አለች:: አምላኬ::"

ተአምር በሚመስል መልኩ ምንም ነገር አልነካትም::

ሚሎ አንስቶ አቀፋት:: "አይዞሽ የእኔ ውድ" አላት::

ኤለን አጠገቡ ቆማ "ሞታለች አላልከኝም ነበር::

"ራሷን ስታ ነበር"

ኤለን ስኮት እያየቻት "ከሌሎቹ ጋር አብራ መሞት ነበረባት::" አለችው::

በድንጋጤ ተመለከታት:: "ምንድን ነው ያልሽው?"

"ባይሮን ሁሉንም ነገር የተወው ለፖትሪሺያ ነው:: ለሚቀጥሉት ሀያ አመታት የእሷ አሳዳጊ ትሆናለህ:: ስታድግ ደግሞ ልክ እንደ አባቷ አሽከሯ ታደርግሀለች:: ያንን ነው የም ትፈልገው?"

"ዝም" አለ::

"የዚህ አይነት እድል መቼም አይገጥመንም::" አለችው ልጅቷን እያየች::

አይቶባት የማያውቀውን አተያይ ከአይኗ ላይ አነበበ::

ራሷን አላወቀችም ሲል አሰበ:: "ስለ አምላክ ብለሽ:: ኤለን ምንድን ነው የምታስቢው?"

"አላውቅም" አለችው "የሆነ ነገር ማድረግ አለብን:: ሚሎ የሆነ ቦታ ልንተዋት ይገባል:: ፖይሰቱ አቪላ አቅራቢያ ነን ብሎ ነበር:: እዛ ደግሞ ብዙ ቱሪስቶች ይመጣሉ:: ልጅቷን ከአደጋው ጋር አያይዞ የሚያስባት አይኖርም::

"ኤለን"

"ይህን ያደረገው አምላክ ለእኛ ሲል ነው"

"ደህና ነች" አለች ኤለን:: "አንዱ ገበሬ ቤት አጠገብ እናስቀምጣታለን:: እነሱ ያሳድጓታል::

"ይህን ማድረግ አልችልም" አላት::

"ከወደድከኝ ለእኔ ስትል ታደርገዋለህ:: መምረጥ አለብህ ሚሎ:: ከእኔ ጋር ትኖራለህ ወይም እድሜ ልክህን የወንድምህን ልጅ ታገለግላለህ"

"እባክሽ እኔ . . ."

"ትወደኛለህ?"

"ከህይወቴ አብልጬ" አላት በቀላሉ::

"ከሆነ አረጋግጥልኝ"

አውሮፕላን ከወደቀበት ተራራ ግርጌ ወዳለው አቅጣጫ ወረዱ:: ከሶስት ሰአት በኋላ አቪላ አቅራቢያ የሚገኝ የገበሬ ቤት አጠገብ ሚሎና ኤለን ደረሱ:: ገና አልነጋም::

"እዚህ እንተዋት" አለች ሄለን፡፡

የመጨረሻ ሙከራ አደረገ "ኤለን እኛ . . .?"

"አድርገው!" አለች በቁጣ፡፡

ቃል ሳይተነፍስ በሩ ላይ አስቀመጣት፡፡

ሚሎ ስኮት ለረጅም ጊዜ ፓትርሺያን አተኩሮ ተመለከታት፡፡ አይኑ ላይ እንባ ግጥም አለ፡፡

በሹክሹክታ "የእኔ ውድ መልካም ህይወት ይግጠምሽ" አላት

ሚሎ እና ኤለን አሺላ የሚገኝ ፖሊስ ጣቢያ ደርሰው ሁሉንም ነገር በዝርዝር አስረዱ፡፡ የስፔን ፖሊስ ምርመራ ካደረገ በኋላ አደጋው በሁለቱ ስህተት መከሰቱን ይፋ አደረገ፡፡ ነገሩ በዚሁ ተዘጋ፡፡

የአዲስ ነገር ጅማሮ ነበር፡፡

ኒውዮርክ ላይ የሐዘን ስነስርዓት ተከናወነ፡፡

በዜናው የገንዘብ ተቋማት ተረበሹ፡፡ ኩባንያው ከባድ ኪሳራ ገጠመው "ማንም የሚናገረውን እንዳትሰማ፡፡" አለችው ኤለን፡፡ "አንተ ካባይሮን የተሻልክ ነህ፡፡ ኩባንያው ከበፊቱ የበለጠ ያድጋል፡፡"

ሚሎ እጇን ያዝ አደረገው፡፡" አንቺ ባትኖሪ ኖሮ ምን ማድረግ እንዳለብኝ አላውቅም ነበር፡፡"

"ፈገግ" አለች፡፡"ማድረግ ትችላለህ፡፡ አሁን በአለም ላይ የምንፈልገውን ነገር ማድረግ እንችላለን፡፡ ስለገጠማት እድል አሰበች፡፡

ህፃኗ ለአስር ቀን ሆስፒታል ቆየች፡፡ ቀስ በቀስ ከህመሟ አገገመች፡፡ ቄስ በርናዶ ወደ ቄሶቹ ቤት ሔዱ፡፡

"መልካም ዜና ይዤላችሁ መጥቻለሁ፡፡ ልጅቷ ተሽሏታል" አሏቸው፡፡ ገበሬዎቹ ደስ የማይል ሁኔታ አሳዩ፡፡

"ተደስቻለሁ" አሉ ገበሬው ድርቅ ብለው ቄስ ቤርናዶ "የአምላክ ስጦታ ነች" አሏቸው፡፡

"በትክክል አባቴ ግን እሷን የምናሳድግበት አቅም የለንም፡፡"

"እኔ እና ሚስቴ አርጅተናል በዚህ ላይ ታማሚ ነን፡፡ ኃላፊነት መሸከም አንችልም፡፡ አምላክ ስጦታውን መልሶ ይውሰድ"

ለዚህ ነው አሺላ ወደሚገኘው ህፃናት ማሳደጊያ የገባችው፡፡

ጠበቃው የባይሮን ስኮትን ትዛዝ አነበበላቸው፡፡ ሚሎ እና ኤሊን ብቻ ናቸው የተገኙት፡፡ ይቺ ብጣሽ ወረቀት ሁለቱንም የናጠጠ ሐብታም አድርጋቸዋለች፡፡

እኔ እና ሚስቴ ከሞትን የስኮት ኢንዱስትሪን ጠቅላላ አክሲዮን ለብቸኛዋ ልጄ ፓትሪሺያ አውርሻለሁ፡፡ ወንድሜ ሚሎ ደግሞ የንብረቱ አስተዳዳሪ ይሆናል፡፡ እድሜዋ ሲደርስ እሷ ትረከባለች... እና ሌሎች ነገሮችን ይዟል፡፡

"አሁን ሁሉም ነገር ተቀይሯል" ስትል ኤለን አሰበች፡፡ ጠበቃው የተሰማውን ሐዘን ገለፀላቸው፡፡ ወንድሙ ኑዛዜን መቀየሩን ነገረው፡፡

"ኑዛዜዬን አሻሽየዋለሁ፡፡ ልጄ ፓትሪሺያ እስከ ህይወቷ ፍፃሜ በየአመቱ ከትርፍ ክፍፍሉ አምስት ሚሊዮን ዶላርና ተጨማሪ አንድ ሚሊዮን ዶላር እንዲሰጣት፡፡ በእኔ ስም የታያዘው የስኮት ኢንዱስትሪ አክሲዩን ለወንድሜ ለሚሎ ይሰጥ፡፡ ለታማኝነቱና ለኩባንያው ላበረከተው ጠቃሚ አገልግሎት የተሰጠው ሽልማት ነው፡፡

ሚሎ ስኮት ክፍሉን በለቅሶ ረበሸው፡፡

ሚስተር ግሬይ እየተመለከተው "ደህና ነህ?" አለው ሚሎ መተንፈስ አቃተው፡፡ አምላኬ፡፡ ምንድን ነው ያደረግነው? እድሏን ቀምተናታል አስፈላጊ አልነበረም፡፡ አሁን መልሰን ልንሰጣት ይገባል፡፡

የሆነ ነገር ሲነግራት ፊቱን ወደ ኤሊን ሲያዛር በአይኗ ገረፈችው፡፡

የሆነ ነገር ማድረግ አለብን ኤለን፡፡ ፓትሪሺያን እዛ መተው የለብንም፡፡ ወይም ገንዘብ እንላክላት፡፡

ካመጣናት ብዙ ነገር ማብራራት ይጠበቅብሀል፡፡

"ሞኝ አትሁን ሚሎ" አለችው፡፡ "ገንዘብ ከላከላት አድራሻውን ይዘው ነገሩን ያጣራሉ፡፡ እርሳት ሚሎ፡፡ እሷ ሞታለች፡፡

"ትግልሽ ከሞተች ሴት ጋር ነው" ስትል አሰበች፡፡ ህልም ይመላለስባት

ጀምሯል:: ለሚሎ ነግራው አታውቅም:: አለም እውነቱን ካወቀው የስ
ኢንዱስትሪ ይንኮታኮታል:: ይህ እንዲሆን ደግሞ ኤለን አትፈቅድም::

ከአራት ግብዣው ተመለሰች:: ከመኝታዋ ነቅታ ቁጭ ብላ እያሰበች ነው
ክፍሉ ባዶ እና ፀጥ ያለ ነው:: ግን እዛ መኖራቸውን ታውቃለች:: ም
ሊነግሯት ፈልገው ነው? በቅርቡ እንደምትቀላቀላቸው ያውቁ ይሆን?

ሚሎ ከሞተ በኋላ የገዛችው ቤቷ ውስጥ ቁጭ ብላ የሚያምረውን ክፍ
እየተመለከተች ነው:: ምስኪን ሚሎ:: ከወንድሙ ውርስ ያገኘው ደስታ ጥቂ
ነው:: ከአደጋው ጥቂት አመት በኋላ በልብ ድካም ህይወቱ አልፏል:: ኤሊ
ስኮት ስልጣኑን ተረክባ ደክመኝ ሰለቸኝ ሳትል ኩባንያውን እያስተዳደረች ነው

ኩባንያው ከስኮት ቤተሰብ ጋር የተያያዘ ነው:: ለማንም አልፎ ሊያ
ትቼው አልሞትም::

በዚህ ጊዜ ሐሳቧ ወደ ባይሮንና ሱዛን ልጅ ተጓዘ:: ትክክለኛዋ ወራሽ እሷ
ስትሆን እነሱ በዘረፋ ነው ያገኙት::

ኤለን እቅድ ስታወጣ ስትጥል አደረች:: ስንት ጊዜ ሆነው:: ሀያ ስምን
አመት? ገበሬ አግብታ ይሆን? አሺላ ይሆን ያለችው? ሌላ ቦታ ሔዳ ይሆን?

"በግድ ላገኛት ይገባል" ስትል ኤለን አሰበች:: ፓትሪሺያ በህይወት ካለች
ስትል ፈጠን ብላ አሰበች:: ላገኛትና ላናግራት ይገባል:: ገንዘብ ውሸትን እውነት
ያደርጋል:: ነገሩን የምቋጭበት መንገድ አይጠፋም::

በሚቀጥለው ጠዋት ኤሊን ስኮት የስኮት ኢንዱስትሪ ዋና የደህንነት ኃላፊ
የሆነውን አለን አስጠራችው::

"የሆነ ተልእኮ እንድትፈፅምልኝ እፈልጋሁ::"

"እሺ ወይዘሮ ስኮት"

በደንብ አጠናችው:: "ምን ያህሉን ትነግረዋለች:: "ምንም አልነግረውም"
ስትል ወሰነች:: በህይወት እስካለሁ ድረስ ኩባንያውን ቀውስ ውስጥ መክተት
የለብኝም:: መጀመሪያ ፓትሪሺያን ያግኝልኝ:: የቀረውን ቀስ ብዬ እቆጣጠረዋለሁ::

ታሪኩን ነግራ ተልእኮውን ሰጠችው::

"እሺ:: ነገ ወደ ቦታው እቀናለሁ::"

ምዕራፍ አስራ ሰባት

ኮሎኔል ራሞን አኮካ በተበላሸ ስሜት ውስጥ ይገኛል:: ነገሮች መስመር
እየያዙለት ነው::

ክፍሉ ቁጭ ብሎ ያስባል:: "ኮለኔል ሶስቴሎ እዚህ ደርሷል::"

"አስገባው"

ከአሁን በኋላ አያስፈልገኝም" ሲል አሰበ:: ወደ ክፍሉ መመለስ አለበት::

ኮሎኔል ፋል ሶስቴሎ ወደ ክፍሉ ገባ:: "ኮለኔል"

"ኮሎኔል"

ማዕረጋችን ተመሳሳይ ነው:: እሱ ግን ከኦፖስ ሞንዶ ጋር ግንኙነት
ስላለው ኃያል ሆኗል:: ሶስቴሎ ለጥያቄው መልስ ማግኘት ባይችልም ስሜቱን
በአደባባይ ማሳየት አል ፈለገም::

"ፈልገኸኝ ነበር"

"አዎ" አለ አኮካ:: "ቁጭ በል:: የምነግርህ ዜና አለ:: ጀሚ ሚሮ
መነኩሴዎቹን ይዟቸዋል::

"ምን?"

"አዎ:: አብረውት እየተጓዙ ነው:: በሶስት ቡድን ከፋፍሏቸዋል::"

"እንዴት ልታውቅ ቻልክ?

"ልይዘው ተቃርቤ ነበር:: ጉሾቹን ለማምለጥ ተጠቅሞባቸዋል ብዬ
አላሰብኩም ነበር" አለ መገረም እየተነበበበት::

"ድምፁህ ለየት ብሏል ..."

"አደነኩት:: አእምሮውን ነው የማደንቀው:: ሰውየውን እጠላዋለሁ::

"ሚሮ ወዴት እያቀና እንደሆነ ታውቃለህ?"

"ወደ ሰሜን እየተጓዘ ነው። በሚቀጥሉት ሶስት ቀናት በቁጥጥር ስር እውለዋለሁ።"

ኮሎኔል ሶስቴላ አተኩሮ ተመለከተው።

በመጨረሻ ድል ልትቀዳጅ ነው።

ኮሎኔል አኮካ "ጀሚ ሚሮን አውቀዋለሁ" ማለቱ እውነት አለው።

"እንዴት"

"ከሚሮ ሰዎች አንዱ መረጃ አቀባያችን ነው" አለ ኮለኔል አኮካ

ሩቢዩ፣ ቶስ እና ሁለቱ መነኩሴዎች ከከተማው ርቀው ውስጥ ውስጡን እየተጓዙ ነው። የድሮውንና የአሁኑን ዘመን የሚያሳዩ መንደሮችን እያለፉ ቢሆንም የሉቺያ አእምሮ ግን ርቆ ተጉዟል።

ከሲስተር ቴሬዛ ስር ስር እየተጓዘች ነው። መስቀሉን በምን ሁኔታ ይዛ እንደምትሰወር እያሰበች ነው። ሁለቱ ሰዎች ከመንገዳቸው ፈቀቅ አላሉም። ሩቢዮ አርዛኖ ከሁለቱ የተሻለ ንቁ ነው። ቀለል ያለ ገበሬ ይመስላል ስትል ሉቺያ ለራሷ አረጋገጠች።

ቶማስ ሳንጃሮ መለጥ ያለ ረጅም ጉልማሳ ነው። ከአሸባሪነት ይልቅ የሱቅ ረዳት ይመስላል። ከእሱ ማምለጥ ቀላል ነው ስትል አሰበች። ሠላም ሲል የአቪላን የሰሜን አቅጣጫ ይዘው ይጓዛሉ።

"የስፔን ጠቅላላ ግዛት የገበያ ቦታ ነው" አለ ሩቢዮ አርዛኖ በመንገዳቸው ላይ ያዩትን እያስታወሰ።

ሲስተር ቴሬዛ ነገር አለሙን ችላ ብላዋለች፡- የእሷ ብቸኛው ሐሳብ ሣንዲቪያ የሚገኘው ገዳም መድረስ ብቻ ነው። መስቀሉ እየከበዳት መጥቷል። ነገር ግን ከእጇ እንዲወጣ አልፈለገችም። በቅርቡ እንደርሳለን ስትል አሰበች።

ሉቺያ አሮጊቷን ትኩር ብላ ስትመለከታቸው መዳከማቸው ገባት። በዙሪያቸው ያለውን ነገር ችላ ብለውታል።

ሉቺያ መስቀሉን እያየች "የያዙት ነገር ከባድ ይመስላል" አለቻቸው ያዘነች መስላ። "ለትንሽ ጊዜ እንዳግዝዎት ይፈልጋሉ?"

ሲስተር ቴሬዛ ከሰውነታቸው ጋር አጣብቀው ያዙት። እየሱስ ከዚህ የበለጠ መከራ ተሸክሟል። ይህንን ለእሱ ስል እይዘዋለሁ።"

"እኔ እየዘዋለሁ" አሉ ሲስተር ቴሬዛ።

ድምፃቸው ውስጥ ያልተለመደ ነገር ተደመጠ።

"ደህና ነዎት ሲስተር"

"በደንብ"

ሲስተር ቴሬዛ ከጤናማ በላይ ናቸው። አልተኙም ደንዝዘዋል። አእምሮአቸው ሌላ ጨዋታ እየተጫወተ ነው። መታመም የለብኝም በማለት አሰቡ። ሰዎቹን ስላሳወቋቸው ሊያም ኗቸው አልቻሉም።

ሩቢዮ አርዛኖ ከሲስተር ቴሬዛ ጋር ለመነጋገር ፈልጓል። ችግራቸውን ለመካፈል ፈልጓል።

"ወደዚህ አለም በድጋሚ መቀላቀል ለእርስዎ እንግዳ ነገር ነው" ገዳም የቆዩት ለምን ያህል ጊዜ ነው?"

ለምን ለማወቅ ፈለገ? ሰላሳ ዓመት።

"ረጅም ጊዜ ነው። ከየት ነው የመጡት?"

ፊቱ በራ። "ኢዝ" አለ። የተወሰነ ጊዜ እዛ አሳልፌያለሁ። የምትወደድ ከተማ ነች። በደንብ አስታውሳለሁ . . ."

ምን ያህል በደንብ ያስታውሳል? ራውልን ያውቀው ይሆን? ራውል ይሆን የላከው? የባጥየቆጡን አወጡ አወረዱ። ሐሳቡ ወደ ተወሰደችበት ቦታ መለሳቸው።

ሩቢዩ አርዛኖ ቆሞ ሲያጉረመርሙ እየተመለከታቸው ነው።

"ችግር አለ ሲስተር?"

"የለም" አሉት በቁጣ።

ወደ ራውል እንዲመልሷቸው አይፈልጉም። ሜንዳቪያ ወዳለው ገዳም ደርሰው መስቀሉን ማስረከብ አለባቸው። እምላክ ደግሞ ለሰሩት ኃጢያት ይቅር

ይላቸዋል፡፡ ይህ የእሳቸው ሐሳብ ነው፡፡

ሩቢዩን እየተመለከቱት "ደህና ነኝ" አሉ ሲስተር ቴሬዛ፡፡ ሸለቆውን አቋርጠው አንዲት አነስተኛ መንደር ደረሱ፡፡ ገበሬዎች ኩልል ያለ ንፁህ ወራጅ ወንዝ ስር የሚታጠቡ ሰዎችን ተመለከቱ፡፡

ሰላም የሚሰጥ እይታ ነው ሱል ሩቢዩአሰበ፡፡ ትቶት የመጣው እርሻው ትዝ አለው፡፡ ስፔን እንዲህ ነበረች፡፡ በምብና ሞት የሌለባት፡፡ ይህ ሰላም ተመልሶ ይመጣ ይሆን?

"ጉዞ አድካሚ ነው፤ ውኃ መጠጣት እንችላለን?"

"በትክክል፡፡ ራሳችሁን እርዱ"

"እሺ"

ውኃው ንፁህና ልብ የሚያረካ ነው፡፡

"እንሒድ"

ሩቢዮ ከዚህ ቦታ መሔድ አልፈለገም፡፡

ሁለቱ ሴቶችና አጃቢዎቻቸው አሁንም እየተጓዙ ነው፡፡ አትክልቱና ፍራፍሬው በሸለቆው ውስጥ አፍርተው ይታያሉ፡፡ የዶሮዎች፣ ፍየሎችና አሳማዎች ድምፅ ይሰማል፡፡

ሩቢዮ እና ቶማስ ቀደም ብለው እየተጓዙ ነው፡፡ በፀጥታ እየተነጋገሩ ነው፡፡

ሲስተር ቴሬዛ ስለእሳቸው የሚያወሩ መሰላት፡፡ ፈጠን ብላ ተጠግታ የሚነጋገሩትን ለማዳመጥ ሞከረች፡፡

"እኛን ለያዘ 500 ሺ ፔስታስ መንግስት ይሰጣል፡፡ ኮሎኔል አኮካ ደግሞ ጀሚን ለያዘለት ከዚህ በላይ ይከፍላል፡፡ ጭንቅላቱን ሳይሆን . . .ነው የሚፈልገው" ካሉ በኋላ ሁለቱም ተያይዘው ሳቁ፡፡

ሲስተር ቴሬዛ ንግግራቸውን ካዳመጠች በኋላ ጥርጣሬዋ ጨመረ፡፡ እነዚህ ሰዎች ነፍሰ ገዳይ ናቸው፡፡ ስራቸው የሰይጣን ነው፡፡ አምላክ ወደ ቤቴ ይመልሰኛል በማለት አሰቡ፡፡

የራውል ጊራዶት ሁሉ ነገር መልሶ ትዝ አላት፡፡ ፈገግታውን መቼም

ቢሆን አትረሳውም፡፡

"ድምፅሽ ያምራል፡፡"

ይቅርታ አድርግልኝ?

ንግግሩን ልቅም አድርጋ አስታወሰችው፡፡

ሉቺያ በደንብ እየተከተለቻት ነው፡፡ ሲስተር ቴሬዛ ከራሷ ጋር እያወራች ነው፡፡ ነገር ግን ምን እንደምትል ማዳመጥ አልቻለችም፡፡

ሉቺያ መስቀሉን የምታገኝበትን መንገድ እያሰበች ነው፡፡

ሩቢዮ ቆም አለ፡፡ "እዛ አካባቢ ወታደሮች አሉ፡፡ ወደ ተራራው አናት ላይ እንውጣና እንደበቅ" አለ፡፡

ፈጠን ብለው ወደጋራው አናት ወጡ፡፡

"ትንሽ መንገድ ነው የሚቀረን" አለ ሩቢዩ አርዛኖ በእርግጠኛነት፡፡ "ከዛ በኋላ እናርፋለን"

ተራራው አናት ላይ እንደቀረቡ ቶማስ ሳንጃሮ በድንገት እጃቸውን ያዘው፡፡

"ቁሙ" አለ በሹክሹክታ፡፡

ሩቢዮ አዘቅዝቆ ሲመለከት ብዛት ያላቸው ወታደሮችን ተመለከተ፡፡

"ሩቢዮ በቁጣ ነደደ፡፡ "ሙሉ ጦር ነው፡፡ ምሽቱን እዚህ ማሳለፍ አለብን፡፡

"ነገ ሲሔዱ ይችላሉ፡፡ ያን ጊዜ መንገዳችንን እንቀጥላለን" አላቸው ለመነኰሳቱ፡፡ መሸበሩን እንዲያውቁበት አልፈለገም፡፡ "ምሽቱን እዚህ እናሳልፋለን ሲስተር፡፡ ድምፃችን መሰማት የለበትም፡፡ እዛ ታች ወታደሮች ስላሉ እንዲያገኙን ማድረግ የለብንም፡፡"

ሉቺያ እስካሁን ከሰማችው ጥሩ የተባለውን ነገር አዳመጠች፡፡ ድንቅ ነው ስትል አሰበች፡፡ ዛሬ ምሽት መስቀሉን ይገኘ እሰወራለሁ፡ ወታደሮቹ በመኖራቸው እኔን ፍለጋ አይወጡም፡፡

ለሲስተር ቴሬዛ ደግሞ ዜናው ሌላ መልእክት አዝሏል፡፡ ኮሎኔል አኮካ ይፈልገናል ሲሉ አዳምጠዋል፡፡ ኮለኔሉን ጠላት ሲሉት ሰምተዋል፡፡ ጠላት ግን እነሱ ናቸው፡፡

ሩቢዮ "ሲስተር በጣም ዝም ማለት አለብን" አላቸው"

ሁለቱ ሰዎች የመኝታ ክረጢቱን ሲስትሮቹ እንዲተኙበት አዘጋጁላቸው::

"አሁን ትንሽ ማሸለብ አለባችሁ" አሏቸው::

ሴቶቹ ያልለመድት ከረጢት ውስጥ ገብተው ተጋደሙ:: ምሽቱ ብሩህ ከመሆኑ በላይ ኮከቦቹ ጥርት ብለው ይታያሉ:: ሉቺያ ኮከቦቹን እየቆጠረች ትንሽ ነው የቀረኝ ስትል አሰበች::

ምን ያህል እንዳደከማት አልተሰማትም ነበር:: ወዲያው እንቅልፍ ወሰዳት::

ሲስተር ቴሬዛ አጠገቧ ተጋድመዋል:: ከራሳቸው ጋር እየታገሉ ነው:: ከሌሊቱ አስር ሰአት ላይ ሲስተር ቴሬዛ የያዙትን መስቀል ሉቺያ የተኛችበት ከረጢት ውስጥ ከተው ከጠባቂዎቻቸው ተሰውረው ቁልቁል ተንደረደሩ::

እታች ሲደርሱ አንድ ድምፅ "እዛ ያለው ማነው?" ሲል ተጣራ "ሲስተር ቴሬዛ"

የወታደር መለያ ያጠለቀ ወታደር ተጠጋቸው:: መሣሪያ ታጥቋል::

"ከየት ነው የመጡት እሮጊቷ እመቤት?" በማለት ጠየቃቸው::

"እግዚአብሔር ልኮኝ" አሉት አተኩረው እየተመለከቱት::

ጠባቂው እየተመለከታቸው "አሁን ነው ያደረገው?"

"አዎ:: ኮለኔል አኮካን እንዳገኘው ልኮኛል::"

ጠባቂው አንገቱን ነቀነቀ:: "አንቺ ኮለኔሉ የሚፈልጋት አይነት አለመሆንሽን ልትነግሪው ይገባል:: ከዚህ ሒጂ"

"አልገባህም:: እኔ ከሴቶቹ ገዳም የወጣው መነኩሴ ነኝ:: የጅሚሚሮ እስረኛ ነበርኩ:: የእሱ ሰዎች አግተውኝ ነበር"::

ጠባቂው በአግራሞት ተመለከታት::

"አንቺ ከገዳሙ ነው የመጣሽው?"

"አዎ"

"አቪላ ካለው ገዳም?"

"አዎ" አለች ትዕግስቷ ተሟጦ "ለጊዜው ኮለኔሉ እዚህ የለም ሲስተር::" ያልጠበቀችው ነገር ነበር::

"ግን የተወከለው ኮለኔል ኮስቴሎ አለ:: ወደ እሱ እወስድሻለሁ::"

"እሱ ሊረዳን ይችላል?"

"በደንብ ይረዳናል"

ጠባቂው እድሉን እያመሰገነ ወደ ኮሎኔል ኮስቴሎ ውሰዳት:: በደስታ ተቀበላት:: ወደ ጊዚያዊ ድንኳኑ አስገብቶ ጥያቄውን አጐረፈው:: ካርታ ዘርግቶ የነገረቻቸውን አቅጣጫ መመልከት ጀመሩ::

ኮሎኔሉ አምላክ የሰጠው እድል አድርጐ ቆጠረው:: ሲስተር እነዚህ ሰዎች የት እንዳሉ ያውቃሉ? ሲስተር ቴሬዛ "በትክክል እዛ አናት ላይ ከእናንተ ተደብቀው ተቀምጠዋል" አሉ::

ምዕራፍ አስራ ስምንት

አለን ቱከር ከአለቃው ከኤለን ስኮት ጋር ከተነጋገረ በኋላ በነጋታው አቪላ ደረሰ። በረራው አሰልቺ በመሆኑ ተዳክሟል። ኤለን ስኮት ለትንሽ ነገር የምትደነግጥ ወይም የምትጓጓ ሴት አይደለችም። ከዚህ ነገር ጀርባ የሆነ እንግዳ ነገር አለ። ሲል አሰበ ጨዋታውን በተገቢው መንገድ መጫወት ከቻልኩ እድል ከእኔ ጋር ናት።

ሆቴል ከያዘ በኋላ መረጃ ሰጪውን "እዚህ አካባቢ ጋዜጣ ማሳተሚያ ቢሮ አለ?" ሲል ጠየቀው።

"እቅጣጫውን ነገረው"

"አመሰግናለሁ" ብሎት ወጣ

ከተማውን እየቃኘና ምስጢራዊዋን ልጅ እያሰበ ተጓዘ። ነገሩ አስፈላጊ መሆኑ ገብቶታል።

ኤለን ስኮት

"በህይወት ካለች ይዘሽትና። ይህን ጉዳይ በተመለከተ ከማንም ጋር እንዳትወያይ።"

"አልነጋገርም። ምንድን ነው የምላት?

የአባቷ ጓደኛ ሊያገኛት እንደሚፈልጋት ንገራት። ያን ጊዜ ትመጣለች ተከር የጋዜጣ አሳታሚውን ቢሮ አገኘው።

"ዋና አዘጋጁን ማግኘት እፈልጋለሁ" አለ ተኮር ወደ አንዱ ሰራተኛ ተጠግቶ።

ቦታውን ጠቆመው።

ከሀያ ስምንት አመት በፊት የወጣ ጋዜጣ እንደሚፈልግ ነገረው። ስለ አንድ የተጣለች ህፃን የሚያወራ።

"ያን ጊዜ እኔ እዚህ አልነበርኩም" አለና ቅጂውን ፈልጐ ማግኘት ባለመቻሉ ሊረዳው እንደማይችል ነገረው።

ዋና አዘጋጁ ጥቂት ካሰበ በኋላ "ለማንኛውም ከቄስ ቤሬንዶ ጋር እንድትነጋገር እመክርሀለው።

ቄስ ቤራንዶ የጥናት ክፍላቸው ውስጥ ቁጭ ብለው እንግዳው የሚያወራውን ነገር እያዳመጡ ነበር።

አለን ተኮር ንግግሩን ሲጨርስ ቄስ ቤሬንዶ "ለምንድን ነው ስለዚህ ጉዳይ ማወቅ የፈለከው? ነገሩ የተፈፀመው ከረጅም ጊዜ በፊት ነው? ፍላጐትህ ምንድን ነው?

ተከር አመነታ። ቃላቶቹን በጥንቃቄ እየመረጠ "የመናገር ነፃነት የለኝም። ነገር ግን ሴትየዋ ምንም ጉዳት የማይደርስባት መሆኗን ላረጋግጥልዎት እችላለሁ። ልጅቷ ተጥላ የተገኘችበትን የገበሬዎቹን ቤት ሊነግሩኝ ይችላሉ?

የገበሬዎቹ ቤት። ትዝታው ወደ አእምሮአቸው መጣ። ሆስፒታል የገባችው ህፃን ትዝታ ውስጣቸውን አላወሰው።

"የሞተች ይመስለኛል አባቴ ምን ማድረግ አለብን?"

ቄስ ቤሬንዶ የፖሊስ አዛዥ ከሆነው ጓደኛቸው ጋር ተነጋገሩበት።

"ልጅቷን አቪላን ሊጐበኙ የመጡ ቱሪስቶች ጥለዋት ሳይሔዱ አይቀርም። ልጅ ይዞ መጥቶ ጥሎ የወጣ ጐብኚ እንዳለ አረጋግጣችኋል"

ፖሊሶች በየሆቴሉ እየዞሩ ቢፈልጉም ምንም ፍንጭ አላገኙም። "ይህ ካልሆነ ልጅቱ ከሰማይ የወረደች ትሆናለች" አለ ዶን ሞራጐ። ምስጢሩን እንዴት እንደሚፈታው አልተገለፀለትም።

ቄስ ቤሬንዶ ህፃኗን ወደ ማሳደጊያ ማዕከሉ ሲወስዷት ማርቸዲስ ኤንጅልስ የጠየቋቸው ጥያቄ" ልጅቷ ስም አላት?" የሚል ነበር።

"አላውቅም"

"የለበሰችው ነገር ላይ የተፃፈ ነገር አለ?"

"የለም"

ማርቸዲስ ህፃኗን አተኩራ ከተመለከተቻት በኋላ "እኛ ስም እናወጣላታለን" አለች።

በቅርቡ አንድ መፅሐፍ ስታነብ ውስጥ የነበረችውን ጀግና ሴት ወዳታላች።

"ሚጋን" አለች::" ሚጋን ብለን እንጠራታለን::

ከ14 ዓመት በፊት ደግሞ ቆስ ቤሬንዶ ልጅቷን ወደ ሴቶች ገዳም ወስደዋታል::

ከአመታት በኋላ ይህ እንግዳ ሰው ልጅቷን ፍለጋ መጥቷል:: ህይወት ሽክርክር ነች በማለት አሰቡ:: ልጅቷንም እየዞረች ነው::

"ተቀመጥ ወዳጄ" አሉ ቄስ ቤሬንዶ:: "የምነግርህ ብዙ ነገር አለ::" እናም ታሪኩን ዘርዝረው ነገሩት::

ቄሱ ንግግራቸውን ሲጨርሱ የአለንተኮር አእምሮ ርቆ ተጉዞ ነገር ማጠንጠን ያዘ:: ኤለን ስኮት ነገሩን የምትፈልግበት ጠንካራ ጉጉት አላት:: ቄሱ እንደነገሩት የልጅቷ ስም ሚጋን ነው::

ባይሮን ስኮት እና ባለቤቱ ስፔን ውስጥ በአውሮፕላን አደጋ መሞታቸውን ያስታውሳል:: ነገሩ ትስስር ይኖረው ይሆን? አለን ተኮር ውስጡ ግርምት ጫረበት::

"አባቴ . . . ገዳም ሔጄ እሷን ማየት አለብኝ:: በጣም አስፈላጊ ነገር ነው::"

ቄሱ አንገታቸውን ወዘወዙ:: "የዘገየህ ይመስለኛል:: ገዳሙን ከሁለት ቀን በፊት ያመንግስት ታጣቂዎች አጥቅተውታል::"

አለን ተኮር አተኩሮ ተመለከታቸው:: "ተጠቁ? መነኮሳቱ ላይ ምን ደረሰባቸው?"

"ታስረው ወደ ማድሪድ ተወስደዋል::"

አለን ተኮር ከመቀመጫው ተነሣ:: "እመሰግናለሁ አባቴ:: "የመጀመሪያውን በረራ ይዞ ወደ ማድሪድ ያቀናል::

ቄስ ቤሬንዶ ንግግራቸውን ቀጠሉ "አራት መነኮሳትአምልጠዋል:: ሲስተር ሚጋን ደግሞ አንዷ ናት::"

ነገሮች እየተወሳሰቡ ነው:: "አሁን የት ነው ያለችው?" "ማንም አያውቅም:: ፖሊሶች እየፈለጓቸው ነው"

"ገባኝ" አለ:: አለን ተኮር ስልክ ደውሎ ነገሩን ለኤለን ስኮት አብራራላት::

ነገሩ ተጨማሪ ምርመራ እንደማያስፈልገው ውስጡ ነግሮታል::

ለኤለን ስኮት ደወለላት::

"ነገሩ ተወሳስቧል ኤለን::" አላት ከቄሱ ጋር የተነጋገረውን ነገር እየደገመላት::

ዝምታዋ ያስጨንቃል:: "የት እንዳለች ማንም አያውቅም?

"እሷና ሌሎቹ ለማምለጥ ጥረት ላይ ናቸው ነገር ግን ከዚህ በላይ መደበቅ አይችሉም:: ፖሊስ እና የስፔን ግማሽ ጦር እያደናቸው ነው:: እንደያዟቸው እዛው አገኛለሁ::

ሌላ ዝምታ:: "ተኮር ይህ ነገር ለእኔ በጣም አስፈላጊ ነው::"

አውቃለሁ ወይዘሮ ስኮት"

አለን ተኮር ወደ ጋዜጣ አሳታሚው ተመለሰ:: እድለኛ በመሆኑ ሳይዘጋ አገኘው::"

ለዋና አዘጋጁ:: "የሚቻል ከሆነ ፋይልህን ማየት እፈልጋለሁ::

"የተለየ ነገር ነው የምትፈልገው?"

"አዎ:: የአውሮፕላን አደጋን የተመለከተ"

"መቼ ነው የተከሰተው?"

ትክክል ከሆንኩ . . ." ከሀያ ስምንት አመት በፊት:: በ1948" አለን ተኮር ከአስራ አምስት ደቂቃ ቆይታ በኋላ የሚፈልገውን አገኘ:: ርዕሱ እንዲህ ይነበባል::

የአውሮፕላን አደጋው ባለፀጎቹን ፈጃቸው

አክቶበር 1 - 1948 ባይሮን ስኮት የስኮት ኢንዱስትሪ ፕሬዝዳንት ባለቤቱ ሱዛን እና የአንድ አመት ሴት ልጃቸው ፓትሪሺያ በአውሮፕላን አደጋ ተቃጥለው ሞተዋል:: . . ."

ሎተሪውን አግኝቼዋለሁ! ልቡ ሲመታ ተሰማው:: ነገሩ እንደማስበው ከሆነ ሐብታም እሆናለሁ . . . በጣም ሐብታም ሰው::"

ምዕራፍ አስራ ዘጠኝ

አልጋዋ ላይ እርቃኗን ተጋድማለች ቤኒቶ ፓታስ ውስጥ ሲገባ እየተሰማት ነው፡፡ ስሜቷ ጣራ ነክቷል፡፡ ነገሩ ቢያስደስታትም፡፡ ፓታስን ገድየዋለሁ ስትል አሰበች፡፡ እሱ ሞቷል፡፡

ሉቺያ አይኗን ከፍታ ተቀምጣ ዙሪያዋን አማተረች፡፡ የሆነ ነገር ጐኗን ወጋት፡፡ እቃውን ስታወጣው መስቀሉን አገኘችው፡፡ ባለማመን ተመለከተችው፡፡ አምላክ ድንቅ ነገር እያደረገልኝ ነው ስትል አሰበች፡፡

መስቀሉ እሷ ጋር እንዴት እንደመጣ አታውቅም፡፡ ግድም አልነበራትም፡፡ በመጨረሻ በእጇ አስገብታዋለች፡፡ አሁን ማድረግ ያለባት መጥፋት ነው፡፡

ሲስተር ቴሬዛ የት እንደተኛች ፍለጋ ያዘች፡፡ የለችም ሉቺያ በጨለማው ውስጥ ዙሪያዋን አማተረች፡፡ ቶማስ አለ ሩቢዮ ግን አይታያትም፡፡ ግድ አልነበራትም፡፡ አሁን የማምለጫው ጊዜ ነው ስትል አሰበች፡፡

መንቀሳቀስ ስትጀምር የሚታያት ነገር አልነበረም፡፡

በድንገት ነገሩ ተበላሸ፡፡

ኮሎኔል ሩል ሶስቴሎ ትዕዛዝ እየሰጠ ነው፡፡ የኮሎኔል አኮካ ረዳት ሆኖ እንዲሰራ በጠቅላይ ሚኒስትሩ ትዕዛዝ ነው የተሾመው፡፡ ጂሚ ሚሮን እና መነኩሳቱን እንዲይዝ፡፡ እድል አንዷን መነኩሴ በሩ ድረስ አምጥቶለታል፡፡ ዝናውን ለምን ከኮሎኔል አኮካ ጋር ይ ካፈላል? ኮሎኔል አኮካ ገደል ይግባ ሲል ፉል ሶስቴሎ አሰበ፡፡ ይህ የእኔ ነው፡፡ ምናልባት አፖስ ሞንዶ ከአኮካ ይልቅ በእኔ መጠቀም ይፈልጉ ይሆናል ሲል አሰበ፡፡

ኮሎኔል ሶስቴሎ ለሰዎቹ ግልፅ ትዕዛዝ እየሰጠ ነው፡፡ "ማንንም እስረኛ እንዳታደርጉ፡፡ ይህ ከአሸባሪዎች ጋር መደራደር ነው፡፡ ግደሏቸው፡፡"

"ኮሎኔል ከሚሮ ሰዎች ጋር መነኩሳቱ አሉ፡፡ እነሱን ምን ማድረግ . . ?" አለብን በማለት መቶ አለቃ ፓንቴ እያመነታ ጠየቀው፡፡

"አሸባሪዎቹ ከመነኩሳቱ ጀርባ እንዲሸሸጉ እንተዋቸው? አይደረግም፡፡ ምንም እድል የለንም"

ደርዘን የሚቆጠሩ ወታደሮቹን ለግዳጅ አሰማራቸው፡፡ ከፍ ባለ ደረጃ ታጥቀዋል፡፡ በጨለማው ተከልለው ወደ ተራራው ወጡ፡፡

አካባቢው ጋር ሲደርሱ ኮሎኔል ሶስቴል ለወጉ ያህል "ተከባችኋል መሣሪያችሁን ጣሉ" ባለበት ትንፋሽ "ተኩሱ" ሲል አዘዘ መሣሪያዎቹ ተንጣጡ"

ቶማስ እድል ሳያገኝ አንዷ ጥይት ባረቀችው፡፡ መሮት ከመድረሱ በፊት ህይወቱ አለፈች፡፡ ተኩሱ ሲከፈት ሩቢዩ አርዛኖ ራቅ ብሎ በመቆሙ ተርፏል፡ ፡ ጓደኛው ሲዘረጋ ተመልክቷል፡፡

ሉቺያ ከእሱ ሁለት እርምጃ ርቃ ፊቱ ቆማለች፡፡

"ሲስተር ቴሬዛ የት ናቸው?" በማለት ጠየቃት

"ሔዳለች"

"ዝቅ በይ" አላት ሩቢዮ

የሉቺያን እጅ ይዞ ከጠላት ወረዳ ራቀ፡፡ ጥይቱ በአናታቸው ላይ እያፏጨ ነው፡፡ ኩሒያና ሩቢዮ በዛፎቹ ተከልለው እየሮጡ ነው፡፡

"ያዥኝ" አላት ሉቺያን፡፡

የአጥቂዎቻቸው ድምፅ እየራቀ ሲመጣ ትንፋሽ ለመሰብሰብ ቆሙ፡፡ ሁለቱም በረጅሙ እየተነፈሱ ነው፡፡

"ለጊዜው ተሰውረናል" አላት ሩቢዮ፡፡ "ነገር ግን ጉዞአችንን መቀጠል አለብን፡፡

ሉቺያ በኃይል እየተነፈሰች ነው፡፡

"ማረፍ ከፈለግሽ?

"አልፈልግም" አለችው፡፡ ተዳክማለች፡፡ ግን ደግሞ መያዝ አትፈልግም፡፡ መስቀሉ እጇ ከገባ በኋላ መሆን የለበትም፡፡

"ደህና ነኝ" አለችው፡፡ "ከዚህ እንውጣ"፡፡

የኮሎኔል ኮስቴሎ ፊት ገርጥቷል፡፡ አንድ አሸባሪ ተገድሏል፡፡ ምን ያህሉ እንዳመለጡ የሚያውቀው አምላክ ብቻ ነው፡፡ የያዘው ጂሚ ሚሮን ሳይሆን

አንድ መነኩሴ ነው፡፡ ምን እንደተፈጠረ ለኮሎኔል አኮካ ማሳወቅ አለበት፡፡ ከዚህ የበለጠ የሚያደርገው ነገር የለም፡፡

ከአለን ተኮር የደረሳት ሁለተኛው የስልክ ጥሪ ለኤለን ስኮት ውርጅብኝ ነው የሆነባት፡፡

"የሆነ ጥሩ መረጃ አግኝቼልሻለሁ፡፡" አላት በእርጋታ፡፡

"የቆዩ ጋዜጦችን ሳገላብጥ ስለልጅቷ ጠቃሚ መረጃ ሳላገኝ አልቀረሁም፡፡

"እና?" የምታውቀው ነገር ሲመጣባት ተረበሸች፡፡

ተኮር ድምፁን የጨዋ ለማስመሰል እየሞከረ ነው፡፡ "ልጅቷ ወድቃ የተገኘችው በእናንተ ላይ የአውሮፕላን አደጋው በደረሰበት ተመሳሳይ ወቅት ነው፡፡"

ዝምታ፡፡

ቀጠለ "የባለቤትሽን ወንድም ሚስቱንና ልጁን ፓትርሺያን የገደለው አደጋ" ድርድር እያቀረበላት ነው፡፡ ተጨማሪ ማብራሪያ አላስፈለጋትም ጉዳዩን ደርሶበታል፡፡

"ልክ ነህ" አለችው ኤለን፡፡ "ያንን ልነግርህ ይገባ ነበር፡፡ ስትመለስ ሁሉንም ነገር አስረዳሀለው፡፡ ስለልጅቷ ያገኘኸው ተጨማሪ ነገር አለ?

"የለም ግን ከዚህ በኋላ ለብዙ ጊዜ መደበቅ አትችልም፡፡ አገሩ በጠቅላላ እየፈለጋት ነው፡፡

"እንዳገኘኸት በፍጥነት አሳውቀኝ፡፡

ስልኩ ተቋረጠ፡፡

አለን ተኮር በዝምታ ተቀምጧል፡፡ በጣም ረጋ ያለች ሴት ነች ሲል በአድናቆት አሰበ፡፡ ከእሷ ጋር በሽርክና መስራትን ስታስብ ምን ይሰማት ይሆን?

እሱን መላኬ ስህተት ነበር ስትል ኤለን ስኮት አሰበች፡፡ ላቆመው ይገባል፡፡ ስለልጅቷስ ምን ማድረግ አለባት? መነኩሴ ስላገኛት መወሰን አልችልም፡፡ አልችልም፡፡

ፀሐፊዋ በውስጥ ስልክ ደወለችላት፡፡

"የቦርድ ክፍል ውስጥ እየጠበቁሽ ነው ወይዘሮ ስኮት፡፡

"መጣሁ"

ሉቺያ እና ሩቢዮ አርዛኖ በጫካው እየተሹለከለኩ መንዛቸውን ቀጥለዋል፡፡

ሩቢዩ በመጨረሻ "እዚህ መቆም አለብን፡፡ አሁን አያገኙንም፡፡ በጫካው መሐል ገብተዋል፡፡

ሉቺያ መሬቱ ላይ ተጋድማ ትንፋሿን ለመሰብሰብ እየሞረች ነው፡፡ በሐሳቧ የቀደመውን ትዕይንት ማሰብ ይዛለች፡፡ ቆማስ ያለምንም ማስጠንቀቂያ ተገድሏል፡፡ እነሱንም ሲገሏቸው መሞከራቸውን አስታወሰች፡፡ እስካሁን የኖረችው አጠገቧ ባለው ሰውዬ እርዳታ ነው፡፡

ሩቢዮ አካባቢውን ሲቃኝ ተመለከተችው፡፡

"ምሽቱን እዚሁ እናሳልፋለን ሲስተር"

"ጥሩ" መሔዱን ብትፈልግም ማረፍ እንዳለባት አልጠፋትም፡፡ ሩቢዩ ምግብ ፍለጋ ወደ ከተማ ሲወጣ እዛው እንደምትጠብቀው ጠየቃት?"

"አዎ እጠብቅሀለው" አለችው

አለምን በድጋሚ መቀላቀሏ ያስፈራት መሰለው፡፡

ሉቺያ አያየችው "እለምደዋለሁ" አለች፡፡

"ጠንካራ ነሽ ሲስተር" አላት ሩቢዩ በአድናቆት፡፡"ቶሎ እመለሳለሁ"፡፡

ከአጠገቧ ሲርቅ ተመለከተችው፡፡ ሁለት አማራጭ አላት፡፡

ወደ ከተማ ሔዳ የወርቅ መስቀሉን በመሸጥ ፓስፖርት አውጥታ ወደ ስዊዘርላንድ መንዝ ወይም ከወታደሮቹ እስኪሰወሩ ድረስ ከሰውየው ጋር መቆየት፡፡ አስተማማኙ ይኸኛው ነው ስትል ወሰነች፡፡

ሩቢዮ አርዛኖ ተመልሶ መጣ፡፡ በፈገግታ ቀረባት፡፡ የሚበላ ነገር በእጁ ይዟል፡፡

አጠገቧ ተቀመጠ፡፡ "ጥሩ እራት ነው፡፡ ልክ ከሰማይ እንደወረደ መና ይቆጠራል" አላት፡፡

ሉቺያ እያየችው "እርቦኛል እውነትም ከሰማይ የወረደ መና ነው" አለች::

በልተው ከጨረሱ በኋላ አንድ ዛፍ አጠገብ ተቀመጡ:: ሩቢዩ ያወራል ሉቺያ ታዳምጣለች:: ነገር ግን ከልቧ አልነበረችም::

"አስር አመት ገዳም ነበርኩ:: ነው ያለሽው ሲስተር?"

"ለምን?" ጠየቀኝ ስትል እያሰበች::

"አዎ"

አንገቱን ነቀነቀ:: "በአለም ላይ ምን እንደተፈጠረ አታወቂም ማለት ነው::"

"አዎ"

"ባለፉት አስር አመታት አለም በእጅጉ ተለውጣለች ሲስተር::"

"ነው እንዴ?"

"ፍራንኮ ሞቷል"

"አይደረግም!"

"አዎ ባለፈው አመት ነው የሞተው::"

እያለ የምታውቀውን ነገር ያስረዳት ጀመር:: ሁለት ሰዎች ጨረቃ ላይ አረፉ:: በአሜሪካና በፖርቹጋል አብዮት ተካሔደ::

ሲጋራ ሲለኩስ ማጨስ እንደምትፈልግ ነገረችው::

"ባጨስ ቅር ይልሀል?"

"መሞከር ትፈልጊያለሽ?

"ምን እንደሚመስል ለማወቅ ብቻ" አለች ሉቺያ በጥድፊያ::

አቀበላት:: አንድ ጊዜ በሀይል ማገችው:: እፎይታ ተሰማት ሩቢዩ በመገረም እያያት ነው::

አሁን ምን ምን እንደሚል አወኩት::

"ወደድሽው"

"በፍፁም" ካለች በኋላ በድጋሚ አንዴ ሳበችለት:: መጠንቀቅ አለባት:: እንዲጠረጥራት እድል መስጠት የለባትም:: ገዳሙ ውስጥ የቆየችው ለጥቂት ወር ነው:: ወደ አለም በድጋሚ መቀላቀል ሩቢዩ እንዳለው አስቸጋሪ ነው:: ስለሚጋንና ግራሺያ አሰበች:: ሲስተር ቴሬዛስ ምን ገጥሟት ይሆን? ወታደሮቹ ይዘዋት ይሆን?"

ሌሊቱ ረጅም በመሆኑ ለመተኛት ወሰነች::

ትንሽ መተኛት ያለብኝ ይመስለኛል::" አለችው

"አታስቢ:: እኔ እጠብቅሻለሁ ሲስተር::"

"አመሰግናለሁ" አለችው በፈገግታ:: በጥቂት ጊዜ ውስጥ እንቅልፍ ጣላት::"

ሩቢዩ አርዛኖ እየተመለከታት በሐሳብ ተዋጠ:: እንደዚች አይነት ሴት አይቼ አላውቅም:: እራሷን ለአምላኳ አሳልፋ የሰጠች ናት:: በተመሳሳይ አለማዊነት ይታይባታል:: ዛሬ ምሽት ደግሞ ከወንድ የበለጠ ጀግንነት አሳይታለች:: ድንቅ እና የተለየች ሴት ነሽ አላት በእንቅልፍ የወደቀችውን ሉቺያን እያያት:: ትንሿ የእየሱስ ሲስተር::

ምዕራፍ ሀያ

ኮሎኔል ፉል ሶስቴሎ አስረኛ ሲጋራውን ለኮሰ። ከዚህ በላይ መቆየት አልችልም። መጥፎ ዜና እግር ያለው ይመስል ቶሎ ይደርሣል።

ራሱን ለማረጋጋት ከሞከረ በኋላ ስልኩን መደወል ጀመረ። መስመር ላይ ኮሎኔል ራሞን አኮካን እንዳገኘው ‹‹ትላንት ማታ የአሸባሪዎቹን ካምፕ ወረን ነበር። ጀሚ ሚሮ እዛ መኖሩ መረጃ ደርሶን ነበር። ማወቅ ያለብህ ስለመሰለኝ ነው የደወልኩት።››

አስፈሪ ዝምታ ሰፈነ።

‹‹ያዝከው?››

‹‹አልያዝኩትም››

‹‹እኔን ሳታማክር ነው ተልእኮውን የፈጸምከው?››

‹‹ጊዜ አልነበረኝም››

‹‹ግን ሚሮ እንዲያመልጥ ጊዜ ነበረው።›› ራሞን አኮካ በብስጭት ተውጧል። ‹‹ይህን መጥፎ ውሣኔ እንድትወስድ አይዞህ ያለህ ማን ነው?››

ኮሎኔል ሶስቴሎ በረጅሙ ተነፈሰ። ‹‹ከገዳሙ ካመለጡት መነኮሳት መካከል አንዷን ይዘናታል። ወደ ሚሮ እና ሰዎቹ የመራችን እሷ ናት። ከሰዎቹ አንዱን ገድለነዋል››

‹‹ሌሎቹ ግን አመልጠዋል?››

‹‹አዎ ኮለኔል››

‹‹መነኩሴዋ የት ነው ያለችው? ወይስ እሷንም ለቀሀታል? ድምፁ ተቆጥቷል።

‹‹አይደለም ኮሎኔል›› አለ ሶሽቴላ በችኮላ። ‹‹እዚህ ካምፕ ውስጥ ነው ያለችው። እየመረመርናት ነበር።››

‹‹ተው እኔ ራሴ እጠይቃታለሁ። በአንድ ሰዓት ውስጥ እደርሳለሁ። እኔ

እስክመጣ በደንብ ጠብቃት›› አለና መነጋገሪያውን ዘጋው።

ልክ ከአንድ ሰዓት በኋላ ኮሎኔል ራምን አኮካ ገምቹ ደረሰ። አብረውት የመጡ በደርዘን የሚቆጠሩ ረዳቶቹ ይታያሉ።

‹‹መነኩሴዋን ወደ እኔ አምጧት›› ሲል አኮካ አዘዘ። ሲስተር ቴሬዛ ኮለኔል አኮካ ወደሚጠብቃት ድንኳን ተይዛ መጣች። ስትመጣ ትህትና የተሞላ ፈገግታ ሰጣት።

‹‹ኮሎኔል አኮካ ነኝ››

በመጨረሻ ‹‹እንደምትመጣ አውቅ ነበር። አምላኬ ነግሮኛል›› በትህትና አንገቱን ነቀነቀ። ‹‹ነግሮሻል? ጥሩ። እባክሽ ተቀመጪ ሲስተር››

ሲስተር ቴሬዛ ለመቀመጥ አመነታች። ‹‹ልትረዳኝ ይገባል››

‹‹እርስ በርሣችን መረዳዳት አለብን›› በማለት ኮሎኔሉ ማረጋገጫ ሰጣት።

‹‹ስሺላ ካለው የሴቶች ገዳም ነው ያመለጡት ልክ ነኝ?››

‹‹አዎ። አስደንጋጭ ነበር። ሰዎቹ በጠቅላላ እግዚአብሔር የማይወደውን ነገር ነው ያደረጉት። እና ...››

‹‹የማይረባ ነገር እንድታመልጡ ያደረግናችሁ እኛ ነን። ‹‹እዚህ እንዴት መጡ ሲስተር?››

‹‹አምላክ አመጣኝ። ሊፈትነኝ ፈልጎ ነው ከዚህ በፊት ...››

ኮሎኔል አኮካ በትእግስት ተሞልቶ ‹‹ከእግዚአብሔር በተጨማሪ እዚህ የመጣዎት ሌላ ሰው አለ ሲስተር?››

‹‹አዎ›› አፈኑኝ። ከእነሱ አመለጥኩ››

‹‹ለኮሎኔል ሶስቴሎ ሰዎቹ ያሉበትን ቦታ ነግረውት ነበር?››

‹‹አዎ። ሰይጣኖች ናቸው። ከዚህ ነገር ጀርባ ያለው ራውል ነው። ገባህ። ደብዳቤ ልኮልኛል እና ...››

‹‹ሲስተር እኛ በተለየ ሁኔታ የምንፈልገው ጀሚ ሚሮን ነው። እሱን አይተውታል?›› ተረበሸች። ‹‹አዎ። እሱ ...››

ኮሎኔሉ ወደፊት ተጠጋ። «እጅግ በጣም ጥሩ። አሁን የት እንደሚገኘው ይነግሩኛል።»

«እሱና ጓደኞቹ ወደ ኢዝ እየተጓዙ ነው።»

ግራ ተጋባ። «ወደ ኢዝ? ወደ ፈረንሣይ?»

ድምጿ በቁጣ የተሞላ ነው። «አዎ። ሞኒካ ራውልን ከድታዋለች። እና ሰዎቹን እኔን እንዲያግቱኝ ላካቸው። ለልጁ ሲል ነው...»

ትእግሥቱን ለመቆጣጠር እየሞከረ ነው። «ሚሮ እና ጓደኞቹ ወደ ሰሜን አቅጣጫ ነው የተጓዙት። ኢዝ ደግሞ በምስራቅ በኩል ነው።»

«ወደራውል እንዲወስዱኝ ልትፈቅድላቸው አይገባም። እሱን በድጋሚ ማየት አልፈልግም። ገባህ አይደል። ላየው አልችልም።»

ኮሎኔል አኮካ በቁጣ «ራውል ስለምትይው ሰው አያገባምኝም። ማወቅ የምፈልገው ጀሚ የት እንዳለ ነው?»

«ነገርኩህ። ኢዝ ላይ እኔን እየጠበቀኝ ነው። እሱ የሚፈልገው ...»

«እየዋሸሽ ነው። ሚሮን ለመደበቅ እየሞከርሽ ነው። ልጉዳሽ አልፈልግም። በድጋሚ አንድ ጊዜ እጠይቅሻለሁ። ጀሚ ሚሮ የት ነው ያለው?»

ሲስተር ቴሬዛ ረዳት አልባ ሆና ተመለከተችው። «አላውቅም» በማለት አንሾካሾከች። ዙሪያዋን በፍርሀት እያቃኘች «አላውቅም» አለች።

«ቅድም ኢዝ ነው ብለሽኝ ነበር።» ድምፁ ያስፈራል።

«አዎ። አምላክ ነግሮኛል»

ኮሎኔል አኮካ በቂ ነው ሲል አሰበ። ሴትየዋ የተዋጣላት ተዋናይ ወይም እብድ ነች። በሁለቱም መንገድ ነገሯን ሁሉ ከአምላክ ጋር አያያዘችው።

ረዳቱ ወደሆነው ፓትሪክ አሪታ በመዞር «የሲስተሯ አስተሳሰብ መታደስ አለበት። ወደዋናው ድንኳን ውሰዳት። ምናልባት አንተ እና ሰዎችህ ጀሚ ሚሮ የት እንዳለ እንድታስታውስ ትረዷት ይሆናል።»

«አዎ ኮሎኔል።»

ፓትሪክ አሪታ እና ረዳቶቹ በገዳሙ ጥቃት ላይ ተሳትፈዋል። በአራቱ መነኮሳት ማምለጥ እነሱም ተጠያቂ ናቸው። ደህና ነገሩን አሁን እናስተካክለዋለን በማለት አሰበ።

አሪታ ወደ ሲስተር ቴሬዛ ዞረ። «ከእኔ ጋር ይምጡ ሲስተር»

«እሺ» እግዚአብሔር ይመስገን በማለት አሰበች። «አሁን ቦታውን ለቀን እንሄዳለን? ወደ ኢዝ እንዲወስዱኝ አትፈቅድላቸውም?»

«አልፈቅድላቸውም» በማለት አሪታ አረጋገጠላቸው። «ወደ ኢዝ አይሄዱም። »

ኮሎኔሉ ልክ ነበር ሲል አሰበ። እየተጫወተችብን ነው። ደህና እኛ ደግሞ አዲስ ጨዋታ እናሳያታለን። ዝም ብላ ትጋደማለች ወይስ ትጮኸለች?

«ዋናው ድንኳን በር ላይ ሲደርሱ አሪታ «ሲስተር አንድ የመጨረሻ እድል እንሰጥዎታለን። ጀሚ ሚሮ የት ነው ያለው?»

ቅድም ጠይቀውኝ አልነበረም እንዴ? ወይስ ሌላ ሰው ነው?

«ወደ ራውል ሊወስደኝ አግኝቶኝ ነበር። ምክንያቱ ደግሞ ሞኒካ ስለከዳቸው እና ...»

«በቃ። የምትፈልጊው ይሄ ከሆነ» አለ አሪታ «አእምሮሽን እናድስልሻለን»

«አዎ» እባክህ ሁሉም ነገር ግራ የሚያጋባ ነው።»

ግማሽ ደርዘን የሚሆኑ የአኮካ ሰዎች ወደ ድንኳኑ ገቡ። የሶስቱም ወታደሮች ከነመለዮ ልብሳቸው ተቀላቀሏቸው።

ሲስተር ቴሬዛ አየቻቸው። ፈዝዛ ተመለከተቻቸው። «እነዚህ ሰዎች ናቸው ወደ ገዳሙ የሚወስዱኝ?»

«ከዛ የተሻለ ነገር ሊያደርጉ ነው» አላት ፓትሪኮ አሪታ «ወደ ገነት ሊወስዱሽ ነው ሲስተር»

ሰዎቹ ተጠግተው ከበቧቸው።

«ያደረጉት ቀሚስ በጣም የሚያምር ነው» አለ አንዱ ወታደር በትክክል መነኩሴ ነሽ የእኔ ውድ? በማለት የሚጠራት። ይህ ሰው ራውል ነው እንዴ?

እየሀ ከወታደሮቹ ለማምለጥ ስንል ልብሳችንን ቀይረን ነበር። ግን እነዚህ ደግሞ ወታደሮች ናቸው። ግራ የሚያጋባ ነገር።

አንዱ ወታደር ቴሬዛን መሬት ላይ ጣላት። ‹‹ቆንጆ አይደለሽም ግን ከልብሱ ስር ምን እንዳለ አብረን እንይ››

‹‹ምን እያደረክ ነው?››

ቀሚሷን ተረተረው። ሌላው ደግሞ ከላይ የለበሰችውን ልብስ አወለቀባት።

‹‹ለአሮጊት መጥፎ የሚባል ገላ አይደለም?››

ቴሬዛ ጮኸች።

የከበቧትን ሰዎች እያየች። እግዚአብሔር ያጠፋቸዋል። ጫፌን እንዲነኩኝ አይፈቅድላቸውም። የአምላክን ንፅህና የተላበስኩ ነኝ።

አንዱ ወታደር ቀበቶውን ፈታ። ጠንካራ እጅ ጭኗን ሲፈለቅቅ ታወቃት፡ ፡ ውስጧ ሲገባ ጮኸች።

‹‹አሁን አምላኬ ቅጣቸው››

መብረቅ ይወርዳል በማለት ጠበቀች። ምንም አልተፈጠረም።

ሌላው ወታደር እላይዋ ላይ ተከመረባት። ቴሬዛ አሁንም የአምላክን በትር እየጠበቀች ነው። አሁን ህመሙ ትቷታል።

መቶ አለቃ አሪታ ቆሞ እያየ ነው። ሰዎቹ አምሮታቸውን ከተወጡ በኋላ ‹‹ይበቃሻል ሲስተር? ጄሚ ሚሮ የት እንዳለ ከነገርሽን ነገሩ ይቆማል።››

ሲስተር ቴሬዛ አልሰማቻቸውም። አምላክ ይቀጣቸዋል ብላ ተስፋ አድርጋለች።

በሚገርም ሁኔታ አምላክ መልስ አልሰጣትም። ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም። አሁን ገባት። ስድስተኛው ሰው እየተገናኛት ነው። ጥምቀቱ ተገለፀላት።

እግዚአብሔር ስለሌለ ነው የማይሰማት። ቢኖር ኖሮ ያድነኝ ነበር ስትል አሰበች። ጊዜዋን በከንቱ ያሳለፈች ያህል ተሰማት።

አይኗን በትክክል ገልጣ ዙሪያዋን በሚገባ መመልከት ቻለች። ሌሎች በደርዘን የሚቆጠሩ ሰዎች ሊደፍሯት ተራቸውን እየጠበቁ ነው። መቶ አለቃ አሁንም ጥግ ይዞ ትእይንቱን እየተመለከተ ነው።

አንዱ ሲጨርስ አንዱ ይተካል። ሁሉም ከነሙሉ ትጥቃቸው ነው የሚደፍሩባት።

አምላክ ሳይሆን ሰይጣን ነው ያለው። እነዚህ ደግሞ የእሱ ረዳቶች ናቸው፡ ፡ በማለት ሲስተር ቴሬዛ አሰበች። እናም ሁሉም መሞት አለባቸው። ሁሉም።

አንዱ ወታደር እቃውን አንጠልጥሎ ውስጧ ሲገባ እሷም ሽጉጡን ከመታጠቂያው ላይ በፍጥነት በማውጣት ማንም ሳያስተውል ወደ አሪታ አነጣጥራ ተኮሰችበት። ጥይቷ ጉሮሮውን በጠሰችው።

እላይዋ ላይ በተጋደመው ወታደር ተከልላ አራቱን አጋደመቻቸው። እነሱም ወደ እሷ መተኮስ ጀመሩ። ቢያስቸግራቸውም መጨረሻ ላይ እሷን እና እላይዋ ላይ የተጋደመውን ወታደር እኩል ጨረሷቸው።

ምዕራፍ ሀያ አንድ

ጂሚ ሚሮ በአካባቢው የነበረው እንቅስቃሴ ፈጥኖ እንዲነቃ አደረገው። ከመኝታ ከረጢቱ መሣሪያውን በእጁ እንደያዘ ብቅ አለ። ሜጋን ተንበርክካ እየፀለየች ነበር። በጥንቃቄ አጠናት። ምድራዊ ውበት የሚያንፀባርቅባት ሴት በዚህ ሌሊት ተንበርክካ ስትፀልይ ሲመለከት ውስጡን ናጠው። ፌሊክስ ካርፒዮ ባያስናክለን ኖሮ አሁን ሳን ሳባስቲያን ገብተን ነበር። ከሲስተር ጋርም አልዳክርም ነበር።

በተቻለ ፍጥነት ሳን ሳባስቲያን መድረስ አለበት። ኮሎኔል አኮካና ጦር ሠራዊቱ በዙሪያቸው እያንዣበበ ነው። ለብቻቸው መተኛቱ ደግሞ አደገኛ ነው። እቺ ሴት ደግሞ ጉዞአቸውን አዘግይታዋለች። አደጋው አስር እጥፍ ጨምሯል።

በቁጣ ወደ ሜጋን ተጠጋ። ድምፁ ያስፈራል።

‹‹እንድትተኚ ነገሬሽ ነበር። ነገ ጉዞአችንን እንድታዘገይብን አንፈልግም።

ሜጋን ከተመለከተችው በኋላ በዝግታ ‹‹ስለአበሳጨሁህ አዝናለሁ›› አለችው።

‹‹ሲስተር ቁጣዬን በጣም አስፈላጊ ለሆኑ ነገሮች እቆጥበዋለሁ። አንቺ በርሽን በግንብ ዘግተሽ በነፃ ወደሚቀጥለው አለም ለመሽጋገር ስትጠብቂ ኖረሻል። ሁላችሁም አሳምማችሁኛል።››

‹‹ምክንያቱም እኛ በሚቀጥለው አለም እናምናለን?››

‹‹አይደለም ሲስተር። ምክንያቱም እናንተ በዚህኛው አታምኑም። ከዚህ እየሸሻችሁ ነው።

‹‹ለአንተ እየፀለየኩ ነው። ህይወታችንን በሙሉ ያሳለፍነው። ለአንተ በመፀለይ ነው።››

‹‹እሱ የአለምን ችግር ይፈታል ብለሽ ታስቢያለሽ?››

‹‹በጊዜ ሂደት አዎ››

‹‹ጊዜ የሚባል ነገር የለም። የአንቺ አምላክ የጦር መሣሪያ ጩኸት ስለሚያረብሸው ፀሎትሽን አይሰማም። የህፃናት ጩኸት ያግደዋል።

‹‹እምነት ካለህ...››

‹‹ብዙ እምነቶች አሉኝ ሲስተር። ለምዋጋለት ነገር እምነት አለኝ። በሰዎቼና በጦር መሣሪያዎቼ እምነት አለኝ። የማላምነው በውሃ ላይ በሚራመዱ ሰዎች ነው። አምላክሽ የሚሰማሽ ከሆነ ሜንዳቪያን ገዳም እንዲያደርሰን ንገሪው። ያኔ እናንተንም ጥያችሁ እሄዳለሁ።››

ራሱን መቆጣጠር ባለመቻሉ በራሱ ተናደደ፡ ገዳሙ ገለልተኛ ሆኖ የቆመው በእሷ ምክንያት አይደለም። የፍራንኮ ሰዎች ካታሎናውያንና ባስኮችን ሲደፍሩና ሲገሉ ዝም ብላ ኖራለች። የእሷ ስህተት አይደለም በማለት ጂሚ ሚሮ ለራሱ ተናገረ። ቤተሰቦቹም የሰለባው አካል ናቸው።

በዛ ወቅት ጂሚ ታዳጊ ህፃን ነበር። ነገር ግን እስከ አሁን በአእምሮው ተቀብሮ የቀረ ትዝታ አብሮት ይኖራል።

እኩለ ሌሊት ላይ የነቃው ቦምብ ሲወረወር ሰምቶ ነው። በየቦታው የጥፋት መርዛቸውን ረጩት። የቦምቡ ፍንጣሪ ሁሉም ቦታ ተዳረሰ።

‹‹ጂሚ ተነሳ ፍጠን።"

በአባቱ ድምፅ ውስጥ የሰማው ፍራቻ የበለጠ አስፈራው። ጉሬኒካ የባስክ ጠቅላይ ግዛት በመሆኗ ፍራንኮ ትምህርት ያለውን ተግባር ለመፈጸም ተነሣ።

‹‹አውድሚት››

የናዚ ርዝራዦችን የጣሊያን ደርዘን አውሮፕላኖች ይቅርታ የሌለው ጥቃት አደረሱባቸው። የከተማው ሰዎች ከሚዘንበው ሞት ለማምለጥ ቢወራጩም ምንም አይነት ማምለጫ መንገድ አልነበራቸውም።

ጂሚ እናቱና አባቱ እንዲሁም ሁለቱ ታላቅ እህቶቹ ከሌሎች ጋር ተደባልቀው ሸሹ።

‹‹ወደ ቤተክርስቲያን ግቡ›› አሉ። የጂሚ አባት። ‹‹እነሱ ቤተክርስቲያንን አይደበድቡም።››

ልክ ነበር። ቤተክርስቲያን ከሰዎቹ ወገን መሆኗን ሁሉም ሰው ያውቅ ነበር።

የሚሮ ቤተሰብ ወደ ቤተክርስቲያን ገሰገሰ። በፍራቻ የአባቱን እጅ ይዞ ነበር። አባቱ ለለመፍራቱ ትዝ ይለዋል።

‹‹ወደጦርነት እየሄድን ነው አባባ?››

‹‹አይደለም ጆሚ። እሱ የጋዜጦች ወሬ ነው። እኛ የጠየቅነው መንግሥት አንፃራዊ ነፃነት እንዲሰጠን ነው። ባስኮችና ካታሎኖች በራሣቸው ቋንቋ የመጠቀም መብት ሊሰጣቸው ይገባል። የራሣቸው ባንዲራና በአል ሊኖራቸው ይገባል። አሁንም አንድ ህዝብ ነን። ስፔናውያን ከስፔናውያን ጋር አይዋጉም።

ጆሚ ሚሮ ነገሩን ለመረዳት ወጣት ነበር። ነገሩ ከካታላንና ባስክ ያለፈ መሆኑን ተረድቶታል።

የፍራንኮ ጦር ተቀናቃኞቹን አሸንፎ አገሪቱን ሲቆጣጠር ትኩረቱን ወደ እምቢተኞቹ ባስኮች አዞረው።

‹‹ቅጧቸው።››

እናም ደም እንደጅረት መፍሰስ ጀመረ።

የባስክ ተዋጊዎች ኢታን (ETA) አቋቋሙ። ድርጅቱ ሰባስክ ነፃነት። የቆመ ነው። የጆሚ አባት ድርጅቱን እንዲቀላቀል ተጠየቀ።

‹‹አይሆንም›› ይህ የተሳሳተ ነገር ነው። በሰላም የምንጠይቀውን ነገር ማግኘት እንችላለን። ጦርነት ምንም አያስገኝም።››

ኢታም ቀዳሚ ኢላማ ሆነ። ጆሚ አባቶቻቸው የኢታ አባል የነበሩ ጓደኞች ነበሩት። ጀግንነታቸውንም ያደምጥ ነበር። ጀብዱአቸው ዘወትር ይተረካል።

የጆሚ አባት ደግሞ ‹‹አመፅ ስህተት ነው። መደራደር አለብን›› ይላል። አባቱ ስለነሱ ጉን ለምን እንዳልቆመ ይጠይቁታል።

‹‹ጓደኞችህን አትስማቸው ጆሚ ›› ይለዋል አባቱ።

‹‹እነሱ የሚያደርጉት ወንጀል ነው››

‹‹ፍራንኮ ያለምንም ፍርድ ባስኮችን እየፈጀ ነው። አገር አቀፍ ተቃውሞ ማሰማት አለብን። አባትህ ይቀላቀለናል?››

‹‹ጆሚ ሁላችንም ስፔናውያን ነን። ማንም ሊከፋፍለን አይችልም።››

ልጁ ይረበሻል። ጓደኞቹ ትክክል ናቸው? አባቴ ከሐዲ ነው? ጆሚ አባቱን ያምነዋል።

አሁን የአለም ፍፃሜ ቀርቧል። አለም በዙሪያው እየወደቀች ነው። የጉራኒካ ጉዳናዎች በጩኸት ከምት ለማምለጥ በተጣደፉ ሰዎች ተሞልተዋል። ሁሉም ነገር እየወደመ ነበር። ደም በየቦታው ይፈሣል።

ጆሚና ቤተሰቦቹ ወደ ቤተክርስቲያን ቀረቡ። በከተማው የቀረው ብቸኛ ህንፃ እሱ ነው። ሰው ሁሉ ወደ ውስጥ ለመግባት በሩ ላይ ተደርድሯል።

‹‹በእየሱስ ስም ክፈቱልንና እንግባ››

‹‹ምን ተፈጠረ?›› ሲሉ የጆሚ አባት ጮኹ።

‹‹ ቄሶቹ ቤተ ክርስቲያኑን ዘግተውታል። አላስገባም ብለውናል››

‹‹በሩን እንስበረው››

‹‹አይሆንም››

ጆሚ አባቱን በመገረም ተመለከተው።

‹‹የእግዚአብሔርን ቤት መስበር የለብንም።›› አሉት አባቱ። ‹‹የትም ቦታ እሱ ይጠብቀናል።››

ዘግተው ነበር። ወታደሮቹ ደርሰው መሣሪያቸውን አርከፈከፉበት። የጆሚ አባትን ጨምሮ ብዙ ሰዎች አለቁ። ሴቶች ህፃናት ተጨፈጨፉ። አባቱ በራሱ ከለሎ ጆሚን አስጣለው። አባት ለልጁ መስዋእትነት ዝምታ ሲሰፍን ጆሚ እንደ ብርድ ልብስ የከለለውን የአባቱን አካል አየው። አባቱ እናቱ እና እህቶቹ ሞተዋል። በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች በተረፈረፉበት ጉዳና አጠገብ ያለው ቤተ ክርስቲያን አሁንም ተቆልፏል።

በዛው ምሽት ጆሚ ከከተማው ወጣና ከሁለት ቀን በኋላ ሲልባኦ ደርሶ ኢታን ተቀላቀለ።

መልማዩ ኦፊሰር ካየው በኋላ ‹‹አንተ ለሠቀላቀል በጣም ወጣት ነህ ልጄ። ወደ ትምህርት ቤት መሄድ አለብህ።››

‹‹አንተ የእኔ ትምህርት ቤት ትሆነኛለች›› አለው ጆሚ ሚሮ በዝግታ። ‹‹ቤተሰቦቼን የገደሉትን ሰዎች እንዴት እንደምበቀላቸው ታስተምረኛለህ።››

ወደኋላ አልተመለሰም፡፡ ለራሱ እና ለቤተሰቦቹ ሲል ከልቡ ተዋጋ፡፡ ጆሚ ባንኮችን ፋብሪካዎችን በጥንቃቄ እያቀደ አጋያቸው፡፡ ሰዎቹ ከተያዙበት በማንኛውም መንገድ ያስለቅቃቸዋል፡፡

የስፔን መንግሥት የደህንነት ቢሮ ባስክን እንዲያጠቃ መታዘዙን ሲሰማ ፈገግ ብሎ «ጥሩ፡፡ ዋጋቸውን ያገኛሉ›› አላት፡፡ በፅናት ማንነቱን ማሳየት ችሏል፡፡ ለሚያምንበት ነገር ህይወቱን አደጋ ላይ ጥሏል፡፡

አሁን አንድ የእሱ ሰው በነፃነት ማውራቱን ተከትሎ እነዚህ መነኩሴዎች ከእነሱ ጋር ተጣብቀዋል፡፡

ቤተክርስቲያን ከእኛ ጐን ትቆማለች ማለት ምፀት ነው፡፡ አሁን ዘግይቷል፡፡ ሌላ ነገር በማዘጋጀት እናቴን አባቴንና እህቶቼን ከመለሱልኝ እንስማማለን ሲል በምሬት አሰበ፡፡

ሌሊቱን በጫካ እየተጓዙ ነው፡፡ ጆሚ እና ሚጋን በዘግታ ከፌላክስ ጋር ስለአለፈው ጀብዱአቸው ማውጋት ያዙ፡፡ ጆሚ ሚሮን የመሰለ ሰው አታውቅም፡፡ ፍፁም በሆነ ሁኔታ በራሱ ይተማመናል፡፡

ሜንዶቪያ ሊያደርሰኝ የሚችል ሰው ቢኖር ይህ ሰው ብቻ ነው ስትል ሜጋን አሰበች፡፡

ጆሚ ለሲስተሯ ለማዘን ትንሽ ጊዜ ወሰደበት፡፡ በዚህም ላይ ላሳየችው ፅናት ምንም አላላትም፡፡ የእሱ ሰዎች እንዴት እየሆኑ እንደሆነ አሰበ፡፡

እሱ ለመፅናኛ አምፓሮ ጂሮን አላቸው፡፡ ሌሊት ላይ ትልቅ ምቾት ትሰጠዋለች፡፡

እሷ ከእኔ በላይ ለአላማዋ ሟች ነች ሲል ጆሚ አሰበ፡፡ ከእሱ የበለጠ መንግሥትን የምትጠላበት ምክንያት አላት፡፡ የአምፓሮ ጠቅላላ ቤተሰብ በብሔርተኞቹ ተጠራርገው አልቀዋል፡፡ ነፃና በጥልቅ ስሜት የተሞላች ናት፡፡

ንጋት ላይ ሳልማንካ አጠገብ የሚገኘው የሪዬ ቶርሜስ ባንክ ደረሱ፡፡ «ከመላው ስፔን የሚገኙ ተማሪዎች እዚህ ይመጣሉ›› በማለት ፊሊክስ ለሜጋን አብራራላት፡፡ «በስፔን ከሚገኙ ዩኒቨርሲቲዎች ተመራጩ እዚህ ያለው ነው፡፡

ጆሚ እየሰማው አይደለም፡፡ የእሱ ትኩረት በሚቀጥለው እንቅስቃሴው ላይ ነው፡፡ አዳኝ ብሆን ወጥመዴን የት ነው የምዘረጋው?

ወደ ፌሊክስ ዞረ፡፡ «ሳል ማንካን መዝለል አለብን፡፡ ከከተማው ውጭ የሚገኝ ቦታ ላይ እንቆማለን፡፡›› ቦታው ፓራዶር ትባላለች፡፡ የቱሪስት መናኸሪያ ከተማ ነች፡፡ የድንጋዩ መንገድ በደንብ በታጠቁ ወታደሮች ይጠበቃል፡፡

በቡድን የመጡ ሰዎች ወደበሩ ሲጠጉ ጆሚ ለሁለት ሴቶች «እዚህ ጠብቁኝ›› አላቸው፡፡

ፌሊክስ ካርፒዮን ሲጠቅሰው ሁለቱ ሰዎች በፍጥነት ተሰወሩ፡፡

«የት ነው የሚሄዱት?›› ስትል ሜጋን ጠየቀች፡፡

አምፓሮ ጂሮን በግድየለሽነት ተመለከተቻት፡፡ «ምን አልባት የአንቺን አምላክ ፍለጋ ይሆናል››

«እንደሚያገኙት ተስፋ አደርጋለሁ›› አለች ሜጋን በእርግጠኛነት ከአስር ደቂቃ በኋላ ወንዶቹ ተመለሱ፡፡

«ሁሉም ነፃ ነው›› አላት ጆሚ ለአምፓሮ፡፡ «አንቺ እና ሲስተር አንድ ላይ ትተኛላችሁ፡፡ ፌሊክስ ከእኔ ጋር ይቆያል›› እያለ ቁልፍ አቀበላት፡፡

አምፓሮ በቅሬታ «ከአንተ ጋር መሆን ነው የምፈልገው ጆሚ በትዕዛዝ ተናግሬያለሁ፡፡ በደንብ ጠብቂያት››

አምፓሮ ወደ ሜጋን ዞረች «ነይ ወደ እኔ ሲስተር››

ሜጋን አምፓሮን ተከትላ ወደ ፎቁ ወጣች፡፡

ክፍሏ ጠባብ ብትሆንም ለሁለቱ ሴቶች በቂ ናት፡፡

ሜጋን ክፍሉን እየቃኘች «ቆንጆ ነው›› አለች፡፡

አምፓሮ ተበሳጭታለች፡፡ ሜጋንን መስናክል አድርጋ ቆጥራታለች፡፡ «አንቺ ማነሽ እና ነው ቅሬታ የምታቀርቢው?››

«ሥራ ነው›› ስትል ሜጋን ቀጠለች፡፡

አምፓሮ ካየቻት በኋላ ሳቀች፡፡ ከገዳሙ ክፍል ጋር ሲነፃፀር በእውነትም ስፊ ነው፡፡

አምፓሮ ልብሷን ማውለቅ ጀመረች፡፡

ሜጋን እሷን ለመመልከት አልደፈረችም፡፡ አምፓሮ ጄሮንን በብርሃን ስታያት የመጀመሪያው ነው፡፡ ሴትየዋ ቆንጆ ናት፡፡

አምፓሮ እያየቻት እንደሆነ ስለገባት «ሲስተር … የምትነግሪኝ ነገር አለ? ሰዎች ለምንድን ነው ገዳም የሚገቡት?»

ለመመለስ የቀለለ ጥያቄ ነው፡፡ «እራስን ለአምላክ ከመስጠት የበለጠ ደስታ የት ይገኛል?»

«ተይው፡፡ ብዙ ነገሮችን እያሰብኩ ነው» አለቻት አምፓሮ አልጋው ላይ እየተቀመጠች፡፡ «አንቺ መሬት ላይ ትተኚያለሽ፡፡ ስለገዳም የሰማሁት ነገር አምላካችሁ እንዲመቻችሁ እንደማይፈልግ ነው፡፡

ሜጋን ሳቀች፡፡ «ለውጥ የለውም፡፡ እዚህ በመሆኔ ብቻ ተመችቶኛል፡፡

ከአጠገባቸው ያለው ክፍል ውስጥ ጀሚ ሚሮ ተጋድሟል፡፡ ፌሊክስ ካርፒዮ ወለሉ ላይ ለመመቻቸት እየሞከረ ነው፡፡ ሁለቱም ሰዎች ልብሣቸውን አላወለቁም፡፡ ጀሚ ሽጉጡን ፒጃማው ውስጥ ደብቆ ይዟል፡፡ ፌሊክስ ደግሞ ጠረጴዛው ላይ አስቀምጦታል፡፡

«ምን ያደርጉናል ብለህ ታስባለህ?» ፌሊክስ በመገረም ጮክ ብሎ ጠየቀው፡፡

«ምን ለማድረግ ወዳጄ?»

«ህይወታቸውን በጠቅላላ ገዳም ውስጥ እንደ እስረኛ ተቆልፎባቸው መኖር»

«ጀሚ ሚሮ ትከሻውን ነቀነቀ፡፡ «ሲስተሮቹን ጠይቃቸው፡፡ ለብቻችን ብንሄድ ጥሩ ነበር፡፡ መጥፎ ስሜት እየተሰማኝ ነው፡፡»

«ጀሚ ላደረግነው ጥሩ ነገር አምላክ ያመሰግነናል»

«ከልብህ ታምንበታለህ? አታስቀኝ»

ፌሊክስ በጉዳዩ መግፋት አልፈለገም፡፡ የካቶሊክ ቤተክርስቲያንን በተመለከተ ከጀሚ ጋር ማውራት አያዋጣም፡፡ ሁለቱ ሰዎች በራሣቸው ሐሣብ ተዋጡ፡፡

ፌሊክስ ካርፒዮ እግዚአብሔር ሲስተሮቹን እኛ እጅ ላይ ጥሏቸዋል ሲል

አሰበ፡፡ ወደ ገዳማቸው በደህና እንዲደርሱ ማድረግ አለብን፡፡

ጀሚ ስለአምፓሮ እያሰበ ነው፡፡ አሁን በጣም አስፈልጋዋለች፡፡ ያቺ የማትረባ መነኩሴ፡፡ ብርድ ልብሱን እየለበሰ የሚሰራው ነገር እንዳለው አሰበ፡፡

ከህንፃው የታችኛው ወለል ማናጀሩ በዝምታ ተቀምጧል፡፡ እንግዶቹ መተኛታቸውን እስኪያረጋግጥ ድረስ ዝምታ መርጧል፡፡ ስልኩን ሲያነሣ ልቡ እየደለቀ ነበር፡፡ ቀስ ብሎ ስልኩን ደወለ፡፡

ግድየለሽ ድምፅ «የፖሊስ ዋና ጣቢያ» አለው፡፡ ማናጀሩ ከአጐቱ ልጅ ጋር በሹክሹክታ መነጋገር ጀመረ፡፡ «ፍሎሪያን ጀሚ ሚሮ እና ሦስት ጓደኞቹ እኔ ጋር ነው ያሉት፡፡ እነሱን በመያዝህ የምታገኘውን ዝና እንዴት ታየዋለህ?»

ምዕራፍ ሀያ ሁለት

በምስራቅ በኩል ብዙ ማይል ርቆ ሉቺያ ጫካ ውስጥ ተጋድማለች።

ሩቢዮ አርዛኖ ቁጭ ብሎ ይመለከታታል። ልቀስቅሳት እያለ እያንገራገረ ነው። እንደ መልአክ ተኝታለች ሲል አሰበ።

ሊነጋ በመሆኑ መንቀሣቀስ አለባቸው።

ሩቢዮ በዝግታ ተጠግቷት በቀስታ ‹‹ሲስተር ሉቺያ ...››

ሉቺያ አይኗን ገለጠች።

‹‹አሁን መሄድ አለብን››

ካዛጋች በኋላ በእርጋታ ተነሣች። ‹‹የለበሰችው ልብስ ጡቷን በግልጽ የሚያሳይ ነው። ሩቢዮ ሳይወድ በግድ ተመለከተው።

ቃሌን ማክበር አለብኝ። እሷ የእግዚአብሔር ሙሽራ ናት።››

‹‹ሲስተር››

‹‹አቤት?››

‹‹ውለታ እንድትውይልኝ ብጠይቅሽስ›› አለ እያንገራገረ።

‹‹እሺ?››

‹‹ከፀለይኩ ብዙ ጊዜ ሆኖኛል። ነገር ግን ካቶሊክ ነኝ። ብትውይልኝ ቅር ይልሻል?››

ሉቺያ የምትጠብቀው ይህንኑ ነበር።

ከፀለይኩ ምን ያህል ጊዜ ሆኖኛል? በማለት ተገረመች። በገዳሙ ያደረገችው አይቆጠርም። ሌሎች ሲፀልዩ እሷ እንዴት እንደምታመልጥ ታስብ ነበር።

‹‹አልችልም››

‹‹ሁለታችንንም እፎይታና ደህንነት ይሰጠናል››

‹‹ማንኛውንም አይነት ፀሎት ማድረግ እንደማትችል እንዴት ትንገረው?›› እኑ ... እሺ። የምታስታውሰው አንድ ፀሎት አለ። ልጅ ሳለች አባቷ አጠገቧ ሆና የምትፀልየው ‹‹እግዚአብሔር እረኛዬ ነው የሚያሳጣኝ የለም...››

ሐሣቧ ወደኋላ ወሰዳት።

‹‹እሷ እና አባቷ አለምን በቁጥጥራቸው ስር አድርገው ነበር። በእሷም ይኮራ ነበር።

‹‹የተወለድሽው በእድለኛ ኮከብ ስር ነው "ፋሺያ መላእክ" ሉቺያ እድለኛ መሆኗ ይታወቃት ነበር። ቆንጆ መሆኗን ዘወትር ይነግራታል። ማንም ምንም ነገር ጉድቷት አያውቅም። የአንጄሎ ካፒማይን ቆንጆ ልጅ አይደለች?

ሰይጣኖቹ የአባቴ እና ወንድሞቼ ጠላቶች ናቸው ስትል አሰበች። ዋጋቸውን ሰጥታቸዋለች።

ገዳም እያለች ስለአምላኳ አስባ አታውቅም። እዚህ ግን ከተራ ገበሬ ጋር ሆና እየፀለየች ነው።

‹‹ልትፀልይልኝ ትችያለሽ?››

ሉቺያ ቀጠለች። ‹‹በትክክል በህይወቴ ዘመን ሁሉ መልካም ነገር ይከተለኛል። ለዘለአለሙ በእግዚአብሔር ቤት እኖራለሁ››

ሩቢዮ እያያት ወደእሷ ተንቀሣቀሰ።

‹‹አመሰግናለሁ ሲስተር››

ሉቺያ በአንገቷ መልስ ሰጠችው። ምንድን ነው የሆንኩት? ስትል ራሷን ጠየቀችው።

‹‹ተዘጋጅተሻል ሲስተር?››

ሩቢ አርዛኖን እያየች ‹‹አዎ ተዘጋጅቻለሁ›› አለችው።

ከአምስት ደቂቃ በኋላ መንገዳቸውን ቀጠሉ።

ድንገተኛ ዝናብ ሲይዛቸው ቁጥቋጦ ስር ተጠለሉ። ዝናቡ ሲጨምር ድምፁ አስፈሪ ሆነ።

«ጉርፉ ያሰጋን ይሆናል?»

ሩቢዮ ሳቀ፡፡ «እውነተኛ ጉርፍ አይደለም ሲስተር፡፡ እኛ ባስኮች ሲረጫጩ ብለን እንጠራዋለን፡፡ በጀመረበት ፍጥነት ያባራል፡፡ አሁን መሬቱ ደርቋል፡፡ ዝናቡ ያስፈልገዋል፡፡

«በእርግጥ»

«አዎ እኔ ገበሬ ነኝ»

ጀመረው ስትል ሉቺያ አሰበች፡፡

«ይህንን በመናገሬ ይቅርታ አድርጊልኝ ሲስተር ግን እኔ እና አንቺን የሚያመሳስለን ብዙ ነገር አለ፡፡

ሉቺያ አገሩን እያየች ቀኑ ዛሬ ነው ስትል አሰበች፡፡ እናደርገዋለን?

«አዎ፡፡ በእርሻ ቦታ መሆንና በገዳም መኖር ተመሳሳይ መሆናቸው ይሰማኛል»

መመሳሰሉ ለራሷ አስገረማት፡፡ «አልገባኝም»

«ደህና ሲስተር በገዳም አብዝተሽ ሥለ አምላክሽ እና ተአምራቱ ታስቢያለሽ፡ ፡ ልክ አይደለሁም?»

«አዎ»

«እርሻ ማለት አምላክ ማለት ነው፡፡ በተፈጥሮ የተከበበ ሁሉም ነገር የሚበቅለው በአምላክ እርሻ ላይ ነው፡፡ ሁሉም ነገር የሚመጣው ከአምላክ ነው፡፡ አይደለም እንዴ? እነዚህ ሁሉ ነገሮች ተአምር ናቸው፡፡ በየቀኑ እውን ሲሆኑም ታያቸዋለሽ፡፡ አንቺ እንዲያድጉ ስለምትረጂያቸው የተአምሩ አካል ነሽ፡፡

ሉቺያ በድምፁ ውስጥ ያለውን መደነቅ በማስተዋል ለመሳቅ ዳዳት፡፡

በድንገት ዝናቡ አቆመ፡፡

«አሁን መሄድ እንችላለን ሲስተር»

«በቅርቡ ሪዬ ዶሮ እንደርሳለን» አለ ሩቢዮ «የ ፔናፊል ፏፏቴ ከፊታችን

ነው፡፡ ወደ አራንዳ ዲ ደሮ ከሄድን በኋላ በመቀጠል ወደ ሎግሮኞ ተጉዘን ከሌሎች ጋር እንቀላቀላለን፡፡

ትሌዳለህ ስትል ሉቺያ አሰበች፡፡ መልካም እድል ይሁንልህ፡፡ እኔ ወደ ስዊዘርላንድ ነው የምንዘዘው ጓደኛዬ፡፡

እዛ ከመድረሳቸው ከግማሽ ሰዓት በፊት የፏፏቴው ጩኸት ተሰማቸው፡፡ ድንቅ መሳጭና በውበት የተሞላ ነው፡፡

«መታጠብ እፈልጋለሁ» አለች ሉቺያ፡፡ ገላዋን ከታጠበች አመት ሊሞላት ነው፡፡

ሩቢዮ አርዛኖ እያያት «እዚህ?»

አይደለም፡፡ አንተ ደደብ ሮም፡፡ «አዎ»

«ተጠንቀቂ፡፡ በዝናቡ ምክንያት ወንዙ ሞልቷል»

«አትጨነቅ» አለችው፡፡

«እሺ» ልብስሽን እስክታወልቂ ዞር እላለሁ፡፡»

«አትራቅ» አለችው ሉቺያ ፈጠን ብላ፡፡ ምናልባት ጫካው ውስጥ አውሬ ይኖር ይሆናል፡፡

ሉቺያ ልብሷን ማውለቅ ስትጀምር ሩቢዮ ትንሽ ራቅ ብሎ ፊቱን አዙሮ ቆመ፡፡

«ሲስተር ወደውስጥ በጣም አትግቢ» አላት፡፡ «ወንዱ ያዳልጣል»

ሉቺያ መስቀሏን የሚታይ ቦታ አስቀምጣ ጣፋጩን አየር እየማገች ወደ ውስጥ ገባች፡፡ በጣም ይቀዘቅዝ ነበር፡፡ ሩቢዮ አሁንም ፊቱን እንዳዞረ ቆሟል፡፡ ለራሷ ሳቀች፡፡ የምታውቃቸው ሌሎች ወንዶች አይናቸውን ከላይዋ ላይ እንደማይነቅሉ ታውቃለች፡፡

በድንገት ሚዛኗን ስታ ወደ ውስጥ ሰመጠች፡፡ ጩኸት አሰማች፡፡ መተንፈስ አቃታት ጭንቅላቷን ቋጥኝ መታት፡፡

ዞሮ በፍራቻ ተመለከታት፡፡ ሉቺያ ከአይኑ እየተሰወረች ነበር፡፡ ውኃው ዋጣት፡፡

ምዕራፍ ሀያ ሦስት

ሳልማንካ በሚገኘው የፖሊስ ጣቢያ መቶ አለቃ ፍሎረን ሳንቲያጐ የስልኩን መነጋገሪያ ሲያስቀምጥ እጁ እየተንቀጠቀጠ ነበር።

‹‹ጀሚ ሚሮና ሦስቱ ጓደኞቹ እኔ ጋር ነው ያሉት። እነሱን መያዝ የሚያስገኘው ክብር ምን ያህል ነው?

መንግሥት ጀሚ ሚሮን ለያዘ ከፍተኛ ገንዘብ በውለታ ለመክፈል ደንግጓል። ገንዘቡ ህይወቱን በጠቅላላ ይለወጥለታል። ለአጐቱም ጥቂት ገንዘብ ይሰጠዋል። 20 በመቶውን እሰጠዋለሁ ሲል ሳንቲያጐ አሰበ።

የጀሚ ሚሮን ዝና በሚገባ ያውቀዋል። እሱን ለመያዝ በማለት ህይወቱን አደጋ ላይ መጣል አይፈልግም። የገንዘብ ስጦታውን እኔ እወስዳለሁ። አደጋውን ሌሎቹ ይጋፈጡት።

ወንበሩ ላይ ተቀምጦ የተሻለ የሚለውን ዘዴ እያውጠነጠነ ነው። ኮሎኔል አኮካ ትዝ አለው። በኮሎኔሉና በህግ መካከል ከፍተኛ የበቀል ስሜት እንዳለ ሁሉም ያውቀዋል። ከዚህ ጐን ለጐን ኮሎኔሉ የደህንነቱን ቢሮ የማዘዝ ሙሉ ስልጣን አለው። መንገዱ ይህ ብቻ ነው።

ስልኩን አንስቶ ከኮሎኔሉ ጋር ተነጋገረ።

‹‹ሳልማንካ ከሚገኘው ፖሊስ ጣቢያ መቶ አለቃ ፍሎሪና ሳንቲያጐ ነኝ። ጀሚ ሚሮ ያለበትን ቦታ ደርሼበታለሁ››

ኮሎኔል አኮካ ድምፁን ለመቆጣጠር ሞከረ። ‹‹እርግጠኛ ነህ?››

‹‹አዎ ኮሎኔል። ሁለት ክፍል ይዘው ነው ያረፉት።››

ኮሎኔል አኮካ ‹‹በጥንቃቄ አዳምጠኝ መቶ አለቃ። ወደቦታው በፍጥነት ሔደህ አካባቢውን በጥንቃቄ ተከታተል። ማናቸውም እንዳይወጡ። ከአንድ ሰዓት በኋላ ካለህበት ቦታ እደርሣለሁ። ወደ ውስጥ እንዳትገባ። ከአይን እንዳትርቅ። ግልጽ ነው?››

‹‹አዎ አለቃዬ። አሁኑኑ እሄዳለሁ።›› እያመነታ ‹‹ኮሎኔል ስለሽልማት ገንዘቡ ...››

‹‹ሚሮን እንደያዝነው ገንዘቡ ይሰጥሀል››

‹‹አመሰግናለሁ ኮሎኔል። እኔ በጣም...››

‹‹ሂድ››

‹‹እሺ አለቃዬ››

ፍሎሪና ሳንቲያጐ መነጋገሪያውን አስቀመጠ። ለውሽማው ወሬውን ሊነግራት ፈለገ። ቀስ ብሎ ያስደንቃታል። አሁን የሚሰራው ሥራ አለ።

ጥበቃውን ለሌላ ፖሊስ ሰጥቶ ወጣ። ከጥቂት ሰዓት በኋላ እመለሳለሁ አለው። ስመለስ ሐብታም ሆኜ ነው ሲል አሰበ። የሚገዛውን ነገር እያለመ ነው።

ኮሎኔል አኮኮ የስልኩን መነጋገሪያ ካስቀመጠ በኋላ ማሰብ ያዘ። አሁን መሳሳት የለበትም። የመጨረሻ እርምጃው መሆን አለበት። ልክ እንደቼዝ ጨዋታ ጥንቃቄ ያስፈልገዋል።

አኮካ ለረዳቶቹ ደወለ።

‹‹አቤት ኮሎኔል››

‹‹ምርጥ የሆኑ ሁለት ደርዘን ሰዎችህን አዘጋጅ። በደንብ መታጠቃቸውን አረጋግጥ። ከአስራ አምስት ደቂቃ በኋላ ወደሳልግንካ እንንቀሣቀሣለን።››

‹‹እሺ ጌታዬ››

አሁን ሜሮ ማምለጫ የለውም። ኮሎኔሉ ወረራውን በአእምሮው ስሎታል፡ አካባቢው በፍጥነትና በፀጥታ ይወረራል። ጥቃት ከማድረሱ በፊት ይያዛል። በተኙበት እንጨርሳቸዋለን።

ከአስራ አምስት ደቂቃ በኋላ ጉዞአቸውን ጀመሩ።

መቶ አለቃ ሳንቲያጐ ጊዜ ሳያጠፋ ቦታው ደረሰ። አሸባሪዎቹን የመያዝ ምንም ፍላጐት የለውም። የአኮካን ትእዛዝ ተከትሎ ጨለማ ውስጥ ተደብቆ ሁሉንም ነገር እየተከታተለ ነው። የሚያስበው በሽልማት የሚያገኘውን ገንዘብ ብቻ ነው። ሁሉም ከሰአታት በኋላ እንደሚገደሉ እርግጠኛ ሆኗል።

ወታደሮቹን የያዘው መኪና በዝግታ ወደከተማው ገባ። ኮሎኔል አኮካ መብራቱን አብርቶ ካርታውን መመልከት ያዘ። ‹‹እዚህ ጋ አቁም። የቀረውን መንገድ በእግራችን እንጓዛለን። ድምፅ እንዳታሰሙ።››

ፍሎሪና ሳንቲያጎ አጠገቡ መድረሳቸውን አላወቀም። «ማነው?» ሲዞር ከኮሎኔል አኮ ጋር ፊት ለፊት ተገጣጠመ። አምላኬ ያስፈራል ሲል አሰበ።

«መቶ አለቃ ሳንቲያጎ ነኝ ጌታዬ»

«ከክፍሉ የወጣ ሰው አለ?»

«የለም ጌታዬ። ሁሉም ውስጥ ናቸው። ምናልባት ተኝተው ይሆናል፡ ኮሎኔሉ ወደ ረዳቶቹ ዞረ። «ግማሾቹ ሆቴሉን እንዲከቡ እፈልጋለሁ። ለማምለጥ ከሞከሩ ግደሏቸው። የቀራችሁት ከእኔ ጋር ትመጣላችሁ። ወንበዴዎቹ ላይኛው ፎቅ ሁለት ክፍል ውስጥ ነው ያሉት።»

ሳንቲያጎ ኮሎኔሉና ረዳቶቹ ወደ ውስጥ በዝግታ ሲገቡ ተመለከታቸው። በተኩስ ልውውጡ አኮካ እንዳይገደልበት ሰጋ።

ፎቁ ላይ ሲደርሱ ኮሎኔሉ «እድል እንዳትሰጧቸው ተኩሱባቸው አላቸው።

ረዳቱ «ኮሎኔል ከአንተ ፊት እንዲሆን ትፈልጋለህ ሲል» ጠየቀው።

«አይሆንም» አለው ጂሚ ሜሮን መግደል የሚሰጠውን ደስታ እያሰበ።

ወደበሩ በዝግታ ተጠጉ። ሁሉም አድፍጠዋል።

«አሁን» ሲል ኮሎኔሉ ጮኸ።

በዛው ቅጽበት በሩን በርግደው ወደ ውስጥ ገቡ።

ክፍሉ ባዶ ነበር።

«ሔሎ» ሲል ተጣራ። ምንም ምላሽ የለም። ተደብቀዋል ማለት ነው ሲል ገመተ።

አንዱ ወታደር ከመቀመጫው ኋላ ያለውን ነገር ተመለከተ።

«ኮሎኔል ...»

አኮካ ፊቱን አዙሮ ነገሩን ተመለከተ።

ግዙፉ የማናጀሩ አካል ታስሮ ወለሉ ላይ ተዘርግቷል።

እባካችሁ አትረብሹን የሚል ቃል ተፅፎበታል።

ምዕራፍ ሀያ አራት

ሩቢዮ አርዛና ሉቺያ በፍጥነት ውሃው ውስጥ ስትሰምጥ በድንጋጤ እየተመለከታት ነው። በቅጽበት እየሮጠ ወደ ወንዙ ገሰገሰ። የሉቺያን አካል እንደምንም ታግሎ ከውሃው ውስጥ አወጣው።

ካወጣት በኋላ ሣሩ ላይ ዘረራት። ሉቺያ ራሷን ስታለች። መተንፈስም አቁማለች። ሩቢዮ በጀርባዋ ካስተኛት በኋላ አየር እንድታገኝ መታገል ጀመረ። ጥረቱ ተሳክቶ ሆዷ የገባው ውኃ ሲወጣ በጣም አሳለች። ሩቢዮ የምስጋና ፀሎት አደረሰ።

እተነፋፈሷ እስኪስተካከል ድረስ ጠበቃት። የገረጣው ፊቷ መለስ አለ። ገላዋን በቅጠል ሊያደርቅላት ሞከረ። እራሱ እየተንቀጠቀጠ ነው። ብርዱ ውስጡ ዘልቋል። ሲስተር ሉቺያ የምትሞት መስሎት ነበር። ሲያስበው ዘገነነው። ገላዋን በዝግታ አደረቀላት። የማይሆን ሐሣብ አእምሮውን ሞላው።

የሚያስደንቅ ገላ አላት። ይቅር በለኝ አምላኬ። እሷ የአንተ ነች። ይህን መጥፎ ሐሣብ ከእኔ አርቀው።

ሉቺያ ቀስ በቀስ ነቃች። በምላሱ አካሏን እያሞቀው ነበር፡ አዎ ስትል አሰበች። ስሜቱ አስደስቷታል። አዎ አታቁም ካሮ አለች ለራሷ። አይኗን ከመክፈቷ በፊት በደስታ ተሞልታ ነበር።

ሉቺያ ወደወንዙ ስትወድቅ የመጣላት የመጨረሻ ሐሣብ ሞት ብቻ ነበር። ነገሩ ግን በህይወት አለች። ከሞት ያዳናትን ሰው እየተመለከተችው ነው። ሉቺያ በድንገት ወደታች ጐትታ ሳበችው። ፊቱ ላይ መገረም ይነበብበት ነበር። ደንግጧል።

«ሲስተር» ሲል ተቃወማት። «ይህንን ማድረግ ...»

«ዝም በል»

ከንፈሯ ከንፈሩን ፍለጋ ተጓዘ። ለሩቢዮ ከብዙ ነገር በላይ ነበር።

«ፍጠን» አለች ሉቺያ እየተጣደፈች።

ለሥራው ዋጋው ሊከፈለው ይገባል ስትል አሰበች። የማደርገውም ይህንኑ ነው።

ሩቢዮ አሁንም እያመነታ ነው፡፡ «ሲስተር በፍፁም ይህን ማድረግ ... ሉቺያ ለንግግር ጊዜ አልነበራትም፡፡ መላ አካሏን በነፃነት ሰጠችው፡፡

ሩቢዮ ጥሩ አፍቃሪና ርህሩህ ወዳጅ ሆናት፡፡ ሉቺያን አስደነቃት፡፡ ፊቱ በድንገት ወገግ ብሎ ደመቀ፡፡

እኔን ለማስደሰት እንጂ ለማፍቀር አይሞክርም በማለት ለራሷ ተናገረች፡፡ እኔን ለማስደሰት የተጠነቀቀው የመጨረሻው ወንድ እና ጊዜ መች ነበር? ሉቺያ ተገረመች፡፡ አባቷ ቢግር ይወደው ነበር፡፡ አበድኩ እንዴ? ይህ ሰው እኮ ተራ ገበሬ ነው፡፡ እኔ የአንጀሎ ካርማይን ልጅ ሉቺያ ካርማይን ነኝ፡፡ የእሱ ህይወት ከእኔ ህይወት ጋር የተገናኘ አይደለም፡፡ ድንገተኛ አጋጣሚ ነው ያገናኘን፡፡

ሩቢዮ እቅፍ አድርጓት በተደጋጋሚ «ሉቺያ እኔ ሉቺያ» እያላት ነው፡፡

ስሜቱ አይኑ ላይ ይነበባል፡፡ ድንቅ ነው ስትል አሰበች፡፡ ስለዚህ ሰው በተደጋጋሚ ማሰቧ ገረማት፡፡ በድንገት መስቀሉ ትዝ አላት፡፡ እንዴት እረሳሁት አምላኬ?

በድንገት ተነሳች፡፡ «ሩቢዮ ወንዙ አጠገብ እቃ እረስቼያለሁ ልታመጣልኝ ትችላለህ? ልብሶቼንም?»

«እሺ፡፡ አሁን እመለሳለሁ»

ሩቢዮ እቃውን ሲመለስ እፎይታ ተሰማት፡፡ ቢጠፋስ ኖሮ ከአሁን በኋላ ከእጄ አላወጣውም ስትል ለራሷ ተናገረች፡፡ «አመሰግናለሁ»

ሩቢዮ ልብሷን አቀበላት፡፡ ቀና ብላ እያየችው፡፡ «መልበስ አልፈልግም ነበር» አለችው፡፡

ፀሐዩ ለገላዋ ሙቀት ሰጣት፡፡ ሩቢዮ ክንድ ላይ በምቾት ተጋደመች፡፡

ስለህይወቱ በዝርዝር ጠየቀችው፡፡ እሱም አስረዳት፡፡ የእርሻ ቦታውን ግብርናውን ትቶ የመጣበትን አማጺያኑን ለምን እንደተቀላቀለ አስረዳት፡፡

ሉቺያም በአጋጣሚው የቤተሰቦቿን ህይወት እና ኑሮ አስታወሰች፡፡ ነገሩን በከፊል ደብቃ የህይወቷን ክፍል አጫወተችው፡፡ የአባቷን ስራ ግን አልነገረችውም፡፡

በድንገት አፍቅሬሻለሁ፡፡ ›፡፡

«ሩቢዮ»

«ላገባሽ እፈልጋለሁ፡፡ በህይወት ዘመኔ በጠቅላላ ይህንን ቃል ለየትኛዋም ሴት ብዬው አላውቅም፡፡»

ንፅህናው አስገረማት፡፡ እንዳትጎዳው መጠንቀቅ እንዳለባት ለራሷ ቃል ገባች፡፡ የገበሬ ሚስት መሆኗን በማሰብ ፈገግ አለች፡፡

ሩቢዮ ፈገግታዋን በተገቢው መንገድ አልተረዳውም፡፡ ሐሣቡን ዘረዘረላት፡፡ ብዙ ልጆች እንደሚወልዱ ግብርናቸው አትራፊ እንደሚሆን የቀረው አልነበረም፡፡

እዚህ ላይ ላስቆመው ይገባል ስትል አሰበች፡፡ ግን ልትተወው አልቻለችም፡፡የሆነ ነገር ገድቦ ይዟታል፡፡ ነገሩ ቢሆን አትጠላም ነበር፡፡ መሳደድ ሰልችቷታል፡፡ ከሚወዳት ሰው ጋር አብሮ መጀመር ድንቅ ነው፡፡

«ስለዚህ ነገር ማውራት እናቁም» አለች ሉቺያ፡፡ «መሄድ አለብኝ»

የሰሜን ምስራቁን አቅጣጫ ይዘው ወደ ቪላ ልባ ዲዬር መንደር ዘለቁ፡፡ ትንሽ ምግብ ቀማምሰው ሲጨርሱ ለጉዞ ተነሱ፡፡ «የሚቀጥለው ከተማ አራንዳ ዲዬሮ ነው፡፡ በተራራ ላይ ያለ ትልቅ ከተማ ነው፡፡ ከአሳዳጆቻችን ለማምለጥ ጥሩ ቦታ ነው፡፡

ሩቢዮና እርሻው ህልም ሲሆኑ እውነታው ስዊዘርላንድ መግባት ነው፡፡ ስለዚህ ወደ ትልቅ ከተማ መሔዳቸው አስፈላጊ ነው፡፡ ምን ያህል እንደሚጎዳ ብታውቅም ወደኋላ ማለት የለባትም፡፡

አይኑን ማየት እየፈራች «ሩቢዮ ወደ ከተማ እንድንሄድ እፈልጋለሁ» አለችው፡፡

«አደገኛ ነው» አላት በድንጋጤ፡፡ «ወታደሮቹ ...»

«እኛን እዛ አይፈልጉንም» አለችው በፍጥነት፡፡ ከዚህ ባለፈ «ልብሴን መለወጥ እፈልጋለሁ፡፡ በዚህ ብቻ መዝለቅ አልችልም፡፡»

ወደ ከተማ የመግባት ሐሣቡ ሩቢዮን ረበሸው፡፡ ነገር ግን «ላንቺ ስል» አለ፡፡

ሩቢዮ አንድ እድል ለመሞከር በማለት «ሉቺያ በዚህ ሐሣብ እርግጠኛ ነሽ?»

‹‹አዎ አርግጠኛ ነኝ››

በከተማው ዳር ያለውን ድልድይ ተሻግረው ወደ ከተማ ገቡ:: ትኩረት እንዳይስቡ በጥንቃቄ ነበር የሚጓዙት:: አንድ ስም የተፃፈበት ሱቅ በር ላይ ስትደርስ ቆመች:: ምንም ቃል አልተነፈሰችም::

በር ላይ ወንበር የተደረደረበትን ቡና ቤት አልፈው ወደመሐል ከተማ ከመግባታቸው በፊት ቆሙ::

ሱፂያ እድሏን ለመጠቀም ‹‹ተጠምቻለሁ ሩቢዮ›› አለችው:: ‹‹ወደ ውስጥ መግባት እንችላለን?››

‹‹በትክክል››

ሩቢዮ ክንዷን ይዞ ወደ ውስጥ ዘለቁ::

የሚጠጣ ነገር ይታዘዝ ሲላት ‹‹ወይን እዘዝልኝ አለችው:: ቶሎ እመለሳለሁ:: ብላው በፍጥነት ከመቀመጫዋ ተነሣች::

ሩቢዮ እያያት ወደ ጉዳናው ገባች::

ሱፂያ በፍጥነት ቅድም ወዳየችው ሱቅ ገሰገሰች:: በመንገዷ ላይ ‹‹ፖሊስ›› የሚል የተፃፈበት ቦታ አየች:: ልቧ በፍርሃት ራደ::

ሱቅ ውስጥ ገብታ መስቀሉን ለመሸጥ መደራደር ጀመረች:: ከብዙ ክርክር በኋላ ‹‹በሁለት መቶ ሺህ ፔስታስ እገዛሻለሁ›› አላት ባለሱቁ::

ሱፂያ መስቀሉን እየቀማችው ‹‹እውር መስልኩህ በጠራራ ፀሐይ ልትዘርፈኝ ያሰብከው›› አለችው ባለሱቁን:: ‹‹እንደገና አንድ ተጨማሪ ነገር ካደረክልኝ እስማማለሁ›› አለችው::

‹‹ምንድነው ነገሩ?››

‹‹ፓስፖርቴ ተሰርቋል:: ከዚህ ከተማ ለመውጣት ሌላ ፓስፖርት ያስፈልገኛል::

አሁን በመገረም ይመለከታት ጀመር:: አንገቱን እየነቀነቀ ገባኝ አላት::

‹‹ከረዳኸኝ መስቀሉ ያንተ ነው››

በረጅሙ ተነፈሰ:: ‹‹ፓስፖርት ማግኘት አስቸጋሪ ነው::›› አላት::

ሱፂያ ምንም ሳትናገር አየችው::

‹‹እንዴት እንደምረዳሽ አላውቅም››

ለማንኛውም አመሰግናለሁ›› ብላው ወደበሩ መሄድ ጀመረች::

‹‹ቆይ›› አላት በድንገት::

ሱፂያ ቆመች::

‹‹የሆነ ዘመድ አለኝ›› እሞክርልሻለሁ::

‹‹ግን ለመቼ ነው የምትፈልጊው››

‹‹ዛሬ››

‹‹ተስማምቻለሁ:: ስምንት ሰዓት ላይ ተመለሺና ፎቶ ትነሻለሽ:: ከዛ ነገሩን እናየዋለን:: ፓስፖርቱን ካገኘሽ በኋላ መስቀሉ...››

‹‹ያንተ ነው››

ሱፂያ ልቧ እየዘለለ ‹‹አመሰግናለሁ›› አለችው::

‹‹ስምንት ሰአት እስከዛው ደህና ዋይ››

መስቀሉ እሱ ጋ እንዲቆይ ቢጠይቃትም ፈቃደኛ አልሆነችም::

የሩቢዮ የጋብቻ ጥያቄ ትዝ አላትና ሐሣብ ለቀቀባት:: ፈገግ እያለች ወደቡና ቤቱ ተመለሰች::

ምዕራፍ ሀያ አምስት

መገናኛ ብዙሃን ተናወጧል። አርእስቱን ወዲያው ወዲያው እየተቀባበሉት ነው። የገዳሙ ጥቃት በመላው አለም ተሰምቷል። መነኩሳቱ አሸባሪዎች አስጠልላችኋል በሚል ሰበብ በጠቅላላ ታስረዋል። አራት መነኩሳት አምልጠዋል። አንድ መነኩሴ ስድስት ፖሊሶችን ከገደለች በኋላ ተገድላለች።

ከመላው አለም ወደ ማድሪድ የመጡ ጋዜጠኞች ጠቅላይ ሚኒስትር ማርቲኔዝን ለማግኘት ፈልገዋል። ጠቅላይ ሚኒስትሩ ነገሮችን ለማረጋጋት መግለጫ ለመስጠት ፈቃደኛ ሆነዋል። ከመላው አለም የተሰበሰቡት ሀምሣ የሚጠጉ ጋዜጠኞች ቢሮአቸው ተሰብስበዋል። ኮሎኔል ራሞን አኮካ እና ኮሎኔል ፉል ሶስቴሎ ከጠቅላይ ሚኒስትሩ ጐን ቆመዋል።

ጠቅላይ ሚኒስትሩን አራቱ መነኩሳት የት እንዳሉ ጠየቃቸው። ኮሎኔል አኮካ የተልእኮው መሪ በመሆኑ እሱ ይመልሰዋል አሏቸው።

ኮሎኔል አኮካ ‹‹በባስክ አሸባሪዎች እጅ እንደሆኑ እናምናለን። መነኩሳቱ የአሸባሪዎቹ ተባባሪዎች መሆናቸውን የምናገረው በሀዘኔታ ነው።››

ጋዜጠኞቹ በቁጣ ተንቀጠቀጡ።

‹‹የሲስተር ቴሬዛ መገደልና የወታደሮቹ መገደልስ?

‹‹ሲስተር ቴሬዛ ከአሸባሪዎቹ ጋር አብራ እንደምትሰራ መረጃ አለን። የጂሚ ሚሮ ተባባሪ ነች። ወደ ወታደሮቹ ካምፕ በመምጣት ወታደሮቹን ከገደለች በኋላ ተገድላለች። ወንጀለኞቹን ለፍርድ ለማቅረብ ጥረት ላይ ነን።

‹‹ታስረው ወደ ማድሪድ የተወሰዱት መነኮሳትስ?››

‹‹በምርምራ ላይ ናቸው›› አለ ኮሎኔል አኮካ።

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ጋዜጣዊ መግለጫው ረዝሞባቸዋል። ነገሩ ችግር መዞባቸዋል። ከመንግሥታቸውም ፈተና ተደቅኖባቸዋል።

ስለጠፉት አራት መነኮሳት የጀርባ ታሪክ ሊነግሩን ይችላሉ ጠቅላይ ሚኒስትር?››

‹‹አዝናለሁ። ከዚህ በላይ መረጃ ልሰጣችሁ አልችልም። መንግሥት በተቻለው አቅም መነኮሳቱን ለማግኘት ጥረት እያደረገ ነው።

‹‹በአቪላ ገዳም ላይ አስከፊ ጥቃት መፈጸሙን የሚገልፁ ሪፖርቶች እየወጡ ነው። ለዚህ የሚሰጡት ምላሽ አለ?

ነገሩ አውነት በመሆኑ ጠቅላይ ሚኒስትሩን ጐመዘዛቸው። ኮሎኔል አኮካ ከገደብ ያለፈ ስልጣኑን ተጠቅሟል። አሁን ህብረት የሚያሳዩበት ወቅት ነው።

ወደኮሎኔሉ ዞረው በእርጋታ ‹‹ኮሎኔል አኮካ ምላሹን ይሰጣል አሏቸው።

ኮሎኔል አኮካ ‹‹እኔም እነዚህን ያልተጨበጡ ሪፖርቶች ሰምቻቸዋለሁ። እውነቱ ቀላል ነው። ጂሚ ሚሮና አጋሮቹ በሴቶቹ ገደም ውስጥ ለመደበቃቸው በቂ እና ታማኝ መረጃ ነበረን። ከፍ ባለ ደረጃ ታጥቀው ነበር። ገዳሙን እንደወረርነው አመለጡን።

ኮሎኔል ‹‹ከእርሶ ሰዎች የተወሰኑት መነኮሳቱን ... ሰምተን

‹‹ይህ በቅጥፈት የተሞላ ክስ ነው››

ጠቅላይ ሚኒስትር ማርቲኔዝ ‹‹አመሰግናለሁ። ለዛሬ ይበቃናል። ተጨማሪ ነገር ከተገኘ እናሳውቃችኋለን›› አሉ። መግለጫው በዚሁ ተጠናቀቀ። ጋዜጠኞቹ ሲወጡ ወደ ኮሎኔል አኮካ ዞረው ‹‹በአለም ፊት ጨካኝ አድርገው ያቀርቡናል›› አሉት።

ኮሎኔል አኮካ ለጠቅላይ ሚኒስትሩ አመለካከት ቁብ አልነበረውም። እሱን ያሳሰበው አኩሰ ሌሊት ላይ የደረሰው የስልክ ጥሪ ነው።

‹‹ኮሎኔል አኮካ?››

ድምፁን በደንብ ያውቀዋል። በደንብ ነቅቶ ተቀመጠ።

‹‹አቤት ጌታዬ››

‹‹በአንተ ተስፋ እየቆረጥን ነው። ከዚህ ቀደም ጥሩ ውጤት ጠብቀን ነበር››

‹‹ጌታዬ ደርሼባቸው ነበር›› በእጅጉ መረበሹ ገብቶታል።

‹‹ትንሽ እንድትታገሱኝ እጠይቃችኋለሁ። ከዚህ በኋላ አላሳፍራችሁም።››

ትንፋሹን ውጦ ምላሹን እየጠበቀ ነው፡፡

‹‹ጊዜ እየቀደመን ነው››

ስልኩ ተቋረጠ፡፡

‹‹ኮሎኔል አኮካ የስልኩን መነጋገሪያ ካስቀመጠ በኋላ ባለበት ዘፍ አለ፡ ተረብሿል፡፡ ይህ ዲቃላ ሚሮ የት ነው ያለው?››

ምዕራፍ ሀያ ስድስት

እገላታለሁ አለ ሪካርዶ ሜላዶ ለራሱ፡፡ ከተራራ ላይ ወርውሬ እጥላታለሁ ወይም ተኩሼ እገድላታለሁ፡፡ አይሆንም ምን አልባት ትልቅ ደስታ ትሰጠኝ ይሆናል፡፡

ከተዋወቃቸው ሰዎች በጠቅላላ አስቸጋሪ የሆነችበት ሲስተር ግራሺላ ብቻ ናት፡፡ አትቻልም፡፡ መጀመሪያ አብራው በመሆኗ ተደስቶ ነበር፡፡ መነኩሴ ብትሆንም ውበቷ እዚህ ቀረሽ አይደለም፡፡ የመነኩሰችበትን ምክንያት ለማወቅ ጓጉቷል፡፡ ሴትነቷን በደንብ ማየት ተመኝቷል፡፡

ነገር ግን ነገሮች ባልተጠበቀ ሁኔታ እየተለወጡ ነው፡፡ ሲስተር ግራሼላ ለታነጋግረው ፈቃደኛ አለመሆኗ ሌላው ችግር ነው፡፡ ጉዞ ከጀመሩበት ጊዜ አንስቶ አንድ ቃል አልተነፈሰችም፡፡ ያበሳጨው ደግሞ አለመናደዷ፣ ግድ የለሽነቷና የተረጋጋች መሆኗ ነው፡፡ በዙሪያዋ ላለው ነገር ግድ የሌላት ሲሆን ለእሱ ቦታ አልሰጠችውም፡፡ ፈታኝ ዳገትና ቁልቁለት አብረው ተጉዘዋል፡፡

የምርስ ወንዝን እንዳለፉ ሪካርዶ፡፡ "ትንሽ ማረፍ ትፈልጊያለሽ ሲስተር?" ሲል ጠየቃት፡፡

ዝም፡፡

የሰሜን ምስራቅ አቅጣጫን ይዘው ጉዞአቸውን ከመቀጠላቸው በፊት ሴጎቪያን ይረግጣሉ፡፡ በበረዶ ተራራ የተከበበው አካባቢ ያስደምማል፡፡ ሪካርዶ በትህትና ሲያነጋግራት እየሞከረ ነው፡፡ ነገር ግን ተስፋ ቢስ ሆኖበታል፡፡

"ከትንሽ ጊዜ በኋላ ሴጎቪያ እንደርሳለን ሲስተር" ግድ አልሰጣትም፡፡

በምን ላበሳጫት? እርብሻል ሲስተር?

ጭጭ፡፡

እንደዛ ባይሆን ይወድ ነበር፡፡ በህይወቱ እንደዚህ ተረብሾ አያውቅም፡፡ ሴትየዋ ተስፋ ቆርጣለች ሲል አሰበ፡፡ መልሱ ያ ነው፡፡ አምላክ አለማዊ ያልሆነ ውበት ቸሯታል እናም ከራሷ ጋር ትቀብረዋለች፡፡ እሱ አያምንበትም፡፡

ቤጎቪያ ከተማ ሲቃረቡ ከተማው መጨናነቁን ሪካርዶ ተገነዘበ፡፡ ይህ

ማለት ወታደሮቹ በንቃት ፍተሻ እያከናወኑ ነው ማለት ነው፡፡

ወደ መሐል ከተማው ሲጠጉ ሪካርዶ ፖሊሶች ተመለከተ፡፡ በሹክሹክታ" እጅን ያዥኝ ሲስተር፡፡ ፍቅረኛሞች መምሰል አለብን፡፡"

መልስ አልሰጠችውም፡፡

እየሱስ በማለት ሪካርዶ አሰበ፡፡ ደንቆሮ ትሆን ይሆናል፡፡

እጇን አፈፍ ሲያደርገው ያሳየችው ድንገተኛ ቁጣ አስደነቀው፡፡

ጠባቂዎቹ አጠገባቸው ደርሰዋል፡፡

ሪካርዶ ወደ ግራቤላ ተጠግቶ "መናደድ የለብሽም" አላት ጮክ ብሎ፡፡ "የባጥ የቆጡን ቀበጣጠረላት፡፡"

ጠባቂዎቹ አልፈዋቸው ሔዱ፡፡ ሪካርዶ ዞር ብሎ ግራሺያን ተመለከታት፡፡ ፊቷ የሆነ ነገር ገለፀለት፡፡ ሪካርዶ በአእምሮው ጄሚን እየረገመው ነው፡፡ ሌላዋ መነኩሴ አብራኝ ብትሆን ሲል ተመኘ፡፡ ድንጋይ ነች በማለት ደመደመ፡፡

ሪካርዶ መላው ሴቶች የሚወዱት አይነት ሰው ነው፡፡ ይህንንም ብዙ ጊዜ ከአንደበታቸው አዳምጧል፡፡ ቁመናውና ገፅታው ማራኪ ነው፡፡ ከባስክ ቤተሰቦች ነው የተወለደው፡፡ አባቱ የተማረ የባንክ ባለሙያ ነበር፡፡ ልጁም እሱን እንዲከተል ይፈልግ ነበር፡፡

ትንሽ ጊዜ ባንክ ውስጥ ቢሰራም የወገኖቹን ችግር ለመቅረፍ ከታጣቂዎቹ ጋር መገናኘት ጀመረ፡፡ ከአማፂው ቡድን መሪዎችም አንዱ ለመሆን በቃ፡፡ አባቱ አካሔዱ ስላላማረው ምክር ለገሰው፡፡

"እኔም ባስክ ነኝ ሪካርዶ፡፡ በተጨማሪ ነጋዴ ነ·ሮአችንን የመሰረትንበትን ንግድ የሚያበላሽ አብዩት የምናካሒድ ሞኞች መሆን የለብንም፡፡"

"መንግስትን ለመጣል ሳይሆን ነፃነታችንን ለመቀዳጀት ነው የምንታገለው መንግስት በባስኮችና በካታሎናውያን ላይ የሚያደረሰው በደል ከትዕግስት በላይ ነው፡፡"

አባቱ የወጣትነት ትዝታውንና የትግሉን አቅጣጫ በመንገር ሊያሳምነው ብዙ ጣረ፡፡ በተግባሩም ደስተኛ አለመሆኑን ገለፀለት፡፡ አግብቶ እንዲወልድ ይፈልጋል፡፡ ከሰልፍ እና ተቃውሞ እንዲርቅም መከረው፡፡

በሚቀጥለው ቅዳሜ ሪካርዶ የተቃውሞ ሰልፍ ሲመራ ተያዘ፡፡ በአባቱ የስትና መለቀቅ እንደማይፈልግ ተናገረ፡፡ ሌሎች ካልተፈቱ እሱም ከእስር ቤት እንደማይወጣ ለአባቱ አረጋገጠለት፡፡ የታሰበው ጋብቻና ስራ መና ቀረ፡፡ ይህ የሆነው ከአምስት አመት በፊት ነው፡፡ ብዙ ጊዜ ከመያዝ ለጥቂት አምልጧል፡፡ እስከአሁን ለሚያምንበት ነገር እየተዋጋ ነው፡፡ አሁን ደግሞ በሽሽት ላይ ነው፡፡ አብራው አንድ መነኩሴ አለች፡፡

"ገዚህ በኩል ነው የምንሔደው" አላት ለሲስተር ግራቤላ፡፡ እጇን ሳለመንካት እየተጠነቀቀ ነው፡፡

በቅዱስ ቫለንታይን ዋና መንገድ አቋርጠው ሲያልፉ የሙዚቃ መሣሪያ መሸጫ ሱቅ ተመለከተ፡፡

ሪካርዶ ቆም ብሎ "አንድ ሐሳብ አለኝ እዚህ ጠብቂኝ ሲስተር፡፡ አሁኑኑ እመለሳለሁ"

ወደ ሱቁ እየተጣደፈ ገባ፡፡

"ምን ልርዳዎት?

"ሁለት ጊታር መግዛት እፈልጋለሁ"

ባለሱቁ ፈገግ አለ፡፡" እድለኛ ነህ፡፡ ጥሩ ጊታሮች አሉኝ"

"ውድ ያልሆነ ነው የምፈልገው፡፡ ገና ጀማሪዎች ነን፡፡"

"ደስ እንዳለዎት ጌታዬ፡፡ ይሄኛውስ? አምስት ሺህ ፔስታስ ትከፍላለህ፡፡

"አልችልም" በማለት ውድ ያልሆነ ሁለት ጊታሮችን መረጠ፡፡ ከዛም ጊታሮቹን ይዞ ብቅ አለ፡፡ ሲስተር ግራቤላን የሚያገኛት አልመሰለውም ነበር፡፡ በትዕግስት እየጠበቀችው ነበር፡፡

ያዥው በማለት አንዱን ጊታር ሰጣት፡፡

በድንብ አየችው፡፡

"ልትጫወችበት ሳይሆን ለጥንቃቄ ብቻ ነው" አላት ሪካርዶ በትዕግስት እየመነታች ተቀበለችው፡፡ በሴጎቪያ ከተማ ያጌጡ ህንፃዎችን እየተመለከቱ መንገዳቸውን ቀጠሉ፡፡

"ስለከተማዋ ውበት ያስረዳት ጀመረ"

አሁንም መልስ አልሰጠችውም።

ገደል ትግባ ሲል ሪካርዶ በብስጭት ለራሱ ተናገረ።

ጠባቂዎቹ በየቦታው ይታያሉ። በአጠገባቸው ሲያልፉ ለማስመሰል ያህል ሲስተር ግራሺላን ያናግራታል። አሁንም ገላዋን ላለመንካት እየተጠነቀቀ ነው።

ብዛት ያላቸው ፖሊሶችና ወታደሮች ከተማዋን ቢወሯትም ሪካርዶ ደህንነት ተሰምቶታል። እነሱ የሚፈልጉት መነኩሴና የጂሚ ሚሮን ሰዎች ነው። ጊታር የተሸከሙ ቱሪስቶችን የሚጠረጥሩበት ምክንያት የላቸውም።

ሪካርዶ ርቦታል። ሲስተር ግራሺላ ባትናገርም እንደሚመርባት እርግጠኛ ነው።

"እዚህ አካባቢ ጥቂት ምግብ መቅመስ አለብን ሲስተር" ቆማ ትመለከተዋለች።

"እሺ። ለራስሽ እወቂበት" አላት በረጅሙ በመተንፈስ ወደ ትንሿ ምግብ ቤት ሲዘልቅ ግራሺላ ተከተለችው።

እንደቆሙ "ምን መብላት ትፈልጊያለሽ ሲስተር?" በማለት ጠየቃት።

መልስ አልሰጠችውም።

ሪካርዶ አስተናጋጁ "ለሁለቱም ምግብ እንዲያመጣላቸው" አዘዘው።

ግራሺላ አጠገቧ የተቀመጠውን ምግብ ጥርግ አድርጋ በላች።

የግራሺላ ባህሪ ቢያበሳጨውም ሪካርዶ ውበቷን በተመለከተ የሆነ ጭላንጭል ይታየዋል። የሆነ የቀበረችው ነገር እንዳለ ገብቶታል። ማንም እንደ እርሷ ማርኮት አያውቅም። ውበቷ ምስጢራዊ ነው። ስለ እሷ ብዙ ነገር አሰበ።

ሪካርዶ ገንዘቡን ከፈለና መንገዳቸውን ቀጠሉ። ሲስተር ግራሺላ ፈታ ማለቷ ታውቆታል። ትራንስፖርት ማግኘት አለብኝ ሲል አሰበ። ገና ረጅም መንገድ ይቀረናል።

ከሩቅ በፈረስ የሚጎተት ጋሪ ተመለከተና ቆማ እንድትጠብቀው ነግሯት እንዲሸኟቸው ለመጠየቅ ወደሰዎቹ ሔደ።

እሱን እና እጮኛውን እንዲሸኛቸው ሹፌሩን ለመነው። ሹፌሩ ግራሺላን ከተመለከተ በኋላ ተስማማ።

"ይቻላል ወዴት ነው የምትጓዙት?

"ወደ ጓዳራማ ተራራ"

"እስከ ሴርዘ ድረስ እሸኛችኋለው"

"እሱም ትልቅ እርዳታ ነው። አመሰግናለሁ"

የሹፌሩን እጅ ከጨበጠ በኋላ ገንዘብ አስያዙ።

"መጨረሻ ላይ" "ግቡ" አላቸው።

"እሺ"

ትንሽ ካቅማማች በኋላ ግራሺላ ጋሪው ላይ ወጥታ ተሳፈረች ወደ ላይ እንድትወጣ ሊረዳት እጇን ለመያዝ ሲሞክር በንዴት መነጨቀችው። ወደ ላይ ስትወጣ ጭኗን ተመልክቶ ምራቁን ዋጠ።

በመንገዳቸው ላይ ግራሺላ ሀሎት ማድረስ ጀመረች። ሪካርዶ አይኑን ከእሷ ላይ መንቀል አልቻለም አብረዋቸው ብዙ ሰዎች ተሳፍረዋል።

እኩለ ቀን ላይ የሰዎቹ አለቃ ከዚህ በኋላ ሊሸኟቸው እንደማይችሉ ነግሯቸው እንዲወርዱ አዘዟቸው።

የተሳሳተ አቅጣጫ ነው። "ችግር የለም" አለው ሪካርዶ "አመሰግናለሁ"

እጇን ይዞ ሊያወርዳት ካሰበ በኋላ ተወው።

ሪካርዶ ወደ ሹፌሩ ተጠግቶ ለእሱና ለእጮኛው ትንሽ ምግብ እንዲሸጥለት ጠየቀው።

ዞሮ ለአንዷ ሴት ባልገባው ቋንቋ ትዕዛዝ ሲሰጣት ለሁለት ሰው የሚበቃ ምግብ አስታቀፈችው።

"አመሰግናለሁ" በማለት ገንዘብ ሊሰጠው ከኪሱ አወጣ። አለቃው በደንብ ተመለከተው። "አንተ እና ሲስተር ለምግቡ በቂ ገንዘብ ከፍላችኋል"

አንተና ሲስተሯ። አውቆናል ማለት ነው። ሪካርዶ ምንም አይነት አልሸተተውም። ሰዎቹ ጂፕሲዎች በመሆናቸው ብቻ ከባስክ እና ካታሎናውያን ያልተናነሰ በደል ደርሶባቸዋል።

"አመሰግናለሁ።" ሲላቸው

መልካም መንገድ እንዲሆንላቸው ተመኝተው ተለዩዋቸው። ሪካርዶ ከአይኑ እስኪሰወሩ ቆሞ ሲመለከታቸው ግራሼላ በበኩሏ እሱን በዝምታ እየተመለከተችው ነበር።

ከእኔ ጋር ብዙ መንገድ እንደማትጓዥ አረጋግጥልሻለሁ" አላት። "ከሁለት ቀን በኋላ ሎግራኖ እንደርሳለን። እዛ ስንደርስ ከጓደኞችሽ ጋር ተደባልቀሽ ወደ ሜዲቪያ ገዳም ትጓዣለሽ።

ለውጥ የላትም። ከድንጋይ ጋር ነው እያወራ ያለው።

በፍራፍሬ የተሞላ ሰላማዊ ኮረብታ ጋር ደረሱ። ከእነሱ ትንሽ ራቅ ብሎ የቶርሜስ ወንዝ አለ። ድሮ ድሮ ሪካርዶ እዚህ አሳ ያጠምድ ነበር። ለማረፍ ምቹ ቦታ ነው። ገና ብዙ መንገድ ይጠብቃቸዋል።

የጉዳራማን ተራራ እያጠና ነው። ሪካርዶ አካባቢውን በደንብ ያውቀዋል። በአካባቢው ቀበሮና የበረሐ ፍየሎች ይገኙበታል። ብቻውን ቢሆን ኖሮ ቦታውን ይመርጠው ነበር። ነገር ግን ሲስተር ግራሼላ አጠገቡ ስላለች ደህንነቱ የተጠበቀ ቦታ መምረጥ አለበት።

"መሔድ አለብን ተራራው አድካሚ ነው" አላት ሪካርዶ። የማትናገረው ሲስተር ከእንግዲህ በኋላ የእርሱ ራስ ምታት አትሆንም ሎግራኖ በጊዜ መድረስ አለበት።

እሱ እየመራት እሷ እየተከተለችው ተራራውን መውጣት ጀመሩ ሲያንሸራትታት አይቶ ሊረዳት ሲጠጋ በድጋሚ እምቢተኛነቷን አሳየችው ደህና አንገትሽ ሲሰበር ታርፊዋለሽ ሲል አሰበ። ከፊት ለፊታቸው ያለውን መንደር ያውቀዋል። ለማረፊያ በቂ ነው። ምግብም ማግኘት ይችላሉ። ነገር ግን አደገኛ ነው አኮካ ሊያጠምዳቸው የሚችለው እዚህ ነው።

"መንደሯን አልፈን መሔድ አለብን። ከማረፋችን በፊት ጥቂት መጓዝ ትችያለሽ?" በማለት ጠየቃት።

ዞራ ተመለከተችውና መንገዷን ቀጠለች።

ሁሉ ነገሯ አበሳጭቶታል። አምላክ ይመስገን ሎግራኖ ላይ ጥቂት አሉዳለሁ? ነገሩ የተደበላለቀብኝ ለምን ይሆን አምላኬ?

መንደሯን አልፈው ጫካውን አቋርጠው እንደገና ወደ ተራራው ላይ መውጣቱን ተያያዙት አድካሚ ጉዞ ሆኖባቸዋል። አንድ ሰላማዊ መንደር ሲያገኙ እዛ ለማረፍ ወሰኑ። ከወንዙ ውኃ ለመጠጣት ቸኩሏል።

ጨለም ሲል በዋሻው የሚታወቅ አካባቢ ደረሱ። ከዚህ በኋላ መንገዱ ቁልቁለት ነው።

ከአሁን በኋላ ሁሉም ነገር ቀላል ነው ሲል ሪካርዶ አሰበ። አስቸጋሪው ነገር አልፏል።

ከጀርባው እንግዳ ድምፅ ተሰማው። የድምፁን አቅጣጫ ለማግኘት ፍለጋ ያዘ። ከተራራው አናት ላይ የጦር ሰራዊቱ ጀት እየበረረች ነው። አመጣጧ ወደ እነሱ ነው።

"ተኚ" በማለት ሪካርዶ ጮኸ። "ተኚ"

ግራሼላ መንገዷን በዝምታ ቀጠለች። ጀቷ ከዞረቻቸው በኋላ ዝቅ ብላ መብረር ጀመረች።

"ዝቅ በይ" አላት ሪካርዶ በድጋሚ።

አላይዋ ላይ ተከምሮ መሬት ላይ አስተኛት። አላይዋ ላይ ተከምሮ ነበር። በድንገት ያደረገችው ነገር አስገረመው። በማይገባው ቋንቋ ታጉረመርማለች። ግራሼላ እየታገለች ነው። ከአፏ የሚወጣው ስድብ አስደነቀው። ከዚች የዋህና ቆንጆ ሴት የሚወጣ አልመሰለውም።

ራሱን ለመከላከል እጇን አጥብቆ ያዘው። እየቧጨረችው ነበር።

"አቁሚ" በማለት ጮኸባት። "ልጉዳሽ አይደለም። የወታደሮች የስለላ አውሮፕላን ነው። አይተውናል። ከዚህ አካባቢ በፍጥነት ለቀን መሔድ አለብን።

ትግሏን እስከታቆም አለቀቃትም። ቃላቶቹን ማጉረምረም አላቋረጠም። እያነባች መሆኑን አወቀ። ሴቶችን በደንብ አውቃለሁ ለሚለው ሪካርዶ ነበር ግራ የሚያጋባ የሆነበት። መነኩሴዋ ሹፌር የማያወጣውን ስድብ እያጉረመረመችው ነው። ምን እንደሚያደርግ ግራ ተጋባ።

በተቻለው መጠን ራሱን ለማረጋጋት ሞከረ።

"ሲስተር በፍጥነት የምንደበቅበትን ቦታ ማግኘት አለብን። አውሮፕላኑ ሪፖርት ባደረገበት ቅፅበት ወታደሮች ይከቡናል። ወደ ገዳሙ መድረስ ከፈለግሽ ተነሽና ተከተይኝ።

ቀስ ብሎ ከተነሣ በኋላ ቆሞ ጠበቃት። ማንባቷን ካቆመች በኋላ ተነሣች። ፀጉሯ ተመነቃቅሯል። ፊቷ አቧራ ለብሷል አይኗ በእንባ ብዛት ቀልቷል። አሁንም ውበቷ ሪካርዶን አፈዘዘው።

በዝግታ ስላስደነገጥኩሽ አዝናለሁ። አንቺን እንዴት መያዝ እንዳለብኝ አላወኩበትም። ወደፊት ለመጠንቀቅ ቃል እገባልሻለሁ።

ሪካርዶ ምን እንደምታስብ አልገባውም። ዝም ብላ እየተከተለችው ነው።

"እዚህ አካባቢ ብዙ ዋሻዎች አሉ።" አላት ሪካርዶ። ምሽቱን አንዱ ውስጥ ተደብቀን ሲነጋ መንገዳችንን እንቀጥላለን።

ፊቱ እየደማ ነው። ምን እንደሚናገር ግራ ስለገባው ለአሁኑ እሱ ዝም አለ።

የዴል አኩዊላ ዋሻዎች ንፋስ፣ ጐርፍና መሬት መንቀጥቀጥ ያጠቃዋል። አንዳንዶቹ አንዱን ተራራ ከአንዱ ጫፍ ጋር ሲያገናኙት የተቀሩትን ዋሻዎች መጨረሻ እስከ አሁን ድረስ ሰው አልደረሰባቸውም።

አንዱ ዋሻ አጠገብ ሲደርሱ። "እዚህ ቆዩኝ" አላት ወደ ውስጥ ገብቶ ካጣራ በኋላ ተመለሰ። ውስጡ ጨለማና ርዝመቱ የማይገመት ቢሆንም ለመደበቂያ በቂ ነው።

ወደ ግራቬላ ተመለሰ።

ደህና ይመስላል" አላት። "ውስጥ ጠብቂኝ እባክሽ። የዋሻውን አፍ የምሸፍንበት ቅጠል ይገኝ እመለሳለሁ። ጥቂት ጊዜ ቢወስድብኝ ነው"

ግራቬላ በዝምታ ወደ ውስጥ ስትገባ ተመለከታት። ስመለስ አገኛት ይሆናል? ሲል በመገረም አሰበ። በማይታመን መልኩ እንድትጠብቀው ፈልጓል። ምክንያቱ ባይገባውም።

ወደ ውስጥ ዘልቃ ተሰወረች።

ከዚህ በላይ መቆየት አልችልም ስትል አሰበች። የት ነው ያለኸው እየሱስ? ከዚህ ሲኦል እባክህ አውጣኝ?"

እዎ ነገሩ ሲኦል ነው። ለሪካርዶ ያደረባትን ስሜት ከጅምሩ አንስቶ እየታገለችው ነው። መርከበኛው ትዝ እያላት ነው ራሴን ፈርቼዋለሁ። ውስጤ ያለውን ሰይጣን ፈርቼዋለሁ። ይህን ሰው እፈልገዋለሁም አልፈልገውምም።

ለዚህ ነው በመሐከላቸው የዝምታ አጥር የዘረጋችው። ዝምታውንገዳም ለሰባት ለምዳዋለች። አሁን ከገዳሙ ትዕዛዝ ውጭ እየተገበረችው ነው። ለአመታት እካሏ ውስጥ የሞላውን ሰይጣን ስትታገል ኖራለች። ድምጾቹን፣ ማንቋረሮቹን ማለክለኩቹን አትረሳቸውም የእናቷ መኝታ ቤት ትዝታ አስሯት እየተጓዘ ነው።

መርከበኛው እርቃን ገላዋን እየተመለከተ።

ልጅ ነሽ የልብሽን አድርጊና ከዚሀ ጥፊ. . .

እኔ ሴት ነኝ።

መርከበኛው ውስጧ ሲገባ ያደረባትን ስሜት ለመርሣት ለብዙ አመታት ታግላለች።

የእናቷ ጩኸት ትዝ ይላታል።

ይከተሩ ያላትንም ታስታውሰዋለች ቆንጆ በመሆንሽ ጠባሳ ሲኖርብሽ አይገባም።

ለአመታት ስለ ጥፋቷ ብትፀልይም አልሆነላትም።

ለመጀመሪያ ጊዜ ሪካርዶን እንዳየችው ያስፈጡ ነገር በጠቅላላ ተመልሶ ሰፈረባት። ቆንጆ የተረጋጋና ትሁት ነው። በልጅነቷ ሪካርዶን የመሰለ ሰው ታልም ነበር። ሲጠጋት እና ሲነካት ገላዋ ይነዳል። የእየሱስ ሙሽራ ነኝ ትላለች ለፍረት እየተሰማት።

ግራቬላ በዝምታዋ ለመቀጠል ወስናለች። ዝምታውን ከአምላክ በስተቀር ማንም አይሰብረውም። ሰይጣንን ማባረር የሚቻለው በዚህ ብቻ ነው። ነገር ግን ሰይጣኑ ከውስጧ እንዲባረር ትፈልጋለች? ሪካርዶ እላይዋ ላይ ተከምሮ ወደ መሬት ሲጥላት መርከበኛው ፍቅር ሲሰጣት እና አወናባጁ መነኩሴ

ሊደፍራት የሞከረው ትዕይንት ታወሳት፡፡ ከራሷ ጋር እየተሟገተች ነው፡፡ እጅን መስጠት የለብኝም፡፡ ወደ ገዳም መመለስ አለብኝ፡፡ በማንኛውም ደቂቃ መመለሱ አይቀርም፡፡ ምን ማድረግ አለብኝ?”

ግራሺላ ከዋሻው ጀርባ ድምፅ ስትሰማ በፍጥነት ዞረች በጨለማው ውስጥ አራት አረንጓዴ አይኖች እየተመለከቷት ነበር፡፡ ወደ እሷም እየቀረቡ ነው በድንገት ሪካርዶ ብቅ አለ፡፡

የሚቀጥለው እርምጃ ተኩላው ወደ እሷ ያደረገው በረራ ነበር፡፡

ምዕራፍ ሃያ ሰባት

ሉቺያ ካርማይን ታቬርና አራንዳ ዲ ዱሮ አጠገብ ቆም ብላ በረጅሙ ተነፈሰች፡፡ በመስኮት አሻግራ ስትመለከት ሩቢዮ አርዛኖ ውጭ ቆሞ እየጠበቃት ነበር፡፡

እንዲጠረጥረኝ አላደርግም በማለት አሰበች፡፡ ስምንት ሰአት ላይ አዲሱን ፓስፖርቴን ከተቀበልኩ በኋላ ወደ ስዊዘርላንድ እበራለሁ፡፡

በግድ እየሳቀችወደ ታቬራ ገባች፡፡ ሩቢዮ ሲመለከታት እፎይታ ተሰማው፡፡ አስተያየቱ ሉቺያን አሳሰባት፡፡

“ተጨንቄ ነበር ውዴ፡፡ ስትቆዩ ጊዜ የሆነ ነገር የደረሰብሽ መስሎኝ ነበር”

ሉቺያ እጁን ያዝ አደረገችው፡፡ “ምንም ነገር አልተፈጠረም፡፡ ነፃነቴን ለመግዛት ከመቻሉ በላይ፡፡ ገና ከዚህ አገር እወጣለሁ ስትል አሰበች፡፡

ሩቢዮ ቁጭ ብሎ አይን አይኗን እያየ ፍቅሯን እያጣጣመ ነው፡፡ እንደማይሰራለት አያውቅም እንዴ? አያውቅም፡፡ ምክንያቱም ለእሱ ለመናገር አቅሙ የለኝም፡፡ ከእኔ ፍቅር ሊይዘው አይገባም፡፡ የሚያስባት ሴት መስዬው ነው ፍቅር የያዘው፡፡ ከእኔ ጋር ቢለያይም ደስ ብሎት መኖር ይችላል፡፡

ለመጀመሪያ ጊዜ ክፍሉን ቃኘችው፡፡ ከእነሱ በስተቀር ሁሉም የአካባቢው ሰዎች ናቸው፡፡

አንዱ ወጣት መዝፈን ሲጀምር ሌሎቹ አጀቡት፡፡ አንድ ሰው ሉቺያና ሩቢዮ ወደተቀመጡበት ጠረጴዛ መጣ፡፡

“እየዘፈናችሁ አይደለም፡፡ ከእኛ ጋር ተቀላቀሉ”

ሩቢዮ ጭንቅላቱን በመነቅነቅ "አይሆንም" አለው፡፡

“ምን ችግር አለው ወዳጄ?”

“ዘፈኑ የእናንተ ነው” በማለት ሲናገር ሉቺያ በመገረም እየተመለከታቸው ነው፡፡ አብራራላት "ፍራንኮን የሚያወድስ የቆየ ዘፈን ነው፡፡

ሌሎቹም መጥተው ከበቧቸው፡፡ በጣም መጠጣታቸው ያስታውቅባቸዋል፡፡

"የፍራንኮ ተቃዋሚ ናችሁ ጌታዬ?"

ሉቺያ ተደናግጣ ሩቢዩን ተመለከተችው፡፡ ኦ. አምላኬ አሁን አይሆንም፡፡ ትኩረት የሚስብ ነገር ማድረግ የለበትም፡፡

በማስጠንቀቅ መልክ "ሩቢዮ . . ." አለችው፡፡

እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን ገብቶታል፡፡

ወጣቱን ልጅ እየተመለከተው በትህትና "ከፍራንኮ ጋር ጠብ የለኝም፡፡ ዘፈኑ ስላልገባኝ ነው"

"አብረን እንዘፍናለን"

አጠገቡ ሆነው የሩቢዮን ተቃውሞ እየጠበቁ ነው፡፡

ሩቢዮ ሉቺያን እየተመለከተ "ቀጥይ"

ሰዎቹ በድጋሚ መዝፈን ሲጀምሩ ሩቢዮ ድምፁን ከፍ አድርጐ ተቀላቀላቸው፡፡ ብስጭቱን እየተቆጣጠረ መሆኑ ገብቷታል፡፡ ይህን የሚያደርገው ለእሷ ሲል ነው፡፡

ዘፈኑ እንዳበቃ ሰውየው የሩቢዩን ጀርባ መታ በማድረግ "መጥፎ አይደለም ሽማግሌው" አለው

ሩቢዮ እስኪሔዱ በትዕግስት እየጠበቃቸው ነው አንዱ ሰውዬ ሉቺያ ጠቅልላ የያዘችውን እቃ ተመለከተ፡፡

"የደበቅሽው ነገር ምንድን ነው?" ሲል ጠየቃት፡፡ ጓደኛውም "ከቀሚሷ ስር ካለው ነገር የበለጠ ለመሆኑ እወራረዳለሁ" አለ

ሰዎቹ ሳቁ፡፡

"ሙታንታሽን ዝቅ አድርገሽ ምን እንደያዝሽ ለምን አታሳዩንም?"

ሩቢዮ ተነስቶ የአንዱን ጉሮሮ አንቆ ያዘው፡፡ በአንድ ቦክስ ወለሉ ላይ አነጠፈው፡፡

"አይሆንም" ስትል ሉቺያ ጮኸች፡፡

ነገር ግን ዘግይታ ነበር፡፡ ሁሉም ተቀላቅሎ መደባደብ ጀመረ፡፡ ጠርሙስና ብርጭቆ ከየአቅጣጫው ይዘንብ ጀመር፡፡ ሩቢዮ ድብድቡ ከአቅሙ በላይ ሆነበት፡፡ ሁለት ሰዎችን ቢጥልም ሶስተኛው ሰው ሆዱ ላይ መትቶ ጣለው፡፡

"ሩቢዩ ከዚህ እንውጣ" ስትል ሉቺያ ጮኸች፡፡

እንገቱን ነቀነቀ፡፡ ነገር ግን ሆዱን አለቀቀም ነበር፡፡ እንደምንም ወደ ውጭ ወጡ፡፡ የፓስፓርቱ ነገር ትዝ አላት፡፡ ምሽት ሁለት ሰአት ላይ ነዶ የተባለችው ትዝ አላት፡፡

መንገዱን እያቆራረጡ የተሻለ ቦታ እስኪያገኙ ድረስ ተጓዙ፡፡ ጥሩ የመሰላቸው ቦታ ጋር ሲደርሱ ቆሙ፡፡ አንድ ቤተክርስቲያን አጠገብ ደርሰው ቆታ ሲወስዱ ሩቢዮ ሆዱን እንደያዘ ነበር፡፡

"ትንሽ እንረፍ"

"እሺ"

እጁን ከሆዱ ላይ ሲያነሣ ደም እንደውሃ ፈሰሰው፡፡ ሉቺያ ውስጧ ታመመ፡፡ "አምላኬ! ምን ሆንክ?"

"ጩቤ" ነው ሲል አንሾካሾከላት፡፡

ሉቺያ በሐዘን ጉኑ ተቀመጠች፡፡ "እንዳትንቀሳቀስ" ሸሚዙን ቀዳ ሆዱን አሰረችለት፡፡ ፊቱ እንደ ቸክ ነጥቷል፡፡

"ከእነሱ ጋር መደባደብ አልነበረብህም አንተ ደደብ" አለችው በቁጣ፡፡

ድምፁ ዝቅ ያለ ነበር፡፡ "በእዛ መንገድ ሲናገሩሽ መታገስ አልቻልኩም" አላት፡፡

ሉቺያ ያላሰበችው ነገር ልቧን ነካው፡፡ እሱን እየተመለከተች በሐሳቧ "ይህ ሰው ምን ያህል ጊዜ ለእኔ ሲል ህይወቱን ለአደጋ አጋልጧል? ስትል አሰበች፡፡

"ስትሞት ዝም ብዬ አላይም" አለች በንዴት፡፡ "ቶሎ እመለሳለሁ" ብላው ወጣች፡፡

የቁስ ቢሮ ገብታ ባገኘችው ውሃ ካጠበችው በኋላ ቁስሉን በጨርቅ አሰረችለት፡፡ ግንባሩን በውሃ እያረጠበች በህይወት እንዲቆይ የበኩሏን ጥረት

እያደረገች ነው። ስለአርሻው ስለእናትና እህቱ ስለሚወልዷቸው ልጆች እያወራችለት ነው።

ከስአት በኋላውን ስታፀዳውና ስታወራው አሳለፈች። ደሙ እየቆመ ነው።

"እየህ እየተሻለህ ነው። እንደሚሻልህ ነግሬህ ነበር። ድንቅ የሆነ ህይወት ይኖረናል። ሩቢዮ እባክህ አትሙትብኝ ብቻ። እባክህ!

ሳታስበው እያነባች ነበር።

በመጨረሻ ቀኑ ጨለመ። ሉቺያ የሩቢዮ ቁስል የታሰረበትን ጨርቅ በድጋሚ ከቀየረችለት በኋላ የቤተክርስቲያን ደውል ስታዳምጥ ከምሽቱ ሁለት ሰዓት መሆኑን አበሰራት። ወደ ሱቁ መመለስ አለባት። ከዚህ የቀን ቅዥት የምታመልጥበት ጊዜ ደርሷል።

ሩቢዮ አጠገብ ተቀምጣ ጭንቅላቱን ስትነካው ትኩሳት እያነደደው መሆኑን ተረዳች። አተነፋፈሱ ዝግ ብሏል። ደሙ ቢቆምም ወደ ውስጥ እየፈሰሰ መሆኑ ገባት። ራስሽን እድኚ ሉቺያ።

"ሩቢዮ . . . የእኔ ውድ . . ."

በግማሽ ህሊናውናን ስቶ አይኑን ከፈተ

"ለትንሽ ጊዜ ልለይህ ነው" አለችው ሉቺያ እጁን አጥብቆ ይዞ" እባክሽ . . ." አላት።

"አታስብ። አሁኑኑ እመለሳለሁ" አለችው ብድግ ብላ ለመጨረሻ ጊዜ አተኩራ አየችው። ከዚህ በላይ ልረዳው አልችልም ስትል አሰበች።

ሉቺያ የወርቅ መስቀሉን አንስታ እየሮጠች ወጣች። አይኗ በእንባ ተሞልቷል። በፍጥነት ወደ ሱቁ ገሰገሰች። ሰውየው ነፃ የሚያወጣትን ፓስፓርት ይዞ እየጠበቃት ነው። ጠዋት ቤተክርስቲያኑን ሲከፍቱ ሩቢዮን ስለሚያገኙት ወደ ሐኪም ቤት ይወስዱታል ስትል አሰበች። ዛሬን ካለፈ ይሻለዋል አለች ለራሷ። ደህና አሁን ያ የእኔ ችግር አይደለም።

ወደ ሱቁ ከመሔዷ በፊት መንገድ ላይ ያገኘችው ፖሊስ ጣቢያ ገብታ ለተረኛው "እርዳታህን እፈልጋለሁ። የሆነ ሰው በጩቤ ተወግቶ ወድቋል። ምን አልባት ሞቶ ይሆናል አለችው። ውስጥ ላገኘችውና የፖሊስ መለያ ለለበሰው አባል።

ፖሊሱ ጥያቄ ሳያቀርብላት ስልኩን አንስቶ መነጋገር ጀመረ። ስልኩን እንደዘጋ "ለጊዜው የሆነ ሰው ከአንቺ ጋር ይቆያል" አላት።

ሁለት መርማሪዎች በፍጥነት ደረሱ።

"የሆነ ሰው በጩቤ ተወግቷል ነው ያልሽው?"

"አዎ። ተከተሉኝ እባካችሁ። ፍጠኑ!"

"መንገድ ላይ ሐኪም ይዘን እንሔዳለን" አላት አንዱ መርማሪ። ከዛም ወደ ፎቶግራፍ (?) ትወስጂናለሽ"

ዶክተሩን ከቤቱ ጭነው በሉቺያ መሪነት ወደ ቤተክርስቲያኑ ገሰገሱ።

ዶክተሩ እንደገባ መሬት የተጋደመው ቁስለኛ አጠገብ ተንበረከከ።

ከትንሽ ጊዜበኋላ "በህይወት አለ። ግን ደክሟል። አምቡላንስ መጥራት አለብኝ።"

ሉቺያ በጉልበቷ በርከክ ብላ በዝግታ "አመሰግናለሁ" አምላኬ አለች። የምችለውን ነገር አድርጌያለሁ። አሁን በደህና አውጣኝ እንጂ ከእዚህ በኋላ አላስቸግርህም። አለች ለእራሷ።

አንዱ መርማሪ ወደ በተክርስቲያን መጓዝ ከጀመሩበት ጊዜ አንስቶ ሉቺያን በትኩረት እየተመለከታት ነው። ፊቷ አዲስ አልሆነበትም። ትንሽ ቆይቶ ለምን እንደሆነ ገባው። ኢንተርፓል በጥብቅ ከሚፈልጋቸው ወንጀለኞች አንዷ ናት።

መርማሪው ለጓደኛው የሆነ ነገር ካንሾካሾከላት በኋላ በደንብ ያጠኗት ጀመር። ሁለቱ ሰዎች ወደ ሉቺያ ተጠጉ።

"ይቅርታ አድርጊልን ወይዘሪት። ከእኛ ጋር ወደ ፖሊስ ጣቢያ ብተመለሺ ቅር ይልሻል?" ጥቂት ጥያቄዎችን ልንጠይቅሽ እንፈልጋለን"

ምዕራፍ ሀያ ስምንት

ሪካርዶ ሜላዶ ዋሻው በር ላይ ሲደርስ ቀበሮው ወደ መግቢያው እየተጣጋ ነበር። በህይወቱ አድርጎት የማያውቀውን ነገር በፍጥነት አደረገ። ወደ ዋሻው በር ተንደርድሮ መግቢያውን ዘጋው።

"ሲስተር!"

በጨለማው ጭላንጭል ቀበሮው ወደ ግራሼላ እያቀና ነበር። ሽጉጡን አውጥቶ ተኮሰ በት። ቀበሮው ህመሙ ሲፀናበት ወደ ሪካርዶ ዞሮ ተከመረበት። ቀበሮው ቢቆስልም ጥንካሬው አስገራሚ ነበር። ሪካርዶ ራሱን ነፃ ሊያወጣ ቢሞክርም አልቻለም።

ራሱን ለመሳት መቃረቡን ተገነዘበ። ግራሼላ ወደ እሱ ስትመጣ በጭላንጭል እና በግማሽ ነፍስ ተመለከታት። በጩኸት "ከዚህ ውጪ" አላት።

የግራሼላ እጅ ከጭንቅላቱ በላይ ሲነሣ ተመለከተ። ትልቅ ድንጋይ ይዛለች። ልትገለኝ ነው ሲል አሰበ።

ድንጋዩ እሱን አልፎ የቀበሮውን ጭንቅላት አፈረሰው። ሪካርዶ እንደምንም ተነስቶ ተቀመጠ። ትንፋሹን ለመሰብሰብ እየሞከረ ነው። ግራሼላ አጠገቡ ተንበርክካለች።

"ደህና ነህ" በማለት መጨነቋ እየታወቀባት ጠየቀችው አንገቱን ነቀነቀ። ድምፅ ሲሰማ እንደምንም ተነስቶ ቆመ። አጠገባቸው ደርሶ የተመለሰው ሞት ሁለቱንም አስደንግጧቸዋል።

"ከዚህ አካባቢ እንጥፋ። ተመልሰው ሊፈልጉን ይመጡ ይሆናል" ግራሼላ የተደቀነባቸው አደጋ ገባት።

አንድ ሰአት ያህል ከተጓዙ በኋላ ትንሽ ወራጅ ውሃ አጠገብ ደረሱ። ሪካርዶ" እዚህ እንቁም" አላት።

ቁስሉን ያለምንም የህክምና መሣሪያ ጠራረጉት። ቀዝቃዛው ውሃ እፎይታ ሰጠው። የእጁ ቁስል እጁን ለማንቀሳቀስ አስቸገረው። እስኪገርመው ድረስ ግራሼላ "እኔ ልጥረግልህ" አለችው።

ትህትናዋ አስገርሞታል። ግራሼላ ድንጋጤው ባይለቃትም ጥሩ አድርጋ ጠረገችለት።

"አሁን ሁሉም አብቅቷል" አላት ሪካርዶ

መንቀጥቀጧን አሁንም አላቆመችም።

ሪካርዶ እጇን ያዝ አድርጎ "ሽሽ። ሞቷል እኮ። ከአሁን በኋላ የሚያስፈራሽ ነገር የለም"

ጥብቅ አድርጎ ያዛት። ትንፋሿ ተሰማው። በድንገት ከንፈሯን ከንፈሩ ላይ አሳረፈችው። ወደራሷ አስጠግታ አቀፈችው። የማይገባውን ነገር እያንሾካሾከችለት ነው።

ግራሼላን ሁልጊዜ ማወቅ አዳጋች ነው። አሁንም ስለእሷ የሚያውቀው ነገር የለም። ከዚህ ውጭ የአምላክ ድንቅ ስራ ነች። ሲል አሰበ።

ግራሼላም በበኩሏ አምላኳን እያሰበች ነው። አመሰግናለሁ። አምላኬ ለእዚህ ደስታ ስላበቃኸኝ አመሰግንሀለው። በመጨረሻ ፍቅር ምን እንደሆነና ስሜቱን እንድረዳ ስላደረከኝ አመሰግንሀለሁ።

ለእሷ ቃላት የማይገልፀው አዲስ ልምድ ነበር። ሪካርዶ አሁንም ውበቷን እያደነቀ ነው። አሁን የእኔ ነች ሲል አሰበ። ወደ ገዳም አትመለስም። እንግባና ቆንጆ ልጆች እንወልዳለን።

"አፈቅርሻለሁ" አላት። "ግራሼላ ከእኔ ተለይተሽ እንድትሔጂ አልፈልግም"

"ሪካርዶ. . ."

"የእኔ ውድ ላገባሽ እፈልጋለሁ። ታገቢኛለሽ?"

ግራሼላ ሳታቅማማ "አዎ። አዎ" አለችው።

በድጋሚ ክንዱ ላይ ዘፍ አለች። ሊያስበው የነበረው ይህንኑ ነበር። ፈረንሣይ ትንሽ ቆይተው ውጊያው ሲያበቃ ወደ ስፔን እንደሚመለሱ ነገራት። ከዚህ ሰው ጋር የትም ትሄዳለች። አደጋውንም ትጋራለች።

ስለብዙ ነገር አወሩ። ከጄሚ ሚሮ ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ እንዴት እንደተገናኙ

ስለፈረሰው ጋብቻና ስለ አባቱ ቅያሜ አጫወታት። ግራሼላ የራሷን ታሪክ አልነገረችውም።

እያየችው ታሪኬን "አልነግርህም" ስትል አሰበች። ይጠላኛል። "እቀፈኝ" ስትል ግራሼላ ለመነችው።

ከእንቅልፋቸው ሲነቁ ሪካርዶ "ቀኑን እዚህ ተደብቀን ሲጨልም እንጓዛለን" አላት።

ሰዎቹ የሰጧቸውን ምግብ እየበሉ ስለወደፊት እቅዳቸው አወጉ።

"ከሁለት ቀን በኋላ ሎጋርኖ ደርሰን ከሌሎቹ ጋር እንቀላቀላለን።" አላት ሪካርዶ። እጇን ያዘው። "ወደ ገዳሙ እንደማትመለሺ እንነግራቸዋለን።"

"ነገሩን ሲያውቁት ይደነቃሉ" ካለችው በኋላ ሳቀች። "ግድ የለኝም። አምላክ ይረዳኛል። የገዳም ህይወቴን እወደዋለሁ" አለችው በዝግታ። ግን . ." አሰበችና ተደግፋ ከንፈሩን ሳመችው።

"ስለገዳም ህይወትሽ ንገሪኝ?" ሲል ጠየቃት ሪካርዶ" ያጣሁት ነገር የለም። ብዙ ነገር አምልጦኛል እንጁ?

ከየት እንደሚጀምር ግራ ገባው። ጠቃሚ የመሰለውን የአለም ጉዳይ አወጋት። ስለድርቅ፣ ጦርነት፣ መሬት መንቀጥቀጥ፣ ስለበርሊን ግንብ ምንም አልቀረውም።

በመጨረሻ ነገሩ ህይወቷን ምን ያህል ያወከዋል? ሲል አሰበ ሪካርዶ ሲጠቃለል "በአንድ ስሜት ያጣሽው ምንም ነገር የለም" አላት።" ልጆች ተወልደው አድገዋል፣ የተዋደዱ ሰዎች ተጋብተዋል፣ ሞተዋል ሁሉም የህይወት አካል ነው።

"እና እኔ የዚህ ህይወት አካል አልመስልህም?" ስትል ግራሼላ ጠየቀችው። ቃላቶች ሳታውቃቸው ከአንደበቷ ተኸገኮደገዱ። "እኔም በአንድ ወቅት የዚህ ህይወት አካል ነበርኩ። ገሐነም ነበር። እናቴ ሴተኛ አዳሪ ነበረች። ዘወትር ሌሊት የተለያዩ አጐቶቼ ወደቤታችን ይመጡ ነበር። አስራ አራት አመት ሲሞላኝ ገላዬን ለወደድኩትና በእናቴ ምክንያት እቀናበት ለነበረው ሰው ሰጠሁት። አንተ ውድ ነው ያልከው ህይወት ውስጥ ብቆይ ኖሮ እኔም ሴተኛ አዳሪ እሆን ነበር።

ሪካርዶ "አዝናለሁ" አላት። "ይህን ለማለት ፈልጌ አልነበረም . . ." እያነባች ነበር። ከንዷን አጥብቆ ከያዘው በኋላ "ሽሽ ሰላም ነው። ነገሩ አብቅቷል። ያኔ ልጅ ነበርሽ። አፈቅርሻለሁ"

ሪካርዶ በመጨረሻ ከችግሯ አነፃት። ያለፈ ታሪኳን ነገረችው እሱም ይቅር ብሏታል። አስደናቂው ነገር ደግሞ አፍቅሯታል።

እቅፍ አድርጐ የፍቅር ግጥም በቃሉ አወረደላት። በድንገት ወታደሮቹ ትዝ አሏት። ከእነሱ እንዴት አምልጠው አብረው እንደሚኖሩ አሰበች። መጪው ጊዜ ናፈቃት።

ምዕራፍ ሀያ ዘጠኝ

የጠፋ ነገር አለ:: ያለፈውን ነገር ጫፍ ለመያዝ መቃረቡን አለን ተኮር አውቆታል:: ስለልጅቷ በጋዜጣ ላይ የተፃፈ ነገር የለም:: ነገር ግን ወደ ህፃናት ማሳደጊያው የገባችበትን ቀን ማወቅ ቀላል ነው:: ቀኑ ከአውሮፕላን አደጋው ጋር ከተገጣጠመ ኤለን ስኮት ማብራራት የሚጠበቅባት ጉዳይ ይኖራል:: ያን ያህል ደደብ አይደለችም ሲል አለን ተኮር አሰበ:: የስኮት ወራሽ ሞታለች ያን ማታለል ከዛም በኋላ አንድ ገበሬ በር ላይ ጥሎ መሰወር:: አደጋው ብሉ አደገኛ ነው:: በሌላ በኩል ወረታውን አስበው የስኮት ኢንዱስትሪ:: አዎ በጣም ጠቅላላ ወስዳዋለች:: እዕሙ ሳይሆን እውነታው አጠገቧ በመቆሙ ከፍ ተኛ ዋጋ ያስከፍላታል በማለት አሰበ::

ተኮር በጣም መጠንቀቅ እንዳለበት ገብቶታልከማን ጋር እየተደራደረ እንደሆነ አልጠፋውም:: ትንሹን ኃይል መጋፈጥ ይችላል:: በእጁ ጠቃሚ ማስረጃ መያዙን አምኗል:: ነገር ግን ከመንቀሳቀሱ በፊት ሁሉንም ማረጋገጫ እጁ ማስገባት አለበት::

የመጀመሪያ ጉዞው ወደ አባ ቤሬንደ መመለስ ነው:: "አባቴ ከገበሬውና ከሚስቱ ጋር መነጋገር እፈልጋለሁ:: ፓትሪሺያን ወይም ሜጋንን ያገኟት ገበሬዎች"

አዛውንቱ ቄስ ፈገግ አሉ:: "ንግግራችሁ ብዙ ጊዜ እንደማይወስድ ተስፋ አደርጋሁ"

ተኮር ትኩር ብሎ ተመለከታቸው::" ማለት . . .?"

"ከሞቱ ብዙ አመት ሆኗቸዋል"

ሌላ መንገድ ይኖራል ሲል አሰበ:: "ልጅቷ ኒሞኒያ ይዟት ሆስፒታል ገብታ እንደበር ነግረውኝ ነበር?"

"አዎ!"

እዛ መዝገብ ሊኖር ይችላል:: "ሆስፒታሉ ማን ነበር?" "በ1961 ተቃጥሏል:: አሁን ያለው አዲስ ሆስፒታል ነው::" የጉብኚው ፊት ሲጨማደድ ተመለከተው:: "ማወቅ ያለብህ ነገር የምትፈልገው መረጃ ሀያ ስምንት አመት

ያለፈው መሆኑን ነው:: ብዙ ነገሮች ተለዋውጠዋል::"

የሚያቆመኝ ነገር የለም ሲል አለን ተኮር አሰበ:: እዚህ ደርሼአልቆምም:: የሆነ ቦታ የተመዘገበ ነገር ይኖራል::

ምርመራውን ለመቀጠል አንድ ቦታ ይቀራዋል:: የህፃናት ማሳደጊያው::

አሁን በየቀኑ ለኤለን ስኮት ሪፖርት እያደረገ ነው:: "የደረስክበትን ደረጃ አሳውቀኝ:: ልጅቷ በተገኘችበት ቅፅበት ማወቅ እፈልጋለሁ::

በድምጿ ውስጥ ያለው ችኮላ አለን ተኮርን አስገረመው ከነዚህ አመታት በኋላ ያስቸኮላት አንድ ነገር ቢኖር ነው:: ለምን? ደህና ያ ይቆየን:: መጀመሪያ ማረጋገጫውን በእጄ ማስገባት አለብኝ ሲል አሰበ::

በዛው እለት አለን ተኮር የህፃናት ማሳደጊያውን ለመጎብኘት ሔደ:: የህፃናቱን ክፍል የሞላውን ጩኸትእያደመጠ አንድ ነገር ታወሰው::" የስኮት ስርወ መንግስት ወራሽ ያደገችው እዚህ ነው:: ኒውዮርክ ያለችው ሸርሙጣ ገንዘቡንም ስልጣኑንም ለራሷ ጠቅላላ ወስዳዋለች:: ድርሻሽን ትወስጃለሽ:: አዎ ጌታዬ እኔ እና ኤለን ስኮት ታላቅ ቡድን እንመሰርታለን::

ወጣት ሴት ቀረብ ብላው "ምን ልርዳዎት ጌታዬ" አለችው በፈገግታ መግባት:: ቢሊዮን ዶላርን በተመለከተ ጉዳይ ትረጂኛለሽ:: "እዚህ ያለውን ኃላፊ ማነጋገር እፈልጋለሁ"

"ወይዘሮ ኤንጅልስን ማለትህ ነው"

"እዚህ አለች?"

"አዎ ጌታዬ ወደ እሷ እወስድዎታለሁ" ወደ ወይዘሮ ኤንጅልስ ቢሮ አደረሰችው::

"ይግቡ እባክዎት"

አለን ተኮር ወደ ቢሮው ዘለቀ:: ፊት ለፊቱ ያለችው ሴትዮ ወደ ሰማንያዎቹ እየተጠጋች ነው:: ንቁ ትመስላለች::

"እንደምን አደሩ ጌታዬ የምረዳዎት ነገር አለ? ህፃን በማደጎ ለመውሰድ ነው የመጡት? ብዙ ተወዳጅ ልጆች አሉን እንዳቸውን መምረጥ ይችላሉ::

"አይደለም እመቤቴ። ከረጅም አመት በፊት ከዚህ ስለወጣች ልጅ ለመጠየቅ ነው የመጣሁት"

ሜርቸዲስ ኤንጅልስ አፈገፈገች። "አልገባኝም"

"እዚህ ስለመጣች ህፃን ሴት ልጅ . . ." የውሸት ነጭ ወረቀት ከኪሱ አወጣና . . ." በኦክቶበር 1948"

"ረጅም ጊዜ ነው። አሁን እዚህ የለችም። ገባህ። እኛ የራሳችን ደንብ አለን አስራ ስምንት አመት ሲሞላቸው . . ."

"አይደለም እመቤቴ። እዚህ እንደሌለች አውቃለሁ። እኔ ማወቅ የምፈልገው እዚህ የገባችበትን ትክክለኛ ጊዜ ነው"

"ልረዳህ ስለማልችል አዝናለሁ።"

ልቡ ቀለጠ።

"አየህ። እዚህ ብዙ ልጆች ይመጣሉ። ስሟን ካላወክ በስተቀር ..." ፓትሪሺያ ስኮት ሲል አሰበ። ጮክ ብሎ" ሜጋን። ስሟ ሜጋን ነው።

የማርቸዲስ ኤንጅልስ ፊት አበራ። "እሷን ማንም አይረሣትም። የምትወደድ ሰይጣን ነበረች። አንድ ቀን ያደረገችውን ታውቃለህ። እሷ ... "

አለን ተኮር ለአጋጣሚዎች ጊዜ አልነበረውም። ከኤለን ስኮት ሐብት ለመጋራት ጫፍ መድረሱ ታውቆታል። ቁልፉ ያለው ደግሞ እዚች አሮጊት ጋር ነው። መታገስ አለብኝ። "ወይዘሮ ኤንጅልስ . . .ብዙ ጊዜ የለኝም። ከመዝገቡ ላይ ቀኑን ሲመለከቱልኝ ይችላሉ?"

"በትክክል ጌታው። ትክክለኛ መረጃ እንድንይዝ በመንግስት ታዘናል።" የተኮር ልብ ሞቀ። መዝገቡን ፎቶ ማንሣት ነበረብኝ። ግድ የለም። ፎቶ ኮፒ አስነሳዋለሁ።

"መዝገቡን ማየት እችላለሁ እመቤት?"

ፊቷን ጨፈገገችው። "አላውቅም። መረጃዎቻችን ምስጢራቸው የተጠበቁ ናቸው። ..."

"አውቃለሁ" አለ ተኮር ተላስልሶ። "ለእሷደግ እንደዋላችሁ ይገባኛል።

እዚህ የመጣሁት ለዚህ ነው። ለእሷ ጥሩ ዜና ይገፎላት ነው የመጣሁት።"

"ለእዚህ ነው እዚህ የመጣችበትን ቀን ማወቅ የፈለከው?"

በድንገት "የእኔ ሰው የሚፈልጋት ልጅ መሆኗን ለማረጋገጥ ብቻ ነው። አባቷ ሲሞት ጥቂት ሐብት አውርሷታል። ይህን ማግኘቷን ማረጋገጥ የእኔ ኃላፊነትነው።"

ሴትየዋ በየዋህነት "ገባኝ" በማለት አንገቷን ከፍ ዝቅ አደረገች። ተኮር ከኪሱ የተጠቀለለ የገንዘብ ኖት አወጣ። "በእርሶ ላይ ላደረስኩት ችግር የመቶዶላር ኖት ለማሳደጊያው መስጠት እፈልጋለሁ።"

የተጠቀለለውን ገንዘብ እያዩ ወይዘሮ ኤንጅልስ የማይገባ ገፅታ አሳዩት።

ሌላ አወጣ "ሁለት መቶ ዶላር"

ፊታቸውን አጨፈገጉት።

"ይህና። አምስት መቶ ዶላር"

ማርቸዲስ ኤንጅልስ ተለሳለሱ። "የአንተን ለጋስነት የሚያሳይ ነው። መረጃውን አመጣልሀለው"

ተሳካልኝ ሲልአሰበ። እምላኬ። አደረኩት የስኮት ኢንዱስትሪን ለእርሷ በማስብ ዘርፋዋለች። እኔ ባልሆን ኖሮ ሁሉም ባለበት ይቀጥል ነበር።

ለኤለን ስኮት ማስረጃውን ሲያሳያት አይደለም የምትልበት ምክንያት አይኖራትም። የአውሮፕላን አደጋው የደረሰው ኦክቶበር 1 ነው። ሜጋን ለአስር ቀን ሆስፒታል ነበረች። ወደ ማሳደጊያው የመጣችው ኦክቶበር 11 አካባቢ ነው ማለት ነው።

ማርቸዲስ ኤንጅልስ ፋይሉን ይዛ ብቅ አለች። "አገኘሁት።" አለችው በኩራት።

አለን ተኮር በችኮላ ፋይሉን ሲቀበላት ዳዳው፤ ማየት እችላለሁ?" ሲል በትህትና ጠየቃት።

"በትክክል። ለጋስ ነህ" አለችው በማሾፍ። "ይህንን ጉዳይ ለማንም እንደማትናገር ተስፋ አደርጋለሁ። ይህንን ማድረግ አልነበረብኝም።"

"የእኛ ምስጢር መሆን አለበት ጌታዬ"

ከዛም ፋይሉን አቀበለችው።

በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ ፋይሉን ከፈተው። ከአናቱ ላይ ሜጋን ይላል።

"ሜጋን። ህፃን ሴት ልጅ። ቤተሰቦቿ የማይታወቁ። "ቀጥሎ ቀኑ ተጠቅሷል። ነገር ግን የሆነ ስህተት ተፈጥሯል።

"ሜጋን እዚህ የመጣችው ጁን 14- 1948 ነው የሚለው"

"ልክ ነው ጌታዬ"

"ሊሆን አይችልም!" ለመጮህ ቃጣው። የአውሮፕላን አደጋው የደረሰው ኦክቶበር 1 ነው።

ፊቷ ላይ ምስጢራዊ ነገር ይነበባል። "የማይመስል ነገር ነው ጌታዬ? አልገባኝም።"

"ማን - ማን ነው የመዘገበው?"

"እኔ እራሴ ነኝ። ልጅቷ እዚህ ከመጣች በኋላ ቀኑን የተነገረኝን መረጃ በጥቅላላ የመዘገብኩት እኔ ነኝ።"

ህልሙ ጨለመበት። "ስህተት እንዳልሰሩ እርግጠኛ ነዎት? ማለቴ ስለ ቀኑ ኦክቶበር 11 አይደለም?

"ጌታዬ" አለችው በማቃለል አይነት። "በጁን አስራ አራት እና በኦክቶበር አስራ አንድ መካከል ያለውን ልዩነት ጠንቅቄ አውቃለሁ"

አበቃ። ያውጠነጠነው ፊልም ከሸፈ። እናም ፓትሪሺያ ስኮት በአውሮፕላን አደጋው ሞታለች። ኤለን ስኮት ልጅቷን መፈለጓ አጋጣሚ ሊሆን ይችላል። በተመሳሳይ ወቅት የተወለደች ልትሆን ትችላለች።"

አለን ተኮር በግድ ከተነሣ በኋላ "አመሰግናለሁ እመቤቴ" አላቸው። "መልካም ቀን ጌታው"

ሲወጣ ተመለከተችው። ጥሩ ሰው ነው። ደግሞም ለጋስ ነው። የእሱ አምስት መቶ ዶላር ለህፃናት ማሳደጊያው ብዙ ነገር ይገዛል። ለጋሷ ሴትም

ከኒውዮርክ በስልክ የላከችልን አንድ መቶ ሺህ ዶላር ብዙ ነገር ይሰራልናል። ኦክቶበር 11 ለህፃናት ማሳደጊያችን እድለኛ ቀን ነች። አመሰግንሀለው አምላኬ።

አለን ተኮር ሪፖርቱን አቀረበ።

"አሁንም ጥሩ የሚባል ዜና የለም ወይዘሮ ስኮት ወደ ሰሜን መጓዛቸው በወሬ ደረጃ ተሰምቷል። እስከማውቀው ድረስ ልጅቷ ደህና ነች።

የድምፁ ቃና ሙሉ ለሙሉ ተለውጧል ስትል ኤለን ስኮት አሰበች። ማስፈራሪያው አብቅቶለታል። የህፃናት ማሳደጊያውን ጐብኝቶ ነበር ማለት ነው። የእኔ ሰራተኛ ሆኖ ይቀጥላል። ደህና ፓትሪሺያን ካገኛት በኋላ ነገሮችም ለብረው ይቀየራሉ።

"ጥሩ ሪፖርት እንድታደርግ"

"እሺ ወይዘሮ ስኮት"

ምዕራፍ ሰላሳ

"አምላኬ ጠብቀኝ በአንተ ስር እጠለላሁ:: ከአንተ የሚለየኝ ነገር የለም:: እወድሀለሁ አንተ ጥንካሬዬ ነህ:: አምላኬ መጠለያዬ እና ሐብቴ እንዲሁም ሰጪዬ . . . "

ሲስተር ሜጋን ቀና ብላ ፌሊክስ ካርፒዮን ስትመለከተው በመገረም እያያት እንደሆነ ተረዳች

በጣም ፈርታለች ሲል አሰበ::

ጉዞአቸውን ከጀመሩበት ጊዜ አንስቶ ሲስተር ሜጋን ጥልቅ ጭንቀት እንዳለባት ተገንዝቧል:: ለብዙ ዘመን ገዳም በመኖሯ ነገሩ እያስደንቃትም:: በድንገት ወደ አስፈሪው አለም መቀላቀሏ ግራ አጋብቷታል:: በጣም ልንራራላት ይገባል ሲል ቆዘመ::

ሲስተር ሜጋን በእርግጥም ፈርታለች:: ገዳሙን ከለቀቁ በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ከልቧ ፀለየች::

አምላኬ ይቅር በለኝ:: የገጠመኝ ነገር ደስታ ሰጥቶኛል እናም የአካሌ ደካማነት መሆኑ ታውቆኛል::

ምንም ያህል ብትፀልይም ማሰቧ አልተቋረጠም::የዚህ አይነት ደስታ ያገኘችበትን ጊዜ አላስታውስም:: በህይወቷ የገጠማት ጀብዱ ይህ ነው:: በህፃናት ማሳደጊያ ውስጥ እያለች ዘወትር ለማምለጥ ታቅድ ነበር:: ግን ያ የህፃናት ጨዋታ ነው:: አሁን ግን እውነተኛ ክስተት ሆኗል በአሸባሪዎች እጅ ወድቃለች እነሱ ደግሞ በፖሊስ እና በጦር ሰራዊት እየተሳደዱ ይገኛሉ:: ሲስተር ሜጋን ከመፍራት ይልቅ ጥንካሬ ተላበሰች::

ሌሊቱን ተጉዘው ሲነጋ ሲል ጉዞአቸውን ገቱ:: ሜጋን እና አምፓሮ ጂሮን ከጆሚ ሚሮ እና ፌሊክስ ካርፒዮ አጠገብ ቆመው ካርታ ይመለከታሉ::

"መደና ዴል ካምፓ ለመድረስ አራት ማይል ይቀረናል" አለ ጆሚ "ይህንን እንተወው:: እዚያ ቋሚ የወታደር ካምፕ አለ:: በሰሜን መሥራቅ በኩል አድርገን ወደ ሻላዶሊድ እንሔዳለን:: ረፋዱ ላይ እዛ እንደርሳለን::

ሲስተር ሜጋን በቀላሉ ተደሰተች::

ከሰ አረፍት ሌሊቱን ተጉዘዋል ነገር ግን ሜጋን ተደስታለች:: ጆሚ ሆን ብሎ ቡድኑን እየገፋ ነው:: ሜጋን ለምን ይህን እንደሚያደርግ ተረድታለች:: እየፈተናት ነው:: እሷ ደግሞ እጅ አልሰጠችም:: ጥሩ አስደንቀዋለሁ ስትል አሰበች::

ያም ሆነ ይህ ጆሚሚሮ በሲስተር ሜጋን ሁኔታ ተገርሟል:: ፀባይዋ እንደ መነኩሴ የጠበቀውን ያህል አልሆነለትም:: ከገዳሟ ብዙ ማይል እርቃ ተገኝታለች:: ባለመደችው ግዛት እየተባረረች ቢሆንም ተደስታበታለች:: ምን አይነት መነኩሴ ናት? ሲል ጆሚ ተገረመ::

አምፓሮ ጂሮን ግን ብዙም አልተመሰጠችም:: እሷን ባጠፋት እደሰታለሁ ስትል አሰበች:: እሷ ከጆሚ አጠገብ ተለጥፋ መነኩሴዋ ከፌሊክስ ጋር እንድትጓዝ ተወቻት::

የገጠሩ አካባቢ ውበት ያስደምማል:: አሮጌውን መንደር እንዳለፉ የጥንት ቤተመንግስት ተመለከቱ::

አምፓሮ ሜጋንን እንደ አስፈሪ እንስሳ ቆጥራታለች:: ፊዕሞ አለመድከሟ አስገርሟታል::

ጆሚ ወደ ፌሊክስ ዞሮ "ሁሉም ነገር ተዘጋጅቷል?" ሲል ጠየቀው::

"አዎ"

ሜጋን ምን እንደተዘጋጀ ወዲያው ገባት::

"ቶማስ ከእኛ ጋር ይገናኛል"

"ባንኩ ስንት ሰአት ላይ ነው የሚዘጋው?"

"አስራ አንድ ሰአት:: ብዙ ጊዜ አለን::"

ጆሚ ጭንቅላቱን ወዘወዘ:: "ዛሬ ደግሞ ብዙ ገንዘብ ወደ ባንኩ የሚገባበት ቀን ነው::

አምላኬ ባንክ ሊዘርፉ ነው ስትል ሜጋን ጠረጠረች:: ነገሩ ውስጥ እሷም መኖሯን ስትረዳ ግርምት አጫረባት::

"የመኪናው ነገርስ?" አምፓሮ ጠየቀች::

"ችግር የለም" በማለት ጂሚ ማረጋገጫ ሰጣት::

"እንዴት ሊሰርቁ ይችላሉ:: ይህን ደግሞ አምላክ አይወደውም:: ስትል ሚጋን አሰበች::

ቡድኑ ቫላዶሉድ አቅራቢያ እንደደረሰ ጂሚ "ከህዝቡ ጋር ቆዩ:: ዛሬ የጉሸ ውጊያ የሚደረግበት ቀን ነው:: በሺ የሚቆጠሩ ሰዎች ይሰበሰባሉ:: መለያየት የለብንም" በማለት አስጠነቀቃቸው::

ጂሚ ልክ ነበር:: ሚጋን ይህን ያህል ሰው ተመልክታ አታውቅም መንገዱ በመኪና፣ ሞተር ሳይክልና በእግረኞች ተጨናንቋል:: የጉሽ ውጊያው ቱሪስቶችን ብቻ ሳይሆን የአገሬውን ሰው ከያለበት ይጠራል::

ሚጋን ሁሉም ነገር አስደነቃት:: ሰዎቹን እያየችና ኑሮአቸውን እያሰበች ትመራመራለች:: በቅርቡ ወደ ገዳም ስመለስ የማንንም ፊት መመልከት አልችልም::

ሚጋን መራቧን ያወቀችው ድንገት ነው::

ፌሊክስ "ጂሚ እርቦናል:: ትንሽ ነገር እንቅመስ" አለው"

የሚበላ ነገር ገዝተው አፋቸው አደረጉ:: ሚጋንን ምግቡ እንደጣፈጣት ሲጠይቋት ጥሩ መሆኑን ነገረቻቸው:: ለአመታት ምግብ የምትቀምሰው ለመኖር ያህል እንጂ ለምቾት አልነበረም::

"መንገዱ በዚህ በኩል ነው" አላቸው ጂሚ::

የጥላዛ ፓንቴትን መንገድ ይዘው ከህዝቡ ጋር ተቀላቀሉ:: መንገዱ በራሱ ውስብስብ ነው:: ትኬት መሸጫ አራት መስኮቶች ተዘጋጅተዋል:: በግራ ያለው ምልክት "ፀሐይ" ይላል:: ብዙ ሰዎች ትኬት ለመግዛት እየጠቁ ነው::

"እዚህ ጠብቁኝ" ሲል ጂሚ አዘዛቸው::

ሚጋን ፊሊክስን "የጉሽ ውጊያውን ልንመለከት ነው?"

"አዎ ግን ስጋት አይግባሽ ሲስተር::" በማለት ፌሊክስ ዋስትና ሰጣት "ትደሰችበታለሽ"

አትስጊ? ሚጋን ሐሳቡ አስገረማት:: ሚጋን ስለውጊያው የሚገልፁ ብዙ መፅሐፎች አንብባለች::

ፌሊክስ "እውነተኛው የጉሸ ውጊያ የሚደረገው ማድሪድ እና ባርሴሎና ነው:: እዚህ የሚደረገው አነስተኛው ነው:: ልምድ ያላቸው ተዋጊዎች አይሳተፉበትም::

ጂሚ አራት ትኬት ይዞ ተመለሰ:: "ሁላችንም መግባት እንችላለን "አላቸው ጂሚ" ወደ ውስጥ እንግባ"

ሚጋን ውስጧን መገረም ሞላው::

ግዙፉ መግቢያ አጠገብ ሲደርሱ የተለጠፈውን ፓስተር አሰፋት:: ሚጋን ፎቶ ተመለከተችው::

"ተመልከቱ!"

የጂሚ ሚሮ ፎቶ ተለጥፎ ከስሩ እንዲህ የሚል ነገር ይነበባል

በግድያ የሚፈለገው ጂሚ ሚሮ በህይወት ወይም በሞት ለያዘው ሰው 1 ሚሊዮን ፔሰታስ በሽልማት ይበረከትለታል::

ሚጋን የሰውየው ማንነት ድንገት ተገለፀላት:: ህይወቷ ያለው በአሻባሪ እጅ ላይ ነው::

ጂሚ ፎቶውን በጥሞና ተመለከተው:: "መጥፎ አይደለም" ካለ በኋላ ፖስተሩን ቀዶ በማጣጠፍ ኪሱ ከተተው::

ይህንን መቅደድ ምን ዋጋ አለው? በማለት አምፓሮ ተገረመች::: ምናልባት መቶ ያህል ፎቶ ለጥፈው ይሆናል::

ጂሚ "ይህ ፓስተር ትልቅ እድል ይዞልን ይመጣ ይሆናል" አላት

ምን አይነት ያልተለመደ አገላለፅ ነው በማለት ሚጋን አሰበች፡ መረጋጋቱ አላስደነቃትም:: ሚጋን ጂሚ ሚሮን በተመለከተ እርግጠኛ ያልሆነችበት ነገር አለ:: ወታደሮቹ መቼም ቢሆን አይዙትም ስትል አሰበች::

"ወደ ውስጥ እንግባ"

ወደ ውድድር ቦታው የሚያስገቡ 12 በሮች አሉ፡፡ እያንዳንዱ መግቢያ የራሱን ስያሜ ይዟል። ማስታወቂያ በየቦታው ተለጥፏል፡፡

ሜጋን ውስጥ ገብታ ከተቀመጠች በኋላ በምታየው ነገር ሁሉ ተደነቀች፡፡ በልጅነቷ የምታልመው ሌላ ነገር ነበር፡፡ ባሸበረቁ ፎቶግራፎች የተሞሉና ማድሪድ የሚገኙ የጉሽ መጫወቻ ባታዎችን እዚህ ያለው ግን ፍፁም የተለየ ነው።

የሙዚቃው ድምፅ እንደተሰማ የጉሽ ፍልሚያው ተጀመረ፡፡ ሜጋን አይኗ በሩ። ግዙፉ ጉሽ ወደ መታገያ ሜዳው ተለቀቀ፡፡

"ተዋጊው ቀጥሎ ይመጣል" ስትል ሜጋን ተናገረች፡፡ ጀሚ ሚሮ በመደነቅ ተመለከታት። ውጊያው ያሳምማታል ብሎ ሰግቶ ነበር፡፡ በዚህም የሰዎችን ትኩረት እንዳትስብ ቢሰጋም በተቃራኒው እሷ ተደስታለች፡፡ ያልተለመደ ነገር፡፡

ተዋጊው ወደ ጉሹ ተጠግቶ ጨዋታውን ጀመረ፡፡ ሜጋን በመደነቅ እየተመለከተች ነው፡፡ ተዋጊው የሚያደርገው ነገር ጉሹን ለማዳከም እንደሆነ አስረዳቻቸው፡፡ ትረካዋ ከምትወደው መፅሐፍ ውስጥ ያነበበችውን የሚገልፅ ነው፡፡

ፊሊክስ በመገረም ትክክል እንደሆነች ነገራት፡፡ ሜጋን አጠቃላይ የውጊያውን ዝርዝር መተንተኗን ቀጠለች፡፡

ጀሚ በመገረም "ሲስተር ይህን ሁሉ ነገር የት ነው የተማርሽው?" ሲል ጠየቃት፡፡ መታገስ አቅቶታል፡፡

ሜጋን ፈጠን ብላ "አባቴ የጉሽ ተፋላሚ ነበር፡፡ ተመልከት!" ፍልሚያው መስጧት ነበር፡፡ ጉሹ እየጠነከረ ሲመጣ ሜጋን ስጋት ገባት፡፡

"ተዋጊው ቢጎዳ ምን ይፈጠራል?"

ጀሚ በግዴለሽነት" በዚህ አይነት ቦታ የከተማው ቀብር አስፈፃሚ ወስዶ አፈር ያለብሰዋል" አላት

ፊሊክስ ካርፒዮ "አዝናለሁ ሲስተር ይህ ጥሩ ውጊያ አይደለም፡፡ ታላቁን ውጊያ ወደፊት ትመለከቻለሽ፡፡

"ስለ እሱ አንብቤያለሁ" አለች ሜጋን

ፊሊክስ "እኔ ድንቅ ስለሆነ ተዋጊ የተባሌ ታሪክ አንብቤያለሁ" አላቸው፡፡

"የትኛውን ታሪክ?"

"አንድ ጉብዝም ሰነፍም የማይባል ተዋጊ ነበር፡፡ ቆንጆ ልጃገረድ ለማግባት ጓጉቶ ነበር፡፡ አንድ ቀን ውጊያ ላይ የዘር ፍሬው አካባቢ አደጋ ደረሰበት፡፡ ህክምና ያደረገለት ሐኪም ከእንግዲህ በኋላ መውለድ እንደማይችል ነገረው፡፡ ተዋጊው እጮኛውን ከመጠን በላይ ይወዳት ስለነበር መርዶውን አልነገራትም፡፡ ትተወኛለች በማለት ሰግቶ ነበር፡፡ ከተጋቡ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሚስቱ ማርገዟን ነገረችው፡፡ ልጁ የእሱ አለመሆኑን ያውቅ ስለነበር ትቷት ጠፋ፡፡ እሷም ትስሚ በመፀፀት ራሷን አጠፋች፡፡ ተዋጊው እንደ እብድ አደረገው፡፡ በውጊያ ላይ ለመሞት ሲል የማይሞከር ነገር ማድረግ ጀመረ፡፡ በዚህም ማንም ያላገኘውን ክብር ተጎናፀፈ፡፡ የመኖር ጉጉት ስለሌለው ህይወቱን አደጋ ላይ በመጣል የሚያደርገው ፍልሚያ የተጎናፀፈው ክብር በየእለቱ እየጨመረ መጣ፡፡ በአለም ላይ እሱን የሚያህል ተዋጊ ሊገኝ አልቻለም፡፡ ከሁለት አመት በኋላ ከሌላ ሴት ጋር ፍቅር ይዞት አገባት፡፡ ከጥቂት ወራት በኋላ እሷም ማርገዟን ስታበስረው ሐኪሙ የዶክተሩ እንደነበር ተገነዘበ፡፡

ሜጋን "ድንቅ ታሪክ ነው" አለች፡፡

ጀሚ ድምፁን ከፍ አድርጎ ሳቀ፡፡ "የሚስብ ታሪክ ነው፡፡ በእዚህ ውስጥ ትልቁ እውነት ከተገኘበት ይገርመኛል" አለ፡፡

"እኔም የማስበው እንደዛው ነው" አለ ፊሊክስ፡፡

ሜጋን አምፖሮ እያዳመጠች ነበር፡፡ ተገርማለች፡፡ ጀሚ በመነኩሴዋ ላይ ያለው ፍላጎት እየጨመረ መምጣቱን ተገንዝባለች፡፡ የሲስተሯን እግር በጥንቃቄ መከታተል ያስፈልጋል፡፡

ፈጣን ምግብ የሚሸጡ ልጆች በተቀመጠው ሰው መሐል ይመላለሳሉ፡፡ አንዱ ጀሚ ሚሮ ወደተቀመጠበት ቦታ ቀረብ አለ፡፡

በምስጢር ቋንቋ አናገረው፡፡

ጀሚ እጁን ዘርግቶ "መልስ በመስጠት ጨበጠው፡፡ ጀሚ እጅ ላይ የተጠቀለለ ነገር አስቀመጠለት፡፡ ጀሚ 10 ቴስታስ ሰጠው፡፡ ጀሚ የተቀበለውን ነገር ዝቅ አድርጎ ሲከፍት ሜጋን በጥንቃቄ እየተመለከተችው ነው፡፡ የሆነ

ሁሉንም አግኝቷል። ጆሚ እንደበው ደግሞ እንደበው ሚጋን ይም ቡና ሲገቡ።

ጆሚ ወረቀቱን ኪሱ ከተተው። "መሄድ አለብን" አለ ከስተር ዌሉ። "አየው እንወጣለን" ወደ አምፓሮ ዞሮ "እንቺ ቀደሚ።" በሩ ላይ እንገናኛለን"

ፊሊክስ ቀጠለ።

ምን ተፈጠረ?" ስትል ሚጋን ጠየቀችው። "ችግር አለ እንዴ?"

"ወደ ሎጋርም እንሄዳለን" አለና ተነሳ። በደንብ ተከተይኝ ሲስተር። እኔ ካልቆምኩ ወደ በሩ ተጓዥ"

ጆሚ ከአይኗ ሲሰወር አይታ ለመሄድ ስትነሳ ጨኸት ሰምታ ዞረ ተመለከተች። ወጣቱ ተዋጊ በጉሮሮ ክፉኛ ተወግቶ ደሙ እንደውሃ እየፈሰሰ ነበር። እንዳይሞት ለአምላኳ ፀለየችለትና በፍጥነት ወደመውጫው በር ገሰገሰች።

ጆሚ ፊሊክስና አምፓሮ በሩ ላይ እየጠበቋት ነበር።

"እንሂድ" አለ ጆሚ።

ጉዞ ጀመሩ።

ምን ተፈጠረ?" ሲል ፊሊክስ ጆሚን ጠየቀው።

"ወታደሮቹ ቶሎን ገድለውታል።" አለ አይኑ እምባ ቋጥሮ ሩቢዮን ፖሊሶች ይዘውታል። ቡና ቤት ውስጥ ተጣልቶ በጩቤ ተወግቷል።

ሚጋን አማተበች። "ሲስተር ቴሬዛና ሲስተር ሉቺያስ ምን ደርሶባቸዋል?" ስትል በመጨነቅ ጠየቀችው።

ጆሚ "አላውቅም" አላትና ወደሌሎቹ ዞረ። "መፍጠን አለብን" ካለ በኋላ ሰአቱን ተመለከተ። "ባንኩ ሥራ በዝቶበት ይሆናል።

"ጆሚ ምን አልባት መጠበቅ ሳይኖርብን አይቀርም" በማለት ፊሊክስ ሐሣብ አቀረበ። ሁለታችን ብቻ ወደ ባንኩ ብንሄድ ነገሩ አደገኛ ይሆናል።

ሚጋን የሚናገረውን ካዳመጠች በኋላ አሰበች "ይሄ እሱን አያቆመውም።" ልክ ነበረች።

...መኪናቸ ወደቆሙበት ቦታ በመሄድ ስማያዊ ሴዳን መኪና በጥበብ ... አስነሣው። ሚጋን አብራው ነበረች።

... አለው ጆሚ።

... በመበሳጨር ተማለች። "መኪና እየሠረቃችሁ ነው?"

ሚጋን በመገረም ብለሽ በማለት አምፓሮ አምባረቀችባት። እንደመነኩሴ ... እግዚአብሔር ... እቀሚና መኪና ውስጥ ግቢ" አለቻት።

ሚጋን ከመነኩሴዋ በኋላ ገባች። ሁለቱ ወንዶች ከፊት ሁለቱ ሴቶች ከኋላ ...

ጆሚ ሲስተር "እኛ መኪና አልሰረቅንም። በባስክ ተዋጊዎች ስም ያገኘነው ... አለች።

ሚጋን የሆነ ነገር መናገር ጀመረችና አቆመችው። ምንም ብትናገር ... በፀጥታ ተቀምጣ በጆሚ አሽከርካሪነት ወደ ከተማ ... መታዘብ ያዘች።

ባንክ ለመዝረፍ እየተጓዙ ነው ስትል ሚጋን አሰበች። በእግዚአብሔር ... እኔም ከእነሱ ያልተናነስኩ ወንጀለኛ ነኝ። አማተበችና በዝምታ መፀለይ ...

... ቢልባዎ ባንክ የሚገኘው በካሌ ዲ ሲርቫንቴስ አካባቢ በተንጣለለ ... ፎቅ ህንፃ ውስጥ ነው።

... መኪናው ባንኩ አጠገብ እንደቆመ ጆሚ ፊሊክስን "ሞተሩን እንዳታጠፋው ... ትክክለኛ ሎግራም ሄደህ ከሌሎቹ ጋር ተገናኝ" አለው።

ጆሚ ትከሻውን መታ አደረገው። "ከተጉዱ ተጉዱ" አለው በድፍረት። ... መኪናው ዘሎ ወረደ።

ጆሚ ከባንኩ አጠገብ ወደሚገኘው የቆዳ ልብስ መሸጫ ሱቅ።

ሚጋን በኃይል በመተንፈስ እየፀለየች ነው። መረጋጋት ግን አልቻለችም።

ጆሚ ወደ ባንኩ መግቢያ ተጠግቶ ሲመለከት የደህንነት ካሜራ መኖሩን ... አረጋገጠ። ገንዘብ ከፍዬቹ ሁለተኛው ፎቅ ላይ ነው የሚገኙት። ባንኩ ሊዘጋ

ተቃርቧል፡፡ ባንኩ ሳይዘጋ ጣጣቸውን ለመጨረስ የጓጉ ደንበኞች እየተዋከቡ ነው፡፡

ጀሚ ተራውን ጠብቆ ወደ አንዱ ገንዘብ ተቀባይ ተጠግቶ ሰላምታ አቀረበላት፡፡

የባንኩ ሠራተኛ ምላሹን ሰጥቶት ምን እንርዳዎ? አለው ጀሚ ወደመስኮቱ ተጠግቶ ይፈለጋል በሚል የተለጠፈውን ፖስተር አወጣና ሰጠው፡፡ "ይህንን ተመልከተው እባክህ?"

ገንዘብ ከፋዩ ፈገግ አለ፡፡ "በትክክል ጌታዬ"

አጣጠፈው የሚያየውን ነገር ማመን አቃተው፡፡ የገንዘብ ከፋዩ አይን ፈጧል፡፡ ጀሚን አተኩሮ እያየው ጭንቀት ዋጠው፡፡

"መመሳሰሉ አስገራሚ ነው አይደለም እንዴ?" አለው፡፡ ጀሚ ተሳሳልለ "አንድ ነገር ብትናገር ብዙ ሰው እገድላለሁ፡፡ አንድ መጨመር ለእኔ ልዩነት የለውም፡፡ የተናገርኩት ነገር ገብቶሃል?"

"በደንብ ገብቶኛል ጌታዬ እኔ ቤተሰብ አለኝ፡፡ የምለምንዎት "ቤተሰብ አከብራለሁ፡፡ ራስህን ለማዳን ከፈለክ ምን ማድረግ እንዳለብህ እነግርሀለሁ" አለና ቦርሣ አቀበለው፡፡ "ይህን ቦርሣ ሙላው፡፡ በፍጥነት እና በፀጥታ እንድትሰራ እፈልጋለሁ፡፡ ገንዘቡ ከህይወትህ እንደሚበልጥ ካሰብክ ሂድና መጥሪያውን ደውለው"

ገንዘብ ከፋዩ እያየው ተንቀጠቀጠ "አላደርግውም… አላደርገውም… አላደርገውም" አለ፡፡

እጁ እየተንቀጠቀ ቦርሣው ውስጥ ገንዘቡን መጠቅጠቅ ያዘ፡፡ ቦርሣው ሲሞላ ገንዘብ ከፋዩ "ይቀበሉኝ ጌታዬ ደወሉን እንደማልነካ እምልልዎታለሁ" አለው፡፡

"ያ ብልህነት ነው" አለው ጀሚ፡፡ "ወዳጄ ለምን እንደሆነ ልንገርህ፡፡ እዛ የተጠቀለለ ነገር ይዛ የተቀመጠችው ሴትዮ የእኛ ባልደረባ ናት፡፡ የያዘችው ቦንብ ነው፡፡ ደወሉ በሙኸበት ቅፅበት ቦንቡን ታፈነዳዋለች"

ካሸሩ በፍርሀት እየተርበደበደ "እባክህ አታድርገው፡፡ እሷ ከወጣች በኋላ አስር ደቂቃ ሳይሞላ እንዳትንቀሣቀስ" በማለት ጀሚ አስጠነቀቀው፡፡

ልጆቼ ህይወት እምላለሁ" በማለት ገንዘብ ከፋዩ አንሾካሾከ፡፡

ጀሚ ገንዘቡን ተቀብሎ ወደ መውጫው በር ሲሄድ ወደ ሴትየዋ ተጠግቶ" የለበሽው ቀሚስ በጣም ያምራል" አላት፡፡

"አመሰግናለሁ" አለችው፡፡

ጀሚ ገንዘብ ከፋዩን ከተመለከተ በኋላ ከባንኩ ወጥቶ ሔደ፡፡ ጀሚን ስትመለከት ሜጋን በእፎይታ ተነፈሰች፡፡

ፌሊክስ ካርፒዮ "ይህ ዲቃላ መጣ" ካለ በኋላ ወደ ሜጋን ዞሮ "ይቅርታ ያድርጉልኝ ሲስተር" አላት፡፡

ሜጋን በህይወቷ ማንንም አይታ ይህን ያህል ተደስታ አታውቅም፡፡ አደረገው ስትል አሰበች፡፡ ለዛውም ብቻውን፡፡ ለሲስተሮቹ እስክነግራቸው ድረስ ቸኩያለሁ፡፡ ከዛም ለማንም እንደማትናገር ተገነዘበች፣ ወደ ገዳም ከተመለሰች የሚጠብቃት ዝምታ ብቻ ነው፡፡ ያልተለመደ ስሜት ወረራት፡፡

ሁሉም ነገር በሰላም መጠናቀቁን አበሠረችው እድሜ ኮሎኔል አኮካ ለሰጠው ፎቶ አለችው፡፡

ጀሚ መኪናውን እያሽከረከረ የመጀመሪያውን መጠምዘገር እንዳዞረ ከፊት ለፊቱ የሚመጣ የፖሊስ መኪና እንዲቆም በምልክት አዘዘው፡፡ የሜጋን ልብ በኃይል እየመታ ነው፡፡

ጀሚ ተረጋግቶ "ምንድን ነው ችግሩ ኦፊሰር?" አለው፡፡ "ጌታዬ ችግሩ አንድ መኪና በሚሄድበት መንገድ ላይ እየነዳህ ነው፡፡ እውር ካልሆንክ በስተቀር ይህን ስህተት መፈጸም አልነበረብህም" ምልክቱን አላየኸውም ነበር?"

ጀሚ ይቅርታ በመጠየቅ አይነት "ሺህ ጊዜ ይቅርታ እጠይቃለሁ፡፡ እኔና ጓደኞቼ ጥልቅ ውይይት ይዘን ስለነበር ምልክቱን ልብ አላልኩትም፡፡"

ፖሊሱ ሹፌሩ አጠገብ ወዳለው መስኮት ተጠጋ፡፡ ጀሚን በደንብ ከተመለከተው በኋላ ፊቱ ላይ ምስጢራዊ መገረም ታየበት፡፡

"መንጃ ፈቃድ እባክዎት?"

"በትክክል" አለው ጀሚ፡፡

ጃኬቱ ውስጥ የደበቀውን ሽጉጥ ለማውጣት እጁን ሰደደ:: ፊሊክስ እርምጃ ለመውሰድ ተዘጋጅቷል:: ሜጋን ትንፋሿን ለመሰብሰብ እየጣረች ነው::

ጂሚ በማስመሰል ኪሱን መዳበሱን ቀጠለ:: "የሆን ቦታ አስቀምጬዋለሁ"

ከመንገዱ ባሻገር ድንገተኛ ጩኸት ተሰማ:: አንዱ አንዷን ሴት እየቀጠቀጣት ነበር:: ፖሊሱ ሁኔታውን ለማየት ዞረ::

"እርዱኝ!" በማለት ጮኸች:: "እርዱኝ! ሊገለኝ ነው!"

ፖሊሱ ወደሚጣሉት ሰዎች እየሮጠ ሔደ::

ጂሚ ምልክቶችን እየጣሰ ወደዋናው መንገድ ገባ:: ከከተማ የሚያስወጣውን የአቪኒዳ ሳንቼዝ አርጆና ጐዳና ይዞ ነጐደ::

ሜጋን ኢየየችው አማተበች:: በኃይል እየተነፈሰች ነው:: ሴትየዋን የሚደበድበው ሰው ባይመጣ ኖሮ ፖሊሱን ትገለው ነበር?

ጂሚ ምላሽ ለመስጠት አልተጨነቀም::

"ሴትየዋ እየተደበደበች አልነበረም::" አላት ፊሊክስ "እነሱ የእኛ ሰዎች ናቸው:: ብቻችንን አይደለንም:: ብዙ ጓደኞች አሉን::"

የጂሚ ፊት አበራ:: "ይህችን መኪና ማስወገድ አለብን"

የቫላጆን ሊድን ዳገት ይዘው ተጓዙ:: ጂሚ መኪናውን ወደ ቀለበት መንገድ አስገብቶ ወደ ሎጋርኖ መንዳት ጀመረ:: የፍጥነት ገደቡን ላለማለፍ እየተጠነቀቀ ነው::"

"ቡርጐስን እንዳለፍን መኪናዋን እናስወግዳታለን" አላቸው::

ይህ ነገር በእኔ ላይ ይፈጠራል ብዬ አስቤ አላውቅም" ስትል ሜጋን አሰበች:: ከገዳሙ አመለጥኩ:: ከወታደሮች እየሸሸሁ ነው እናም በተሰረቀ መኪና ከአሸባሪዎች ጋር እየተጓጓዝኩ እገኛለሁ:: ባንክ ዘርፈዋል:: አምላኬ ለእኔ ያሰብከው ነገር ምንድን ነው?"

ምዕራፍ ሰላሳ አንድ

ኮሎኔል ራሞን አኮካ እና ግማሽ ደርዘን የሚጠጉ ወታደሮች በስትራቴጂካዊ ጠበበ ላይ ተጠምደዋል:: የአገሪቱን ክፍል የሚያሳይ ካርታ እየተመለከቱ ነው::

የተረበሸው ኮሎኔል ‹‹ሚሮ በሰሜን በኩል አድርጎ ወደባስክ እየተጓዘ መሆኑ አያጠያይቅም›› አለ::

‹‹ያ ማለት ደግሞ ቦርጎስ፣ ቪቶሪዬ፣ ሎግራኖ፣ ፓምፓሎን ወይም ሳን ሰባስቲያን ነው::››

ሳን ሰባስቲያን ሲል ኮሎኔል አኮካ አሰበ:: እዛ ከመድረሱ በፊት እይዘዋለሁ አለ::››

በስልክ ውስጥ ጊዜ እየቀደመህ ነው ያለው የሚል ‹‹ድምፅ ትዝ አለው:: መውደቅ የለበትም:: ይሄን መቀበል አይችልም::

ወደ ቦርጎስ የሚያደርሳቸውን መንገድ ይዘው ተንቀሣቀሱ:: ጂሚ መኪናው ኋላ በጥንቃቄ ተቀምጧል:: ለፊሊክስ ‹‹ሳን ሰባስቲያን እንደደረስን ሩቢዮን ከፖሊስ ጣቢያ የምናስለቅቅበት እቅድ መዘጋጀት አለበት::››

ፊሊክስ በእሽታ ጭንቅላቱን ነቀነቀ:: ‹‹ደስ ይለኛል:: ያሳብዳቸዋል::››

ሜጋን በበኩሏ ‹‹የሲስተር ሉቺያ ጉዳይስ?››::

‹‹ምን››

‹‹እሷም ተይዛለች አላላችሁም?››

ጂሚ በመስላቸት ‹‹አዎ:: ግን የአንቺ ሉቺያ በነፍስ ግድያ የምትፈለግ ወንጀለኛ ሆና ተገኝታለች::››

ዜናው ሜጋንን አስደነገጣት:: ሉቺያ ኃላፊነቱን ወስዳ ተራራው ላይ እንዴት መደበቅ እንዳለባቸው ትሰጣቸው የነበረው ትዕዛዝ ትዝ አላት:: ሲስተር ሉቺያን ትወዳታለች::

ፊት ለፊት በመጋፈጥ ‹‹ሩቢዮን ለማስለቀቅ ከሔድክ ሁለቱንም ማስለቀቅ አለብህ›› አለችው::

‹‹ምን አይነት ሰይጣን መነኩሴ ነች?›› ሲል ጄሚ ተደነቀ። ግን ልክ ነች። ሁለቱንም ከፖሊሶቹ አፍንጫ ስር መንጠቅ ትልቅ የቅስቀሣ ድል ይሆናቸዋል። ጋዜጦችም ዜናውን ይቀባበሉታል።

አምፓር በዝምታ ተውጣለች።

በድንገት ከፊት ለፊታቸው በወታደሮች የታጨቁ ሶስት የጭነት መኪናዎች ብቅ አሉ።

‹‹ከዚህ መንገድ መራቅ አለብን›› አለ ጄሚ።

መንገዳቸውን ቀይረው መጓዝ ቀጠሉ። ‹‹ከፊታችን ሳንቶ ዶሚኒጎዲላ ካልዛዳ ይገኛል። እዛ አንድ የጥንት ቤተ መንግሥት አለ። ምሽቱን እዛ እናሳልፋለን።

መንገዳቸውን እያሳበሩ ቤተመንግሥቱ አጠገብ ደረሱ። ራቅ ብሎ አንድ ሐይቅ ይገኛል።

ጄሚ መኪናውን አቁሞ ‹‹ሁላችሁም ውረዱ እባካችሁ›› አለ። ሁሉም ከወረዱ በኋላ መኪናውን ሐይቁ ውስጥ ከተቱት።

ሜጋን ሎጋርኖ እንዴት እንደሚደርሱ ልትጠይቀው አስባ ተወችው። የሞኝ ጥየቄ ስትል ለራሷ ተናገረች። ሌላ መኪና ይሰርቃል። በቃ።

በድሮ ጊዜ ነገስታቶች ቤተመንግሥቱን እስረኛ ለማኖር ይጠቀሙበት እንደነበር ፌሊክስ ለሜጋን ነገራት።

ጄሚን ቢይዙት ለእሱ እስር ቤት አይኖራቸውም ይገድሉታል ስትል አሰበች። የመንግሥት ጠላት ቢሆንም ፍራቻ አያውቀውም። የተናገራት ነገር ትዝ አላት።

ለምዋጋለት ነገር ሙሉ እምነት አለኝ። በሰዎቼና በጠመንጃዎቼ እምነት አለኝ።

ወደ ውስጥ ሲዘልቁ ሜጋን ተደነቀች። ቤተ መንግሥቱ ጠላትን ለመከላከል የተመቻቸ ይዞታ አለው።

‹‹ለመኝታ የሚሆን ብዙ ቦታ አለው።›› አላቸው ጄሚ። እኔና ፌሊክስ ምግብ ፍለጋ እንወጣለን። እናንተ ክፍላችሁን አዘጋጁ።››

ሁለቱ ወንዶች በየደረጃው ወደታች ወረዱ።

አምፓር ወደ ሜጋን ዞራ ‹‹ወደዚህ ነይ ሲስተር›› አለቻት።

ክፍሎቹ ለሜጋን የተመቹ አልነበሩም። ስታያቸው አልወደደችውም። ባዶ የሚመስሉና ቀዝቃዛ ሲሆኑ አንድ አይነት ናቸው። ጥቂቶቹ ሰፋ ይላሉ።

አምፓር ሰፋ ያለውን ክፍል መረጠች። ‹‹ጄሚ እና እኔ እዚህ እንተኛለን›› አለች። ሜጋንን በእፍረት እየተመለከተቻት ‹‹ከፌሊክስ ጋር መተኛት ትፈልጊያለሽ?›› ጠየቀቻት።

ሜጋን ምንም ሳትናገር ተመለከተቻት።

‹‹ወይስ ከጄሚ ጋር ነው መተኛት የምትፈልጊው?›› በማለት አምፓር ወደ ሜጋን ተጠጋች። ‹‹ሐሣብ አይግባሽ ሲስተር። ለአንቺ በጣም ይበዛብሻል፡ ››

‹‹አንቺ እራስሽ አትጨነቂ። እኔ ግድ የለኝም›› ሜጋን ይህንን ብትናገርም እውነት ለእሷ ይበዛባታልን።››

ጄሚ እና ፌሊክስ ከአንድ ሰዓት በኋላ ከሄዱበት ተመለሱ። ጄሚ ሁለት ጥንቸል ይዟል። ፌሊክስ በበኩሉ የማገዶ እንጨት አንጠልጥሏል። በሩን ዘግተው እሳት አቀጣጠሉ። ጄሚ ጥንቸሏን በደንብ አበሰላት።

‹‹አዝናለሁ ሴቶች ጥሩ ምግብ ልናቀርብላችሁ አንችልም›› አላቸው። ፌሊክስ ‹‹ግን ሎጋርኖ ስንደርስ ጥሩ ምግብ እንበላለን። ለማንኛውም ተደሰቱ።››

በልተው ሲጨርሱ ጄሚ ‹‹አሁን እንተኛ። ጠዋት ተነስተን ጉዞ መጀመር አለብን።››

አምፓር ጄሚን እያየች ‹‹ና ወደእኔ መኝታችንን አዘጋጅቼአለሁ።›› አለቻቸው።

‹‹እሺ። እንሂድ››

ሜጋን እጅ ለእጅ ተያይዘው ወደፎቅ ሲወጡ ተመለከተቻቸው። ፌሊክስ ወደ ሜጋን ዞሮ ‹‹ሲስተር መኝታሽን መርጠሻል?›› ሲል ጠየቃት።

‹‹አዎ አመሰግናለሁ።››

‹‹ጥሩ ቀጥሎ››

ሜጋንና ፌሊክስ ጐን ለጐን ወደላይኛው ክፍል ወጡ።

‹‹ደህና እደር›› አለችው ሜጋን።

ለሜጋን የመኝታ ከረጢት አቀበላትና ‹‹ደህና እደሪ ሲስተር›› አላት።

ሜጋን ፌሊክስን ስለጂሚ ልትጠይቀው ፈልጋ ነበር። ነገር ግን አመነታች፡ ሜጋን ሌላ ነገር እንዳያስብ በመፍራት ጂሚ ለእሷ ያለው አመለካከት እንዳይለወጥ በመስጋት ሐሣቧን ሰረዘች። ነገሩ ያልተለመደ ነው ስትል አሰበች። አሸባሪ፣ ነፍሰ ገዳይ፣ የባንክ ዘራፊ ሲሆን የተቀረውን አምላክ ነው የሚያውቀው። እኔ ማወቅ ያለብኝ ስለእኔ ጥሩ አመለካከት እንዳለው ብቻ ነው፡ ።››

ሜጋን ስለነገሩ ብታስብም ነገርየው ሌላ መልክ አለው። እሱ የነፃነት ተዋጊ ነው። ባንክ የሚዘርፈው አላማውን በመደገፍ ነው። ለሚያምንበት ነገር ህይወቱን አደጋ ላይ ጥሏል። በጣም ጀግና ሰው ነው።

በጂሚ ሚሮና አምፓሮ መኝታ ቤት በኩል ስታልፍ ሳቃቸውን ሰማች። ጠባቧ ክፍል ገብታ ለፀሎት ተንበረከከች። ስለኃጢያቿይቅርታ ለመነች።

በህይወቷ ለመጀመሪያ ጊዜ መፀለይ አቃታት። አምላክ እየሰማኝ ይሆን?

ሜጋን ከረጢቷ ውስጥ ገብታ ተኝታ ኮከቦቹን መመልከት ያዘች። እዚህ ምን እያደረኩ ነው? ስትል ለራሷ ተገረመች። ሐሳቧ ወደ ገዳም ትዝታዋ ይዟት ነጉደ ... የማደጐ ቤት ትዝ አላት። ህፃናት ማሳደጊያ ከመግባቴ በፊት? እዚያ አምጥቶ የጣለኝ ማነው? አባቴ ጀግና ወታደር ነበር የሚለው ታሪክ አያሳምነኝም። ድንቁ ነገር ማወቁ አይደለምን?

እንቅልፍ ሊይዛት ሲል ሌሊቱ እየነጋ ነበር። በአራንዳ ዴ ድሮ እስር ቤት ሉቺያ ታዋቂነትን ተጐናፀፈች።

‹‹በትንሿ ኩሪያችን ውስጥ ትልቁ አሣ አንቺ ነሽ›› አላት ጠባቂው። ‹‹የጣሊያን መንግሥት ወደ አገር ቤት የሚመልስሽ ሰው ይልካል። እኔ ወደ ቤቴ ብወስድሽ እደሰት ነበር። ምን አይነት መጥፎ ነገር ሰርተሽ ነው? አንቺ ሽርሙጣ"

‹‹ጓደኛዬ እንዴት ነው? ከዚህ ሊወስዱት ነው››

ሉቺያ በአፎይታ ፀለየች። የክፍሏን ዙሪያ ቃኘችው። ከዚህ እንዴት ነው የምወጣው? ስትል አሰበች።

ምዕራፍ ሠላሣ ሁለት

የባንኩ ዘረፋ የተላለፈው በመደበኛ የፖሊስ መገናኛ ነው። ኮሎኔል አኮካ የሰማው ደግሞ ከሁለት ሰዓት በኋላ ነበር።

ከአንድ ሰአት በኋላ ኮለኔል አኮካ ቫላዶሊድ ደረሰ። በመዘግየቱ ተበሳጭቷል።

‹‹ለምን በቶሎ አልተነገረኝም?››

‹‹አዝናለሁ ኮሎኔል እኛ እንዲህ አልመሰለንም ነበር።››

‹‹እጃችሁ የገባውን ሰው አስመለጣችሁ››

‹‹የእኛ ስህተት ...››

‹‹የባንኩን ገንዘብ ከፋይ ላክልኝ››

ገንዘብ ከፋዩ ግራ ተጋብቷል። ‹‹እኔ ወደምሰራበት መስኮት ነበር የመጣው፡ ነፍሰ ገዳይ መሆኑ አይኑ ላይ ያስታውቃል። እሱ ...››

‹‹ወደ ባንኩ የመጣው ብቻውን ነው?››

‹‹አዎ። አባላችን ነች" በማለት ባንኩ ውስጥ የተቀመጠች አንዲት ሴት ነበረች። ነገር ግን እሱ እንደወጣ ሴትየዋን አስታወስኳት። መደበኛ ደንበኞችን ሴቶች እና ...››

ኮሎኔል አኮካ ትዕግስቱ ተሟጦ ‹‹ሚሮ ከወጣ በኋላ ወደየት አቅጣጫ ሲሄድ ተመለከትሽዋል?››

‹‹በፊት ለፊት በር ነው የወጣው››

ከትራፊክ ፖሊሱ ጋር የተደረገውም ቃለ ምልልስ ጥቅም አልነበረውም።

‹‹መኪና ውስጥ አራት ነበሩ። ኮለኔል። ጂሚ ሚሮና አንድ ሌላ ወንድ እና ሁለት ሴቶች ነበሩ››

‹‹በየትኛውም አቅጣጫ ነው የተጓዙት?››

ፖሊሱ አመነታ። ‹‹ወደየትም ሊሔዱ ይችላሉ። ጌታዬ። ድንገት ፊቱ በር። ‹‹የመኪናዋን አይነት ልገልፅልዎት እችላለሁ።››

‹‹ኮሎኔል አኮካ ተስፋ በመቁረጥ ጭንቅላቱን ነቀነቀ። ‹‹አትጨነቅ›› አለው።

ባንኩ በመዘረፉ ሊያቃጥሏት ሲመጡ በህልሟ ድምፃቸውን ሰማች። ሳእኒ አይደለም። ለጥፋቱ ነው። ድምፁ እየጨመረ መጣ።

ሜጋን አይኗን ከፍታ ተቀመጠች። ያለመደችውን ቤተመንግሥት እየተመለከተች ነው። ድምፁ እውነተኛ ነበር። ከውጭ እየመጣ ነው።

ሜጋን ተነስታ ወደጠባቡ መስኮት ተጠጋች። ከቤተ መንግሥቱ ውጭ ብዙ ወታደሮች ቆመዋል። ሜጋን ድንገተኛ ፍርሀት ወረራት። ይደዙናል። ጀሚን ማግኘት አለብኝ።

እሱና አምፓሮ የተኙበትን ክፍል ስትመለከት ባዶ ነበር። ወደዋናው እንግዳ መቀበያ ወረደች። ጀሚ እና አምፓሮ ዋናው በር አጠገብ ቆመው እያንሾካሾኩ ነበር።

ፊሊክስ ሮጦ ተቀላቀላቸው። ‹‹የጀርባውን ዙሪያ አጣርቻለሁ። ምንም መውጫ የለውም።

‹‹የኋለኛው መስኮትስ?››

‹‹በጣም ትንሽ ነው። ከዚህ ብቸኛ መውጫው የፊት ለፊት በሩ ነው።››

ወታደሮቹ የት ነው ያሉት ስትል ሜጋን አሰበች። ተከበናል። ጀሚ እየተናገረ ነበር። ‹‹ይህን ቦታ ለካምፕ መጠቀማቸው እኛን እድለ ቢስ ያደርገናል››

‹‹አሁን ምን ማድረግ አለብን?›› ስትል አምፓሮ በሹክሹክታ ጠየቀች።

‹‹የምናደርገው ምንም ነገር የለም። ቦታውን ለቀው እስኪሄዱ ድረስ እዚህ መቆየት አለብን። ካልሆነ ...››

በዛው ቅፅበት የፊት ለፊት በሩ በኃይል ተንኳኳ። ስልጣን ያለው ድምጽ ‹‹በሩን ክፈቱ›› ሲል አዘዘ።

ጀሚ እና ፊሊክስ ፈጣን በሆነ ሁኔታ ተያዩ። ቃል ሳይተነፍሱ …ቸውን አቀባበሉ።

ድምፁ በድጋሚ ‹‹ውስጥ ሰው እንዳለ አውቀናል። ክፍቱ››

ጀሚ አምፓሮንና ሜጋንን ‹‹ከዚህ ዞር በሉ›› አላቸው። ተስፋ ቢስ ነው … ሜጋን አሰበች። አምፓሮ ከጀሚ እና ፊሊክስ ጀርባ ቆመች። ከውጭ …ደርዘን ወታደሮች ቆመዋል። ምንም እድል የለንም።››

ማንም ሊያቆማት በማይችልበት ሁኔታ ሜጋን ወደዋናው በር ተጠግታ …ተችው።

‹‹እምላክ ይመስገን መጣችሁ›› አለች ሜጋን የተደሰተች በመምሰል። …ተረዳኝ ይገባል።››

ምዕራፍ ሰላሣ ሶስት

የወታደሮቹ አለቃ ሜጋንን ተመለከታት:: "ማነሽ አንቺ? እዚህ ምን ታደርጊያለሽ? እኔ ካርቴን ሮድሪጌዝ እባላለሁ እኛ የምንፈልገው ..."

"በጊዜው ነው የደረስከው ካፒቴን" በማለት እጁን አፈፍ አደረገችው:: "ሁሉቱ ህፃናት ልጆቹ ታይፎይድ ይዟቸዋል:: ትኩሳታቸው ይፋጃል:: በቶሎ ወደ ሐኪም ቤት ልወስዳቸው ይገባል:: መጥተህ ልትረዳኝ ይገባል::

"የታይፎድ ትኩሳት?"

"አዎ" አለችው ሜጋን እጁን እየጎተተችው:: "አስፈሪ ነው:: ነደዋል:: ገላቸው ያቀጥላል በጣም እየተሰቃዩ ነው:: ሰዎችህን ጥራቸው እና ያግዙን:: ተሸክመው ያውጧቸው . . ."

"ሲትዮ አብደሻል እንዴ:: በከፍተኛ መጠን ይተላለፋል እኮ::" "ስለ እሱ አታስብ:: የእናንተን እርዳታ ይፈልጋሉ:: ካለበለዚያ ይሞታሉ" እያለች እጁን መጎተቷን ቀጠለች::

"ልቀቂኝ::"

"ትተኸን ልትሔድ አትችልም:: እኔ ምን ማድረግ እችላለሁ? "ለፖሊስ ነግረን አምቡላንስ ወይም ሐኪም እስክንልክልሽ ድረስ ውስጥ ገብተሽ ጠብቂ::"

"ግን . . ."

"ይህ ትዕዛዝ ነው ወይዘሮ ውስጥ ግቢ"

ድምፁን አውጥቶ "ጓዶች ከዚህ መውጣታችን ነው" አለ ሜጋን ዋናውን በር ዘጋችውና ተደገፈች አልፏታል::

ጂሚ ሚሮ በፍፁም መደነቅ እያያትነው:: "አምላኬ:: ድንቅ ስራ ነው:: በዚህ መልኩ መዋሸቱን የት ነው የተማርሽው?

ሜጋን ወደ እሱ ዞራ በረጅሙ ተነፈሰች:: "በህፃናት ማሳጊያው ሳለሁ ራሳችንን እንዴት መከላከል እንደምንችል ተምረናል:: አምላክ ይቅር እንደሚለኝ ተስፋ አደርጋሁ"

የካፒቴኑን ፊት ብመለከተው ደስ ይለኝ ነበር::" ጂሚ በሳቅ ተንፈራፈረ::

ታይፎድ ትኩሳት! እየሱስ ክርስቶስ! የሜጋንን ፊት እየተመለከተ" ይቅርታሽን እለምናለሁ ሲስተር::"

ወታደሮቹ እቃቸውን ሲሰበስቡ ይሰማቸዋል:: ድንኳናቸውን ጠቅልለው ...ዙ::

ጠሩ በታውን እንደለቀቀ ጂሚ "ከትንሽ ጊዜ በኋላ ፖሊሶች እዚህ ይደርሳሉ:: ...ኛውም ሎጋርኖ ላይ ቀጠሮ አለን::"

ወታደሮቹ ከለቀቁ ከአስራ አምስት ደቂቃ በኋላ ጂሚ "አሁን ብንሔድ ...ማማኝ ይመስለኛል" አላቸው:: ወደ ፊሊክስ ዞረ::" ከከተማ ምን እንደምታመጣ ተመልከት:: ሴዳን ቢሆን ይመረጣል::"

ፊሊክስ "ችግር የለም" አለ::

...ሳሣ ደቂቃ በኋላ በአረንጓዴ ሴዳን ወደ ምስራቅ እየተጓዙ ነው::

ሜጋን እስኪገርማት ድረስ የተቀመጠችው ከጂሚ አጠገብ ነበር:: ፊሊክስና ...ምፓርኮ ኋላ ወንበር ላይ ተቀምጠዋል:: ጂሚ ፊቱ ላይ መደነቅ እየተነበበ ሜጋንን እያያት ነው::

"የታይፎይድ ትኩሳት" አላት:: በሳቅ አስካካ:: ሜጋን ፈገግ አለች:: "ከዛ ...መውጣት ተጣድፎ ነበር አይደለም?"

"ህፃናት ማሳደጊያ እንደነበርሽ ተናግረሽ ነበር ሲስተር?

"አዎ"

"የት?"

"አቪላ"

"ስፔናዊ አትመስይም"

"የተነገረኝ እሱ ነው"

"የህፃናት ማሳደጊያው ለአንቺ ገሀነም ነበር" ድንገት በተቀየረው ክስተት አልተደሰተሽም:: "ሊሆን ይችላል" አለች::

...ነገር ግን አልነበረም:: እንዲሆን አልፈቅድለትም ነበር ስትል አሰበች::

"ቤተሰቦችሽ እነማን ሊሆኑ እንደሚችሉ ሐሳቡ አለሽ?" ሜጋን ህልሟን

አስታወሰች። "አዎ። አባቴ ጀግና እንግሊዛዊ አምቡላንስ ነጂ ነበር። በስፔን እርስ በርስ ጦርነቱ ወቅት ታማኞቹን ያገለግል ነበር። እናቴ በጦርነቱ ነው የተገደለችው። ገበሬዎች በር ላይ ጥለውኝ ሔዱ። "አለቻቸው ሜጋን። "ወይም አባቴ ከገበሬ ልጅ ግንኙነት የነበረው ልዑል ሊሆንም ይችላል። ቅሌቱን በመፍራት ጥሎኝ ሔዷል"

ጀሚ ምንም ሳይናገርእየተመለከታት ነበር። "እኔ . . . " ድንገት ዝም አለች። "ቤተሰቦቼ እነማን እንደሆኑ አላውቅም።"

ጥቂት መንገድ በዝምታ ተጓዙ።

"ስንት አመት ነው ገዳም የቆየሽው?"

"አስራ አምስት አመት አካባቢ."

ጀሚ ተገረመ። "አምላኬ" ሲል አከለበት። "ይቅርታ አድርጊልኝ ሲስተር። ከሌላ አለም ከመጣ ሰው ጋር የምነጋገር መስሎኛል። ባለፉት 15 ዓመታት በአለም ላይ ምን እንደተፈጠረ አታውቂም ማለት ነው።"

"የተለወጠው ነገር በጠቅላላ ጊዜያዊ ለመሆኑ እርግጠኛ ነኝ። በድጋሚ ይለወጣል"

"አሁንም ወደ ገዳም መመለስ ትፈልጊያለሽ?" ጥያቄው ሜጋንን አስገረማት።

"ያለ ጥርጥር"

"ለምን?" ሲል ጀሚ ተገርሞ ጠየቃት። "ማለቴ . . . ከአለም ያጣሽው ብዙ ነገር አለ። እዚህ ሙዚቃና ግጥም አለ። ስፔን ተአምራዊ አገር ናት።"

ይህ ሰው አስደናቂና ለስላሳ ነው።

"ጀሚ በድንገት" ሲስተር ሐሳብሽን እንድትለውጪ በመወትወቴ አዝናለሁ። የግል ፀብ የለኝም። ከአንቺ ቤተክርስቲያን ጋር መጥፎ የሆነ ግንኙነት አለኝ"

"ለማመን የሚያስቸግር ነው"

"እመኚኝ" አላት በመራራ ድምፁ።

ያለፈው ትዝታ ተመልሶ ወረረው። የቦምቡ ድምፅ ይሰማዋል። ብቸኛ መደበቂያቸው ቤተክርስቲያኗ ነበረች። አባቱን እናቱንና እህቱን የገደለችው ጥይት ታወሰችው። ጥይቱ አይደለም ሲል ጀሚ አሰበ። ቤተክርስቲያን ነች።

"ያንቺ ቤተክርስቲያን ከፍራንኮ ጎን ቆማ ነበር። ሰላማዊ ሰዎች እንዲገደሉ የሚያደርጉ ትብብሮች አድፈርጋለች።"

"ቤተክርስቲያን እንደምትቃወም እርግጠኛ ነኝ" አለች ሜጋን "አይደለም። መነኩሴዎቹ በወታደሮች እስኪደፈሩ ድረስ እና ቄሶች እስኪገደሉ እንዲሁም አብያተ ክርስቲያናት ሲቃጠሉ ጳጳሱ በመጨረሻ ከፍራንኮ ጋር ተቆራረጡ። ያ ግን ቤተሰቦቼን ከሞት አይመልሳቸውም።

በድምፁ ውስጥ ያለው ስሜት አስፈሪ ነው።

"አዝናለሁ። ከረጅም ጊዜ በፊትየተፈጠረ ነገር ነው። ጦርነቱ አብቅቷል።

"አላለቀም። ለእኛ ገና አላለቀም። መንግስት የባስክን ባንዲራ እንድናውለበልብ እና ብሔራዊ በአላችንን እንድናከብር ገና አልፈቀደልንም። በቋንቋችን መናገር አንችልም ጭቆና አለቀረልንም። ነፃነታችንን እስክናውጅ ድረስ እንዋጋለን። በስፔን ግማሽ ሚሊዮን ባስኮች ሲገኙ በፈረንሣይ ደግሞ 150 ሺህ ባስኮች ይገኛሉ። ነፃነታችንን እንፈልጋለን። ነገር ግን ያንቺ አምላክ ስራ ስለበዛበት ሊረዳን አልቻለም።

ሜጋን በርህራሄ "እግዚአብሔር አያዳላም። እሱ የሁላችንም ነው በሁላችንም ውስጥ አለ። ሁላችንም የእሱ አካል ነን እሱን ለማጥፋት ስንሞክር ራሳችንን እናጠፋለን።"

በሜጋን መገረም ጀሚ ሳቀ። "ብዙ የሚያመሳስለን ነገር አለ እኔ እና አንቺ። ሲስተር"

"እሺ?"

"በተለያየ ነገር እናምናለን። ነገር ግን ከልባችን ነው የምናምነው። ብዙ ሰዎች ለምንም ነገር ጥልቅ ስሜት ሳይኖራቸው ያልፋሉ። አንቺ ህይወትሽን ለአምላክሽ ሰጥተሻል። እኔ ደግሞ ለአላማዬ። እኛ እንጨነቃለን"

ሜጋን አሰበች እኔ በደንብ እጨነቃለሁ? ከተጨነኩ ከዚህ ሰው ጋር እንዴት መደሰት ቻልኩ? የማስበው ወደ ገዳም መመለሴን ብቻ ነው። ጀሚ ሚሮ እንደማግኔት የሚስብ ኃይል አለው።

"ወታደሮቹ ቢይዙህ ምን የሚያደርጉህ ይመስልሃል?" ሜጋን ጠየቀችው።

"ይቀጡኛል" ሲላት ሜጋን አልገባት አላት።

"አትፈራም?"

"እፈራለሁ እንጂ፡፡ ሁላችንም እንፈራለን፡፡ ማናችንም መሞት አንፈልግም ሲስተር፡፡ በቅርብ ጊዜ ከአምላክሽ ጋር እንገናኛለን፡፡ መቸኮል የለብንም፡፡

"አስፈሪ ነገር ሰርተህ ታውቃህ?"

"እንደ አመለካከትሽ ነው፡፡ በአርበኛና በነፃ አውጪ መካከል ያለው ልዩነት ለጊዜው ባለው ኃይል ይመዘናል፡፡ መንግስት አሸባሪ ይለናል፡፡ እኛ ራሳችንን የነፃነት ተዋጊ ብለን እንጠራለን፡፡ አየት አደረጋት በኋላ ግን አንቺ ስለዚህ ነገር መጨነቅ የለብሽም? አንዴ ወደ ገዳምሽ ከተመለስሽ ለውጭ አለም ግድ አይኖርሽም፡፡"

የተናገረው እውነት ነው? አለምን በድንጋጤ መቀላቀሏ ህይወቷን አመስቃቅሎታል፡፡ ነፃነቷን መልሳ አሳልፋ ትሰጣለች? ማወቅ የምትፈልገው ብዙ ነገር አለ፡፡ ወደገዳም ከተመለስኩ ስትል አሰበች እንደገና ከህይወት እገለላለሁ፡፡ እመለስ ይሆን ማለቷ ለራሷ ገረማትና በትክክል እመለሳለሁ አለች፡፡

ምሽቱን ጫካ ውስጥ አሳለፉ፡፡

ጀሚ ሎግራኖ ለመድረስ የቀረን 30 ማይል ነው፡፡ ምናልባት ከሁለት ቀን በኋላ ከሌሎቹ ጋር እንገናኛለን፡፡ እስከዛ አለመንቀሳቀስ ይመረጣል፡፡ ነገ ወደ ቪክቶሪያ እናቀናለን፡፡ በሚቀጥለው ቀን ወደ ሎጋርኖ እንዘልቃለን፡፡ ከትንሽ ቆይታ በኋላ ሲስተር ወደ ሜንዳቪያ ገዳም ትገቢያለሽ፡፡"

ለዘለአለም፡፡ "ደህና ነህ?" ስትል ሜጋን ጠየቀችው፡፡

"ስለ እኔ ነፍስ ተጨነቅሽ እንዴ ሲስተር ወይስ ስለ አካሌ?"

ሜጋን ተረበሸች፡፡

"በእኔ ላይ ምንም ነገር አይደርስም፡፡ ለጊዜው ድንበር አቋርጬ ፈረንሣይ እቆያለሁ፡፡"

"እፀልይልሀለሁ" አለችው ሜጋን፡፡

"አመሰግናለሁ" አላት ጠንከር ብሎ፡፡ "እንደምትፀልይልኝ ሳስብ ደህንነት ይሰማኛል፡፡ አሁን ትንሽ ተኚ፡፡ በጠዋት ነው የምንንቀሳቀሰው፡፡

ሜጋን ልትተኛ ስትዘጋጅ አምፓሮ ራቅ ብላ ቆማ እያየቻት እንደሆነ ተረዳች፡፡ በአንፓሮ ፊት ላይ ግልፅ ጥላቻ ይነበባል፡፡

ማንም ሰው የእኔን ሰው ሊቀማኝ አይችልም፡፡ ማንም፡፡

ምዕራፍ ሰላሣ አራት

በሚቀጥለው ቀን ማለዳ ከቪክቶሪያ በስተደቡብ የምትገኘው አነስተኛ ከተማ ደረሱ፡፡ ነዳጅ ማደያና ጋራዥ ፍለጋ ነው ወደ መንደር የዘለቁት፡፡ ጀሚ ወደ ጋራዥ ገባ፡፡

"እንደምን ዋልክ" አለ መካኒኩ፡፡ "ምን ተፈጠረ?"

"ባውቀው ኖሮ" አለው ጀሚ "እራሴ እጠግነው ነበር፡፡ መኪናዋ ደክማለች፡፡"

"ድምጿ የሚስቴን ይመስላል" አለ መካኒኩ፡፡ "ችግሩ ካርብራቶር ሳይሆን አይቀርም፡፡"

ጀሚ ትከሻውን ነቀነቀ፡፡ "ስለመኪና ምንም አላውቅም፡፡ የማውቀው ነገር ሰሬደ ላይ የማልቀርበት አስቸኳይ ቀጠሮ እንዳለብኝ ብቻ ነው፡፡ ከሰአት ልትጠግንልኝ ትችላለህ?"

መካኒኩ "ሁለት ስራ አለብኝ ጌታዬ ግን . . ." የቀረውን ቃል አልጨረሰውም፡፡

"ጉርሻ እከፍልሀለው"

የመካኒኩ ፊት አበራ፡፡ "ስምንት ሰአት ጥሩ ጊዜ ይመስለኛል?"

"ድንቅ፡፡ የሆነ ነገር በልተን እንመጣለን፡፡"

ጀሚ ወደ ሌሎቹ ዞሮ ሲናገር በመገረም እየተመለከቱት ነው፡፡

"እድለኞ ነን፡፡" አለ ጀሚ፡፡ "ይህ ሰው መኪናችንን ይሰራል፡፡ እንሂድና ምግብ እንቅመስ፡፡"

"ስምንት ሰአት" አለ መካኒኩ፡፡

"ስምንት ሰአት"

ራቅ ሲሉ "ፌሊክስ ምን እያደረክ ነው?" አለው "መኪናዋ ምንም ችግር የለባትም፡፡"

ፖሊስ እየፈለገን ወይም እየፈለጋት ከመሆኑ በቀር ስትል ሜጋን አሰበች፡፡ የሚፈልጉን ግን መንገድ ላይ ነው፡፡ ጋራዥ ውስጥ አይደለም፡፡ መኪናዋን

ለማክሰሆት ደግሞ መጣ ነው።

በምንት በሳት ላይ እኛ እዚህ የደንም አይደለም እንዲያ ... ጠየቀችው።

ጆሚ ከተመለሰታት በኋላ መገረሙ ታወቀበት።

"ከሱስ ጸወዱ እመጣለሁ። እዚሁ ጠብቁኝ።"

አምፓር የጆሚን ክንድ ይዛ "እብሬህ እመጣለሁ" አለችው። ... ሚጋንና ፌሊክስ ቆመው ተመለከቷቸው።

ፌሊክስ ሚጋንን እያየት "አንቺ እና ጆሚ የምትግባቡ አይመስለኝም"

"አም" ካለች በኋላ እዩረት ተሰማት።

"እስን በቀላሉ ማወቅ አይቻልም። ነገር ግን ከብር ያለውና ጆሚ ... እስን የሚመስል ማንም የለም። ህይወቴን እንዴት እንዳተረፋት ነገርሁሽ ሊስተር?"

"አልነገረኝም።" ብሰማው ደስ ይለኛል።"

ከጥቂት ወራት በፊት መንግስት ስድስት የነጭት ተዋጊዎች ... እንዲቀጡ ፍርድ ሰጠ። ጆሚ ይህንን ለመበቀል በደቡብ ፓምፓሉን የሚገኘውን የቦንቅሳሉና ግድብን ለማፈንዳት አቀደ። ከታች ባለው ከተማ የወታደሮች ... ይገኛል። በሌሊት ገዛ ብንጀምርም የሆነ ሰው ለወታደሮቹ መረጃ ... ነበር። እናም የእስካ ሰዎች ከእኔ ጋር ሁለት ተዋጊዎችን ማረኩ። ... ፍርድ ተበየነብን። የታሰርንበትን ቤታ ብዛት ባላቸው ወታደሮች ቢጠበቅም ጆሚ ወደ እኛ ቀረበ። ቢፓምፓሉን ያሉትን ጉሻች ከቁጥጥር ውጭ አደረገቸው። በግርግር ሁሉታችን አመለጥን። ስስተኛው ሰው በእስካ ወታደሮች ተገደለ። ... ሊስተር ጆሚ ግር በጣም ልዩ ሰው ነው።"

ጆሚ እና አምፓር ሲመለሱ ፌሊክስ ጠየቃቸው" ምንድን ነው የተፈለገው?

"ጓደኞች መጥተው ይጠብቁናል። ቪክቶሪያ የሚያደርሰን ሰዓት እንፈልጋለን።"

ከግማሽ ሰአት በኋላ የጭነት መኪና መጣ። የጆርባ መቀመጫው በሳጥ... ተሸፍኗል።

... መሰችው" አለቸው ሾፌሩ በፈገግታ። "..."

... ይላት አደል ነው ጊታዊ። መደወልህ ተገቢል ነበር። ... ቀውነዋል። በጣቢት መኪና መሔድ አደጋ አለው።

... ጆሚ ላይ ጠበቁ ወደ ለሚን ምክራቅ መንገዝ ጀመሩ።

... የምታርፍትን በማለት ሹፌሩ ጠየቃቸው።

... አለው ጆሚ።

... ጋር ስትል አሰበች። የሚረዳውን ሰውም ቢሆን ግን ... እየምንም ስትል አሰበች ... ህይወቱ በአደጋ የተሞላ ነው። መሳደዱ ለጆሚ ምን ያህል ... ምንድን ነበር ያለው?

... በነ አውጥ መካከል ያለው ልዩነት ለጊዜው በያዘው ኃይል ...

... ይመስላል። በገልፅ ሁኔታ ሲሔድ ምን ያህል ትጨነቅ ... ሚጋን ታውላት። የጆሚ የዘውትር ኑሮ የምላው በዚህ ሁኔታ ነው። ... ነው። ስትል ደግማ አሰበች።

... እና ጆሚ ሲነጋገሩ ለብዙ ጊዜ የሚተዋወቁ ይመስላሉ። አምፓር ቆጥ... ነው። ምንም ባትናገርም መከፋቷ ፊቷ ላይ ይነበባል።

"... ሳለሁ" አለጆሚ ለሚጋን "የኮከብ ተመራማሪ መሆን ነበር ፍላጎቴ።

ሚጋን ትኩረት ሰጠችው። "ምን መርቶህ . . .?"

"... እና ጓደኞቼ ሲገደሉ በማየቴ እዚች ምድር ላይ መኖር ... ነበር። ከከቦች ማምለጫ መንገድ ነበሩ። ቀጠለ።"

... እያየችው ነው።

ነገር ግን ማምለጫ የለም አለ እንዴ? በመጨረሻ ሁላችንም ኃላፊነታችንን ...።" እኔም ወደ መሬት ተመለስኩ። አንድ ሰው ብቻውን ለውጥ ... አይችልም። አሁን ልክ አለመሆኑን ተረድቻለሁ። እየሱስ ለውጥ ...። መሐመድ፣ ጋንዲ፣ አልበርት አንስታይንና ዊንስተን ቸርችል

"ምን ማለትህ ነው?" ስትል አምፓሮ ጠየቀችው።

"ግድቡን ልናወድም ስንሔድ መረጃው ደርሶታል። "አለ ፌሊክስን እያየው።
"ወጥመድ አዘጋጅቶ አንተን ሪካርዶንና ዛምፓሮን ያዛችሁ።" ባልዘገይ ኖሮ
እኔም ከእናንተ ጋር እያዝ ነበር። ፓራዶር ላይ የገጠመንንም ተመልከት"

"ማናጀሩ ለፖሊስ ሲደውል ራስህ አዳምጠሀል" በማለት አምፓሮ
አስታወሰችው።

ጀሚ አንገቱን ነቀነቀ። "ልክ ነሽ። ምክንያቱም የሆነ ችግር እንዳለ
ስለተሰማኝ ነው።"

የአምፓሮ ፊት ጠቆረ። "ማን ነው ብለህ ታስባለህ?"

ጀሚ ራሱን ነቀነቀ። "እርግጠኛ አይደለሁም። የእኛን ፕላን የሚያውቅ
የሆነ ሰው ነው።

"ስለዚህ እቅዳችንን እንለውጥ "አለች አምፓሮ።" ሜንጂሲያን ዘለን ሌሎቹን
ሎግራኖ ላይ እናግኛቸው።

ጀሚ ሜጋንን አተኩሮ አየት። "ያንን ማድረግ አንችልም። ሲስተርን
ገዳሟ ማድረስ አለብን።"

ሜጋን እሱን እያየች፤ ከሚገባው በላይ አድርጉልኛል። ለክፉ አደጋ
ዳርጌዋለሁ ከዚህ በላይ አይጠበቅበትም ስትል" አሰበች።

"ጀሚ እኔ ..."

ምን ልትናገር እንደፈለገች ገብቶታል።" አትጨነቂ ሜጋን። ሁላችንም
በሰላም እዛ እንደርሳለን።

ተለውጧል ስትል አምፓሮ አሰበች። በመጀመሪያ ከማናቸውም ጋር ምንም
ነገር ማድረግ አይፈልግም ነበር። አሁን ለእሷ ሲል ህይወቱን አደጋ ላይ ሲጥል
ነው። ሜጋን ብሎ ነው የጠራት። ከዚህ በኋላ ሲስተር አይደለችም።

ጀሚ መናገሩን ቀጠለ። "እቅዳችንን የሚያውቁ አስራ አምስት የሚጠጉ
ሰዎች አሉ።

"ማን እንደሆነ እናገኘዋለን" አለች አምፓሮ በመገፋፋት።

እንዴት ልናደርገው እንችላለን?" ፌሊክስ ጠየቃት ተበሳጭቷል።

ጀሚ "ፓኮ ያለው ማድረድ ነው። ማጣራት ያደርግልኛል። እዚህ
እንዲደውልልኝ ሁኔታዎችን አመቻችለታለሁ" በማለት ፌሊክስን እየት ካደረገው
በኋላ ዝም አለ።

የልነገራቸው እቅዱን የሚያውቁት ሰዎች ከስድስት አለመብለጣቸውን
ነው። ፌሊክስ በእነሱ ተይዞ መታሰሩ እውነት ነው። እንዲያመልጥም ሁኔታዎች
ተመቻችተውለት ነበር። በድንገት እኔ እንዲያመልጥ ረዳሁት እንጂ ፓኮ
ያጣራዋል። በቅርቡ እንደሚደውልልኝ ተስፋ አደርጋለሁ።

አምፓሮ ተነስታ ወደ ሜጋን ዞረች። "እቃዎቹን በማጠብ አግዥኝ።"

ሴቶቹ ቤቱን ማፅዳት ጀመሩ።

"መነኩሴዋ በደንብ ነው የምትሰራው" አለ ፌሊክስ።

"እዎ"

"ወደኸታል አይደል?"

ለጀሚ ፌሊክስን መመልከት ከብዶታል። "አዎ። ወድጄታለሁ" እሷንም
ከእኛ ጋር አንድ ላይ ከደሀታል። ሲል ጀሚ አሰበ "የአንተ እና የአምፓሮ
ነገርስ?"

"ሁለታችን ከአንድ ጉድጓድ የተቀዳን ነን። በነገሩ ከእኔ የበለጠ እሷ
ታምነበታለች። ቤተሰቦቿ በጠቅላላ በፍራንኮ ዘቦች ተገድለውባታል። "አለውና
ተነሣ። "ጊዜ እየነጐደ ነው"

"ዛሬ መተኛት የምችል አይመስለኝም። ሰላይ እንዳለ እርግጠኛ ነህ?"

ጀሚ በደንብ ከተመለከተው በኋላ "በጣም እርግጠኛ ነኝ" አለው።

ጀሚ ቁርሱን ለመብላት ወደታችኛው ክፍል ሲመጣ ሜጋን አላወቀችውም።
ፊቱ ጠቁሯል ሰው ሰራሽ ፀጉርና ፂም አድርጓል። ዝርክርክ አለባበስ መርጧል።
ከእድሜው አስር አመት ያረጀ መስሏል።

"ደህና አደርሽ" አላት። ድምፁ ብቻ ይታወቃል።

"ከየት . . ."

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"እባክሽ፡፡ የጠየኩሽን ብቻ ፈፅሚ፡፡ "አላት ሰአቱን እያየ፡፡" "እየረፈደ ነው፡፡ አሁን መሔድ አለብኝ፡፡ ከአንድ ሰአት በኋላ እመለስ ይሆናል፡፡ ተጠንቀቂ"

"አታስብ"

ሜጋን ድምፃቸው ይሰማታል፡፡

ስልኩን እንዲጠቀም አልፈልግም፡፡

ፌሊክስ ነው ብለህ . . .?"

እባክሽ፡፡ የጠየኩሽን ብቻ ፈፅሚ

ከሐዲው ፌሊክስ ነው ማለት ነው? ስትል ሜጋን አሰበች፡፡ ወደ መኝታ ቤቱ ገብቶ በሩን ሲቆልፍ አይታዋለች፡፡ ጄሚም ሲወጣ ተሰማት፡፡

ሜጋን ወደ መመገቢያ ክፍሉ አቀናች፡፡

አምፓሮ ዞረችና "ጨረሽ?" አለቻት

"አልጨረስኩም፡፡ እኔ . .." ጄሚ የት እንደሔደ ልትጠይቃት ፈልጋለች፡፡ ስለ ፌሊክስ ስለሚቀጥለው ሁኔታ ማወቅ ፈልጋለች፡፡ ነገር ግን ከዚህች ሴትዮ ጋር መነጋገር አትፈልግም፡፡ ጄሚ እስኪመለስ እጠብቃለሁ፡፡

"ስራሽን ጨርሺ" አለቻት አምፓሮ፡፡

ሜጋን ወደ መኝታ ቤቱ ተመልሳ ሔደች፡፡ ስለ ፌሊክስ አሰበች፡፡ ወዳጅ እና ሊስልላት ይመስላል፡፡ ብዙ ጥያቄ ይጠይቃት ነበር፡፡ ፍ.ማሙ ሰውዬ መረጃ እየሰበሰበ ነበር ማለት ነው፡፡ ህይወታቸው አደጋ ላይ መሆኑ ተሰማት፡፡

አምፓሮ እርዳታ ያስፈልጋት ይሆናል ስትል ሜጋን አሰበች፡፡ ወደ መመገቢያው ክፍል ስትደርስ ቆመች፡፡

የሆነ ድምፅ "ጄሚ አሁን ወጥቷል፡፡ ዋናው ፕላዛ ብቻውን ተቀምጦ ታገኙታላችሁ፡፡ ሰዎቻችሁ እሱን ለመያዝ ምንም ችግር አይገጥማቸውም፡፡"

ሜጋን ባለችበት ደርቃ ቀረች፡፡

"አዎ እየመጣ ነው እዛ ለመድረስ አስራ አምስት ደቂቃ ቢፈጅበት ነው፡፡"

ሜጋን በከፍተኛ ሽብር እያደመጠች ነው፡፡

"ስምምነታችንን እንዳትዘነጋ ኮሎኔል" አለች አምፓሮ በስልኩ ውስጥ፡፡ እንደማትገድለው ቃል ገብተህልኛል፡፡"

ሜጋን ወደ ክፍሏ ተመለሰች፡፡ አእምሮዋ ተበጥብጧል፡፡ እናም ከሐዲዋ አምፓሮ ነች ማለት ነው፡፡ ጄሚን ወደ ወጥመዱ ልካዋለች፡፡

በዝግታ ስትመለስ አምፓሮ አልሰማቻትም፡፡ ሜጋን ዞራ በኋላ በሩ እየሮጠች ወጣች፡፡ ጄሚን እንዴት እንደምትረዳው ሐሳቡ የላትም፡፡ የምታውቀው የሆነ ነገር ማድረግ እንዳለባት ብቻ ነው፡፡ በተቻላት አቅም እየበረረች ነው፡፡ ትኩረት ላለመሳብ እየተጠነቀቀች ወደ መሐል ከተማ ገሰገሰች፡፡

"እባክህ አምላኬ በጊዜው እንድደርስ እርዳኝ" ስትል ሜጋን ፀለየች፡፡

ወደ ከተማው የሚያደርሰው መንገድ ምቹ ነው፡፡ ቦታው በዛፍ የተከበበ ቢሆንም ጄሚ በዙሪያው ምን እንደተደገሰለት አያውቅም፡፡ ስለ ፌሊክስ እያሰበ ነው፡፡ ለፌሊክስ የወንድም ያህል ነበርኩለት፡፡ ሙሉ እምነቱን ጥሎበት ነበር፡፡ ፌሊክስን ለክህደት ያበቃው ነገር ምንድን ነው፡፡ ምናልባት የፓኮ መልእክተኛ መልሱን ይዞ ይመጣል፡፡ ፓኮ ጉዳዩን በስልክ መነጋገር ያልፈለገው ለምንድን ነው? ጄሚ ገረመው፡፡

ጄሚ ወደ ከተማው አደባባይ እየተጠጋ ነው፡፡ በአደባባዩ መሐል ፏፏቴ ያማሩ ዛፎችና መቀመጫዎች ይገኛሉ፡፡ ህፃናቶች የራሳቸውን ጨዋታ እየተጫወቱ ነው፡፡ ብዙ ሰዎች በአደባባዩ እየተዝናኑ ነው፡፡ ጄሚ መንገዱን አቋርጦ አንዱ መቀመጫ ላይ አረፍ አለ፡፡ የአደባባዩ ሰአት ሲደውል የራሱን ሰአት ተመለከተ፡፡ አስር ሰአት መሆኑን አበሰረ፡፡ የፓኮ ሰዎች ደርሰው ይሆናል፡፡

ከአደባባዩ ጥግ የፖሊስ መኪና ሲገባ ተመለከተ፡፡ በሌላ አቅጣጫ ሌላ የፖሊስ መኪና ደርሶ ቆመ፡፡ ኦፊሰሮች ከመኪናቸው ወርደው ወደ መናፈሻው እየገቡ ነው፡፡ ልቡ በሐይል መምታት ጀመረ፡፡ ከበባ መሆኑ ገብቶታል፡፡ ፓኮ ይሆን መልእክቱን የላከው ማነው፡፡ አምፓሮ ትሆን የላከቻቸው? ወደ ፓርኩ የላከችው እሷ ነች፡፡ ግን ለምን? ለምን?

አሁን ስለ ጉዳዩ የሚጨነቅበት ጊዜ የለውም፡፡ ማምለጥ አለበት፡፡ ለማምለጥ መሮጥ ቢጀምር ተኩሰው እንደሚገድሉት ጄሚ አልጠፋውም፡ በሆነ መንገድ ማምለጥ አለበት ግን እዚህ መሆኑን አውቀዋል፡፡

የሆነ ነገር አስብ፡፡ ፍጠን!

ከመንገዱ ባሻገር ሜጋን ወደ ፓርኩ እየገሰገሰች ነው፡፡ እየቀረበች ስትመጣ በደንብ ለየችው፡፡ ጆሚ አግዳሚ ወንበሩ ላይ ተቀምጧል ፖሊሶቹ በሁሉም አቅጣጫ ወደ ፓርኩ እየቀረቡ ነው፡፡

የሜጋን አእምሮ እየጋለበ ነው፡፡ ጆሚ የሚያመልጥበት ምንም አይነት መንገድ የለም፡፡

ሜጋን እየተጠጋቻቸው ነው፡፡ ከፊት ለፊቱ አንዲት እናት ህፃን ልጅ በጋሪ እየገፋች ነው፡፡ ሴትየዋ ጋሪውን ጥግ አሲዛ እቃ ለመግዛት ወደ ሱቅ ገባች፡፡ ሜጋን ምንም ሳታመነታ ጋሪውን እየገፋች ወደ ፓርኩ ገሰገሰች፡፡

ፖሊሶቹ ወደ ወንበሮቹ በመጠጋት እዛ የተቀመጡትን ወንዶች በጥያቄ እያፋጠጧቸው ነው፡፡ ሜጋን ፓሊሱን አቋርጣ ጋሪዋን ይዛ ወደ ጆሚ ተጠጋች፡፡

ጮኸችበት፡፡ ማኑዌል እዚህ ነው ያለኸው! አንተን ያልፈለኩበት ቦታ የለም፡፡ ይበቃኛል! ዛሬ ጠዋት ቤቱን ቀለም እንደምትቀባልኝ ቃል ገብተኸው ነበር፡፡ ነገር ግን ልክ እንደሚሊየነር እዚህ መናፈሻ ውስጥ ቁጭ ብለህልኛ፡፡ እናቴ ልክ ነበረች፡፡ አንተ ምንም ዋጋ የሌለህ ሰው ነህ፡፡ በመጀመሪያ ደረጃ አንተን ማግባት አልነበረብኝም፡፡

ጆሚ የወሰደበት የሰኮንድ ሽርፍራፊ ነው ተነስቶ ቆመ፡፡ "እናትሽ ዋጋ ስለሌለው ነገር በደንብ ያውቃሉ፡፡ ተመሳሳይ ሰው አግብታ ነበር፡፡ ግን እሷ ..."

"ከማን ጋር ነው የምታወራው? ልጃችን በረሐብ ቢሞትትግሩ የእናቴ አይደለም፡፡ አንድ ዳቦ እንኳን ወደ ቤትህ ይዘህ መምጣት አቅቶሀል፡፡"

ፖሊሱ ጭቅጭቁን ቆሞ ያዳምጣል፡፡

ከቆሙት አንዱ" ሚስቴ ብትሆን ኖሮ ወደ እናቷ መልሼ እሰዳት ነበር አለ፡፡

"አንቺ ሴትዮ ጭቅጭቅሽ ሰልችቶኛል "አላት ጆሚ እያጉረመረመ፡ "ከዚህ በፊት አስጠንቅቄሽ ነበር፡፡ ቤታችን ስንደርስ የሆነ ትምህርት እሰጥሻለሁ"

"ለእሱ ጥሩ ነው" አለ አንዱ ፓሊስ፡፡

ጆሚ እና ሜጋን በጩኸት እየተጨቃጨቁ ፓርኩን ለቀው ወጡ፡፡ ጋሪውን እየገፋት ነው፡፡ ፓሊሶቹ ትኩረታቸውን ወንበሩ ላይ ወደተቀመጡት ሰዎች አደረጉ፡፡

"እባክዎ መታወቂያ?"

"ችግር አለ ኦፊሰር?"

"አትጨነቅ፡፡ መታወቂያህን ብቻ አሳየኝ፡፡"

በፓርኩ ያሉ ወንዶች በጠቅላላ መታወቂያቸውን ከቦርሳቸው እያወጡ አሳዩ በዚህ መሐል ህፃኑ ማልቀስ ጀመረ፡፡ አንዱ ፓሊስ ዞሮ ተመለከተው፡፡ ጋሪው ጥግ ላይ ለብቻው ተጥሏል፡፡ የሚጋጨት ባልና ሚስቶች የሉም፡፡

ከሰላሳ ደቂቃ በኋላ ሜጋን በቤቱ የፊት ለፊት በር በኩል ብቅ አለች፡፡ አምፓሮ በጭንቀት ትቁነጠነጣለች፡፡

"የት ነበርሽ?" አምፓሮ ጠየቀቻት፡፡ "ለእኔ ሳትነግሪኝ ከቤት መውጣት የለብሽም"

"የሆነ ነገር ለማስተካከል ነው የሔድኩት፡፡"

"ምን?" ስትል አምፓሮ በጥርጣሬ ጠየቀቻት፡፡ "እዚህ የምታውቂው ማንም ሰው የለም፡፡ የምታውቂ ከሆነ . . ."

ጆሚ በሩን አቋርጦ ወደ ቤቱ ገባ፡፡ ፊቱ ደም ለብሷል፡፡ በፍጥነት ራሷን ለመቆጣጠር ሞከረች፡፡

"ምን . . . ምን ተፈጠረ?" አምፓሮ ጠየቀችው፡፡ "ወደ ፓርኩ አልሔድክም እንዴ?"

ጆሚ ረጋ ብሎ "ለምን አምፓሮ?"

አይኑን ስታይ ነገሩ ማብቃቱን ተገነዘበች፡፡

"ምንድን ነው የለወጠሽ?"

አንገቷን ነቀነቀች፡፡ "አልተለወጥኩም፡፡ የተለወጥከው አንተ ነህ፡፡ አንተ በምትዋጋለት በዚህ በማይረባ ጦርነት የተነሣ የምወደውን ነገር በጠቅላላ

አጥቼያለሁ። የደም መፋሰሱ አታክቶኛል። ስለራስህ እውነቱን ለመስማት ዝግጁ ነህ? አንተ ከምትወጋው መንግስት የበለጠ መጥፎ ነህ። እነሱ ሰላምን ለመቀበል ዝግጁ ናቸው አንተ ግን አይደለህም። የበለጠ መጥፎ ነህ። አገራችንን እየረዳኸት ይመስልሀል? እያወደምካት ነው። ባንክ ትዘርፋለህ መኪና ታቃጥላለህ ንፁሀንን ትገድላለህ እና ጀግና ነኝ ብለህ ታስባለህ። አፈቅርሀለው። አንድ ወቅት ግን እምነት ነበረኝ ግን . .. "ድምጿ ተሰበረ።

"ይህ ደም መፋሰስ ማብቃት አለበት።

ጀሚ ተጠጋት። አይኑ በረዶ መስሏል። "ልገድልሽ ይገባል"

"አይሆንም" በማለት ሜጋን ጮኸች። "እባክህ! አታድርገው" ፌሊክስ ወደ ክፍሉ ገብቶ ንግግሩን እያዳመጠ ነው። እየሱስ ክርስቶስ! እና እሷ ናት ማለት ነው። ይቺን ሽርሙጣ ምን እናድርጋት?"

ጀሚ "ከእኛ ጋር አቆይተን በአይን ቁራኛ እንጠብቃታለን። "እሷና የአምፓሮን ክንድ ጨምድዶ ይዞ ከዚህ በኋላ አንድ በወዳ አደርጋለሁ ብትይ እንደምትሞች [illegible] ልልሻለሁ።" ወደ ኋላ ገፋትና ወደ ሜጋንና ፌሊክስ ዞረ። "ጓደኞቿ ከመምጣታቸው በፊት ከዚህ ቦታ እንውጣ።"

ምዕራፍ ሠላሣ አምስት

ሕጻቱ የገባውን ሚሮን አስመለጣችሁት?"

"ኮሎኔል ከሙሉ አክብሮት ጋር ... የእኔ ሰዎች ..."

"ኮሎኔል ከሙሉ አክብሮት ጋር ... የእኔ ሰዎች ..."

"የአንተ ሰዎች የማይረቡ ናቸው። እራስህን ፖሊስ ነኝ ብለህ ትጠራለህ? መለያህን ያረከስክ ነህ"

የፖሊስ አዛዡ በኮሎኔል አኮካ አነጋገር ተበሳጨ። ከዚህ በላይ ማድረግ የሚችለው ነገር የለም። ኮሎኔሉ ራሱን ይቆልላል። አኮካ ነገሩ አልገባውም።

ኃላፊነቱን የምትወስደው አንተ ነህ። ከስራህ መባረርህ አይቀርም።

"ኮሎኔል ..."

"ውጣ። በጣም አሳመምኸኛል"

ኮሎኔሉ አኮካ በጭንቀት ተወጥሯል። ቪክቶሪያ ደርሶ እነሱን ለመያዝ ጊዜ አልነበረውም። የአካባቢውን ፖሊሶች ማመኑ አደጋ ላይ ጥሎታል። ሚሮ ወደየት እንደሄደ የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ኮሎኔሉ ካርታውን ጠረጴዛ ላይ ዘርግቶ ማየት ጀመረ። የሚቆዩት ባስክ ውስጥ ነው። ሊሆን የሚችለው ቦርጐስ ወይም ሎግራም ወይም ቢልባኦ ወይም ሳንሰባስቲያን ነው።

በዛው እለት ጠዋት ከጠቅላይ ሚኒስትሩ ጋር ተነጋግረው ነበር። ኮሎኔል ጊዜ እየቀደመህ ነው። የጠዋት ጋዜጦችን አንብበሀል? ጋዜጦቹ ነፍስ በላ አድርገው አስቀምጠውናል። ሚሮ እና መኩሴዎቹ መሣቂያ አድርገውናል።

"ጠቅላይ ሚኒስትር እኔ አረጋግጥልዎታለሁ..."

"ንጉስ ጁዋን ካርሎስ ጉዳዩን የሚያጣራ ቦርድ እንዲቋቋም አዘዋል። ከዚህ በላይ መጠበቅ አልችልም።"

"ምርመራውን ለጥቂት ቀን አዘግየው። ሚሮንና መነኩሴዎቹን በቁጥጥር ስር አውላቸዋለሁ።"

ዝምታ ሰፈነ:: "አርባ ስምንት ሰዓት ሰጥቼሀለሁ" ኮሎኔል አኮካ ጠቅላይ ሚኒስትሩን ወይም ንጉሡን አይፈራም:: የእሱ ፍራቻ የሚፈራው ሲፒኤስ ሙንዶን ነው:: ሰዎቹ ጂሚ ሚሮ በእኛ እኛን በተመለከተ መጥፎና ላአደጋ የሚጥል አስተሳሰብ እየዘራ ነው:: አቁመው:: በደንብ ትሸለማለህ"

ያልተነገረው ክፍል ምን እንደሆን ኮሎኔል አኮካ ገብቶታል:: ካልተሳካልህ ትቀጣለህ:: አሁን ስልጣኑ አጠራጣሪ ሁኔታ ውስጥ ወድቋል:: የማይረቡ ፖሊሶች ሚሮን ከአፍንጫቸው ስር አስመልጠውታል:: እሱ የሆነ ቦታ ተደብቋል:: ግን መነኩሴዎቹ ... ኮሎኔ:: ተገረመ:: መነኩሴዎቹ ግን ከገዳም ውጭ የትም አይሄዱም::

ኮሎኔሉ እንደገና ካርታውን ማጥናት ጀመረ:: እናም ሚንጃቪያ ሊሆን ይችላል:: የሚሄዱት ወደ እዛ ሊሆን ይችላል:: አኮካ በደንብ አሰበበት:: ደህና እና እኔም አለ::

ብቻዬን እዛ ሔጄ እጠብቃቸዋለሁ::

የሪካርዶና ግራሼላ ጉዞ ወደማብቃቱ ተቃርቧል::

ያለፉት ጥቂት ቀናት ሪካርዶ በህይወቱ ልዩ የሆነ ደስታ ያገኝባቸው ናቸው:: እየታደነ ነው:: ከተያዘ ይገደላል:: የሚያሳስበው ግን ይህ አይደለም:: እሱ እና ግራሼላ ወደ ውብ የባህር ዳርቻ ሄደው በሰላም እንዲኖሩ ይመኛል::

ያለማቋረጥ ያወራሉ:: ይህ ደግሞ በጣም አቀራረባቸው:: ያለፈውን የዛሬውንና የመጪውን ጊዜ አስመልክተው ይነጋገራሉ:: በተለይ ስለመጪው ጊዜ::

ስለራሣቸው ቤት በቤተክርስቲያን እንደሚጋቡ ስለሚወልዷቸው ልጆች ምን ቀራቸው::

የግራሼላ ልብ በደስታ ቀለጠ::

አንድ ነገር ያሳስባታል:: ሪካርዶ ወታደር በመሆኑ ትግሉን አቋርጦ ፈረንሣይ ለመኖር እሺ ይላት ይሆን? ከእሱ ጋር መነጋገር እንዳለባት ገብቷታል::

ሪካርዶ አብዮቱ ምን ያህል ጊዜ የሚቆይ ይመስልሀል?

ይህ ነው ጥያቄዋ::

ሪካርዶ ረጅም ጊዜ እንደሚፈጅ ያውቀዋል:: መንግሥት የሰላም ድርድር ቢያቀርብም ኢታ አልተቀበለውም:: ምላሹን የአሸባሪውን ጥቃት መጨመር አደረጉት:: ሪካርዶ ስለጉዳዩ ከጂሚ ጋር ለመነጋገር ሞክሯል::

"እነሱ ለመደራደር ዝግጁ ናቸው ጂሚ:: ግማሽ መንገድ ሔደን ብናገኛቸውስ?"

"የእነሱ ድርድር ማስመሰያ ነው ... ሲያጠፉን ነው የሚፈልጉት:: ወደ ጦርነት እየገፋፉ የሚያስገቡን እነሱ ናቸው::"

ሪካርዶ ጂሚን ስለሚወደው ብቻ እሱን መደገፉን ቀጠለ:: ግን ጥርጣሬው ሞትን እንዲፈራ አድርጎታል:: ደም መፋሰሱ ከቀጠለ የእሱም ሁኔታ አጠራጣሪ ነው:: አሁን ግራሼላ ጠይቃዋለች::

"አብዮቱ ምን ያህል ጊዜ የሚቆይ ይመስልሀል?"

"አላውቅም" ሲል ሪካርዶ ነገራት:: "ቢያልቅ ምኞቴ ነው:: የእኔ ውድ ይህንን ልነግርሽ እወዳለሁ:: ምንም ነገር አይለያየንም:: ሌላው ቢቀር ጦርነቱ እንኳን መሐከላችን አይገባም:: ምን ያህል እንደማፈቅርሽ የምገልፅበት ቃል የለኝም::"

ህልማቸውን ማውጋት ቀጠሉ::

ሌሊቱን አልቤርጎንና ሶሪዩን አልፈው ሄዱ:: ንጋት ላይ ከተራራው አናት ላይ ሆነው የሎግራምን ከተማ ወደታች መመልከት ያዙ:: ግራሼላ እና ሪካርዶ ከከተማው ወጣ ያለውን ጐዳና ይዘው መንገዳቸውን ቀጠሉ::

"ሌሎቹን የት ነው የምናገኛቸው?" ስትል ግራሼላ ጠየቀችው:: ሪካርዶ አልፈው ሲመጡ የተሰቀለውን ፖስተር አሳያት:: እንዲህ ይነበባል፤

የአለም አስደናቂው ሰርከስ ከጃፓን በመጡ ተዋናዮች፣

ከጁላይ 24 ጀምሮ ለአንድ ሳምንት

በክለብ ዲፓርቲቮ አሬኒዳ

"እዛ ነው" ሲል ሪካርዶ ነገራት:: "ዛሬ ረፋዱ ላይ እዛ እናገኛቸዋለን::"

በሌላው የከተማው ክፍል ሜጋን፣ ጂሚ፣ አምፓሮና ፌሊክስ የሰርከስ

ፖስተሩን እየተመለከቱ ነው:: በቡድኑ ውስጥ ከበድ ያለ ውጥረት ነግሷል:: አምፓሮን መከታተላቸውን አላቆሙም:: ቪክቶሪያ ላይ ከተፈጠረው ችግር አንስቶ ወንዶቹ አምፓሮን ውሻ አድርገዋታል:: አስፈላጊ ካልመሰላቸው በስተቀር አላነጋገሯትም::

ጆሚ ስአቱን እየተመለከተ "ሰርከሱ ሊጀመር ነው:: እንሂድ" አላቸው::

ሎጋርኖ የፖሊስ ማዘገር ኮሎኔል አኮካ የመጨረሻውን እቅድ እያዘጋጀ ነው::

"ገዳሙ አካባቢ ወታደሮች አስፍራችኋል?"

"አዎ ኮሎኔል:: ሁሉም ነገር ተዘጋጅቷል"

"እጅግ በጣም ጥሩ"

አኮካ ከፍ ያለ ጉጉት አድሮበታል:: የዘረጋው ወጥመድ ዝግጁ መሆኑን ተማምኖበታል:: እቅዱን ያዘጋጀው ራሱ ነው:: አፐስ ሙንዶ በስራው እና በእሱ ተኮራል:: ከኦፊሰሮቹ ጋር በእቅዱ ዙሪያ በድጋሚ መከሩበት::

መነኮሳቱ ከሚሮ እና ከሰዎቹ ጋር አብረው እየተጓዙ ነው:: ገዳሙ አካባቢ ከመድረሳቸው በፊት እንይዛቸዋለን:: እኔ ምልክት ካልሰጠኋችሁ እንዳትንቀሣቀሱ::

"ጆሚ ሚሮ እጅ አልሰጥም ካለ ምን እናድርግ?"

አኮካ ረጋ ብሎ "ሊያደርገው ይችላል::"

ያልተለመደ ነገር ክፍሉ ውስጥ ተከሰተ:: "ይቅርታ ያድርጉልን ኮሎኔል እርሶን ለማነጋገር የሚፈልግ አሜሪካዊ እዚህ መጥቷል" አለ በር ጠባቂው::

"አሁን ጊዜ የለኝም"

"እሺ ጌታዬ" አለ ጠባቂው እያመነታ:: "ከመነኮሳቱ አንዷን የተመለከተ ጉዳይ እንዳለው ነግሮኛል"

"ኖ? አሜሪካዊ ነው ያልከው?"

"አዎ ኮሎኔል"

"አስገባው"

ከቆይታ በኋላ አለን ተኮር ወደ ውስጥ ገባ::

"ስለረበሽኩዎት አዝናለሁ ኮሎኔል:: አለን ተኮር እባላለሁ:: እንደሚረዱኝ ተስፋ አደርጋለሁ"

"አዎ? እንዴት ሚስተር ተኮር?"

"ከአቤይ የሴቶች ገዳም ከወጡት መነኮሳት አንዷን እየፈለክ መሆኑን አውቂያለሁ - ሲስተር ሜጋንን"

ኮሎኔሉ ወንበሩ ላይ ደገፍ ብሎ አሜሪካኑን በዕሞና አጠናው::

"ለምንድን ነው እንዲህ ያስጨነቀህ?"

"እኔም እሷን ነው የምፈልገው በጣም ጠቃሚ ለሆነ ጉዳይ እሷን ማግኘት አለብኝ"

ይመስላል ሲል ኮሎኔሉ አሰበ:: መነኩሴዋን ማግኘት ለዚህ አሜሪካዊ አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው? የት እንዳለች አታውቅም?"

"አላውቅም:: ጋዜጦች..."

እነዛ የማይረቡ ጋዜጦች ተነሣባቸው:: "ምናልባት ለምን እየፈለካት እንደሆነ ልትነግረኝ ይገባል::"

"ስለጉዳዩ መነጋገር አለመቻሌን የምነግርዎት እያዘንኩ ነው"

"እኔም ልረዳህ እንደማልችል የምነግርህ በማዘን ነው"

"ኮሎኔል:: ስታገኛት ታሳውቀኛለህ?"

አኮካ ቀጭን ፈገግታ መገበው:: "አሳውቅሀለሁ"

መላው የአገሬው ህዝብ የመነኮሳቱ ነገር አሳስቦታል:: ጆሚ ሜሮ ለጥቂት ማምለጡን መገናኛ ብዙሃን እየተቀባበሉት ነው:: አንድ መነኩሴ አብራው መኖሯ ተገልጿል::

ወደስሜን እያቀና ነው ሲል አለን ተኮር አሰበ:: የእነሱ ጥሩ እድል ከሰን

ስላስቲን መውጣት ነው:: ላገኛት ይገባል:: ከኤለን ስኮት ጋር እየተጋጨ መሆኑ ታውቆታል:: ነገሩን በመጥፎ ሁኔታ ነው የያዝኩት ሲል አሰበ:: ጉዳዩን ማቅለል የምችለው ሜጋንን በመውሰድ ብቻ ነው::

ለኤለን ስኮት ለመደወል ተነሣ::

የጃፓኖች ሰርከስ የተዘጋጀው ከሎግራም ግዛት ወጣ ባለችው የኑአምስ ክፍል በተዘረጋ ትልቅ ድንኳን ውስጥ ነው:: ዝግጅቱ ከመጀመሩ ከአስር ደቂቃ በፊት ድንኳኑ በተመልካች ተሞላ:: ሜጋን፣ ጀሚ፣ አምፓሮ እና ፌሊክስ ወደተያዘላቸው መቀመጫ ሔዱ:: ከጀሚ አጠገብ ሁለት ክፍት ወንበሮች አሉ::

"የሆነ ስህተት ተፈጥሯል" አለችው ጀሚ:: "ሪካርዶና ሲስተር ግራሼላ እዚህ መድረስ ነበረባቸው" ወደ አመፓሮ ዞሮ "አንቺ …" "አላውቅም እምልልሀለሁ:: ስለዚህ ነገር ምንም አላውቅም"

መብራቱ ጠፍቶ የሰርከስ ትእይንቱ ተጀመረ:: ተመልካቹ እያጨበጨበ ነው:: ቀጥሎ የሰለጠነ ድብ መድረኩ ላይ ወጥቶ አስደናቂ ትእይንት ቢያሳይም ጀሚ እና ጓደኞቹ በመረበሻቸው ምንም ትኩረት አልሰጡትም:: ጊዜ እየነጐደ ነው::

"ተጨማሪ አስራ አምስት ደቂቃ እንጠብቃቸው" ሲል ጀሚ ወሰነ:: "ካልመጡ እኛ …"

አንድ ድምፅ "ይቅርታ… ይህ ቦታ ተይዟል?"

ጀሚ ሪካርዶንና ግራሼላን ተመለከታቸው:: "አልተያዘም" አባካችሁ ተቀመጡ::" ካለ በኋላ በእፎይታ አንሾካሾከላቸው "እናንተን በማየቴ በጣም ተደስቻለሁ"

ሪካርዶ ሜጋንን አምፓሮንና ፌሊክስን በአንገቱ ሰላም አላቸው:: ዙሪያውን ተመለከተ:: "ሌሎቹ የታሉ?"

"ጋዜጦች?" አላየሁም:: ተራራ ላይ ነበርን::"

"መጥፎ ዜና አለኝ" አለው ጀሚ:: "ሩቢዮ በእስር ቤት ሆስፒታል ውስጥ ነው ያለው"

ሪካርዶ አተኩሮ ተመለከተው:: "እንዴት…?"

"ቡና ቤት በተፈጠረ ፀብ በጩቤ ተወግቷል:: ከዛ በኋላ ፖሊሶች ያሉት"

"ደደብ ሪካርዶ ለጥቂት ጊዜ ዝም አለና በረጅሙ ተነፈሰ:: "ልናስለቅቀው ይገባል አይደል እንዴ?"

"የእኔም እቅድ እሱ ነው" በማለት ጀሚ በሐሣቡ ተስማማ:: "ሲስተር ሉቺያስ የት ነው ያለችው?" ስትል ግራሼላ ጠየቀች:: "ሲስተር ቴሬዛስ?"

ሜጋን ነበረች የመለሰችላት:: "ሲስተር ሉቺያ ታስራለች:: በግድያ እየተፈለገች ነበር:: ሲስተር ቴሬዛ ሞታለች::"

ግራሼላ አማተበች:: "ኦ አምላኬ"

ትእይንቱ ቀጥሏል:: አድናቆቱ ያስተጋባ ነበር:: መደማመጥ አልቻሉም:: ሜጋንና ግራሼላ የሚያወሩት ብዙ ነገር አላቸው:: በድንገት ገዳም ውስጥ በለመዱት የምልክት ቋንቋ መነጋገር ቀጠሉ:: ሁለቱ ወንዶች በመገረም እየተመለከቷቸው ነው::

"ሪካርዶ እና እኔ ልንጋባ ነው …"

ድንቅ ነው::

ባንቺ ላይ የደረሰው ምንድን ነው?

ሜጋን ልትመልስላት ብትፈልግም የእሷን ሐሣብ የሚገልፅላት የምልክት ቋንቋ አልነበረም:: መጠበቅ አለባቸው::

"እንሂድ" አለ ጀሚ:: "ወደ ሜንዳቪያ የሚወስደን ሽፍን መኪና እየጠበቅን ነው:: ሲስተሮቹን እዛ ካደረስናቸው በኋላ መንገዳችንን እንቀጥላለን"

ከመቀመጫቸው ሲነሱ ጀሚ የአምፓሮን ክንድ ያዘው::

መኪናው የቆመበት ቦታ ሲደርሱ ሪካርዶ "ጀሚ ግራሼላ እና እኔ ልንጋባ ነው" አለው::

በጀሚ ፊት ላይ ብርሃን አንፀባረቀ:: "ድንቅ ነገር ነው:: እንኳን ደስ ያላችሁ" አለና ወደ ግራሼላ ዞረ:: "ጥሩ ሰው አልመረጥሽም"

ሜጋን እጇን ግራሼላ ላይ ጠምጥማ "በሁለታችሁ ጋብቻ በጣም ተደስቻለሁ"

እናም አሰበች፡፡ ገዳሙን መተው እንዲህ ቀላል ውሣኔ ነውን? በግራሼላ ተገርሜያለሁ? ወይስ በራሴ ነው መገረም ያለብኝ?

ኮሎኔል አኮካ በረዳቶቹ ሪፖርት ደረሰው፡፡

"ከአንድ ሰዓት በፊት ሰርከሱ አካባቢ ታይተዋል፡፡ እኛ ስንደርስ እነሱ ሔደዋል፡፡ በሰማያዊ እና ነጭ ሽፋን መኪና ነው የሔዱት፡፡ ልክነህ ኮለኔል፡፡ ወደ ማንጀቪያ ነው የሚጓዙት፡፡

በመጨረሻ ሁሉም ነገር ሊያበቃ ነው ሲል ኮሎኔል አኮካ አሰበ፡፡ መሳደዱ ቢያስደስተውም ጂሚ ሚሮ እውነተኛ ተቀናቃኝ መሆኑን ተቀብሏል፡፡ ኢፕስ ሙንዶ አሁን ለእኔ ትልቅ እቅድ ይኖረዋል፡፡

በግዙፍ አጉሊ መነጽር ኮሎኔል አኮካ ሰማያዊና ነጭ ሽፋን መኪና እየፈለገ ነው፡፡ ከጋሪው አናት ላይ ሆኖ ወደገዳሙ የሚጓዙ መኪኖችን ይቃኛል፡፡ በመንገዱ ግራና ቀኝና በገዳሙ አቅራቢያ ብዛት ያላቸው የታጠቁ ወታደሮች አድፍጠዋል፡፡ ማንም ሰው የሚያመልጥበት ምንም እድል የለውም፡፡

ሽፍን መኪናው ወደ ገዳሙ ተጠግቶ ሲቆም ኮሎኔል አኮካ በያዘው የመገናኛ ሬዲዮ ተጠጉ! አሁን!

ከበባው በትክክል ሰርቷል፡፡ የታጠቁት ሁለት ደርዘን ወታደሮች ቦታቸውን ያዙ፡፡ መንገዱን ዘግተው ሽፍኑን መኪና ከበቡት፡፡ ኮሎኔል አኮካ በደስታ ትእይንቱን እየተመለከተ ነው፡፡ በእጁ ሽጉጥ ይዞ በዝግታ ወደ መኪናው ተጠጋ፡፡

"ተከባችኋል" በማለት ተጣራ፡፡ ምንም እድል የላችሁም፡፡ እጃችሁን ወደላይ አድርጋችሁ ውጡ፡፡ ለየብቻ ውጡ፡፡ እምቢ ካላችሁ ሁላችሁም ትሞታላችሁ፡፡

ከብዙ ዝምታ በኋላ የመኪናው በር ተከፈተና ሦስት ወንዶችና ሦስት ሴቶች እየተንቀጠቀጡ እጃቸውን ወደላይ አድርገው ወጡ፡፡

ሁሉም እንግዶች ናቸው፡፡

ምዕራፍ ሠላሣ ስድስት

ከገዳሙ በላይ ያለው ጋሪ ላይ ሆነው ጂሚና ጓደኞቹ ኮሎኔል አኮካ ወደ ሽፋን መኪናው ሲንቀሳቀስ እየተመለከቱት ነው፡፡ በድንጋጤ የተዋጡት ተሳፋሪዎች እጃቸውን ወደ ላይ አንስተው ነገሩን እየታዘቡ ነው፡፡

"ጂሚ ሚሮ የሚነጋገሩትን ቢሰማ ደስ ባለው ማን ናችሁ?"

"ሎጋርኖ አቅራቢያ የሚገኝ ሆቴል ሠራተኞች ነን፡፡"

"እዚህ ምን ታደርጋላችሁ?"

"አንድ ሰው አምስት ሺ ፔስታስ ሰጥቶን ይህን መኪና እዚህ ገዳም እንድናደርስ ነገረን፡፡"

"ምን ዓይነት ነው?"

"አላውቅም፡፡ ከዚህ በፊት አይቼው አላውቅም"

"ይህን ፎቶ ይመስላል?"

"አዎ እሱ ነው"

"ከዚህ ወጥተን እንሒድ" አለ ጂሚ፡፡

በነጭ ስቱሽን ዋገን ተጭነው ወደ ሎጋርኖ ተመለሱ፡፡ ሜጋን ጂሚን በመገረም እያየችው ነው፡፡

"እንዴት አወክ?"

"ኮሎኔል አኮካ እኛን ገዳሙ ጋር እንደሚጠብቀን ? እራሱ ነገረኝ፡፡

"ምን?"

"ቀበሮዋ ማሰብ ያለባት በአዳኙ ቦታ ሆና ነው ሜጋን ፡፡ እራሴን በአኮካ ቦታ አስቀመጥኩት ወጥመዱን የት ጋር ነው የሚዘረጋው? ያሰብኩትን ነው ያደረገው››

"ባይመጣስ ኖሮ?"

"እናንተን በሰላም ወደ ገዳሙ እናደርሳችሁ ነበር"

"አሁንስ ምን ተፈጠረ? ፌሊክስ ጠየቀው"

በሁሉም አእምሮ የሚመላለሰው ጥያቄ ይህ ነበር።

"ስፔን ለጊዜው ለማናችንም አስተማማኝ አይደለችም" በማለት ጀሚ ወሰነ... በሳን ሰባስቲያን አድርገን ወደ ፈረንሣይ እንሔዳለን ሜጋንን ተመለከታት።" እዛም የሴቶች ገዳም አለ።

ለአምፓሮ ከጠበቀችው በላይ ሆነባት።

"ራስህም ለምን ሁሉንም ነገር አትተውም? በዚሁ መንገድ ከቀጠልክ ደም መፋሰሱ ተባብሶ የብዙ ሰዎችን ህይወት ይቀጥፋል"

"የመናገር መብትሽ ተገፏል" አላት ጀሚ። "በህይወት በመኖርሽ ብቻ ልትደሰቺ ይገባል። ፊቱን ወደ ሜጋን አዙሮ። ከሳንሰባስቲያን ፈረንሣይ ለመድረስ አስር ተራሮችን ማቋረጥ ግድ ይላል። እሱን አቋርጠን ነው የምንሔደው።"

"በጣም አደገኛ ነው" አለና ፌሊክስ ተቃወመ። አኮካ የሚፈልገን ሳንሰባስቲያን ላይ ነው ወደ ፈረንሣይ ድንበር አቋርጠን እንደምንዘልቅ አይገምቱም።"

"ያን ያህል አደገኛ ከሆነ" ግራሼላ መናገር ጀመረች።

"አትጨነቂ" በማለት ጀሚ አረጋገጠላት ሳን ሰባስቲያን የባስክ ግዛት ነው።

መኪናዋ በድጋሚ ወደ ሎግራኖ ተጠጋች

"ወደ ሳንሰባስቲያን የሚያስገቡ መንገዶች በጠቅላላ በድብቅ እየተፈተሹ ነው" በማለት ፌሊክስ አስጠነቀቀ። " እዛ እንዴት እንደምንደርስ ነው እቅድ የዘረጋኸው?"

ጀሚ ቀደም ብሎ ወስኗል "ባቡር እንጠቀማለን "

"ወታደሮች ባቡሩን ይፈትሻሉ" በማለት ሪካርዶ ተቃውሞውን አሰማ።

ጀሚ አምፓሮን እያሰበ ተመለከታት "የሚሆን አይመስለኝም " እዚህ ያለችው ጓደኛችን ትረዳናለች። ኮሎኔል አኮካን እንዴት ማግኘት እንደምትችይ ታውቂያለሽ?

እያመነታች "አዎ አለች "

"ጥሩ ትደውይለታለሽ"

መንገድ ላይ የሚገኝ የህዝብ ስልክ አጠገብ ቆመ። ጀሚ ወደ መነጋገሪያው ክፍል ከአምፓሮ ጋር ከገባ በኋላ ዘጋው ::

ቁጥሩን ስትመታ ተመለከታት ድምፅ ስትሰማ አምፓሮ

"አምፓሮ ጄሮን ነኝ ኮሎኔል አኮካ ጥሪዬን ... እመሰግናለሁ" በማለት ጀሚን አየችው። "አገናኙን" ሽጉጥ ደቅኖባታል። "አንቺ የነገርኩሽን ብቻ አድርጊ" አላት እንደበረደ በቀዘቀዘው ድምፅ" ቆየት ብሎ የኮሎኔል አኮካን ድምፅ ሰማ። "የት ናችሁ?"

በሽጉጡ ወጋት። እኔ ከሎጋርኖ እየወጣን ነው"

"ጓደኞቻችን ወዴት እንደሚሔዱ ታውቂያለሽ?"

"አዎ"

ጀሚ በጣም ተጠግቷታል።

"መንገዳቸውን ቀይረዋል ወደ ባርሴሎና ለመሔድ ወስነዋል።"

ነጭ መኪና ነው የሚነዳው ዋናውን ጎዳና ይዞ ነው የሚጓዘው።

ጀሚ በአዎንታ አንገቱን ነቅነቀላት።

"አሁን መሔዴ ነው መኪናው መጥቷል"

ጀሚ መነጋገሪያውን አስቀመጠው። "በጣም" ጥሩ እንሒድ ሰዎቹን ከዚህ እስኪያስወጣ ሀሳሣ ደቂቃ እንጠብቀዋለን።"

ከሰላሳ ደቂቃ በኋላ ባቡር ጣቢያ ደረሱ።

ከሎጋርኖ ወደ ሳን ሰባስቲያን የሚወስዱ ሦስት አይነት ባቡሮች አሉ። ታልጎ እጅግ ቅንጡ ባቡር ሲሆን፣ ሁለተኛ ደረጃ ባቡሩ ቴር፣ ርካሹ ደግሞ በቅፅል ስሙ ኤክስፕሬስ ይባላል። ባቡሩ በየቦታው ይቆማል።

ጀሚ "ኤክስፔሬሱን እንያዝ። አሁን የአኮካ ሰዎች ወደ ባርሴሎና የሚሔዱ ነጭ መኪናዎችን አስቁመው በመፈተሽ ስራ ተጠምደዋል" አላቸው።

ተለያይተው ወደባቡር ጣቢያው ገቡ። ጄሚ አምፓሮን አስቀድሞ ወደ ጣቢያው ገባ። ለምን እንዳደረገው ስታውቅ ጠላችው። የኮሎኔል አክካ ሰዎች ጠለፋ ከተሳካ የመጀመሪያው ኢላማ እሷ ነች። ደህና እሷ አምፓሮ ጂሮን ነች። አትረበሽም።

ጠታደሮች አልነበሩም። አካባቢው ከወታደሮች ነፃ ነው። ተራ በተራ ትኬት ገዝተው ወደባቡሩ ውስጥ ገቡ። ጄሚ ሳያስበው ሜጋን አጠገብ ተቀመጠ። አምፓሮ ከእነስ ፊት ፌሊክስ አጠገብ ስትቀመጥ ሪካርዶና ግራሼላ ራቅ ብለው አንድ ላይ ተቀመጡ።

ጄሚ "ከሶስት ሰዓት በኋላ ሳንሰባስቲያን" እንደርሳለን በማለት ለሜጋን ነገራት።

ምሽቱን እዚያ አሳልፈን በጠዋት ፊረንሣይ እንገባለን"

"ፈረንሣይ ከደረስን በኋላ?"

ለጄሚ አሰበችለት። እሱ ግን "አታስቢ። የምትፈልጊው እሱን ከሆነ"

ጥርጣሬዋ ገብቶታል። የምፈልገው እሱን ነው? ድንበሩ ሁለቱን አገሮች ከመከፈል የበለጠ ነው። ድንበሩ የእሷን ያለፈ ህይወት ከመጪው ህይወት ለመለየት የቆመነው። የትኛው ነው . .. ምን? ወደ ገዳሙ መመለስ ፈልጋለች። አሁን ግን ጥርጣሬ ገብቷታል። የውጭውን አለም አስደናቂነት ረስታው ቆይታለች። ከዚህ በፊት በህይወት የኖርኩ አልመሰለኝም" ሜጋን ጄሚን እየተመለከተችው፣ ጄሚ ሚሮም የዚሁ አካል ነው ስትል አሰበች።

ሲመለከታት ያወቀባት መሰላት።

ባቡሩ በየቦታው እየቆመ ጉዞውን ቀጥሏል። ሁሉም አይነት ሰው ታጭቆበታል። ተራራ አካባቢ ሲደርስ ዝግ ይላል። በመጨረሻ ሳን ሴባስቲያን ሲደርስ ጄሚ ሜጋንን "አደጋው አበቃ። ይህ የእኛ ከተማ ነው። መኪና እዚህ ድረስ እንደመጣልን አመቻቻለሁ" አላት።

ከባቡር ጣቢያው አጠገብ ረጅም ሲዳን ጠበቃቸው። ሹፌሩ ለጄሚ ሞቅ ያለ ሰላምታ አቀረበለት።

ጄሚ አሁንም ከአምፓሮ አጠገብ አለ መለየቱን ሜጋን አስተዋለች። ምን ያደርጋት ይሆን? ስትል ተገረመች።

"ለአንተ አስበን ነበር ጄሚ" አለው ሹፌሩ። "እንደ ጋዜጦች ከሆነ ኮሎኔል አካ በጣም እያደነህ ነው።"

ጄሚ ሳቀ። "ያድነኝ ጅል። ጊዜ አልፎብኛል" ቁልቁል ወደ ባህርዳርቻው ሔዱ። ሁሉም ነገር ሰላማዊ ይመስላል።

"ዝግጅቱ ምን ይመስላል?" በማለት ሹፌሩን ጠየቀው።

"ሆቴል ኒዛ። ላርጐ ኮርቴዝ እየጠበቀህ ነው።"

"የጥንት ወዳጅን በድጋሚ ማግኘት ድንቅ ነው"

"ኒዛ መካከለኛ ሆቴል ነው። አካባቢው በጥድፊያ የተሞላ ነው። ሆቴሉ ጀርባውን ለባህር ዳርቻው ሰጥቷል። መኪናቸውን ሆቴሉ በር ላይ አቁመው ወደ ውስጥ ዘለቁ።

ላርጐ ኮርቴዝ የሆቴሉ ባለቤት ሲሆን ተነስቶ ሰላምታ አቀረበላቸው። ላርጐ አንድ እጁን በፍንዳታ አጥቷል።

"እንኳን ደህና መጣችሁ። ባለፈው ሳምንት ትመጣለህ። ብዬ ነበር።

"ትንሽ መዘግየት አጋጠመን ወዳጄ"

ላርጐ ኮርቴዝ "እንብቤዋለሁ። ጋዜጦች ወሬያቸው ሁሉ እሱ ነበር።" ሜጋንና ግራሼላን ዞሮ ተመለከታቸው። "ሁሉም እናንተን ይደግፋል ሲስተር። ክፍላችሁን አዘጋጅቼላችኋለው።"

"ምሽቱን ብቻ ነው እዚህ የምናሳልፈው። ነገ በጠዋት ወደ ፈረንሣይ እንገዛለን። ጥሩ መንገድ መሪ አዘጋጅልኝ"

"አዘጋጅልሀለው" አለ ላርጐ በእርግጠኛነት። "ስድስት ናችሁ?"

አምፓሮን እያየ ጄሚ "አምስት" ነን አለው

አምፓሮ አሻግራ እያየች ነው

"መመዝገብ የለባችሁም" አለ ኮርቴዝ። "እኔ ራሴ ወደ ክፍላችሁ እወስዳችኋለው ዘና በሉ። ከዛ ጥሩ እራት እንበላለን።

"አምፓሮ እና እኔ ወደ መጠጥ ቤት ጐራ ብለን ትንሽ እንቀማምሳለን።

"አላችው ጀሚ፡፡ "ቆየት ብለን እንቀላቀላችኋለን፡፡"

ላርጎ ኮርቴዝ አንገቱን ነቀነቀ፡፡ "ደስ እንዳለህ ጀሚ"

ሜጋን በጥርጣሬ ጀሚን ተመለከተችው፡፡ ምን ሊያደርጋት አስቧል ይገላታል? ማሰብ አልፈለገችም፡፡

አምፓሮ እራሷ ብትገረምም እንዳትጠይቀው ኩራቷ ገደባት፡፡ ጀሚ እንግዳ መቀበያው ውስጥ ወደበር ወሰዳት

አስተናጋጁ ሲመጣ ጀሚ "አንድ ብርጭቆ ወይን" አለው፡፡

"አንድ?"

"አዎ"

ጀሚ የተጠቀለለ ነገር ከኪሱ ሲያወጣ አምፓሮ አየች፡፡ ዱቄት የመሰለ ነገር ነው፡፡

"ጀሚ . . ." በአምፓሮ ድምፅ ግራ መጋባት ይነበባል፡፡ "እባክህ አዳምጠኝ! ለምን እንዳደረኩት ለመረዳት ሞክር፡፡ አገሪቱን ለብቻህ እያስለቀስካት ነው፡፡ የአንተ ምክንያት ተስፋ ቢስ ነው፡፡ ይህንን እብደትህን ማቆም አለብህ፡፡"

አስተናጋጁ ወይኑን ይዞ መጣ፡፡ እንደሔደ ጀሚ ዱቄቱን ከተተውና ደባለቀው፡፡ ብርጭቆውን ወደ አምፓሮ ገፋው፡፡

ጠጪው"

"አልጠጣም!"

"የምንሞትበትን መንገድ ለመምረጥ የታደልነው ጥቂቶቻችን ብቻ ነን" አላት ጀሚ ቀዝቀዝ ብሎ፡፡ "ይህኛው ፈጣንና ህመም አልባ ነው፡፡ ለሰዎቼ አሳልፌ ብሰጥሽ ቃል የምገባልሽ ነገር አይኖርም፡፡"

"ጀሚ . . . አንድ ወቅት አፈቅርህ ነበር፡፡ ታምነኝ ነበር፡፡ እባክህ . . . "ጠጪው" ድምፁ መራራ ነበር፡፡

አምፓሮ ካየችው በኋላ "አንስታ ጨለጠችው" ሳንተም እየተመኘሁ አጠጣዋለሁ"

የአምፓሮ አይን በእምባ ተሞላ "ጀሚ እኔ እሞታለሁ፡፡ እንደምወድህ ነግሬሀለው፡፡ "ድምጿ ተዋጠ፡፡

ጀሚ አምፓሮን ደግፎ ወደ መኝታ ክፍሏ ወሰዳት፡፡

"እኔ አስተኛታለሁ፡፡ እንዳይረብሿት ተከታተል፡፡"

"እሺ"

ጀሚ አምፓሮን ተሸክሞ ወደ ላይ ሲወጣ ኮርቴዝ ቆሞ ተመለከተው፡፡

ሜጋን ሆቴል ውስጥ ማደሯ ለራሷ አስገርሟታል፡፡ ሳንስባስቲያን በሰዎች የተሞላች ከተማ ነች፡፡ ፍቅረኞች የጫጉላ ሽርሽር የሚያደርጉ አዲስ ሙሽሮች ይዝናኑባታል፡፡

ጀሚ አምፓሮን ምን አድርጓት ይሆን? ገሏት ይሆን? አያደርገውም፡ ፡ በድንገት ጀሚ አብሯት ቢሆን ተመኘች፡፡ ከእሱ ጋር ፍቅር መስራት ምን ይመስላል፡፡ ፈልጋዋለች፡፡ ምን እየሆንኩ ነው አምላኬ ስትል አሰበች፡፡

ሪካርዶ ደስ በሚል ስሜት ውስጥ ነው፡፡ እራሱን እድለኛ አድርጎ ቆጥሯል፡ ፡ ፈረንሣይ ላይ እንጋባለን ሲል አሰበ፡፡ ነገ፡፡

ግራሼላ ክፍሏ ሆና ገላዋን ታጠበች፡፡ ሪካርዶን እያሰበች ነው፡፡ ለራሷ እየሳቀች አስደስተዋለሁ ስትል አሰበች፡፡ አመሰግናለሁ አምላኬ፡፡

ፊሊክስ ካርፒዮ ስለ ሜጋንና ጀሚ እያሰበ ነው፡፡ አይነ ስውር በእነሱ መካከል ያለውን ስሜት ማወቅ አያቅተውም ሲል አሰበ፡፡ መጥቶ እድል ይዞብን ይመጣል፡፡ መነኮሳት የአምላክ ናቸው፡፡ ሪካርዶ ሲስተር ግራሼላን ከተጠራችበት መውሰዱ ይበቃናል፡፡ ግን ጀሚ ዘወትር ግድ የለሽ ነው፡፡ ይህኛውን በተመለከተ ምን ያደርግ ይሆን?"

አምስቱ ለእራት አብረው ተቀመጡ፡፡ ስለ አምፓሮ የጠየቀ የለም፡፡

ሜጋን ጀሚን ስታየው እፍረት ተሰማት፡፡ ሐሳቧን አንብቧታል፡፡ አሁን ጥያቄ መጠየቅ አስፈላጊ አይደለም፡፡ ክፉ ነገር አያደርግባትም፡፡

ላርጎ ካርቴዝ ምርጥ እራት ጋበዛቸው፡፡

እራቱ እንዳበቃ ሜጋን ተነሳች፡፡ "መተኛት አለብኝ"

"ቆይ" አላት ጂሚ። "ከአንቺ ጋር መነጋገር አለብኝ" አላትና ወደ እንደ ጥግ ወሰዳት። "ስለ ነገ . . ."

"እም?"

ምን ሊጠይቃት እንደፈለገ ገብቷታል። የማታውቀው ምን መመለስ እንዳለባት ነው። ሐሳቤን ቀይሬያለሁ ስትል ሚጋን አሰበች። ስላለፈው ህይወቷ በደንብ አውቃለሁ። የምፈልገውን ነገር በጠቅላላ አግኝቼያለሁ።"

ጂሚ "ወደ ገዳሙ መመለስ የፈለግሽው ከልብሽ አይደለም ነው እንዴ?"

"አይደለም እንዴ?"

መልሷን እየጠበቀ ነው።

እውነቱን ልነግረው ይገባል በማለት ሚጋን አሰበች። አይን አይኑን እያየች "ምን እንደምፈልግ አላወኩትም ጂሚ። ግራ ተጋብቻለሁ"

ጂሚ ፈገግ አለ። እያመነታ ቃላቶቹን በጥንቃቄ መረጠ። "ሚጋን ይህ ውጊያ በቅርቡ ያበቃል። የምንፈልገውን እናገኛለን። ምክንያቱም ህዝቡ ከጀርባችን ነው፡ አሁን ከእኔ ጋር ሆነሽ አደጋውን እንድትጋፈጪ አልጠይቅሽም። በፈረንሣይ የሚኖሩ ብዙ የባስክ ጓደኞች አሉኝ። እዛ በደህንነት መቆየት ትችያለሽ።"

ሚጋን ምላሽ ከመስጠቷ በፊት ረጅም ጊዜ ተመለከተችው።

"ጂሚ . . . እንዳስብበት ጊዜ ስጠኝ።"

"ከዛ በኋላ አይሆንም አትይኝም?"

ሚጋን በዝምታ "አይሆንም አልልህም" አለችው።

ምሽቱን ማንም እንቅልፍ አልወሰደውም። የሚያስቡት ብዙ ነገር ነበረባቸው። መፈታት ያለባቸው ቋጠሮዎች ነበሩ። ሜጋን ያለፈውን እያሰበች ፈጣ አደረች። ስለህፃናት ማሳደጊያውና የገዳም ህይወቷ። አዲስ ህይወት ተጋፍጣለች። ጂሚ ለሚያምንበት ነገር ህይወቱን አደጋ ላይ ጥሏል። የማምነው ምንድ ነው? በማለት ሜጋን ራሷን ጠየቀች። ቀሪ ህይወቴን እንዴት ነው የማሳልፈው?

ግራሺላም ስለገዳም ህይወቷ እያሰበች ነው። በጣም ደስ የሚሉና ሰላማዊ

አመታት ነበሩ። ወደ አምላክ መጠጋቱ ይሰማኝ ነበር። ያንን ነገር አጥቼው ይሆን?

ጂሚ ስለሜጋን እያሰበ ነው። በፍፁም መመለስ የለበትም። ከጐኔ እንድትሆን እፈልጋለሁ። መልሷ ምን የሆን?"

ሪካርዶ ባይተኛ አይገርምም። የሰርጉን እቅድ እያወጣ ነው። ባይኔ ያለው ቤተክርስቲያን...

ፌሊክስ የሚያስበው የአምፓሮን ቡድን ማን ያስወግደዋል እያለ ነው። ላርጐ ኮርቴዝ ይጨነቅበት።

በሚቀጥለው ቀን ጠዋት እንግዳ መቀበያው ውስጥ ተሰበሰቡ ጂሚ ወደ ሚጋን ተጠጋ።

"ደህና አደርሽ"

"ደህና አደርክ"

"ስለተነጋገርንበት ነገር አሰብሽበት?"

ሌሊቱን ከእሱ ሌላ የምታስበው ነገር አልነበራትም። "አዎ ጂሚ።" አይኗን እየተመለከተ መልሱን ለማንበብ ሞከረ።

"ትጠብቂኛለሽ?"

"ጂሚ . .. "

በዛው ቅፅበት ላርጐ፣ ኮርቴዝ በጥድፊያ ወደ እነሱ መጣ። ከእሱ ጋር በሀምሳዎቹ አጋማሽ የሚገኝ ሰው አብሮት አለ።

"ለቁርስ የሚሆን ምንም ጊዜ የለንም "አለው ኮርቴዝ። "አሁኑኑ መሔድ አለባችሁ። እሱ ጆሴ ሴብሪያን ይባላል። መንገድ መሪያችሁ ነው። ወደ ፈረንሣይ ያደርሣችኋል። በካን ሴባስቲያን ምርጡ መንገድ መሪ እሱ ነው።

"ካንተ ጋር በመገናኘቴ ደስ ብሎኛል" አለው ጂሚ። "እቅድህ ምንድን ነው?"

"የመጀመሪያውን ጉዞ በእግራችን እናደርጋን" እያለ እስጐብኚው እየነገራቸው

ነው::" ከድንበሩ ባሻገር የሚጠብቀንን መኪና አዘጋጃለሁ:: መፍጠን አለብን ተከተሉኝ እባካችሁ::"

ወደ መንገዱ ወጡ::

ላርጐ ኮርቴዝ ከሸኛቸው በኋላ "በሰላም ግቡ" አላቸው

"ስለሁሉም ነገር አመሰግንሀለው" አለው ጀሚ:: "እንመለሳለን:: ወዳጄ:: ካስብከው ቀድመን እንመጣለን::"

"በዚህ በኩል ነው የምንሔደው" አለ ጆቤ::

እነጀሚ ወደ አደባባዩ ሲገቡ በድንገት የደህንነት ሰራተኞች እና ወታደሮች በሁለቱም አቅጣጫ ብቅ አሉ:: ከአስራ ሁለት በላይ በደንብ የታጠቁ ወታደሮች ይታያሉ:: ኮሎኔል ራሞን አኮካና ኮሎኔል ፋል ሶስቴላ እየመሯቸው ነው::

ጀሚ ማምለጫ መንገድ ፍለጋ በአይኑ አማተረ:: ተጨማሪ ወታደሮች ተቀላቀሏቸው:: ማምለጫ የለም መዋጋት አለባቸው:: ጀሚ በደመነፍስ እጁን ወደ ሽጉጡ ሰደደ::

ኮሎኔል አኮካ ጮክ ብሎ" በፍፁም እንዳታስበው ሚሮ ወይም ሁላችሁንም በቆማችሁበት እንረፈርፋችኋለን::"

ጀሚ አሁንም መውጫ እየፈለገ ነው:: ተሸብሯል:: ኮሎኔል አኮካ ያለንበትን እንዴት ሊያውቅ ቻለ? ጀሚ ዞር ሲል አምፓሮን በረንዳው ላይ ቆማ ተመለታት:: ፊቷ ላይ ፀፀትና ሐዘን ይነበባል::

ፊሊክስ "ምን አስቀያሚ ነገር ነው! አንተ . . . መስሎኝነበር..." "የእንቅልፍ ክኒን ነው የሰጠኋት:: ድንበሩን ስናቋርጥ ይይዟታል ብዬ አስቤ ነበር::"

"ይቺ ሸርሙጣ"

ኮሎኔል አኮካ ወደ ጀሚ ተጠጋ:: "አብቅቷል:: ወደ አንዱ ወታደር ዞረ:: "ትጥቅ አስፈቷቸው::"

ፌሪክስና ሪካርዶ ከጀሚ ትዕዛዝ እየጠበቁ ነው:: ጀሚ እያመነታ መሣሪያውን ፈታ:: እነሱም መሣሪያቸውን ሰጡ::

"ምን ታደርጉናላችሁ" በማለት ጀሚ ጠየቀ::

ብዙ መንገደኞች ነገሩን ለማጣራት ቆመው ማየት ጀመሩ:: የኮሎኔል አኮካ ድምፅ ጠንከር ያለ ነው:: "አንተንና አባሎችህን ወደ ማድሪድ እንወስዳችኋለን:: ፍትሐዊ ፍርድ እንድታገኙ ካደረግን በኋላ እንሰቅላችኋለን:: ራሴ ባደርገው ኖሮ እዚሁ አንጠለጥልህ ነበር አሁኑኑ::"

"ሲስተሮቹ እንዲሔዱ ልቀቃቸው:: "አለ ጀሚ:: "እዚህ ነገር ውስጥ የሉበትም"

"ተባባሪ ናቸው:: ካንተ ያልተናነሱ ወንጀለኞች ናቸው"

ኮሎኔል አኮካ ዞሮ ምልክት ሰጠ:: ወታደሮቹ ሶስት የጦር ሰራዊት መኪኖችን ይዘው እንዲገቡ መንገድ ከፈቱ::

"አንተ እና ነፍሰ ገዳይ ጓደኞችህ በመካከለኛው መኪና ትሔዳላችሁ" በማለት ሤሚ አስታወቃቸው:: "የእኔ ሰዎች ከፊትና ከኋላ ይሆናሉ::"

አንድ የተሳሳተ እንቅስቃሴ ካደረጋችሁ እንዲገሏችሁ ታዘዋል:: ገብቶሀል?"

ጀሚ አንገቱን ነቀነቀ::

ኮሎኔል አኮካ ጀሚ ፊት ላይ ተፋበት:: "ጥሩ:: መኪናው ላይ ውጡ"

ከተሰበሰበው ህዝብ በብስጭትና በቁጣ የተሞላ ማጉረምረም ተሰማ::

አምፓሮ በሩ ላይ ሆና ጀሚንና ሜጋንን እያየቻቸው ነው:: ሁሉም መኪናው ላይ በወታደሮች ተከበው ሲወጡ እየታዘበች ነው::

ኮሎኔል ፋል ሶስቴሎ የመጀመሪያውን መኪና ወደ ሚነዳው ሹፌር ተጠጋ:: "ቀጥታ ወደ ማድሪድ ነው የምንሔደው:: መንገድ ላይ አንዳትቆም::

"እሺ ኮሎኔል"

አሁን ምን እንደተፈጠረ ለማወቅ ብዙ ሰዎች እየተሰበሰቡ ነው:: ኮለኔል አኮካ የፊተኛው መኪና ላይ ለመውጣት እየሞከረ ነው:: ከመኪናው ፊት የቆሙትን ሰዎች

"መንገዱን ልቀቁ::"

ከሌላ አቅጣጫ ተጨማሪ ሰዎች መጡ::

"ወደ ቋር ውጡ" አለ ኮሎኔል አኮካ፡፡ "መንገዱን ልቀቁ"

አሁንም እየመጡ ነው፡፡ ብዙዎቹ የባስክን መለያ አጥልቀዋል፡፡ በመስጢራዊ ምልክት የተሰበሰቡ ይመስላሉ፡፡ ጀሚ ሚሮ ችግር ላይ ነው፡፡ ከሱቆች፣ ከመኖሪያ ቤት መጥተዋል፡፡ የቤት እመቤቶች ስራቸውን ትተው ወጥተዋል፣ ሱቅ ሊከፍቱ የነበሩ ነጋዴዎች ወሬውን ሲሰሙ ሱቃቸውን ዘግተው ወደ ሆቴሉ መጥተዋል፡፡ አሁንም እየመጡ ነው፡፡ አርቲስቶች፣ ቧምቧ ሰሪዎች፣ ዶክተሮች፡፡

ሜካኒኮች፣ የሺያጭ ሰራተኞች፣ ተማሪዎች ብዙዎቹ ደግሞ ጠመንጃ ታጥቀዋል፡፡ እነሱ ባስኮች ናቸው ይህ ደግሞ የተወለዱበት ሽጉጥና ነው፡፡ ከትንሽ የጀመረው፣ መቶዎች፣ በደቂቃዎችውስጥ ደግሞ አካባቢውን በሺህ በሚቆጠሩ ሰዎች ተሞላ፡፡ የጦር ሰራዊቱን መኪና ከበቡት፡፡ ሁሉም በተመሳሳይ ዝምታ ተውጠዋል፡፡

ኮሎኔል አኮካ የተሰበሰበውን ህዝብ በፍራቻ ተመለከተው፡፡ እየጮኸ "ሁላችሁም መንገዱን ካለቀቃችሁ መተኮስ እንጀምራለን፡፡"

ጀሚ "ይህንን አልመክርህም፡፡ በእነሱ ላይ ለማድረግ በሞከርከው ነገር ሰዎቹ በጣም ጠልተውኸል፡፡ አንድ ቃል ብትተነፍስ አንተንና ሰዎችህን ይቆራርጧችኋል፡፡ የረሳኸው አንድ ነገር አለ ኮሎኔል ሳን ሰባስቲያን የባስኮች ከተማ ነው፡፡ ይህ የእኛ ግዛት ነው፡፡ "ወደ ቡድን አባሎቹ ዞረ፡፡ "ከዚህ እንውጣ" አላቸው፡፡

ጀሚ ሜጋን ከመኪናው እንድትወርድ እየረዳት ነው፡፡ ሌሎቹም ተከተሏቸው፡፡ ኮሎኔል አኮካ ረዳት አልባ ሆኖ እየተመለከታቸው ነው፡፡ ፊቱ በድንጋጤ ገርጥቷል፡፡

የተሰበሰበው ህዝብ በዝምታና በጥላቻ እየጠበቀ ነው፡፡ ጀሚ ወደ ኮሎኔሉ ሔዶ" መኪኖችህን ይዘህ ወደ ማድሪድ ተመለስ"

አኮካ እየጨመረ የመጣውን ህዝብ እያየ "እኔ . .. አንተ አታመልጠኝም ሚሮ"

"ለአሁኑ አምልጨሀለው፡፡ አሁን ከዚህ ውጣ" አኮካ ፊት ላይ ተፋበት፡፡

ኮሎኔሉ ረዘም ላለ ጊዜ በድን ሆኖ ቀረ፡፡ በዚህ መንገድ ማብቃት የለበትም ሲል አሰበ፡፡ አጠገቡ ደርሼ ነበር፡፡ ከመሸነፍ የከፋ ነገር ይጠብቀዋል፡፡ የሞት

ፍርድ ነው፡፡ የአፖስ ሞንዶ ሰዎች ማድሪድ ላይ እየጠበቁት ነው፡፡ እንደ ባህር የበዛውን ህዝብ እየተመለከተ ነው፡፡ ምርጫ የለውም፡፡

አኮካ ወደ ሹፌሩ ዞሮ በፍርሃት በተዋጠው ድምፁ "ተንቀሳቀስ" አለው የተሰበሰበው ህዝብ ወደ ኋላ አፈገፈገ ወታደሮቹ መኪናው ላይ ወጡ፡፡ መኪናዎቹ መንገዳቸውን ሲቀጥሉ ህዝቡ በደስታ ጮኸ፡፡ አደባባዩ በድል አድራጊነት የደስታ ውካታ ተሞላ፡፡ የነፃነትና የድል አድራጊነት ጭፈራ ተበራከተ፡፡

ሁለቱ ታዳጊዎች እየጮሁ ነው፡፡ አንዱ ወደ አንዱ እያየ "ኢታን እንቀላቀል" ተባባሉ፡፡

አዛውንት ጥንዶች ተያይዘው "ምናልባት አሁን የእርሻ መሬታችንን ይመልሱልን ይሆናል"

አንድ ሽማግሌ ብቻቸውን ቆመው "አንድ ቀን ተመልሰው ይመጣሉ "አሉ ጀማ የሜጋንን እጅ ይዞ "አበቃ፡፡ አሁን ነፃ ነን፡፡ ከአንድ ሰአት በኋላ ድንበሩን እናቋርጣለን፡፡ አክስቴ ጋር እወስድሻለሁ፡፡"

አይኑን እያየች፡፡ "ጀሚ . . ."

አንድ ሰው የተሰበሰበውን ህዝብ አቋርጦ ሜጋን አጠገብ ደረሰ፡፡ "ይቅርታ አድርጊልኝ" አለ ትንፋሽ እያጠረው፡፡ "አንቺ ሲስተር ሜጋን ነሽ?"

በግርምት ዞራ ተመለከተችው፡፡ "አዎ"

የእፎይታ ትንፋሽ አወጣ፡፡ "አንቺን ለመፈለግ ብዙ ደክሜያለሁ፡፡ አስን ተኮር እባላለሁ፡፡ ለጥቂት ጊዜ ለብቻሽ ባነጋግርሽ ምን ይመስልሻል?

"እሺ"

"ለብቻሽ ነው"

"አዝናለሁ፡፡ ልሔድ ነበር . . ."

"እባክሽ፡፡ በጣም አስፈላጊ ነገር ነው፡፡ ከኒውዮርክ ድረስ አንቺን ለማግኘት ነው የመጣሁት"፡፡

በመገረም ተመለከተችው "እኔን ለማግኘት? አልገባኝም፡፡ ለምን? "ጥቂት ጊዜ ከሰጠሽኝ አጠራልሻለሁ"

እንግዳው ሰውዬ እጇን ይዞ ወደጥግ ወስዷት በችኮላ ያወራላታል። ሜጋን
አንድ ጊዜ ዞር ብላ ጀሚን ስትመለከተው የነበረበት ቦታ ቆሞ እየጠበቃት ነበር።

ሜጋን ከአለን ተኮር ጋር ያደረገችው ንግግር ህይወቷን ከስር መሰረቱ
አመስቃቀለባት።

"የወከልኳት ሴት አንቺን ማግኘት ትፈልጋለች።"

"አልገባኝም። የቷ ሴት? ከእኔ ምንድን ነው የምትፈልገው?"

መልሱን ባውቀው ደስ ይለኝ ነበር ሲል አለን ተኮር አሰበ።

"ስለዚህ ጉዳይ የማውራት ነፃነት የለኝም። ኒውዮርክ ላይ እየጠበቀችሽ
ነው።

ምንም ስሜት አይሰጥም። የሆነ የተሳሳተ ነገር ይኖራል። "ትክክለኛዋን
ሰው ያገኘህ ይመስልሀል . .. ሲስተር ሜጋን?"

"አዎ" ግን የአንቺ ስም ሜጋን አይደለም። ፓትሪሺያ ነው።" በድንገት
አይኗ በራ። ሜጋን አወቀች። ከዚህ ሁሉ አመት በኋላ ህልሟ እውን ሲሆን
ነው። በመጨረሻ ማን መሆኗን ልታውቅ ነው። ሐሳቡ ራሱ ያስፈራል።"

"መቼ ነው መሔድ ያለብኝ?" በድንገት ጉሮሮዋ ደረቀባት። ቃል ማውጣት
አቃታት።

የት እንዳለች ፈልገህ በተቻለ ፍጥነት እንድታመጣልኝ እፈልጋለሁ አለን
ተኮር ትዝ አለው።

"አሁኑኑ። የፓስፖርትሽን ጉዳይ አስተካክላለሁ።"

አሁንም ጀሚ ሆቴሉ በር ላይ ቆሞ እየጠበቃት መሆኑን ተመለከተች።

"ለትንሽ ጊዜ ይቅርታ አድርግልኝ"

ሜጋን ደንገዝዛ ወደ እሱ ተመለሰች። በህልም አለም የምትኖር መስሏታል።

"ደህና ነሽ?" ሲል ጀሚ ጠየቃት። "ሰውየው አስቸገርሽ?"

"አይደለም። እሱ . . . አይደለም"

ጀሚ የሜጋንን እጅ ያዘው። "ከእኔ ጋር እንድትመጪ እፈልጋለሁ" እኛ
እንለያይም ሜጋን።"

ስምሽ ሜጋን አይደለም። ፓትሪሺያ ነው።

የጀሚን ጠንካራና ተወዳጅ ፊት እያየች አሰበች።" አብረን እንድንሆን
እፈልጋለሁ። ግን መጠበቅ አለብን። መጀመሪያ ማን እንደሆንኩኝ ማወቅ
አለብኝ።

"ጀሚ ካንተ ጋር መሆን እፈልጋለሁ። ግን በቅድሚያ ማድረግ ያለብኝ ነገር
አለ።"

በደንብ ተመለከታት ግራ ተጋብቷል።" ልትሔጂ ነው?

"ለትንሽ ጊዜ። ግን እመለሳለሁ።"

ረዘም ላለ ጊዜ አያትና በዝግታ ጭንቅላቱን ነቀነቀ። "ደህና በላርገ ካርቴዝ
በኩል ታገኚኛለሽ" እንደምመለስ እምልልህለው። ተናገረችው። ግን ከኤለን
ስኮት ጋር ከመገናኘቷ በፊት ነበር።

ምዕራፍ ሠላሣ ሰባት

የእስራኤል አምላክ ከእናንተ ጋር ይሁን። ይባርካችሁ እያሉ ቄሱ ፀሎታቸውን ቀጥለዋል።

ሪካርዶ አይኑን ከቄሱ ላይ አንስቶ አ ጠገቡ የቆመችውን ግራሺላን እየተመለከተ ነው። ልክ ነበርኩ። እሷ በአለም ላይ ላሉ ሙሽሮች ቆንጆዋ ናት።

ግራሺላ የቄሱን ቃላት በፅሞና እያዳመጠች ነው። በቤተ ክርስቲያኑ የሰላም ስሜት ሰፍኗል። ግራሺላ ካለፉት አስፈሪ ጭንቀቶቿ ተላቃለች። የሰው ልጆች ሰላም ፍለጋ ወደዚህ ቦታ መምጣት ከጀመሩ ብዙ ዘመናት አስቆጥረዋል። ልክ ገዳም ያለች ያህል ተሰምቷታል። ወደ ቤቴ በድጋሚ የገባሁ ያህል ተሰምቶኛል ስትል አሰበች።

አምላኬ ከሚገባው በላይ ባርኮኛል። የእሱን ዋጋ መክፈል አለብኝ፡ የቄሱ ፀሎት ቀጥሏል።

የእኔ ዘመን ባንተ እጅ ነው። ቀሪ የህይወት ዘመኔን ባንተ ላይ ጥያለሁ። ግራሺላ ፍፁም ተደስታለች።

ሐጢያት ሰርቼ እንዴት ይቅር ሊለኝ ይችላል?

ግራሺላ በድንገት መተንፈስ አቃታት። በሩ የተዘጋባት መስሎ ተሰማት። እግዚአብሔር ይቅር ይበለኝ።

በዛ ቅፅበት ከግራሺላ ህይወት ውስጥ ተነቅሎ ወጣ። በደስታ ተሞላች።

ቄሱ እየተናገሩ ነው። "መንግሥተ ሰማያትን ያዋርሳችሁ። ይህንን ጋብቻ እንድትባርክ እንጠይቅሀለን። እና …"

"እኔ ቀደም ብሎ አግብቻለሁ" አለች ግራሺላ ጮክ ብላ። በድንገት አስፈሪ ዝምታ ሰፈነ። ሪካርዶና ቄሱ እየተመለከቷት ነው። የሪካርዶ ፊት ገርጥቷል።

"ግራሺላ ምን እያደረግሽ …? "

እጁን ይዛ ለስለስ ባለ አንደበት "አዝናለሁ ሪካርዶ"

"አልገባኝም። እኔን ማፍቀርሽን አቆምሽ?"

አንገቷን ነቀነቀች። "ከህይወቴ አስበልጬ አፈቅርሀለሁ። ነገር ግን ከእንግዲህ በኋላ የእኔ ህይወት የእኔ አይደለም። ከረጅም ጊዜ በፊት ለአምላኬ ሰጥቼዋለሁ።"

"አይሆንም! ህይወትሽን መስዋእት እንዳታደርጊ .."

"የምወድህ ሪካርዶ … መስዋትነት አይደለም። መባረክ ነው። የመጀመሪያ ሰላሜን ያገኘሁት ገዳም ውስጥ ነው። አንተ የአለም ሰው ነህ። ስለዚህ ይህን አለም ትቼ ወደራሴ አለም መመለስ አለብኝ።"

ቄሱ ባሉበት ቆመው እያዳመጧት ነው።

"ላደረስኩብህ ህመም ይቅር በለኝ። ነገር ግን ቃሌን ማጠፍ አልችልም፡ ፡ የማምነውን ነገር በጠቅላላ ክጄዋለሁ። ነገሩ የገባኝ አሁን ነው። በፍፁም ደስተኛ መሆን አልችልም። እባክህ ተረዳኝ።

ሪካርዶ እየተንቀጠቀጠ ይመለከታታል። ከአፉ ቃል አልወጣም። በውስጡ የሆነ ነገር ሲሞት ተሰማው።

ግራሺላ የገረጣ ፊቱን እየተመለከተች ልቧን ከልቡ አራቀቻቸው። ጉንጩ ላይ ሳመችው። "አፈርቅሀለሁ" አለችው በዝግታ አይኗ በእምባ ተሞልቷል። "እፀልይልሀለሁ። ለሁለታችንም እፀልያለሁ።"

ምዕራፍ ሠላሣ ስምንት

አርብ ረፋዱ ላይ የጦር ሠራዊት አምቡላንስ ወደ አራንዳ ዱሬ የድንገተኛ ህመም መግቢያ በር ተጠጋ:: ሁለት የፖሊስ ልብስ ያጠለቁ ግለሰቦች ከአንቡላንሱ ሹፌር ጋር አብረው መጥተዋል:: ከወንበሩ ጀርባ ወደተቀመጠው ተቆጣጣሪ ተጠጉ::

"ሩቢዮ አርዛኖን እንድንወስድ ትእዛዝ ተሰጥቶናል" አለ አንዱ ፖሊስ:: የሆነ ወረቀት አቀበለው::

ተቆጣጣሪው ከተመለከተው በኋላ ፊቱን አጨፈገገ:: "እሱን የመልቀቅ ስልጣን ያለኝ አይመስለኝም:: ጉዳዩ የተያዘው በአገር ገኘሮው እጅ ነው::

"ደህና:: አገናኘኝ::"

ተቆጣጣሪው አመነታ:: "አንድ ችግር አለ:: ለእረፍት ወጣ ብሏል"

"ይህ የእኛ ችግር አይደለም:: የማስፈቻ ትእዛዙን ሰጥተንሀል:: የተፈረመው በኮሎኔል አኮካ ነው:: ደውለን በክብር እንዳልሰጠኸን እንንገረው?"

"አይሆንም" አለ በጥድፊያ:: "አስፈላጊ አይደለም:: እንዲፈቱት እንነግራቸዋለን::"

ግማሽ ማይል ርቆ ከሚገኘው የከተማዋ እስር ቤት ሁለት መርማሪዎች ከፖሊስ መኪና ውስጥ ወርደው ወደህንፃው እየተጠጉ ነው:: መረጃ ተቀባይ ወታደሩ አጠገብ ደረሱ::

አንዱ ግለሰብ መታወቂያውን አሳየው:: "ሉቺያ ካርማይን ለመውሰድ ነው የመጣነው::"

ወታደሩ ሁለቱን ግለሰቦች እየተመለከተ "ስለዚህ ጉዳይ የነገረኝ ሰው የለም::"

አንዱ መርማሪ በኃይል ተነፈሰ:: "የማይረባ ቢሮክራሲ ግራ እጁ የሚያደርገውን ነገር ለቀኝ እጁ ነግሮት አያውቅም"

"የማስፈቻ ትእዛዙን ልመልከተው::"

መርማሪው አቀበለው::

"ኮሎኔል አኮካ ፈርሞበታል?"

"ልክ ነህ"

"የት ነው የምትወስዷት?"

"ማድሪድ" ኮሎኔሉ ራሱ ሊመረምራት ይፈልጋል"

"እሱ ራሱ? ደህና ከእሱ ጋር መነጋገር አለብኝ ይመስለኛል::

"ያንን ነገር ማድረግ አስፈላጊ አይደለም" በማለት መርማሪው ተቃወመው::

"እቺን ሴት በተመለከተ ጥብቅ ትእዛዝ ተሰጥቶናል:: የጣሊያን መንግሥት እሷን ለመቀበል ቸኩሏል:: ኮሎኔል አኮካ ከፈለጋት በቀጥታ ለእኔ ሊነግረኝ ይገባል::"

"ጊዜያችንን እያባከንክ ነው:: እና ..."

"እኔ ብዙ ጊዜ አለኝ ወዳጄ:: የራሴን ችግር ሳልፈታ የሰው ችግር መሸከም አልፈልግም" በማለት ስልኩን አንስቶ "ኮሎኔል አኮካን ከማድሪድ አገናኙኝ::"

"እየሱስ ክርስቶስ" አለ መርማሪው:: "በድጋሚ ለአራት ከዘገየሁ ሚስቴ ትገለኛለች:: ኮሎኔሉም ቢሆን ዝም..."

ጠረጴዛው ላይ ያለው ስልክ ጮኸ:: ወታደሩ አነሣው::

"ከኮሎኔሉ ቢሮ ጋር አገናኙኝ"

መርማሪው ወታደሩን በተከፋ ገጽታ ተመለከተው:: "ሔሎ ይህ አራንዳ ዱሮ የሚገኘው ፖሊስ ጣቢያ መረጃ ተቀባይ ወታደር ድምፅ ነው:: ከኮሎኔል አኮካ ጋር ለብርቱ ጉዳይ መነጋገር እፈልጋለሁ::"

አንዱ መርማሪ ትእግስት በማጣት ስሜት ሰአቱን እየተመለከተ ነው:: "እዚህ ከመቆም የበለጠ የምሰራቸው ጠቃሚ ጉዳዮች ነበሩኝ እና ..."

"ሔሎ ኮሎኔል አኮካ?"

በስልኩ ውስጥ የሚሰማው ድምፅ ጮክ ብሎ "አቤት:: ምንድን ነው?

"እዚህ ሁለት መርማሪዎች መጥተዋል። ኮሎኔል በአንተ ጥበቃ ስር ያለእስረኛ እንድትለቀ ጠይቀውኛል።"

"ሉቺያ ካርማይን?"

"አዎ ጌታዬ"

"በእኔ የተፈረመ ትእዛዝ አሳይተውሀል?"

"አዎ ጌታዬ እነሱ..."

"ታዲያ ለምን ታስቸግረኛለህ? ልቀቃት።"

"እኔ ያሰብኩት..."

"አታስብ። ትእዛዝህን ተከተል"

ስልኩ ተዘጋ።

ወታደሩ የጀመረውን ቃል ዋጠው።

"ጮኽብህ አይደል?" አለው መርማሪው።

ወታደሩን ክብሩን ለመጠበቅ እየሞከረ ተነሣ። "ይገፍያት እመጣለሁ"

ከፖሊስ ጣቢያው ጀርባ አንድ ህፃን ልጅ ስልክ እንጨቱ ላይ ወጥቶ የስልክ መስመሩን የሚያስያየውን ሰው እየተመለከተ ነው። ሰውየው ሲወርድ ህፃኑ፡ "ምን እያደረክ ነው?" ሲል ጠየቀው።

ሰውየው የህፃኑን ጭንቅላት እየዳበሰ "ጓደኛዬን እየረዳሁት ነው" አለው።

ከሶስት ሰዓት በኋላ በሰሜን በኩል በሚገኝ የገበሬ ቤት ውስጥ ሉቺያና ሩቢዮ በድጋሚ ተገናኙ።

ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት ላይ ስልክ ቀሰቀሰው። ቤተሰባዊ የሆነ ድምፅ "ኮሚቴው ከአንተ ጋር ለመገናኘት አስቧል" አለው።

"እሺ ጌታዬ መቼ?"

"አሁን ኮሎኔል። ከአንድ ሰዓት በኋላ ሊሞዚን መጥቶ ይወስድሀል። አባክህ ተዘጋጅ"

"እሺ ጌታዬ"

ስልኩን ዘግቶ አልጋው አጠገብ ተቀመጠ። ሲጋራ ለኩሶ ሳምባው ድረስ እስኪሰማውድረስ ማገው።

ዝግጁ ነበር።

መታጠቢያ ቤት ሔዶ ራሱን በመስታወት ተመለከተ። የተሸነፈ ሰው አይን ታየው።

በጣም ተቃርቤ ነበር ሲል በምሬት አሰበ።

ኮሎኔል አኮካ በጥንቃቄ ጺሙን ከተላጨ በኋላ ገላውን ታጠበ። ጥሩ የሚለውን ልብስ መርጦ ለበሰ።

ልክ ከአንድ ሰዓት በኋላ ወደ በሩ ወጥቶ ቤቱን ተመልሶ የማይመጣበት ይመስል ዞሮ ተመለከተው። ውይይት የሚባል ነገር እንደሌለ ገብቶታል። ከዚህ በኋላ ከእሱ ጋር የሚወያዩበት ጉዳይ የላቸውም።

በሩ ላይ ረጅም ጥቁር ሊሞዚን እየጠበቀው ነው። ወደ መኪናው ሲቃረብ በሩ ተከፈተለት። ከፊት ሁለት ከኋላ ደግሞ ሁለት ሰዎች ውስጥ ተቀምጠዋል።

"ግባ ኮሎኔል"

በረጅሙ ተንፍሶ መኪናው ውስጥ ገባ። ከዛም በጨለማው ውስጥ እየከነፈ ሄደ።

ህልም ይመስላል ስትል ሉቺያ አሰበች። በስዊዘርላንድ የሚገኙትን የአልፓክ ተራሮች በመስኮት የመመልከት ያህል በትክክል እዚህ ነኝ።

ዙሪክ በሰላም እንድትደርስ ሁሉንም ነገር ያመቻቸላት ጂሚ ሚሮ ነው። ምሽቱን ስዊዝ ገብ:ታ አደረች።

ጠዋት ላይ ወደ ሊዮ ባንክ እሄዳለሁ።

ሐሣቡ አረበሻት። የሆነ ስህተት ቢፈጠር ምን እሆናለሁ? ገንዘቡ እዛ ባይኖርስ ምን እሆናለሁ?

ከመንጋቱ በፊት ሉቺያ ነቅታ ነበር።

ከጠዋቱ ሶስት ሰዓት ከመሆኑ ጥቂት ደቂቃዎች በፊት የባወር አሳክ ሆቴልን ለቃ በውጣት ባንኩ በር ላይ ከፊት እየጠበቀች ነው።

በሩን የከፈተው ትሁት የመሰለ ሰው ነው። "ግቢ እባክሽ ብዙ እንዳልጠበቅሽ ተስፋ አደርጋለሁ?"

ጥቂት ወራቶች ብቻ ስትል ሉቺያ አሰበች። "ብዙ አልጠበኩም"

ወደ ውስጥ አስገባት። "ምን እንርዳሽ?"

ሐብታም አድርጉኝ። "አባቴ እዚህ ተቀማጭ ገንዘብ አለው። እዚህ መጥቼ ገንዘቡን እንድወስድ ነግሮኛል።"

"የባንክ ቁጥር ያለው ደብተር ነው?"

"አዎ"

"ቁጥሩን ትሰጪኛለሽ እባክሽ?"

"B2A149207።"

አንገቱን ነቀነቀ። "እንዴ ጠብቂኝ እባክሽ"

ከጀርባ ገብቶ ሲሰወር ተመለከተችው። ባንኩ በደንበኞች መሞላት ጀምሯል። እዚህ መኖር አለበት ስትል ሉቺያ አሰበች። ምንም አይፈጠር

ሰውየው ሲመጣ ፊቱ ላይ የሚነበብ ምንም ነገር የለም።

"ይህ አካውንቱ በአባቴ ስም ነው ያልሽኝ?"

"ልቧ ቀለጠ። "አዎ አንጀሉ ካርማይን"

ለጥቂት ጊዜ አጠናት። "ሒሣቡ የያዘው ሁለት ስም ነው"

ይህ ማለት እሷ መንካት አትችልም ማለት ነው?"

"ሉቺያ ካርማይን"

በዚች ቅፅበት አለምን የራሷ አደረገቻት።

ሒሣቡ ከአስራ ሦስት ሚሊዮን ዶላር ጥቂት ፈቅ ያለ ገንዘብ ይዟል።

"እንዴት እንዲዘጋጅልሽ ትፈልጊያለሽ?"

"ብራዚል? ሪዮ? ወዳለ ባንክ ልታዞሩልኝ ትችላላችሁ?"

"በትክክል ዛሬ ከሰዓት በኋላ እዛ ይደርስልሻል።"

"ይህን ያህል ቀላል ነው"

ሉቺያ በመቀጠል የሔደችው ሆቴሉ አጠገብ የሚገኝ የጉዞ ወኪል ጋር ነው። ትልቅ ማስታወቂያ ብራዚል የሚል ተጽፎበት ይታያል።

ከሰማይ የወረደ መና ነው ስትል ሉቺያ አሰበች። ወደ ውስጥ ገባች።

"የምረዳሽ ነገር አለ?"

"ወደብራዚል የሚወስድ ሁለት ትኬት እፈልጋለሁ"

እዚህ የተለየ ሕግ የለም።

ሁሉም ነገር በጥሩ ሁኔታ እየሄደ መሆኑን ለሩቢዮ እስክትነግረው ቸኩላለች። ቢያርቲዝ ሆና የእሷን ስልክ እየጠበቀ ነው። ወደ ብራዚል አብረው ይጓዛሉ።

"ቀሪ ህይወታችንን እዛ በሰላም እናሳልፋለን" በማለት ነግራዋለች።

በመጨረሻ ሁሉም ገር መልክ ያዘ። ከጅብደኝነትና ከአደጋዎች በኋላ ሁሉም አለፈ። የአባቷና የወንድሞቹ መታሰር የእሷ ብቀላ - የፖሊሶች ክትትል ከገዳም ማምለጧ የአኮካ ሰዎች ጀሚ ሚሮና ቴሬዛ የወርቅ መስቀሉ እና ሩቢዮ አርዛና ከሁሉም በላይ ደግሞ ሩቢዮ ለእሷ ሲል ምን ያህል ጊዜ ህይወቱን አደጋ ላይ ጥሏል? ጫካው ውስጥ ከወታደሮች አስጥሏታል። የወንዝ ውኃ እንዳይበላት ታድጓታል። – አራንዳ ላይ ከጉረምሶች አስጥሏታል። ስለሩቢዩ ስታስብ ሉቺያ ውስጧ ሞቀ።

ወደሆቴሏ ተመልሳ ስልኩን አንስታ የኦፕሬተሯን ምላሽ መጠበቅ ያዘች።

ሪዮ ላይ የሚሰራው ነገር ሊኖር ይገባል። ምን? ምን ሊሰራ ይችላል?

የኦፕሬተሯ ድምፅ "ቁጥሩን ይንገሩኝ እባክዎ"

እኔና ሩቢዮ ሁለት የተለያየ ህይወት ያለን ነን። በተለያየ አለም የኖርን ነን። እኔ አንጀሎ ካርታማይን ሴት ልጅ ነኝ"

"እባክዎት ቁጥሩን?"

እሱ ገበሬ ነው የሚወደው እሱን ነው። ከእዚህ እንዴት ልነጥለው እችላለሁ? በእሱ ላይ ያንን ማድረግ አልችልም።

ኦፕሬተሯ ትእግስቷ አለቀ። "ምን ልርዳሽ?"

ሉቺያ በዝግታ አመሰግናለሁ። የምትረጂኝ ነገር የለም በማለት ስልኩን ዘጋችው። በሚቀጥለው ቀን ወደሪዮ ስትሄድ ብቻዋን ነበረች።

ምዕራፍ ሠላሣ ዘጠኝ

ውይይቱ የተከናወነው በኤለን ስኮት የከተማ ቪላ ውስጥ ነው። አለን ተከር ልጅቷን ይዟት እስኪመጣ ድረስ መታገስ አቅቷታል። ልጃገረድ አይደለችም። ሴት ትሆናለች። መነኩሴም ነች። ምን ትመስል ይሆን? ህይወቷን እንዴት ነው የገፋችው? ለእሷ ምን ማድረግ አለብኝ?

ጋሽ ጃግሬው ወደ ክፍሉ ገባ። "እንግዶችሽ ደርሰዋል ማዳም"

በሐይል ተነፈሰችና "አስገባቸው" አለች።

ከአፍታ በኋላ ሚጋንና አለን ተከር ወደ ክፍሉ ገቡ።

ቆንጆ ናት ስትል ኤለን ስኮት አሰበች።

ተከር ፈገግ አለ። "ወይዘሮ ስኮት እሷ ሚጋን ነች"

ኤለን ስኮት ቃል ሳትተነፍስ ተመለከተችው። "ከዚህ በኋላ አታስፈልገኝም" አለችው። ንግግሯ ለሁለቱ የመጨረሻቸው ነበር።

ፈገግታው ደበዘዘ።

"ደህና ሁን ተከር"

ባለበት ደርቆ ቀረ። አላመነም ነበር። ነገር ግን አንገቱን እየነቀነቀ ወጣ። የሆነ ነገር እንዳጣ ስለገባው ስሜቱን መቆጣጠር አቃተው። ዘግይቻለሁ ሲል አሰበ።

ኤለን ስኮት ሚጋንን እያጠናቻት ነው። "እባክሽ ተቀመጪ" ሚጋን ወንበር ስባ አረፍ አለች። ሁለቱ ሴቶች እርስ በርስ እየተጠናኑ ነው።

እናቷን ትመስላለች ስትል ኤለን ስኮት አሰበች። ቆንጆ ሴት ሆና አድጋለች። አደጋው የደረሰበት ምሽት ትዝ አላት። ነጎድጓዳማው አርና የአውሮፕላኑ መንደድ።

ሞታለች ብለሽኝ አልነበረም ... ሌላ መንገድ አለ ... ፓይለቱ አቪላ አቅራቢያ ነን ብሏል። እዚህ ብዙ ቱሪስቶች አሉ። ልጅቷን ከአውሮፕላኑ

አደጋ ጋር የሚያያይዛት ምንም የለም፡፡ ከከተማ ወጣ ያለ የገበሬ ቤት በር ላይ እናስቀምጣት፡፡ እነሱ ቆንጆ አድርገው በማደጐ ያሳድጓታል፡፡ … መምረጥ አለብህ፡፡ ሚሎ እኔን መምረጥ ወይም እድሜ ልክህን ወንድምህን በማገልገል የልጁ ቅጥረኛ መሆን ታሳልፋለህ፡፡

አሁን ያለፈውን ጊዜ ትውስታ ልትጋፈጠው ነው፡፡ ከየት መጀመር አለባት?

“እኔ ኤለን ስኮት እባላለሁ፡፡ የስኮት ኢንዱስትሪ ፕሬዝዳንት ነኝ፡፡ ስለዚህ ነገር ሰምተሽ ታውቂያለሽ?”

“አላውቅም”

በትክክል የምትሰሙበት መንገድ የለም በማለት ኤለን ስኮት ለራሷ ተናገረች፡፡

ነገሩ ከጠበቀችው በላይ አስቸጋሪ ሆነባት፡፡ የቤተሰቡ ወዳጅ የነበረና ከሞት ብዙ ጊዜ የሆነውን ሰው ታሪክ ልትነግራት አሰበች፡፡ ልጁን ሲንከባከቡለት ቃል መግባታቸውን ልትገልጽላት ብታስብም ሜጋንን እንደተመለከተቻት ነገሩ እንደማይሰራ ገባት፡፡

ምንም ምርጫ የላትም፡፡ ፓትሪሺያን ወይም ሜጋንን ማመን አለባት፡፡ ሁሉንም ይዛቸው እንዳትጠፋ እምነት አስፈላጊ ነው፡፡ ኤለን ስኮት አጠገቧ የተመቀጠችው ሴት ላይ ያደረገችው ነገር ትዝ አላት እና አይኗ በእምባ ተሞላ፡፡ ነገር ግን ለማልቀስ ጊዜው ረፍዶ ነበር፡፡ አሁን ጊዜው የማካካሻ ነው፡፡ ጊዜው እውነቱን የምትናገርበት ነው፡፡

ኤለን ስኮት ወደ ሜጋን ዘንበል ብላ እጇን ያዘቻት፡፡ “የምነግርሽ ታሪክ አለኝ” አለቻት፡፡ በእርጋታ፡፡

ይህ የሆነው ከሶስት አመት በፊት ነው፡፡ በመጀመሪያው አመት ህመሙ ብሶባት ሥራዋን መስራት ሲያቅታት ሜጋንን ከጐኗ አድርጋ ሥራውን ታሳያት ጀመር፡፡ ሜጋን ለስኮት ኢንዱስትሪ መስራት ጀመረች፡፡ ፍላጐቷ እና ብቃቷ አሮጊቷን አስደሰታትም አስገረማትም፡፡

“ጠንክረሽ መሥራት አለብሽ” አለቻት ኤለን ስኮት፡፡ አንቺም እኔም ስንማር ነበር፡፡ ለጀማሪ ነገሩ አስቸጋሪ ቢሆንም በመጨረሻ ህይወትሽ ይሆናል፡፡”

እናም ሆነ፡፡

ሜጋን ማንም ሠራተኛ ባላደረገው ሁኔታ ያለመታከት መስራት ጀመረች፡፡

“ሌሊት አስር ሰዓት ገብተሽ ሙሉ ቀን ትሰሪያለሽ፡፡ እንዴት ቻልሽው?”

ሜጋን እየሳቀች ነገሩን አሰበችው፡፡ ገዳም እያለሁ እስከ ሌሊቱ አስር ሰዓት ብተኛ ሲስተር ሴቲና ትሰቅለኝ ነበር፡፡

ኤለን ስኮት ባትኖርም ሜጋን መማሯን ቀጠለች፡፡ የኩባንያውን እድገት እያየችው ነው፡፡ የእሷ ኩባንያ ኤለን ስኮት የማደጐ ልጇ አደረገቻት፡፡ “እናም ስኮት ውስጥ ምን እያደረግሽ እንደሆነ ማብራራቱ አስፈላጊ አይደለም” አለቻት፡፡ ነገር ግን በድምጿ ውስጥ ኩራት መኖሩ ያስታውቅባታል፡፡

የማይታመን ነው ስትል ሜጋን አሰበች፡፡ በህፃናት ማሳደጊያው ውስጥ በነበርኩባቸው አመታቶች ማንም በማደጐ ሊያሳድገኝ አልፈለገም፡፡ እናም አሁን በራሴ ቤተሰቦች የማደጐ ልጅ ሆንኩኝ፡፡

እሱ ድንቅ የሆነ ቀልደኛ ነበር፡፡

ምዕራፍ አርባ

አዲስ የሆነ ሰው ከመኪናው መግቢያ በር ላይ ቆሟል፡፡ ይህ ደግሞ ጀሚ ሚሮን አበሳጨው፡፡

"በእሱ እርግጠኛ አይደለሁም" በማለት ፌሊክስ ካርፒዮ ነገረው፡፡ "እየነዳ ትቶን ቢሄድ ምን ታደርጋለህ?"

"ዘና በል፡፡ እሱ የአጐቴ ልጅ ባል ነው፡፡ ጥሩ ሰው ነው፡፡ ከእኛ ጋር ለመውጣት እድል እንዲሰጠው ይለምን ነበር፡፡"

"መጥፎ ስሜት እየተሰማኝ ነው" አለ ጀሚ፡፡

በዛው እለት ረፋድ ላይ ሲቪላ ደረሱ፡፡ እቅዳቸውን ከማሳካታቸው በፊት ግማሽ ደርዘን የሚሆኑ ባንኮችን አጣሪ፡፡ ከመንገዱ ባሻገር ያገኙት ባንክ ትንሽና የትራፊክ ግርግር ያልበዛበት ነበር፡፡ አጠገቡ ፋብሪካ አለ፡፡ ሁሉም ነገር ጥሩ ይመስላል፡፡ መኪናው አጠገብ ከቆመው ሰው በስተቀር፡፡

"ይህ ነው እንዲህ ያስጨነቀህ?" ሲል ፌሊክስ ጠየቀው፡፡

"አይደለም"

"እና ምንድን ነው?"

ለመመለስ አስቸጋሪ ሆነበት፡፡ "የማይሆን ብለህ ጥራው" በማለት በዝግታና በቅሬታ ተናገረ፡፡

ፌሊክስ ነገሩን በቁም ነገር ወሰደው፡፡ "ልታባርረው ትፈልጋለህ?"

"ምክንያቱም ጥሩ ያልሆነ ስሜት ያደረብኝ መሰለኝ? አይደለም ወዳጄ፡፡ ነገሩ በቀላሉ ይጠናቀቃል፡፡

በመጀመሪያ ነበር፡፡

በባንኩ ብዙ ደንበኞች ነበሩ፡፡ ፌሊክስ በመሣሪያ አስገድዶ ሲያስተኛቸው ጀሚ ከመሳቢያዎች ውስጥ ገንዘብ እየሰበሰበ ነበር፡፡ እንዳለው ነገሩ ቀላል ነበር፡፡

ሁለቱ ሰዎች ወደ መውጫው በር ተጠግተው ወደ መኪናው ሲቃረቡ

ጀሚ "ወዳጄ ገንዘቡን ለጥሩ ጉዳይ እንደምንፈልገው እንዳትረሳ" በማለት ጮሆ ተናገረ፡፡

ወደ ውጭ እንደወጡ ነበር ነገሩ መበላሸት የጀመረው፡፡ በየቦታው ፖሊሶች ነበሩ፡፡ የመኪናው ሹፌር የመንገዱ ጠርዝ ላይ ተንበርክኳል፡፡ ፖሊስ ግንባሩ ላይ ሽጉጥ ደቅኖበታል፡፡

ጀሚ እና ፌሊክስ በግልጽ ሲታዩ አንዱ መርማሪ ከፍ ባለድምፅ "መሣሪያችሁን ጣሉ" አላቸው፡፡

ጀሚ ለሰከንድ ካመነታ በኋላ መሣሪያውን አነሣ፡፡

ምዕራፍ አርባ አንድ

በቦይንግ 727 ከነሙሉ ግርማው በ35 ሺህ ጫማ ከፍታ እየበረረ ነው። ቀኑ አስቸጋሪና ረጅም መሆኑ ታውቋታል። አሁንም አላለቀም ስትል ሜጋን አሰበች።

የስኮት ኢንዱስትሪን የተመለከተ ስምምነት ለመፈረም ወደ ካሊፎርኒያ እየበረረች ነው። ከፍተኛ ድርድር ይጠብቃታል።

የእነሱ ስህተት ነው ስትል ሜጋን አሰበች። ሊያታልሉኝ መሞከር አልነበረባቸውም። ከሴቶች ገዳም የወጣሁ የመጀመሪያዋ ሐሣብ አዋቂ ሳልሆንባቸው አልቀረሁም። ጮክ ብላ ሳቀች።

አስተናጋጇ ቀረባት። "የሆነ ነገር ላምጣልዎት ወይዘሪት ስኮት?"

"አመሰግናለሁ አልፈልግም"

የታሰሩ ጋዜጦችንና መጽሔቶችን ተመለከተች። ምንም ነገር ለማንበብ ጊዜ አልነበራትም። "ኒውዮርክ ታይምስን ልመልከተው እባክህ"

በፊት ለፊት ገፅ ላይ የሰፈረው ታሪክ አደነዘዛት።" የጂሚ ፎቶ ነበር። ከስሩ "የጽንፈኛው ኡታ መሪ ጂሚ ሚሮ ትላንት ሲቪላ ላይ ባንክ ለመዝረፍ ሲሞክር ቆስሎ በፖሊስ ተያዘ። ፌሊክስ ካርፒዮ በተኩስ ልውውጡ የተገደለ ሌላ አሸባሪ ነው። ባለስልጣኖች በሚሮ ላይ ምርመራ እያደረጉ በመሆኑ ..."

ሜጋን የቀረውን ፅሁፍ ካነበበች በኋላ ባለችበት ረዘም ላለ ጊዜ ደርቃ ቀረች። ትውስታዋ ደብዝዞ ከሩቅ ታያት።

ይህ ውጊያ በቅርቡ ይጠናቀቃል። የምንፈልገውን እናገኛለን። ምክንያቱም ህዝቡ ከእኛ ጀርባ ነው... እንድትጠብቂኝ እፈልጋለሁ።

ከረጅም ጊዜ በፊት የአንድን ሰው ህይወት ካተረፍከው አንተ እሱን የመጠበቅ ኃላፊነት አለብህ የሚል ነገር እንብባለች። እናም ጂሚ ሚሮን ሁለት ጊዜ አድናዋለች። በቤተመንግሥቱና በፓርኩ ውስጥ እንዲገሉት ከተውኩት የማልረባ ነኝ።

ከመቀመጫዋ አጠገብ ያለውን ስልክ ካነሳች በኋላ ፓይለቱን "አውሮፕላኑን አዙረው። ወደ ኒውዮርክ መመለስ አለብን" አለችው።

ላ ጋርዲያ ስትደርስ ሊሞዚን እየጠበቃት ነበር። ቢሮዋ ስትደርስ ከሌሊቱ ስምንት ሰዓት ነበር። ላውረንስ ግሬይ እየጠበቃት ነበር። አባቱ ድርጅቱን ለረጅም ዘመን አገልግለው በጡረታ ተገልለዋል። ልጁ ብሩህና ጉጉ ነው።

ሜጋን መንደርደሪያ ሳታበዛ "ጂሚ ሚሮ። ስለእሱ ምን ታውቃለህ?" አለችው።

ምላሹ ፈጣን ነበር። "እሱን የባስክ አሸባሪና የኢታ መሪ ነው። ትላንት መያዙን ያነበብኩ መሰለኝ..."

"ልክ ነህ። መንግሥት ለፍርድ ሊያቀርበው ነው። የሆነ ሰው እዛ እንዲገኝ እፈልጋለሁ። በአገሪቱ ታዋቂ የሆነው ጠበቃ ማነው?"

"ክርቲስ ህይማን ነው እላለሁ።"

"አይሆንም እሱ የተረጋጋ ሰው ነው። እኔ ጉዳይ የሚገድል ነው የምፈልገው" አለችና ለቅጽበት አሰበች። "ማይክ ሮዝን አግኘው።"

"እሱ ለመጪዎቹ መቶ አመታት ተይዟል ሜጋን"

"ቀጠሮውን አሰርዘው። ማድሪድ ላይ ፍርድ ቤት እንዲቆም እፈልጋለሁ።"

አፈገፈገ። "በስፔን የህዝብ ችሎት ውስጥ መሳተፍ አንችልም"

"እንችላለን እንጂ። እኛ የነፃ አውጪዎች ወዳጅ ነን።" ለቅጽበት አጠናት። "ግላዊ ጥያቄ ብጠይቅሽ ቅር አይልሽም?"

"አዎ።ቀጥል"

"የምችለውን አደርጋለሁ።"

"ላሪ ..."

"እቤት?"

"ቀጥሎ ሌላ አለ" በድምጿ ውስጥ ጠጣር ነገር ይሰማል። ከሀያ ደቂቃ በኋላ ላውረንስ ግሬይ ሜጋን ቢሮ ዘለቀ። "ማይክ ሮዝን ስልክ ላይ ነው።

የቀሰቀስኩት ይመስለኛል። ከአንቺ ጋር መነጋገር ይፈልጋል።"

ሜጋን ስልኩን አነሣችና "አቶ ሮዘን? ምን ያህል አስደሳች ነው። ተገናኝተን እናውቅም ግን ለአንተ ጥሩ ስሜት አለኝ። መልካም ወዳጆች የምንሆን ይመስለኛል። ብዙ ሰዎች በአልባሌ ምክንያት የስኮት ኢንዱስትሪን ይከሳሉ። እናም ጉዳዮችንን በጠቅላላ የሚይዝልን ሰው እየፈለክ ነው። ወደ አእምሮዬ የመጣው ያንተ ስም ነው። ከፍተኛ ገንዘብ ለመክፈል ተዘጋጅቻለሁ ..."

"ወይዘሪት ስኮት?"

"አቤት"

"እኔ ለትንሽ ሥራ ስሜት የለኝም። እኔ በበረዶ የምንዘፈዘፍ አይደለሁም።"

"አልገባኝም"

"ዋናውን ጉዳይ ንገሪኝ። ዝርዝሩን ተይው። አሁን ከሌሊቱ ስምንት ሰዓት ነው። በዚህ ሰዓት ሰዎችን መቅጠር አትችይም።

"ሚስተር ሮዘን ..."

"ማይክ። ጥሩ ጓደኞሞች ልንሆን እንችላለን አትርሳ? ግን ጓደኞሞች እርስ በርስ መተማመን አለባቸው። ወደ ስፔን አቅንቼ የባስክ አሸባሪ የሆነ ግለሰብን ህይወት እንዳተርፍ እንደምትፈልጊ ላሪ ነግሮኛል። በፖሊስ እጅ ያለው ማነው?"

መናገር ጀመረች "እሱ አሸባሪ አይደለም" ንግግሯን አቋርጣ "አዎ"

"ችግርሽ ምንድን ነው? መሣሪያው እምቢ ስላለው የስኮት ኢንዱስትሪን መክሰስ ፈልጓል?"

"እሱ..."

"አዝናለሁ ጓደኛዬ። ልረዳሽ አልችልም። ፕሮግራሜ የተጣበበ ነው። ሌሎች ጠበቆችን ልጠቁምሽ እችላለሁ።"

አይሆንም ስትል ሜጋን አሰበች። ጆሚ ሚሮ ይፈልጋታል። ተስፋ ቢስ የመሆን ስሜት ወረራት። ስፔን ሌላ አለምና ሌላ ጊዜ ነው። ስትናገር ድምጿ መጨነቋን አሳበቀባት። "ችግር የለውም" አለች። "የግል ጉዳይ ነው። ነገሩን ስላጠነከርኩብህ ይቅርታህን እጠይቃለሁ።"

"ሔይ!" ሥራ አስፈጻሚዎች ማድረግ ያለባቸው ያንን ነው። የግል ጉዳይ የተለየ ነገር ነው። "ሜጋን እውነቱን ልንገርሽ የስኮት ኢንዱስትሪ በጉዳዩ ውስጥ እጁን ማስገባት የፈለገበትን ነገር ማወቅ እፈልጋለሁ። አሸባሪውን ማስለቀቅ ለምን ፈለጋችሁ። ነገ ለምሳ ግብዣ ነፃ ነሽ?"

ማንም እምቢ እንዲላት አትፈልግም። "አዎ"

ቦታ ተቀጣጠሩና "ሲ ሲርክ ሰባት ሰዓት?"

ሜጋን "ጥሩ" አለች።

"ቀጠሮ አሲገር። አንድ ነገር አስጠነቅቅሻለሁ።"

"ምንድን ነው?"

"በጣም ጨኸታም ሚስት አለችኝ"

ሲ. ሲርክ ምግብ ቤት ተገናኙ። ወዲያው ማይክ ሮዝን በፎቶ ከምትታዩው የበለጠ ውብ ነሽ። ሁሉም ይህን እንደሚልሽ እወራረዳለሁ።"

አጠር ያለና ግድ የለሽ የሚመስል አለባበስ ይታይበታል። አይኑ ብሩህነቱን ያሳብቃል።

"ጉጉቴን ጨምረሽዋል።" አላት ማይክሮዝን። "በጆሚ ሚሮ ላይ ፍላጐት ያሳደረብሽ ምንድን ነው?"

ብዙ መናገር ትችላለች። ሜጋን የተናገረችው አንድ ነገር "ጓደኛዬ ነው። እንዲሞት አልፈልግም"

ሮዝን ወንበሩን ደገፍ አለ። "ዛሬ ጠዋት ስለእሱ የተፃፉ ጋዜጦችን አንብቤያለሁ። የዶን ጁዋን ካርሎስ መንግሥት አንዴ ብቻ ቢቀጣው ከአቅሙ በላይ ይሆንበታል። በጓደኛሽ ላይ የመሠረቱት ክስ ብዙ ነው።" በማለት የሜጋንን ገፅታ አጠናው። "አዝናለሁ ግን እውነተኛ መሆን እፈልጋለሁ። ሚሮ ሥራ ብዙ ሰው ነው። ባንኮችን ዘርፏል፣ መኪኖችን አጋይቷል። ሰዎችን ገድሏል።

"ነፍሰ ገዳይ አይደለም። አርበኛ ነው። ምን እንዳደርግልሽ ነው የምትፈልጊው?"

"እንድታድነው"

"ሜጋን እኔና አንቺ ጥሩ ወዳጆች በመሆናችን እውነቱን ልንግርሽ ይገባኛል። እየሱስ ክርስቶስ ራሱ ሊያድነው አይችልም። ተአምር ነው የምትጠብቂው ..."

"በተአምራት አምናለሁ። ትረዳኛለህ?"

ለቅፅበት አጠናት። "ምን አይነት ፈተና ነው። ጉደኛ ለመቼ ነው? ምግባቸውን ሞክረሽው ታውቂያለሽ? በጣም ጣፋጭ ነው።"

ከማድሪድ የመጣው ፋክስ እንዲህ ይነበባል። "በአውሮፓ ያሉ በደርዘን የሚቆጠሩ ጠበቆችን አነጋግሬያለሁ። ሚሮን ለመወከል ፈቃደኛ አይደሉም። እኔ ራሴ ችሎት ፊት ለመቆም እሞክራለሁ። ፍርድ ቤቱ አይሆንም ብሎኛል። ለአንቺ ለጓደኛዬ ስል ተአምሩን ለመሳብ እሞክራለሁ። ነገር ግን እየሱስ ክርስቶስ ገና አልተነሣም። ወደ ቤት እየተመለስኩ ነው። ምሳ የመጋበዝ እዳ አለብሽ። ማይክ?"

ችሎቱ የሚከፈተው ሴፕቴምበር 17 ነው።

"ቀጠሮዬን ሰርዝ" አለች ሜጋን ለረዳቷ። "ማድሪድ ላይ የማከናውነው ሥራ አለኝ"

"ምን ያህል ጊዜ ትቆያለሽ?"

"አላውቀውም።"

አትላንቲክን ስታቋርጥ እቅዷን እያዘጋጀች ነበር።" የሆነ መንገድ ይኖራል ስትል ሜጋን አሰበች። ገንዘብና ኃይል አለኝ። ቁልፉ ያለው ጠቅላይ ሚኒስትሩ እጅ ላይ ነው። ክሱ መታየት ከመጀመሩ በፊት ላገኘው ይገባል። ከዛ በኋላ ከሆነ ግን ይዘገያል።

ሜጋን ማድሪድ ከደረሰች በሀያ አራት ሰአት በኋላ ከጠቅላይ ሚኒስትር ሊኦፓልዶ ማርቲኔዝ ጋር ቀጠሮ ያዘች። በቤተመንግሥቱ ውስጥ ምሣ ተጋበዘች።

"በፍጥነት ሊያገኙኝ በመፈለግዎ አመሰግናለሁ" አለች ሜጋን። "ምን ያህል ሥራ እንደሚበዛብዎት አውቃለሁ።"

እጁን በአድናቆት እየዘረጋ "የእኔ ውድ ስኮት ከፍተኛ ጠቀሜታ ያለው የስኮት ኢንዱስትሪ መሪ እኔን ለማግኘት ወደ አገሬ ስትመጣ የሚሰማኝ ክብር

ብቻ ነው። በምን አይነት መንገድ እንደምረዳሽ ንገሪኝ።"

"እኔ ነኝ ልረዳዎት የመጣሁት" አለች ሜጋን። "ውስጥ ጥቂት ፋብሪካዎች ቢኖሩንም አገርዎት የሰጠችኝን ያህል እየተጠቀምንባቸው አይደለም።"

አይኑ በርቶ እያዳመጣት ነው። "አዎ"

"የስኮት ኢንዱስትሪ ግዙፍ የኤሌክትሮኒክስ ማምረቻ መክፈት ይፈልጋል። ከአንድ ሺህ እስከ አንድ ሺህ አምስት መቶ ሠራተኛ ይይዛል። ፋብሪካው አዋጪ ከሆነ ሌሎች ቅርንጫፎችን እናስፋፋለን።"

"ይህን ፋብሪካ የት አገር መክፈት እንዳለብሽ አልወሰንሽም ማለት ነው?"

"ትክክል። እኔ በግሌ ስፔንን እመርጣለሁ። ግን እውነቱን ለመናገር ሌሎች ከፍተኛ አመራሮች በእዚህ ደስተኛ አለመሆናቸውን ለክቡርነትዎ መናገር እፈልጋለሁ። በሰብአዊ መብት አያያዛችሁ ቅሬታ አላቸው።"

"እውነትሽን ነው?"

"አዎ። የመንግስትን ፖሊሲ የሚቃወሙትን ሐሣቦች በአስከፊ ሁኔታ ነው የምትይዙት በማለት ይናገራሉ።"

"በአእምሮሽ በተለየ መንገድ የያዝሽው ሰው አለ?"

"እንደ እውነቱ ከሆነ አዎ አለኝ። ጄሚ ሚሮ።"

በተቀመጡበት እየተመለከቷት ነው። "ገባኝ። በጄሚ ሚሮ ጉዳይ መደራደር ከቻልን የኤሌክትሮኒክስ ኩባንያውን እናገኛለን እና ..."

"እናም ከሱ የበለጠ ነገሮችን" በማለት ሜጋን አረጋገጠችላቸው። "የእኛ ኩባንያዎች ማህበረሰቦቹ ባሉበት ቦታ ሁሉ ኑሮአቸውን ለማሻሻል ይሠራል።"

ጠቅላይ ሚኒስትሩ በመጠራጠር ተመለከቷት። "አንድ ችግር መኖሩን ስነግርሽ ቅር እያለኝ ነው።"

"ምንድን ነው? ገፍተን መደራደር እንችላለን።"

"ለስምምነት የማይመች ጉዳይ ነው። ወይዘሪት ስኮት። የስፔን ክብር ለሽያጭ አይቀርብም። እኛን መደለል ወይም መግዛት ወይም ማስፈራራት

አትችይም።"

"እመኑኝ እኔ ..."

"እዚህ ድረስ የመጣሽው አንቺን ለማስደሰት ስንል ፍርድ ቤቶቻችንን እንድናረክስ ነው? ደግመሽ አስቢበት ወይዘሪት ስኮት። የአንቺ ፋብሪካዎች አያስፈልጉንም"

ነገሩን እስከፊ አደረኩት ስትል ሜጋን አሰበች። ሐዘን ወረራት። ፍርዱ በከባድ ጥበቃ ስር ለህዝብ ዝግ ሆኖ በስድስት ሳምንታት ተጠናቀቀ። ሜጋን ሁኔታውን ለመከታተል ማድሪድ ቆየች። በየጊዜው ማይክ ሮዝን ይደውልላት ነበር።"

"ምን እየሰራሽ እንደሆነ አውቃለሁ። ጓደኛዬ። ወደቤት መመለስ ያለብሽ ይመስለኛል።"

"አልችልም ማይክ።"

ጆሚን ለማየት ሞከረች።

"ለማንም ጉብኚ አልተፈቀደም"

በፍርድ ሂደቱ የመጨረሻ ቀን ሜጋን ከተጨናነቀው ህዝብ ጋር በችሎቱ በር ላይ ተገኘች። ሪፖርተሮች እየሮጡ ሲወጡ ሜጋን አንዱን ጋዜጠኛ አስቆመችው።

"ምን ተባለ?"

"በሁሉም ወንጀል ጥፋተኛ ተብሏል። በስቅላት ይቀጣል።"

ምዕራፍ አርባ ሁለት

ከሌሊቱ አስራ አንድ ሰዓት አካባቢ የጆሚ ሚሮ የቅጣት ሒደት ሲጀመር ሲል ማድሪድ መሐል የሚገኘው እስር ቤት ደጃፍ በሰዎች መጥለቅለቅ ጀመረ። ከመንገዱ ባሻገር ያሉት ፀጥታ አስከባሪዎች በተጠንቀቅ ቆመዋል። ታንኮች መንገዱን ዘግተውታል።

በእስር ቤቱ ቅጥር ግቢ ጉሜዝ ዲላ ፍንቴ ቢሮ ድንገተኛ ውይይት እየተካሔደበት ነው። ክፍሉ ውስጥ ጠቅላይ ሚኒስትር ሊኦፓልዶ ማርቲኔዝ፣ አሎንዞ ሰባስቲያን፣ አዲሱ የደህንነት ቢሮ ኃላፊ እና የእስር ቤቱ ተጠሪ፣ ጁሊኒቶ ሞሊናስ እና ፔድሮስ አራንጐ ተገኝተዋል።

ጉሜዝ ዲላፎንቴ በመካከለኛ እድሜ የሚገኝ ጉልማሳ ሲሆን እድሜ ዘመኑን ህግን ለማስከበር ሲደክም የኖረ ነው። ሞሊናስና አራንጐ ያለፉትን 20 ዓመታት ዲላፎንቴን ሲያገለግል ቆይቷል።

ጠቅላይ ሚኒስትር ማርቲኔዝ "ያደረጋችሁትን ዝግጅት ማወቅ እፈልጋለሁ። የሚሮ ቅጣት ያለእንከን እንዲከናወን መን ሰርታችኋል።"

ዲላፎንቴ ፈጠን ብሎ "ሊመጣ ለሚችለው እያንዳንዱ ችግር የተሟላ ዝግጅት አድርገናል ክቡርነትዎ። ሲመጡ እንደተመለከቱት የተጠቁ ወታደሮች በእስር ቤቱ ዙሪያ ሰፍረዋል። ማንም ሰብሮ ሊገባ አይችልም።

"በእስር ቤቱ ውስጥም ያለው ተመሳሳይ ነው?"

"የቅጣት ሂደቱ በጥብቅ ሒደት የሚከናወን ነው። ጆሚ ሚሮ ሁለተኛ ፎቅ በሚገኘው ክፍል ተቆልፎበታል። አጠገቡ የነበረው እስረኛ ለጊዜው ወደ ሌላ ቦታ ተዛውሯል። ሁለት ወታደሮች ክፍሉን እየጠበቁ ነው። ቅጣቱ እስኪፈፀም ድረስ የትኛውም እስረኛ ከክፍሉ እንዳይወጣ ጥብቅ ትዕዛዝ አስተላልፌያለሁ።

"መቼ ነው የሚፈፀመው?"

"ምሽት ላይ ነው ክቡርነትዎ። እስከምሽቱ አንድ ሰአት አስክሬኑ ከዚህ አይወጣም። ህዝቡ ሲቀንስ በድኑን እናስወግደዋለን"

"እንዴት ነው ለማስወገድ ያሰባችሁት?"

"የእርስዎን ምክር ነው የተከተልኩት ክቡርነትዎ። በስፔን ምድር ቢቀበር በመንግስት ላይ መጥፎ ጠባሳ ጥሎ ያልፋል። የባስክ ተዋጊዎች የመቃብር ቦታውን ወደ ልዩ መታሰቢያነት ሊቀይሩት ይችላሉ። ፈረንሣይ ካለችው እክስቴ ጋር ተገናኝተናል። እዛ እንዲቀበር ተስማምታለች።"

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ከተቀመጡበት ተነሱ። "እጅግ በጣም ጥሩ" አሉና በረጅሙ ተነፈሱ። "አሁንም በአደባባይ ቢሰቀል ምርጫዬ ነው።"

"አዎ ክቡርነትዎ። ግን ያንን ማድረግ ከተፈለገ ውጭ ያለውን ህዝብ የመቆጣጠሩን ኃላፊነት እኔ አልወስድም።

"ትክክል ትመስለኛለህ። ከዚህ በላይ ትኩረት መሳብ አያስፈልግም። አንጎት መስቀያው በዝግታና በከፋ ህመም የሚገድል ነው። አንገት መስቀያው የሚገባው ሰው ቢኖር ጂሚ ሚሮ ብቻ ነው።

ዲላፎንቴ "ይቅርታ ያድርጉልኝ ክቡርነትዎ ግን የዳኞች ጉባዔ የመጨረሻ ስብሰባ ለማካሄድ ቀጠሮ እንዳለው አውቃለሁ። የጂሚ ሚሮ ጠበቃ ይግባኝ ጠይቋል። ትዕዛዙ ከመጣ ምን ማድረግ . . ."

ጠቅላይ ሚኒስትሩ አቋረጡትና። "ምንም አይፈጠርም። ቅጣቱ በተያዘለት ጊዜ ይከናወን"

ውይይቱ አበቃ።

ጠዋት አንድ ሰአት ተኩል ላይ ዳቦ የጫነ መኪና ወደ እስር ቤቱ በር ተጠጋ። ከጥበቃው ጋር ጥቂት ንግግር ከተለዋወጠ በኋላ የተሰጠውን ማስጠንቀቂያ ተቀብሎ አረሮ መደመጣበት ተመለሰ። ኮማንደሩ ሁኔታውን ለአለቃው አሳወቀ።

ከጠዋቱ ሁለት ሰአት ላይ ከእስር ቤቱ ባሻገር ያለው ጐዳና ላይ በመኪና ላይ የተጠመደ ቦንብ ፈንድቶ ግማሽ ደርዘን የሚሆኑ መንገደኞችን አቆሰለ። ወታደሮቹ በተሰጣቸው ትዕዛዝ መሰረት ከቦታቸው ንቅንቅ አላሉም። በድጋሚ ሪፖርት አደረጉ። ከዚህ የበለጠ ሊያደርጉ ስለሚችሉ በተጠንቀቅ ጠብቁ።

ከጠዋቱ ሶስት ሰአት ከአስራ አምስት ደቂቃ ላይ የጋዜጠኞች ሔሊኮፕተር በሰማዩ ላይ ታየች። የአየር መቃወሚያ እስር ቤቱ ላይ ተተክሏል። ለአብራሪው የማስጠንቀቂያ ሰንደቅ አላማ ተውለበለበለት። መብረሩን አላቋረጠም። አፊሰሩ ስልክ ደወሉ።

"አለቃ ሔሊኮፕተር እየተሽከረከረችብን ነው።"

"መለያ አላት?"

"የጋዜጠኞች ናት"

"የማስጠንቀቂያ ጥይት አጩኹባት። ካልተንቀሳቀሰ አፈንዳው አንድ ጥይት ሲያጮህበት አብራሪው አዙሮ ተሰወረ።

ቀጥሎ ምን ይከሰት ይሆን? አለ ሌፍተናንቱ በመገረም።

ከቀኑ አምስት ሰአት ላይ ሜጋን ስኮት በእስር ቤቱ እንግዳ ማቆያ ብቅ አለች። "ዶ ላፎንቴን ማግኘት እፈልጋለሁ"

"ቀጠሮ አለሽ?"

"የለኝም ግን"

"አዝናለሁ። ኃላፊው ዛሬ ጠዋት ማንንም ማግኘት አይፈልጉም። ከሰአት በኋላ ቢደውሉለት . ."

"ሜጋን ስኮት መሄኔን ንገረው"

በጥሞና ተመለከታት። ሚሮን ለማስለቀቅ እየሞከረች ያለችው ባለፀጋዋ አሜሪካዊነቷ እቺ ናት። ጥቂት ምሽት አብራኝ ብትሰራ ጥሩ ነበር። "ለአለቃው እዚህ መሆንሽን እነግረዋለሁ"

ከአምስት ደቂቃ በኋላ ሜጋን የእስር ቤቱ ኃላፊ ቢሮ ተገኘች። ስድስት ፖሊሶች ከበውታል።

"ምን ልርዳሽ ወይዘሪት ስኮት?"

"ጂሚ ሚሮን ማየት እፈልጋለሁ"

ኃላፊው በረጅሙ ተነፈሰ። "የማይቻል መሆኑን የምነግርሽ በማዘን ነው"

"ግን እኔ . . ."

"ወይዘሪት ስኮት . . .አንቺ ማን እንደሆንሽ ሁላችንም እናውቃለን። ነገር እንድታገኚው ማድረግ ብንችል ከአንቺ በላይ ደስ ይለናል። በማለት ሳቀ። ነገር

ግን ዛሬ ልታይው አትችይም። ዛሬ ልዩ ቀን ናት። እሱን ለመያዝ አመታት ፈጅቶብናል። እናም ቀኑ ህግና ደንብ የሚረጋገጥበት ቀን ነው ቀጥሎ ሲያየው የሚችለው አምላክ ካለው እሱ ብቻ ነው።

ሜጋን እንቆቅልሽ በሆነ መልኩ አየችው። "ለአንድ ጊዜ ብቻ እንዳየው አትፈቅድልኝም?"

አንዱ ጠባቂ የሜጋን ሁኔታ ልቡን ነካውና ጣልቃ ሊገባ ፈልጉ ተወው።

"አዝናለሁ "አላት ላፎንቴ። "አይቻልም"

"መልእክት መላክስ አልችልም? ድምጿ ተዳክሟል

"ለሞተ ሰው እንደመላክ ይቆጠርብሻል" አለና ሰአቱን ተመለከተ።

"በህይወት የሚቆየው ከአንድ ሰአት ላነሰ ጊዜ ብቻ ነው።"

"ነገር ግን ይግባኝ ጠይቋል። ዳኞች ተሰብስበው አይደል የሚያዩት?"

"በድምፅ ብልጫ እንዲቀጣ ተወስኖበታል። ከአስራ አምስት ደቂቃ በፊት ትዕዛዙ ደርሶናል። የሚሮ ይግባኝ ውድቅ ተደርጓል። ቅጣቱ ተፈፃሚ ይሆናል። አሁን ይቅርታ ካደረግሽልኝ. . ."

ከተቀመጠበት ተነሣ ሌሎቹም ተከተሉት። ሜጋን ክፍሉ ውስጥ ፊታቸውን ከስክሰው የቆሙትን ወታደሮች ተመለከተቻቸው።

"አምላክ ሁላችሁንም ይቅር ይበላችሁ" አለቻቸው። በዝምታ እየተመለከቷት ክፍሉን ለቃ ወጣች።

ለስድስት ሰአት አስር ጉዳይ ላይ የጂሚ ሚሮ ክፍል በር ተከፈተ። ዋርዳን ጉሜዝ ላፎንቴ በሁለቱ ረዳቶቹ ሞሊናስና አራንጉ እና ዶክተር ሚጉዌል አኒቿዬን እና አራት ጠባቂዎች ታጅቦ ብቅ አለ።

ኃላፊው ወደክፍሉ ገባ። "ጊዜው ደርሷል።"

ጂሚ ኮቱን አወለቀ። እጁ ታስሯል። "የምትዘገይ መስሎኝ ነበር። ዲላፎንቴ ለእሱ አክብሮት ቢኖረውም ከማድነቅ ውጭ ምንም ሊረዳው አይችልም።

በሌላ ሁኔታና ቦታ ውስጥ ወዳጆች ሆነን እንዘልቅ ይሆናል።

ጂሚ ኮሪደሩን ሲወርድ እግሩ በመታሰሩ ምቾት አልተሰማውም። በሞሊናስና በራንጉ እንዲሁም በጠባቂዎቹ ታጅቧል። "እንገት መቅያው?" ጂሚ ጠየቀው።

ኃላፊው አንገቱን ነቀነቀ። "አንገት መቅያው" ለሰው ልጅ ስቃይ የሚያጭር ነው። ጥሩ ነገር ሲል ጠባቂው አሰበ ቅጣቱ የሚከናወነው በግል ክፍል ነው። ጋዜጠኞችም ሆኑ ህዝቡ አያየውም።

ከውጭ ያለው ህዝብ "ጂሚ . . . ጂሚ . . . እያለ ይጮኸል።

"ለአንተ ነው የሚጮኹት" አለው አራንጉ። "አይደለም። ለራሳቸው ነው የሚጮሁት። ለነፃነት ነው የሚጮኩት። ነገ ሌላ ስም መጥራት ይጀምራሉ። እኔ እሞት ይሆናል። ነገር ግን ሁል ጊዜም ሌላ ስም ይኖራቸዋል።

ሁለት የደህንነት በሮችን ካለፉ በኋላ ወደ ሚቀጥለው በር ሲጠጉ ጥቁር የለበሱ ቄስ ድንገት ብቅ አሉ።

"አምላክ ይመስገን በሰአቱ ነው የደረስኩት። ለሟቹ የመጨረሻ ንስሐ ለመስጠት ነው የመጣሁት።"

ወደ ሚሮ ሲጠጉ ሁለቱ ጠባቂዎች መንገዱን ዘጉባቸው።

"አዝናለሁ አባቴ" አለ ኃላፊው። "ማንም ወደ እሱ መጠጋት አይችልም"።

"ግን እኔ . . ."

"ለእሱ የመጨረሻ ንስሐ መስጠት ከፈለጉ። ዝግ ክፍል ውስጥ ነው ማድረግ የሚችሉት። መንገዱን ይልቀቁ አባክዎት።

ጠባቂው አረንጓዴውን በር ከፈተው። ክፍሉ ውስጥ ጭምብል ያጠለቀ ግዙፍ ሰው ቆሟል። በእጁ የመቅያ ሰይፉን ይዟል።"

ኃላፊው በመሊናስ አራንጉና ዶክተሩ አንገቱን ነቀነቀላቸው። እነሱም ጂሚን ተከትለው ወደ ክፍሉ ውስጥ ገቡ። ጠባቂዎቹ ውጭ ቀሩ። አረንጓዴው በር ተጠረቀመ።

ክፍሉ ውስጥ ያሉት ሞኒናስና አራንጉ ጂንም እየመሩ ወንበር ላይ አስቀመጡት። ሰንሰለቱን ከፈቱለት በኋላ ከወንበሩ ጋር አጣብቀው አሰሩት።

በዚህ ወቅት ዲላፎንቴን ዶክተር አናቺዩን እየተመለከቱ ነበር በክፍሉ ቀዳዳ ከውጭ የሚመጣው ጩኸት ይሰማቸዋል::

ዲሊፎንቴ ጂሚን ተመልክቶ ሰቀጠጠው:: "ለውጥ የለውም:: እግዚአብሔር ምን ሊል እንደፈለገ ይገባዋል::"

አንገት መስቀያውን የያዘው ግዙፍ ሰው በጂሚ ጀርባ በኩል ሔዶ ቆመ:: ጉሜዝ ዲላፎንቴ "ፊትህ እንዲሸፈን ትፈልጋለህ?" ሲል ጠየቀው::

"አልፈልግም"

ኃላፊው ግዙፉን ሰው እየተመለከተ አንገቱን ነቀነቀ:: ሰውየው አንገት መስቀያውን ከፍ አድርጐ በመያዝ ወደ ፊት ተጠጋ::

ከውጭ አሁንም ጩኸት ይሰማል::

"አንድ ነገር ታውቃለህ? አለ ከጠባቂዎቹ አንዱ::" ከእነሱ ጋር ውጭ አብሬያቸው ብሆን ደስይለኝ ነበር::

ከአምስት ደቂቃ በኋላ አረንጓዴው በር ተከፈተ::

ዶክተር አናቺዩን "በድኑ የሚጠቀለልበትን ቦርሣ አምጣ አሉ::

በትዕዛዙ መሰረት የጂሚ ሚሮ በድን ከእስር ቤቱ የጓሮ በር በድብቅ ወጣ:: በድኑ ምልክት በሌለው ሸፍን መኪና ላይ ተጫነ:: መኪናው ከእስር ቤቱ በወጣበት ቅፅበት ውጭ ያለው ህዝብ ወደፊት መጠጋት ጀመረ:: የሆነ ማግኔት የሚስባቸው ይመስላል::

"ጂሚ . . . ጂሚ . . . ."

አሁን ጩኸቱ እየቀነሰ ነው:: ወንዶችና ሴቶች እያነቡ ነው ልጆቻቸው በመገረም ይመለከቷቸዋል:: ነገሩ ፈፅሞ አልገባቸውም:: መኪናው በግርግሩ መሐል አቋርጦ ወደ ዋናው ጐዳና ገባ::

"እየሱስ አለ ሹፌሩ::" እርኩስ መንፈስ ይመስላል:: ሰውዬው የሆነ ነገር ሳይኖረው አይቀርም::"

"አዎ ብዙ ሺ ሰዎች ነገሩን ያውቁታል::"

በዛው እለት ስምንት ሰአት ላይ የእስር ቤቱ ኃላፊ ዋርደን ጐሜዝ ዲላፎንቴና

ሁለቱ ረዳቶቹ ጁአኒቶ ሞሊናስና ፔድሮስ አራናጐ ጠቅላይ ሚኒስትር ማርቲኔዝ ቢሮ ተገኙ::

እንኳን ደስ ያላችሁ ልላችሁ እፈልጋለሁ" አሉ ጠቅላይ ሚኒስትሩ:: "ቅጣቱ ድንቅ በሆነ መንገድ ነው የተፈፀመው::"

ኃላፊው "ቅጣቱ ድንቅ በሆነ መንገድ ነው የተፈፀመው"

ኃላፊው "ክቡር ጠቅላይ ሚኒስትር እዚህ የመጣነው የእርስዎን ሙገሣ ለመቀበል አይደለም:: ስራችንን በፈቃዳችን ለመልቀቅ ነው::"

ማርቲኔዝ አተኩረው ተመለከቷቸው:: ግራ ገብቷቸዋል::" ነገሩ አልገባኝም . . .ምን . . .?

"ሰብአዊነትን የተመለከተ ጉዳይ ነው:: ክቡርነትዎ:: ሰውየው ሲሞት ቆመን ተመልክተናል:: ምናልባት ሞት ይገባው ይሆናል:: ግን በዛ መልክ መሆን አልነበረበትም:: ጥንታዊና አረመኔያዊ አገዳደል ነው:: ከዚህ በኋላ የዚህ አካል መሆን አልፈልግም:: ጓደኞቼም የሚሰማቸው ይኸው ነው::"

"ብታስቡበት የሚሻል ይመስለኛል:: ጡረታችሁን . . ."

"ህሊናችን ሳይሸነቁጠን መኖርን መርጠናል" በማለት ዋርደን ዲላፎንቴ ሶስት ወረቀቶችን ለጠቅላይ ሚኒስትሩ አቀበላቸው:: የመልቀቂያ ደብዳቤያችን ነው::"

በዛው ምሽት ሸፍኑ መኪና የፈረንሣይን ድንበር አቋርጦ ቢዳቼ ወደተባለችው አነስተኛ መንደር ተጠጋ:: መንደሯ ባዮኔ አጠገብ ትገኛለች:: ወደ አንድ የገበሬ ቤት ተጠጉ::

"ቦታው እዚህ ነው:: ሰውነቱ ከመሸተቱ በፊት እናስወግደው::

የገበሬው መኖሪያ ቤት በር እድሜዋ ወደ ሀምሣዎቹ በተጠጋ ሴት ተከፈተ:: "አመጣችሁት?"

"አዎ እማማ:: የት ቦታ . . . ይፈልጋሉ?

"የእንግዳ ማረፊያው ውስጥ አድርጉት እባካችሁ::"

"እሺ እማማ:: እሱን ለመቅበር ብዙ ጊዜ ማጥፋት አልፈልግም:: ምን

ለማለት እንደፈለኩ ይገባዎታል?"

ሁለቱ ሰዎች በድኑን ተሸክመው ወለሉ ላይ ሲያስቀምጡት እየተመለከቱ ነው።

"አመሰግናለሁ"

"ምንም አይደል"

መኪናቸውን ይዘው ከአይን እስኪርቁ ቆማ ተመለከተቻቸው። አጠገቡ ካለው ክፍል የወጣችው ሌላ ሴት በሩጫ በድኑ ወደ ተጠቀለለበት ቦርሣ ከነፈች። በጥንቃቄ ዚፑን ከፈተችው።

ጀሚ ሚሮ በሰዎቹ ላይ እየሣቀ ውስጡ ተጋድሞ ነበር። "የሆነ ነገር ታውቂያለሽ? አንገት መቅያው ማጅራቴ ላይ እውነተኛ ህመም ጥሎብኛል።"

"ነጭ ወይስ ቀይ ወይን?" ስትል ሜጋን ጠየቀችው።

ምዕራፍ አርባ ሶስት

ማድሪድ በሚገኘው የባራዳስ አየር ማረፊያ የቀድሞው የእስር ቤት ኃላፊ ቀርደን ጐሜዝ ዲ ላፎንቴ እና የቀድሞ ረዳቶቹ ሞሊናስና ኢራንጐ እንዲሁም ዶክተር አናቺዬና ግዙፉ ሰው የእንግዳ መቀበያ ክፍሉ ውስጥ ተቀምጠዋል።

"ከእኔ ጋር ወደ ፓርቶርኮ አልሔድም ማለትህ አሁንም ስህተት መስሎ እየተሰማኝ ነው" አለ ዲላፎንቴ።" በአምስት ሚሊዮን ዶላርህ አጠቃላይ ደሴቱን መግዛት ትችላለህ።"

ሞሊናስ ጭንቅላቱን ነቀነቀ። "እኔና አራንጐ ወደ ስዊዘርላንድ እንሔዳለን። ፀሐይ ሰልችቶኛል። ጥቂት የበረዶ ጥንቸሎች በመግዛት እንዝናናለን።

"እኔም እንደዛው ነኝ" አለ ግዙፉ ሰው። ወደ ሚጉዌል አናቺዬ ዞሩ።

"አንተስ ዶክተር?"

"ወደ ባንግላዴሽ እሔዳለሁ"

"ለምን?"

"ልክ ነህ። ገንዘቡን እዛ አገር ሆስፒታል እከፍትበታለሁ። ታውቃለህ ይህን ጉዳይ የሜጋንን መደራደሪያ ከመቀበሌ በፊት ለረጅም ጊዜ ሳስብበት የኖርኩበት ነው። ግን የአንድ አሸባሪን ህይወት በማዳን የብዙ ንፁሃንን ህይወት ማትረፍ ትልቅ የንግድ ድርድር ነው። ከዚህ ጐን ለጐን መናገር ያለብኝ ጀሚ ሚሮን እወደዋለሁ።"

ምዕራፍ አርባ አራት

በፈረንሣይ ገጠራማ ክፍል ያለው ብሩህ ወር ነው። ገበሬዎች ዘር እየዘሩ ነው። ሁሉም ወቅት እንዲህ ቢሆን እንዴት ደስ ይል ነበር ሲል ሩቢዮ አርዛኖ አሰበ። በብዙ መልኩ ካለፈው አመት የተሻለ ነው።

መጀመሪያ ጋብቻው ከአመት በኋላ የመንታ ልጆቹ መወለድ። ከዚህ የበለጠ ደስታ የሚያስብ ሰው አለ?

መዝነብ ጀምሯል። ሩቢዮ ትራክተሩን አዙሮ ወደ ቤቱ ሲመለስ ስለመንታ ልጆቹ እያሰበ ነበር። ወንዱ ግዙፍ ነው ግን እህቱ! ጥንቃቄ ያስፈልጋታል። ባሏን ስራ ታበዛበታለች። በማለት ሩቢዮ ደግሞ አሰበ። ከእናቷ የወረሰችው ነው።

ወደ ቤቱ ሲጠጋ ጥሩ ስሜት ተሰማው። በሩን ከፍቶ ወደ ውስጥ ገባ።

"በሰአትህ ከች አልክ" አለችው ሉቺያ እየሳቀች። "እራት ተዘጋጅቷል።"

የገዳሙ እማሆይ ፕሪኦርስ ቤቲና ከእንቅልፋቸው የነቁት ድንቅ ነገር እንደሚከሰት እያሰሙ ነው።

ልክ ነው። እስከ አሁን ብዙ ድንቅ ተአምራቶች ተፈፅመዋል።1

የሴቶቹ ገዳም ከተከፈተ ጊዜ አንስቶ በንጉስ ዶንጁዋን ካርሎስ ጥበቃ ስር ሆኗል። ሲስተር ግራሼላና ሌሎቹ መነኩሳት ከተወለዱበት የማድሪድ ከተማ በደህና ሁኔታ ተመልሰዋል። በድጋሚ እራሳቸውን ለአምላካቸው በገዘምታ አሳልፈው ሰጥተዋል።

ቁርስ ከተበላ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እማሆይ ፕሪኦሬስ ወደ ቢሮአቸው ሲገቡ አንድ ነገር ላይ አተኩረው ቆሙ። ጠረጴዛቸው ላይ የሚያብረቀርቀው የወርቅ መስቀል ተቀምጧል።

በተአምር የተገኘ ያህል ቆጥረው ተቀበሉት።

ተፈፀመ

አራቱ መነኮሳት ባልጠበቁት ፍጥነት ከብዙ ዓመታት በፊት "ዓለም በቃኝ" ብለው ጥለውት ወደነበረው ጨለማው ዓለም ተመልሰው ቃልኪዳናቸውን ሊፈታተናቸው ተጋፈጡት፡፡ የዓይን እማኝ በሌለበትና ስለምንና ምንም ባላወቁበት ትዕይንት ውስጥ ገብተው ሁለት ጽንፍ በወጡ ባላንጣዎች ከባለግርማ ሞገሱ የባስኮዎች መሪ ጄም ማሪዮና ከስፔኑ ወታደራዊ አዛዥ አይምሬው ኮሎኔል ራሞን አኮካ መዳፍ ስር ዋሉ፡፡

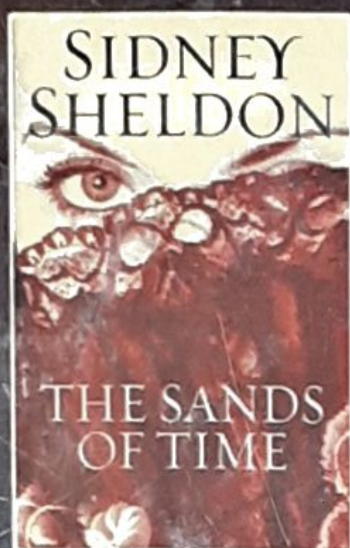

ዘ ሳንድስ ኦፍ ታይም (The Sands of Time) ጊዜ ከማይሽራቸው ትዕንግርት ከሚመስሉ የስፔን ኮረብታዎች ተከታታይና ውስብስብ ታሪኮች ቅንብር፣ ልብን በሚያቆመሙ ታሪኮችን የሰደረ መፅሐፍ ነው፡፡

የሽፋን ገጽ ዲዛይን 0913450005

ዋጋ 150.00 ብር